וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה: 11

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: ז' בתשרי תשפ"ה (09.10.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה: 10:00

שעות סיום הוועדה: 16:47

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

תצ"ר

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, רבותיי, בוקר טוב לכולם, שנה טובה לכולם, גמר חתימה טובה לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה הראשונה לשנת תשפ"ה, היום ז' בתשרי תשפ"ה, יום רביעי, 9.10.2024, שיהיה לנו שנה מוצלחת וטובה הרבה יותר מקודמתה בכל התחומים לכלל ולפרט, לכל עם ישראל. נוכחים, יוסי חביליו, יהודה פרוידינגר, אריאל גולן, חיים כהן, אדיר שוורץ, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן ואנוכי יושב ראש אליעזר ראוכברגר. וכמובן אמי ומיכל ואילנית ו-? תזכיר לי?

<u>רותם פסו:</u>
רותם. רותם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
וגם גבריאל, הגדול מכולם, שהוא עוד מעט הולך מאיתנו, לא יודע למה, לא יודע למה הוא עושה לנו את זה, אבל זה החלטה שלו. וגם יונתן, נציג בוני ירושלים, גם נמצא איתנו. אנחנו, יש לך איזה תצ"ר, גבריאל?

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
כן. כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה המספר שלו? לא מופיע לי המספר.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
מספר 12000154.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
12000154?

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקי.

אריאל גולן:
איפה זה?

גבריאל אבזבקייב:
תצ"ר לסטייה בשכונת בית חנינה לפי תב"ע לפיתוח מתחם מסחר ותעסוקה בגוש 605, זה גוש בהסדר ירדני עם לוח זכויות של גוש, מפת גוש שלא מספיק מדויקת ונוצרו סטיות די, קו כחול בתב"ע וגבולות החלקות. אז אנחנו מסדרים את זה בתצ"ר עם סטייה. הבקשה פורסמה, אין מתנגדים, מבקשים לאשר.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, חברים, יש למישהו שאלה? אין, מאושר, תודה.

גבריאל אבזבקייב:
תודה.

תיק 1307362

אליעזר ראוכברגר:
אמי,

אמי ארבל:
.2

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו בתכנית 2 בסדר היום, בגילה. קדימה.

אמי ארבל:
כן, תכנית 1307362, זה תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. יש פה, אתם רואים בתמונה, במורדות גילה, השטח הסגול הקטנצ'יק הזה הוא בפועל, התכנית מציעה לשנות את המיקום שלו במקום צורה כזאתי, זה כבר חפור, אפשר לראות את זה פה, לצורה מאונכת במקום ניצבת, התכנית הופקדה. הוגשה התנגדות אחת של המינהל הקהילתי שחשבנו שהיא לא נכונה,

יהודה פרוידינגר:
זה בנוי?

אמי ארבל:
ואין מקום,

יהודה פרוידינגר:
זה בנוי כבר?

אמי ארבל:
לא, זה לא בנוי אבל זה חפור. אתה רואה? יש פה,

יהודה פרוידינגר:
אה, זה חפירה?

אמי ארבל:
רואים את זה פה. אתה רואה? את הקיר הזה.

יוסי חבילו:
למה המינהל הקהילתי מתנגד?

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

אמי ארבל:
הם לא מתנגדים לטרפו, הם רוצים לייצר פה מעבר. מעבר אפשר לייצר פה איפה שרוצים.

אליעזר ראוכברגר:
יש משהו שמינהלים קהילתיים לא מתנגדים?

יוסי חבילו:
אתה יודע שאני חלוק עליך ב-180 מעלות.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה משנה? עדיין.

יוסי חבילו:
אני חושב שאתה צריך להתחשב בהם והם ענייניים ביותר, הם דואגים לציבור.

אליעזר ראוכברגר:
ואני חושב שהם רק,

יוסי חבילו:
בניגוד אלינו שאנחנו דואגים ליזמים, הם דואגים לציבור.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, הם לא דואגים לציבור, הם דואגים לעצמם. טוב.

אמי ארבל:
ולכן דחינו את ההתנגדות. אני רק אגיד ש-,

אליעזר ראוכברגר:
כשהם יבואו ויהיה מאוזן ויגידו על עשרה מקרים בחמישה כן וחמישה לא אז אני אדע שהם דואגים לציבור. כשהם אומרים עשרה לא ואפס כן אז זה סימן שלא,

יוסי חבילו:
מה האינטרס שלהם?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
מה האינטרס שלהם?

אליעזר ראוכברגר:
להגיד, לחשוב שהם הקובעים ולא אנחנו.

אמי ארבל:
רק צריך להגיד שהם רצו,

יוחנן וייצמן:
אני אגיד לך תשובה לא נעימה? לפעמים לקבל שטחים.

חיים כהן:

מבחינת מרחק, מבחינת מרחק,

יהודה פרוידינגר:
רגע, מי שביקש,

יוחנן וייצמן:
לא, לא דיברתי על הנקודתי הזה.

יהודה פרוידינגר:
אמי,

יוסי חביליו:
מי ביקש את הדבר הזה?

יהודה פרוידינגר:
מי ביקש (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:
הסיבה היא מה שאני אמרתי.

יהודה פרוידינגר:
למה?

אמי ארבל:
חברת חשמל.

יהודה פרוידינגר:
למה?

אמי ארבל:
כי, לא יודע למה אבל זה לא כזה משנה לי ולא כזה אכפת לי. הם דיברו על לייצר מעבר דווקא פה. מעבר, אם בכלל נכון לייצר פה מעבר, נכון לייצר אותו כאן כי כאן הוא לא מתחבר לשום מקום, וזה בטח לא קשור לייצר מעבר לחברת חשמל שמייצרת תחנת טרנספורמציה. זה לא קשור.

חיים כהן:
יש שם גינת משחק (לא ברור) משהו?

אמי ארבל:
לא, לא, זה לא, אתה רואה? במקום שזה יהיה כזה, בצורה הזאתי, זה הופך לצורה הזאתי.

אליעזר ראוכברגר:
זה רק שינוי צורת,

חיים כהן:
אני רק שואל מה המרחק,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו (לא ברור) במקום ככה, ככה.

אמי ארבל:
הוא טיפה מתרחק, הוא טיפה מתרחק אפילו.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.

אמי ארבל:
תכנית 3 בסדר היום ,תכנית 1079771, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, רחוב קוסטה ריקה 22 בעיר גנים, זה תכנית פינוי בינוי, אני אעלה אותה רגע. זה דיון בשלב ההתנגדויות, התכנית הופקדה וייצרה למעשה, זה המגרש כאן, היא למעשה לקחה גם את השצ"פ הזה, הרחיבה את זה בצורה די משמעותית גם לשצ"פ וגם יצרה פה מגרש חום וגם אפשרות למעבר ויצרה פה בניין אחד שהוא בניין גבוה. התכנית הופקדה, כמו שאמרתי, בסמכות הוועדה המחוזית. הוגשו פה שתי התנגדויות, אחת התנגדות עצמית שהוא ביקש להוסיף אפשרות לדיוריות כמו שהיום מקובל, וגם איזשהו תיקון במדידה. והתנגדות שניה של המינהל הקהילתי, המינהל הקהילתי טוען שהתכנית לא מסונכרנת עם תכנית האב יובלים גנים, (לא ברור) פרויקטור והוא חושב שזה בעייתי. הם רוצים להתנות את הביצוע של היתר הבנייה הזה במיפוי שלד ציבורי בכל העבודה של תכנית האב למעשה.

יוסי חבילו:
הם רוצים לעצור את זה. הם אומרים לא לאשר את התכנית, הם אומרים את זה במפורש.

יוחנן וייצמן:

וואו. במפורש?

אמי ארבל:
הם טוענים,

יוסי חבילו:
יוחנן, תיזהר.

אמי ארבל:
בקוסטה ריקה,

אליעזר ראוכברגר:
היי, בוא,

יוחנן וייצמן:
כי אתה מעצבן אותי.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, יוסי, איומים בהקלטה?

יוסי חבילו:
כן, בהקלטה.

אליעזר ראוכברגר:
בוא,

יוסי חבילו:
זה איומים של חברות.

אליעזר ראוכברגר:
אה, ברור.

ישראל קלרמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:

של חברות.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אם זה חברות מה (לא ברור)

ישראל קלרמן:
איום של חברות?

יוסי חבילו:
(לא ברור) חברות.

עו"ד אילנית מיכאלי:
מה קורה לשונאים אם זה לחברים?

אליעזר ראוכברגר:
אם זה הסגנון של איום בחברות, בוא נחשוב מה יהיה הסגנון בלא חברות.

יוסי חבילו:
אני אין לי בסגנון, אני לא מדבר בסגנון השני.

יהודה פרוידינגר:
תשמע, כל ההצעות של המאפיה היו בסגנון חברי.

אליעזר ראוכברגר:
אבל את אומרת (לא ברור) זה לא.

אמי ארבל:
התכנית, כמו שאתם רואים,

יוסי חבילו:
בינתיים נראה לי שהמאפיה,

יוחנן וייצמן:
לא, יוסי, זה בסדר,

יוסי חבילו:

היא לא בצד שלי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוסי, יוסי, יוסי, בוא,

<u>יוסי חביליו:</u>
היא בצד השני.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוסי, בוא, נו, בוא נתקדם.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יוסי, אם לא נחיה פה עם הומור אז נמות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמי, דעתך לגבי העניין הזה, ביחס להמלצה של מהנדס העיר סביב תכנית האב, כן, לא, (לא ברור)

<u>אמי ארבל:</u>
אנחנו,

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור) של 11.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) ב-11, נכון, אבל אני אומר, סך הכל יש לא מעט תכניות שמקודמות היום שהן לבניין אחד, אנחנו מנסים גם בתכניות האלה לייצר מרחב ציבורי כמה שיותר נרחב. במקרה הספציפי הזה זה בניין ש-, כאילו היינו תמיד מעדיפים שיהיה מתחם יותר גדול ושייבחן בצורה יותר כוללת, זה גם מה שהם טוענים, אגב. אבל במקרה הזה הבניין שמצפון שזה הבניין הזה עשה תמ"א 38, כל המתחם הזה זה מתחם שכבר עשה לצורך העניין פינוי בינוי, סליחה, כן, פינוי בינוי הנורית, המתחם הגדול

שבמתחם הנורית ולכן הוא לא יכול להצטרף אליו. לכן התכנית מציעה רק הריסה של הבניין הזה, זה לא משהו כזה יוצא דופן, היא מציעה בניין אחד,

יוסי חבילו:
אבל זה לא אזור הנורית, זה. זה קוסטה ריקה.

אמי ארבל:
זה מתחת לנורית.

יוסי חבילו:
מה?

אמי ארבל:
זה מתחת לנורית. אני מראה את זה פה, שניה.

יוסי חבילו:
תביא תצ"א.

אמי ארבל:
זה המתחם, זה הבניין עצמו ותכנית הנורית זה למעשה כל המתחם שם, כל הכתומים האלה והחום הזה וכל המתחם הזה מתחם הנורית.

יוסי חבילו:
אבל זה מפלס יותר גבוה.

אמי ארבל:
אבל אני הסברתי רק למה הוא לא יכול להתאחד עם מי שמסביב, כי מאחורה יש את תכנית הנורית ומעליו יש תמ"א 38, לכן מתחת זה בנייה חדשה, לכן הבניין הזה למעשה הוא בניין שנותר לבד, יש פה שלושה בניינים כאלה מהסוג הזה אגב, אני רגע אוריד את ה-,

יהודה פרוידינגר:
נוכל להשתמש (לא ברור) ?

אמי ארבל:
יש פה אחד, שניים, שלושה בניינים בתצורה הזאתי. הבניין הזה כבר אושרה לו תכנית להרוס ולעשות בניין חדש שהוא מגדל, מגדל עם משהו כמו 20 קומות. הבניין הזה בחר לעשות תמ"א 38/1

והוא עשה תמ"א 38/1 וזה הבניין הנותר שכמו שאמרתי, אין לו כרגע עם מי להתאחד, כי זה מגרש חום (לא ברור) מתחם הנורית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה יחידות דיור יש שמה?

<u>אמי ארבל:</u>
במצב הנכנס?

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
איזה גובה הוא יהיה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
אני אגיד לך.

<u>חיים כהן:</u>
בגדול הם עושים את התכנית הרבה יותר טובה, הרבה יותר זה, כאילו, איך קוראים לזה. נכון?

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>חיים כהן:</u>
מבחינת (לא ברור)

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה 24 יחידות דיור במצב הנכנס,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
והיוצא?

<u>אמי ארבל:</u>
122.

אליעזר ראוכברגר:
למה כל כך הרבה?

אמי ארבל:
אני לא יודע אם זה כל כך הרבה, אבל זה נבחן שמאית. אבל אני אומר, התכנית (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:
בטח שזה הרבה, זה מכפיל 5 כמעט.

יהודה פרוידינגר:
5,

יוסי חבילו:
אנחנו יודעים (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:
היה לנו, היה לנו בקריית מנחם,

אריאל גולן:
בקריית מנחם זה בסדר.

יהודה פרוידינגר:
היה לנו בקריית מנחם מכפיל 5.

אמי ארבל:
זה (לא ברור)

יוסי חבילו:
זה לא, זה אזור יחסית טוב, צריך להוריד להם את הדירות.

יהודה פרוידינגר:
הנורית ממש (לא ברור)

יוסי חבילו:
זה לא הנורית, זה קוסטה ריקה.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב שזה יותר מדי.

גבריאל אבזבקייב:
למה? העיר צריכה (לא ברור)

יוסי חבילו:
אני מסכים איתך שזה יותר מדי,

אריאל גולן:
לא, אבל באזורים האלה,

יוסי חבילו:
בוא נוריד.

אריאל גולן:
הדירות שמה לא שוות הרבה.

אליעזר ראוכברגר:
אז לא אמרתי מכפיל 2.5 ולא 3, אבל בין 3 לבין 5 יש עוד המון באמצע. תעשה 4, תעשה 4.5.

יוסי חבילו:
תעשה 3.

אליעזר ראוכברגר:
לא, 3 זה בית הכרם.

יוסי חבילו:
אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:
3 זה בית הכרם.

יוסי חבילו:
כשהם באים לבנקים הם מביאים חוות דעת אחרות לגמרי.

אמי ארבל:
מי מביאים?

יוסי חבילו:
היזמים, כשהם, לנו אומרים אין לנו רווח,

אמי ארבל:
השמאי של הוועדה המחוזית בודק אותם.

יוסי חבילו:
כשהם באים לבנקים אז הם מביאים חוות דעת אחרות.

יוחנן וייצמן:
ומה רציתי?

אמי ארבל:
הגיוני.

יוסי חבילו:
מה רציתי? רציתי ש..

יהודה פרוידינגר:
הוא רוצה שיהיה הפוך,

יוסי חבילו:
ניתן להם פחות.

יהודה פרוידינגר:
הוא רצה שיהיה הפוך.

יוחנן וייצמן:
תיכנס להנהלה של בנק לאומי ותדרוש מכל פרויקט,

יוסי חבילו:
לא, אני דורש מאיתנו,

יוחנן וייצמן:
שיביא גם את הדוחות השמאיים של הוועדה המחוזית.

יוסי חבילו:
לצמצם להם את יחידות הדיור באופן דרמטי כי הם מרוויחים מלא כסף, המחירים גבוהים, אנחנו רואים במה זה נמכר, רואים מי האוכלוסייה שנכנסת למגדלים שכבר קיימים.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) של כמה?

יוסי חבילו:
אין ילדים, אין משפחות, זה משפרי דיור או אנשים שיש להם כסף לקנות את הדירות האלה.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) קונים דירות אחרות, יוסי.

יוסי חבילו:
זה הרבה קומות.

יהודה פרוידינגר:
כמה קומות זה הולך להיות?

אמי ארבל:
24 קומות,

יוסי חבילו:
,24

אליעזר ראוכברגר:
זה מה ששאלתי.

אמי ארבל:
המצב הנכנס,

יוסי חבילו:

נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
המצב הנכנס הוא 25 יחידות דיור,

<u>יוסי חבילו:</u>
כן, ורוצים להוסיף להם.

<u>אמי ארבל:</u>
והתכנית מציעה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, רגע,

<u>אמי ארבל:</u>
שניה, והתכנית מציעה 115, זה מכפיל של,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמעט 5. מדי גבוה. לא יודע.

<u>אמי ארבל:</u>
115 לחלק ל-25 זה 4.6.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כמעט 5.

<u>אמי ארבל:</u>
הבניין הוא 24 קומות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, תראה, מבחינת, בין 20 ל-24 אין הבדל משמעותי.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אני מציע להוריד להם את זה ל-15.

<u>אמי ארבל:</u>

כן, אבל (לא ברור)

יוסי חבילו:
לצמצם את היחידות.

אליעזר ראוכברגר:
15 זה כבר, 15 זה כבר (לא ברור)

יוסי חבילו:
אתם רק דואגים לרווח של היזמים.

אליעזר ראוכברגר:
לא, בוא, יוסי,

יוסי חבילו:
הם מרוויחים בענק,

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, רגע, יוסי,

יוסי חבילו:
אנחנו נהיינו ה(לא ברור) של היזמים.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, יוסי, אני אלף לא מקבל את הטענה שאנחנו דואגים לרווח של היזמים. אבל גם, רגע, תן לי להשלים, לא הפרעתי לך.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) אנחנו חייבים,

אליעזר ראוכברגר:
אבל גם לשיטתך, גם לשיטתך שאנחנו דואגים לרווח של היזמים, בסוף גם אתה מסכים שיזם צריך להרוויח. רק הוויכוח כביכול בינינו האם הוא צריך להרוויח 100 או 20, כביכול. זה הוויכוח. ב-15 הוא גם לא מרוויח 20, לכן אני אמרתי, יכול להיות שצריך להוריד את זה אבל זה גם לא יגיע ל-15. יגיע ל-22, יגיע ל-20, למרות שמבחינת גובה אין הבדל גדול בין 20 ל-24.

יוסי חבילו:
יש.

אליעזר ראוכברגר:
אבל, בסדר, אוקי, אני מסכים.

יוסי חבילו:
יש.

אליעזר ראוכברגר:
אבל עדיין,

יוסי חבילו:
זה מוריד את היחידות, זה בעומס.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב,

יוסי חבילו:
זה לא רק הגובה (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:
יפה, נכון.

יוסי חבילו:
זה גם העומס על התשתיות.

אליעזר ראוכברגר:
נכון. לכן אמרתי שצריך להוריד, בדיוק אתה,

יוסי חבילו:
אם תגיד 18,

אליעזר ראוכברגר:
אתה לקחת,

יוסי חבילו:
אני מוכן ללכת איתך.

אליעזר ראוכברגר:
אתה לקחת ממני את ההשלמה של המשפט, שהנושא הוא לא רק הגובה אלא גם ההעמסה של עוד משפחות, עוד נפשות, שזה על תשתיות, על הסביבה, על הרחוב, על הצפיפויות. נכון, אני מסכים איתך. לכן לקחתי את המשפט,

יוסי חבילו:
אם אתה מוריד ל-18 אז אני באופן חריג הולך איתך, למרות שאני לא רוצה מגדל בכלל שמה.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא רלוונטי המספר 18, מספר יחידות הדיור זה הרלוונטי.

יוסי חבילו:
בסדר.

יוחנן וייצמן:
המטרים.

אליעזר ראוכברגר:
המטרים.

אמי ארבל:
כן, אני רק אגיד שיש לו בשלביות הביצוע, הוא בונה פה בניין ציבור של 700 מטר שכולל שני גני ילדים ובית כנסת, שזה גם מחושב (לא ברור) בתקן השמאי. אני מבחינתי, לשאלתך, התכנית סך הכל סבירה מבחינתי, היא ראויה, היא משפרת את המרחב הציבורי, היא נותנת את המקסימום שאפשר לתת במגרש כזה קטן. מבחינת ייעודי הקרקע, היא מגדילה את השטח הציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
לא, מהבחינה הזאת כל מה שאתה אומר זה נכון.

אמי ארבל:
לא, אני עונה, אני עונה ל-,

אליעזר ראוכברגר:
לאדיר.

אמי ארבל:
למה שהוא שאל אותי.

אדיר שוורץ:
צריך להתמודד עם השאלות על תכנית האב ספציפית, כי תכנית האב, וגם היה לנו פה דיון שבוע שעבר או לפני שבועיים,

אמי ארבל:
זה גם יהיה היום.

אדיר שוורץ:
שנדחה ויהיה היום,

יוסי חבילין:
למה קבענו את זה כל כך מהר?

אדיר שוורץ:
רגע, יוסי, לא קטעתי אותך.

אמי ארבל:
זה דיון בהתנגדויות. יש זמנים.

אדיר שוורץ:
יש סימני שאלה.

יוסי חבילין:
לא, את תכנית האב.

אדיר שוורץ:
יוסי. יש סימני שאלה מאד גדולים לגבי יכולת ההכלה של המרחב הזה, סימני שאלה שמטרידים את כל חברי הוועדה. השאלה אם התכנית הזאת (לא ברור) לתת תשובות ביחס לשאלות על תכנית אב יובלים גנים,

<u>אמי ארבל:</u>
אני אומר, אחד הדברים שכבר הוכרע בהחלטות הקודמות של הוועדה ואנחנו הערכנו לצורך העניין שהקיבולת שאנחנו חושבים שתהיה, זה לא קיבולת, זה, חושבים שזה מה שיהיה, כן? שבעשר השנים הקרובות היא תוספת של 8,000 יחידות דיור. זה אחד הנושאים כאילו הכי משמעותיים,

<u>יוסי חבילו:</u>
כמה?

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
8,000.

<u>אמי ארבל:</u>
8,000 יחידות דיור.

<u>יוסי חבילו:</u>
אתה כבר נמצא ב-7,700.

<u>אמי ארבל:</u>
לא נכון. יש הבדל בין אישור תכניות לבין בנייה בפועל. זה ההבדל העיקרי.

<u>יוסי חבילו:</u>
(לא ברור) בהיתרים.

<u>אמי ארבל:</u>
רגע, אבל יוסי, שניה, אל תפריע לי, נו, תקשיב, אחרי זה אני אתן לך לענות. זה ההערכה שלנו לגבי השכונה הזאת, 8,000 יחידות דיור, זה כולל את הכל לצורך העניין. אחת הטענות שגם העלו ביובלים גנים, שיש יותר יחידות דיור. אנחנו עדיין לא חושבים שעברנו את הקיבולת. עדיין הוועדה המקומית, הוועדה המחוזית, סליחה, החליטה בדיון הקודם כבר לפני שנה בדיון בתכנית האב שכל אישור של אלף יחידות דיור מותנה בזה שהוועדה המקומית, מהנדס העיר יציגו לה פתרונות בנושאי שטחים פתוחים, בנושאי שטחים מבונים. כתוב בדיוק כמה גני ילדים ובתי ספר ומעונות יום וכולי, וגם, זה בנושא מבני הציבור, וגם בנושא המרחב הציבורי שיינתן מענה. עכשיו, מה שאני חושב שגם, אני מקדים את המאוחר, במסגרת תכנית אב יובלים גנים הפצנו את זה גם ,יש מצגת של 450 פרויקטים של מרחב ציבורי בשטחים פתוחים ושטחים ירוקים שהעירייה אומרת, זה המטלות שלנו לבצע. עכשיו, כל עוד נעמוד בהתניה הזאתי שכל שנה יגעי עדכון בתכנית האב בוועדה המחוזית ונציג כמה יחידות דיור ניתנו בינתיים היתרים בשנה הזאתי וכמה נעשה בנושא של שטחים פתוחים וכמה

נעשה בנושא של שטחים ירוקים, אנחנו חושבים שזה נותן מענה בשלב הזה, גם לאישור פרויקטים כאלה. עכשיו, צריך לזכור שזה רק אישור פרויקט, זה לא היתרי בנייה. לכן מה שחשוב זה לא כמה מאשרים יחידות דיור, הוא חשוב, כי בסופו של דבר בכל התכניות יש (לא ברור) וחלק מהתכניות ייבנו וחלק לא ייבנו וחלק יבוטלו כי יש להם (לא ברור) בסוף מה שחשוב זה כמה יש היתרי בנייה ומה מוצע פה בפועל. כמות היחידות שמוצעות בפועל בשכונה גם היום, כשתכנית האב אנחנו מדברים עליה כבר בערך 15 שנה אם לא 10 שנים (לא ברור) לדבר על כל העדכונים, 5,000 לפחות, עוד לא הגענו למימוש בפועל של כמעט יחידת דיור אחת. יש פרויקט אחד שאוכלס בהנטקה, שני מגדלים של 20 קומות, 100 יחידות דיור. זה הפרויקט היחידי שאוכלס מבחינת יחידות דיור.

<u>יוסי חבילו:</u>
למה?

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
(לא ברור) לא התחיל?

<u>יוסי חבילו:</u>
מה עם קרסו?

<u>אמי ארבל:</u>
אני מדבר על פינוי בינוי. מה עם קרסו?

<u>יוסי חבילו:</u>
ובמרכז המסחרי? בטהון.

<u>אמי ארבל:</u>
לא,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
בטהון.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל זה התכנית היחידה ש (לא ברור) אוכלסה.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, ובמפלצת, שאולי זה לא פינוי בינוי אבל זה גם,

אמי ארבל:
(לא ברור) נכון, אז 400 יחידות דיור.

יוסי חבילו:
בסדר.

אמי ארבל:
500 יחידות דיור בינתיים אוכלסו בכל השנים האלה,

יוסי חבילו:
כן, אבל יש לך היתרי בנייה,

אמי ארבל:
כשהאכלוס של כל (לא ברור)

יוסי חבילו:
תיסע לשם, בונים שמה.

אמי ארבל:
אני יודע, אני מכיר מצוין.

אדיר שוורץ:
כן, אבל בסוף פרוגרמתית לא אכפת לי אם זה הפינוי בינוי או,

אמי ארבל:
לא, אני מסכים, לכן החישוב שאנחנו לקחנו כולל גם את הדסה הקטנה וגם פרויקטים שהם לא פינוי בינוי. הכל מחושב, אני אומר, בסוף, אתה יודע, אני גדלתי בקריית יובל, ההורים שלי גרים בקריית יובל, אני מכיר מצוין את קריית יובל, נמצא שם כל שבוע. בסדר?

יוסי חבילו:
איפה הם גרים?

אמי ארבל:
אני לא אגיד לך.

יוסי חבילו:
לא,

אמי ארבל:
וגם חמותי, וגם חמותי (לא ברור)

יוחנן וייצמן:
לא, אחרי שהוא אמר לי תיזהר בטח שלא תגלה לו.

יוסי חבילו:
לא, שהם הולכים לאכול אותה בענק.

אמי ארבל:
אז אני אומר, בפועל,

יוסי חבילו:
תדאג להם.

אליעזר ראוכברגר:
בואו, בואו, בואו, בואו נתקדם, נו, עזבו, אחר כך תעשה איתו ריאיון אישי. כן.

אמי ארבל:
(לא ברור) קריית יובל, זה לא, זה לא סוד, אני צחקתי. אבל אני אומר, בסוף הביצוע של פרויקטים שהתחיל בקריית יובל, יש כמה פרויקטים שנמצאים בביצוע. האכלוס של מה שכרגע נמצא בבנייה זה עוד שנתיים שלוש. כל עוד נמלא על המעקב שאנחנו עושים ליחידת דיור ובאמת נראה כמה בונים בפועל לצד מה נותנים מבחינת צרכי ציבור, אנחנו שקטים.

יהודה פרוידינגר:
אנחנו צריכים לדעת שיש לנו מספיק שטחים,

אמי ארבל:
אבל אנחנו (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:
שניה.

אמי ארבל:
אתם תראו את המצגת עוד מעט.

יוסי חבילו:
לא נחכה ל-11.

יהודה פרוידינגר:
השאלה,

יוסי חבילו:
אני טוען,

יהודה פרוידינגר:
השאלה אם התכנון הראשוני,

אמי ארבל:
כן?

יהודה פרוידינגר:
הוא מתאים למקסימום, ואז אתה יכול לנתב לפי הזה. אם התכנון הראשוני הוא פחות מהמקסימום, הוא 70% מהמקסימום, זאת אומרת יוצאים מתוך נקודת הנחה שרק 60% ייבנה בפועל.

אמי ארבל:
כן, אבל תבין,

יהודה פרוידינגר:
אם בסוף ייבנה,

אמי ארבל:
אנחנו טיפה מקדימים את המאוחר. אתה יודע, בסוף במסגרת התכניות, במסגרת המצגת גם שתראו יש בגדול שני סוגים של שטחים חומים, בסדר? אחד זה בתי ספר שקשה מאד לייצר להם פרויקטים, ויש כמה וכמה בתי ספר שנמצאים כבר,

יהודה פרוידינגר:

בהתחלה,

<u>אמי ארבל:</u>
בתכנון, שאנחנו מתכוונים להרוס בתי ספר קיימים ולעשות חדשים, וגם בתי ספר חדשים שייצרנו בתכניות חדשות. כל השאר זה שטחים בנויים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא,

<u>אמי ארבל:</u>
מעונות יום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ובתי ספר גם אם לא יבנו לא יקרה כלום, יהיה מספיק לכל הילדים. תאמין לי.

<u>יוסי חבילו:</u>
הבעיה זה לא בתי הספר, בתי הספר זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין שום בעיה, רק,

<u>יוסי חבילו:</u>
אין ילדים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הו.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אבל יש ירוק, רגע, רגע, אני רוצה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, ירוק אני לא דיברתי עכשיו על ירוק, אני דיברתי על בתי ספר.

<u>יוסי חבילו:</u>
יפה. אני, אני בבתי ספר שיניתי את הדעה שלי.

אליעזר ראוכברגר:
אם תעשה סדר במבנים הקיימים אתה תייצר באמצעותם הרבה הרבה מבנים ריקים שתוכל להכניס שמה ילדים.

יוסי חבילו:
אני אומר לך שירדתי מהטענה של בתי ספר, אבל יש לי טענות אחרות.

יהודה פרוידינגר:
חסר לו בתי כנסת.

יוסי חבילו:
רגע, סיימת? תגיד שסיימת, אני לא רוצה,

אמי ארבל:
לא, אני רק אגיד בנושא הזה. גם אם ניקח לדוגמה את התכנית הזאתי, זה 115 יחידות דיור ומייצרת 700 מטר בנוי של שני גני ילדים ובית כנסת. שני גני ילדים ובית כנסת זה מעבר לפרוגרמה שדרושה ליחידות הדיור האלה. זאת אומרת, התכנית למעשה מוסיפה יחידות דיור, נותנת מענה פרוגרמתי יותר גדול,

יוסי חבילו:
אבל אין לך שטח ירוק,

אמי ארבל:
ממה שהיא צריכה לתת.

יוסי חבילו:
ואין לך תחבורה. טוב, סיימת? אני רוצה לדבר.

אמי ארבל:
כן, סיימתי.

יוסי חבילו:
אני חושב, מעבר לנימוק הספציפי שמוגזם פה יחידות הדיור, יש לנו באחת עשרה דיון בתכנית האב. אני, הטענה שלי, שכבר היום יש קרוב ל-8,000 יחידות דיור שחלק בנויות וחלק בהיתרים, גדול. זה לא שאתה מדבר על דברים שהם מאד רחוקים. אז, ולכן כרגע אי אפשר לאשר יחידת דיור אחת

נוספת. אבל באופן ספציפי, בוא נחכה לאחת עשרה ונראה, כי אתה רואה שגם המינהל הקהילתי שאתה לא אוהב לשמוע טוען שצריך לעצור כי אושרו יותר מדי יחידות דיור. אז בוא נדבר על זה באחת עשרה ואז נחזור לתכנית הזאת, כי אני טוען שמה שאני הולך להגיד שם הוא רלוונטי גם לפה. ואף אחד לא שומע, כולם בפלאפונים, מה?

יוחנן וייצמן:
לא, (לא ברור) אני חושב שזה טענה.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב שזה לא טענה כי במקרה זה שובץ עכשיו ההוא באחת עשרה,

יוסי חבילו:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא צריך להתייחס לזה ביחד.

יוסי חבילו:
אבל, לא, אבל, לא,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוסי חבילו:
הפוך,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, זה לא,

יוסי חבילו:
לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
במקרה עכשיו עשר וזה אחת עשרה.

יוסי חבילו:

לא, אבל אם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא רלוונטי.

<u>יוסי חבילו:</u>
אבל לא, שניה, שניה. מה שאתה אומר הוא הפוך להיגיון שלי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא צריך לתפוס את ה-100 יחידות דיור האלה, 115, לא משנה, אני בעד להוריד,

<u>יוסי חבילו:</u>
אני חושב שצריך לעצור את הכל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני בעד להוריד מה-115, כן? אבל לא משנה כרגע זה, בן ערובה עם (לא ברור) הזה, כי שמה יכול להיות שאתה תהיה לא שבע רצון עם ה-115,

<u>יוסי חבילו:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ובלי ה-115.

<u>יוסי חבילו:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ויכול להיות שאני אהיה לא שבע רצון עם ה-115, (לא ברור) 115, אם היה פה עכשיו תכנית של 1,000 יחידות דיור, וואלה, יכול להיות שאתה צודק. 100 יחידות דיור זה לא,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אבל לייזר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא שובר שוויון בכל האירוע של ה-8,000.

יוסי חבילו:
רגע, רגע,

אריאל גולן:
לייזר, (לא ברור)

יוסי חבילו:
אני חייב להגיד לך,

אריאל גולן:
שבית הכנסת ההפרשה הציבורית,

אליעזר ראוכברגר:
זה כולו, זה כולו אחוז אחד, על מה אתה מדבר?

יוסי חבילו:
שניה, שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:
אחוז ורבע.

יוסי חבילו:
אריאל, אני עכשיו. בסדר, תראה, לייזר, הרי מה שאתה אומר הוא הפוך מההיגיון. זה נכון שבמקרה יצא היום שהתכניות בסמיכות, אבל אני טוען את הדבר הזה כבר שנה, גם טענתי את זה פה וגם טענתי את זה בוועדה המחוזית שכרגע צריך לעצור את כל הבנייה בקריית יובל כי אין מספיק תשתיות, לא מדבר על בתי ספר, אני מדבר על שטחים ירוקים, אני מדבר על כבישים, אני מדבר על כל מיני דברים נוספים. וצריך לעצור את הכל, אז גם את זה צריך לעצור. אז אתה אומר לי, במקרה זה יצא. נכון. אבל אז זה שייך.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא אמרתי רק במקרה, גם אמרתי עוד דבר ולא התייחסת אליו, שההשפעה של, התכנית הזאת במקרה היא מינורית,

יוסי חבילו:

בסדר, אבל זה עוד אחד ועוד אחד ועוד אחד ועוד אחד. אני, יכול להיות שאם אתה תגיד לי, אני מצמצם פה משמעותית, ויהיה לי פה רוב,

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד לצמצם.

יוסי חביליו:
אז אני כבר אגיד,

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד לצמצם.

יוסי חביליו:
מילא, נשיג איזה הישג קטן,

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד לצמצם.

יוסי חביליו:
היו פה שני טיעונים נפרדים. אחד ספציפי ואחד עקרוני שהעלה אותו אדיר לפני שאני אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:
אגב, כמה דירות זה בקומה?

אמי ארבל:
חמש.

אליעזר ראוכברגר:
כמה?

אמי ארבל:
חמש.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא אכפת לי שהגובה יישאר ויעשו ארבע בקומה. זה לא, הנושא הוא לא הגובה, הנושא הוא הפרופורציות.

יוסי חבילו:
בסדר, אני אומר לך שלי יש שני נושאים. אחד כמות יחידות הדיור, ואחד הגובה. אז צריך,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, זה לך, אמרתי מה לי. אני לא,

יוסי חבילו:
בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
לא ייצגתי,

יוסי חבילו:
ואני,

אליעזר ראוכברגר:
לא ייצגתי אותך, אמרתי את דעתי.

יוסי חבילו:
בסדר, אז לדעתי צריך להוריד גם את יחידות הדיור וגם את הגובה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בבקשה.

יוסי חבילו:
משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:
שניה, רגע. יוחנן, כן, מה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:
שני דברים. אחד, אמי, שני דברים. אחד, דרך אגב ההצעה של לייזר לבקש מהוועדה המחוזית לבחון שוב את הדוח השמאי היא בסדר.

יוסי חבילו:

מה, מה? לא שמעתי מה שאתה אומר.

יוחנן וייצמן:
לבקש מהוועדה המחוזית שתבחן שוב את הדוח השמאי.

יוסי חבילו:
אני בעד ההצעה הזאת.

יוחנן וייצמן:
בסדר, זה מה שלייזר הציע. אז אנחנו יכולים,

יוסי חבילו:
אני מבקש גם להנחות שיתייחסו למחירים שהדירות נמכרות שם היום.

יוחנן וייצמן:
יכולים להתקדם, אז בעצם אנחנו יכולים להתכנס להחלטה. זה אחד. עוד שתי נקודות, יש פה איזה מתנגד שלישי שלא הקראת אותו, שטוען שלוקחים איזה קטע מפארק,

אמי ארבל:
(לא ברור) הגעתי.

יוחנן וייצמן:
שלוקחים איזה קטע מפארק.

אריאל גולן:
מגן ילדים.

דוברת לא מזוהה:
מי זה?

אריאל גולן:
מה, על הגן ילדים?

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:

לא, התכנית פוגעת בתפקוד השצ"פ המהווה פארק אקטיבי, משמש דיירים רבים.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) זה של 1, מספר 2,

אמי ארבל:
לא, לא, זה לא בדיוק.

יוחנן וייצמן:
הדבר השני ש(לא ברור) כותב, זה טוב דווקא שהגנת הסביבה בדיוק עוד שניה נכנס, זה את סעיף 33 שלך בנושא המגרסות. לא נעלים לי ל דבר ככה, אבל יש, בוא נגיד שבהנהלת העיר יש אי נוחות מאד גדולה בנושא שהמגרסות, אני לא יודע, יוצאים להם היתרים, יוצאים להם,

אסף שגיא:
(לא ברור) רישיון עסק.

יוחנן וייצמן:
מה?

אסף שגיא:
רישיון עסק, זה מחויב.

יוחנן וייצמן:
ברור. אז מוציאים רישיון עסק, אין לנו שום שליטה על זה,

יוסי חבילו:
תשאיר את זה, אני רוצה (לא ברור)

יוחנן וייצמן:
יוצא אבק, יוצא סיפורים ואין באמת,

אסף שגיא:
פיקוח של הרשות לאיכות סביבה?

יוחנן וייצמן:
אני הייתי מציע שהמגרסה תבוא כל חצי שנה לוועדה המקומית.

אמי ארבל:
איזה סעיף, 33?

יוחנן וייצמן:
33 בתשובה שלך (לא ברור)

אדיר שוורץ:
הבניין הזה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:
בהמלצת מהנדס העיר. אני לא יודע איך לעשות את זה, זאת אומרת, אבל אני אומר באמת, יש לנו טעם רע ממגרסות באתרי בנייה בעיר,

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) בפסגת זאב מגרסה שעובדת בלי,

יוחנן וייצמן:
נכון.

יוסי חבילו:
רגע, אמי, תראה את,

יוחנן וייצמן:
אני מכיר עוד מקומות, אני לא,

יוסי חבילו:
אתה יכול להחזיר את הצילום שראו את הפארק?

אמי ארבל:
כן, שניה, שניה.

יוסי חבילו:
כי הם טוענים שזה פוגע בפארק גם.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה, אין לי פתרון, תציעו אתם פתרונות. אני רוצה לעקוב אחרי מה שקורה במגרסות.

אריאל גולן:
(לא ברור) את הסעיף האחרון, אמי.

יוחנן וייצמן:
אני חושב שהוועדה המקומית צריכה להיות,

אמי ארבל:
רגע, שני ה-,

יוחנן וייצמן:
להיות עם יד על הדופק בנושא,

אמי ארבל:
זה שני הנושאים בנפרד.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמי ארבל:
אחד לגבי שצ"פ, זה לא לגמרי שלא צודק, יש היום, זה הצילום אוויר, זה הבניין. בסדר?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
זה השצ"פ שכרגע התכנית לוקחת אותו. אפשר לראות,

יוחנן וייצמן:
כן?

אמי ארבל:
שהשצ"פ הזה, יש פה שצ"פ,

יוסי חביליו:

רגע, מה התכנית עושה?

יהודה פרוידינגר:
לוקחת אותו.

אמי ארבל:
התכנית מבטלת פה את השצ"פ הזה, תיכף אני אראה מה היא עושה, אבל השצ"פ הזה, אתם רואים את קירות התמך שיש פה מאחורה. תסתכלו רגע, תסתכלו רגע על הפרשי הטופוגרפיה בין רחוב קוסטה ריקה לרחוב הנורית, ולמעשה,

יוסי חבילו:
זה מה שאני טענתי.

אמי ארבל:
תודה, יוסי. אני יודע, אבל אני אמרתי את זה. יש פה קיר תמך מאד גבוה, ויש, השצ"פ הזה כן מבוטל בתכנית והתכנית מייצרת במקומו בניין שמגשר על הפרשי הטופוגרפיה, אתם רואים את זה כאן, בניין ציבורי שמגשר, במקום שיהיה קיר תמך מאחורה יהיה למעשה בניין ציבורי ובחזית שלו שצ"פ, שיוחזר להיות שצ"פ אפקטיבי. לכן זה לא שהוא לא צודק לחלוטין, כי לוקחים בו שצ"פ שהוא (לא ברור) מפותח אבל מציעים משהו לטעמנו יותר טוב.

יוסי חבילו:
למה יותר טוב? איך יותר טוב?

אמי ארבל:
לטעמנו, כי המגרש הציבורי גדל כמעט פי שתיים.

יוסי חבילו:
אבל איך אתה, השצ"פ באיזה מפלס הוא יהיה?

יוסי חבילו:
ברחוב קוסטה ריקה.

דובר לא מזוהה:
התחתון.

יוחנן וייצמן:

העליון.

אמי ארבל:
לא, התחתון.

יוסי חבילו:
לא, איך הוא יהיה? תחזור, תחזור ל-,

יהודה פרוידינגר:
סליחה, רגע,

יוסי חבילו:
צילום אוויר. איך הוא יהיה?

יהודה פרוידינגר:
הוא יקים, הוא יקים מתקני שעשועים שם?

אמי ארבל:
פה, כאן.

אריאל גולן:
הוא יחצוב בזה ויעשה (לא ברור)

יוסי חבילו:
רגע, נו, מה הוא הולך לעשות? איך הבניין,

אמי ארבל:
אמרתי, פה מאחורה יהיה בניין ציבורי שמגשר, במקום שיהיה פה קיר תמך של ארבע קומות,

אריאל גולן:
גני ילדים ובתי כנסת.

אמי ארבל:
יש שם בניין שיגשר על הפרשי הטופוגרפיה, ובחזית שלו על הרחוב התחתון יהיה שצ"פ.

יוסי חבילו:

שהוא יותר קטן ממה שיש היום.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
לא, הוא יותר גדול.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
בשצ"פ הזה יש,

<u>אמי ארבל:</u>
סך הכל אמרתי, ההגדלה של השטח הציבורי יחד עם השטח (לא ברור) ,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
כי הורסים את הבניין.

<u>אמי ארבל:</u>
היא כמעט כפולה ממה שיש היום.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
אז במקום,

<u>יוסי חבילו:</u>
כן, וגם אתה מוסיף לי עוד יחידות דיור גם.

<u>אמי ארבל:</u>
נכון, נו?

<u>יוסי חבילו:</u>
זה יותר אנשים לשצ"פ.

<u>אמי ארבל:</u>
אני מוסיף, כן, בסדר.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אמי, מתחת לסככות,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>

(לא ברור) השצ"פ הזה.

יהודה פרוידינגר:
אמי, אמי, מתחת לסככות יש מתקני שעשועים? (לא ברור) הוא יבנה גם מתקני שעשועים?

אמי ארבל:
(לא ברור) שצ"פ.

יהודה פרוידינגר:
שצ"פ עם פיתוח.

אמי ארבל:
הוא (לא ברור) את השצ"פ וגם לבנות 700 מטר ציבורי שזה, אמרתי,

יוסי חבילו:
לפי נספח הבינוי השצ"פ לא יהיה אפקטיבי ולא יכלול גן ילדים וספסלים. מה אתה אומר על זה?

אמי ארבל:
זה לא נכון.

יוסי חבילו:
תראה איזה יופי, איזה משהו נחמד, העולם קטן מדי, (לא ברור)

אמי ארבל:
אתה יודע כמה מדרגות יש פה וכמה ערוגות לא אפקטיביות, קירות תמך לא סימפטיים, ויש שצ"פ אותו גודל עם 700 מטר בניין ציבור. האמת, בניין הציבור יהיה 1,100 מטר אבל הוא בונה 700 בשלב הראשון. טוב, אליעזר, מה, מה ההחלטה?

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד לצמצם את הזה, או לפחות ,

אמי ארבל:
אתה בעד לצמצם או לבדוק את התקן השמאי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, צריך לבדוק את התקן השמאי, אבל לבדוק את זה עוד פעם. אני, התחושה שלי שזה too much. זה מה שאני חושב.

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור) אמי מקודם הסביר שמה שהמטלה הציבורית בנויה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כולל המטלות הציבוריות, בכל מקום לוקחים את זה גם בחשבון בפנים. אבל,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא משלמים היטלי השבחה גם כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, בכל המקומות,

<u>אריאל גולן:</u>
לא, לא קשור, (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בכל המקומות כבר הנושאים של המטלות הציבוריות נמצאים בפנים, אין פרויקט שאין לו מטלות ציבוריות.

<u>אריאל גולן:</u>
לא, הוא אומר שזה ב-over, זאת אומרת, זה לא בדיוק מה שהוא צריך. הוא עושה מעבר למה ש-,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יכול להיות, אז שיגידו את זה. אבל זה לא נאמר, אז שיגידו.

<u>אריאל גולן:</u>
אז אם אנחנו מורידים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא אומר, אם בן אדם, אני גם כן בתלפיות פעם הסכמתי, אם אתה זוכר על המגדל של ה-40 ומשהו קומות,

אריאל גולן:
שאם יהיה בית ספר,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בוא נוסיף עוד 4 קומות,

אריאל גולן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
ושהם יבנו את בית ספר,

אריאל גולן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
שהם יבנו. אני בעד, אין לי בעיה.

אריאל גולן:
אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
אז שיגידו את זה. אדוני, צריך פה 100 יחידות דיור בשביל זה, בשביל להשלים למטלה הציבורית צריך עוד. אז זה בסדר. (לא ברור) אנחנו צריכים לבנות את המטלה הציבורית, שנינו יודעים שזה לא ייבנה וגני ילדים צריך שם, בית כנסת צריך שם.

יוסי חבילו:
בוא נגיד, אמי, מה עם הדעה שאולי אנחנו ניקח שמאי מטעמנו, בכלל, שיבדוק את זה לפי המחירים הרלוונטיים היום?

אמי ארבל:
מה אתה טוען, שהשמאי של הוועדה המחוזית לא אובייקטיבי?

יוסי חבילו:
מה? לא. כן, לא, לא, כן,

יהודה פרוידינגר:
זה חגי, לא?

אדיר שוורץ:
זה בדיוק (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:
חגי לא בודק את זה?

יוסי חבילו:
זה מה שאני טוען, כן.

יהודה פרוידינגר:
זה לא חגי בודק את זה?

יוסי חבילו:
כל התקן הזה הוא כרגע לא רלוונטי. בוא ניקח שמאי שלנו,

יוחנן וייצמן:
וועדה מחוזית.

יהודה פרוידינגר:
מה?

יוסי חבילו:
של העירייה,

יוחנן וייצמן:
וועדה מחוזית.

יוסי חבילו:
שיבדוק את זה.

יהודה פרוידינגר:
למה, וחגי מה בודק?

יוסי חבילו:
לייזר, מה אתה אומר? בוא ניקח,

אליעזר ראוכברגר:
מה, שמאי?

יוסי חבילו:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, זה עכשיו לא דיון אם אנחנו לוקחים או לא, זה גם צריך (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
לא, ברמה העקרונית.

אליעזר ראוכברגר:
זה צריך תקציב, זה תקציב, בוא, זה לא עובד ככה.

יוסי חבילו:
למה תקציב? זה כמה גרושים לקחת שמאי.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא גרושים.

אמי ארבל:
זה לא (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
שלנו.

אליעזר ראוכברגר:
המון כסף.

אמי ארבל:
אגב, עשינו את זה,

אליעזר ראוכברגר:
המון כסף. דרך אגב, עכשיו היה כמה,

יוסי חבילו:
כן, עשינו באיזה תכנית?

אמי ארבל:
עשינו תכנית אחת בניו איסלנד שהיא תכנית יחסית גדולה שהייתה פה בוועדה לפני כמה, לא,

יוסי חבילו:
מה, של המגדלים גם?

אמי ארבל:
שלושה חודשים,

אדיר שוורץ:
כמה זה עולה באמת?

אמי ארבל:
של 40 קומות. מה, כמה עולה שמאי?

אדיר שוורץ:
כן.

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
נו, ומה אמר השמאי?

אליעזר ראוכברגר:
זה הולך פר שעות.

אמי ארבל:
הוא אישר את זה גם. הוא אישר את זה.

יוסי חבילו:
מה, איזה שמאי?

אמי ארבל:
הוא אישר את זה. שמאי שאנחנו לקחנו.

יוסי חבילו:
מה השם שלו? תגיד לי.

אמי ארבל:
(לא ברור) מה השם שלו, מה זה משנה מה השם שלו?

יוסי חבילו:
(לא ברור) מישהו שאני מכיר וסומך עליו.

אמי ארבל:
זה לא עובד ככה, יוסי, על מי אתה סומך או לא סומך.

יוסי חבילו:
האיסלנד הזה זה גם פרויקט זוועתי ביותר.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, מה לגבי המגרסה?

אמי ארבל:
לא יודע,

יהודה פרוידינגר:
שלא תהיה שמה.

אליעזר ראוכברגר:
מה אומר אסף?

יהודה פרוידינגר:
שלא תהיה במקום.

אליעזר ראוכברגר:
איפה,

יוחנן וייצמן:
לא, שלא תהיה במקום זה לא ילך.

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

אמי ארבל:
כי זה רק מקל על איכות הסביבה ולא מחמיר עליו.

יוחנן וייצמן:
להתחיל להוציא משאיות עם סלעים,

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה אומר?

אמי ארבל:
(לא ברור) במקום, זה לא (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
לא יודע, זה פרויקט קטן, האם פרויקט קטן כזה צריך מגרסה גם.

אסף שגיא:
(לא ברור) זה טעון רישיון עסק, צריך לפקח על זה. אין לי,

יונתן ניסמי:
(לא ברור) אין שום בעיה עם מגרסות היום, זה סתם טענות שווא.

אסף שגיא:
פיקוח, פיקוח.

יונתן ניסמי:
יש פיקוח,

יוסי חבילו:
מה, אתה יודע איזה תלונות אנחנו מקבלים על המגרסות? (לא ברור) בפסגת זאב,

יונתן ניסמי:
יש מלא מים ששמים מסביב,

יהודה פרוידינגר:
אבל לא שמים.

אסף שגיא:
יש תלונות, תפנו למפקח,

יוסי חבילו:
עזוב, עזוב,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:
לא שמים מים,

יונתן ניסמי:
שמים, שמים.

יהודה פרוידינגר:
ולא, לא נכון.

יוסי חבילו:
בפסגת זאב,

יונתן ניסמי:
אנחנו כל מגרסה,

יוסי חבילו:
אני מקבל אלפי פניות,

יהודה פרוידינגר:
בטח, יש טבלה מעל, תבוא ל (לא ברור) בפסגת זאב, הפיקוח החליט לא לחדש לו את הרישיון.

יוסי חבילו:
אנחנו במלחמה איתם שמה.

(מדברים ביחד)

יונתן ניסמי:
הם לא מרעישות, הם לא מפריעות, הם הרבה יותר נקיות מעשרות משאיות שיוצאות ועושות פקקי תנועה, ועושות בלגן גדול. זה הרבה יותר הגיוני.

יהודה פרוידינגר:
זה לא פותר את המשאיות, מגיעות משאיות גם ככה.

יוחנן וייצמן:
צריך לדעת איך (לא ברור) עם מגרסות.

יהודה פרוידינגר:
זה לא פותר את המשאיות, כל בוקר עושות,

אסף שגיא:
לא, הוא אומר שיחסית למשאית,

יונתן ניסמי:
אם לא תשים מגרסה, יהיה לך 300 משאיות משמה.

אליעזר ראוכברגר:
השאלה היא, השאלה היא דבר אחד, איך אנחנו, לא, בואו נשאיר את זה לשלב היתר הבנייה, רק השאלה היא איך אנחנו עושים את זה שבשלב היתר הבנייה לא יגידו לנו שזה לא נוגד תב"ע.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) סעיף הוראה בתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:
שלא יגידו לנו, זה נוגד את הוראת התב"ע.

יוחנן וייצמן:
מזל טוב, מזל טוב.

אליעזר ראוכברגר:
שמעת מה שאמרתי?

אמי ארבל:
כן, הבנתי, אבל התכנית לא קובעת כאילו שיהיה או לא יהיה. הבעיה ש-, חוץ מלהגיד שזה יתואם מול המחלקה לאיכות סביבה בשלב היתר הבנייה אני באמת לא יודע מה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא רק שיתאמו (לא ברור) אלא גם, בוא נאמר ככה, אופן הפיקוח וכל זה יובא לאישור הוועדה.

יוסי חביליו:
שמה?

אמי ארבל:
הפיקוח על המגרסות?

אליעזר ראוכברגר:
כן, על המגרסה הזאת פה.

אמי ארבל:
לא, זה משהו ש(לא ברור) בכל ההיתרים, זה לא (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אבל יש מקומות, למשל אומר יוחנן שהוא עובר שמה הרבה פעמים, למשל ב-Mid Town, הם עובדים יפהפה.

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
מרטיבים, ורואה אפילו על הכביש בוץ, ואין טיפה אבק.

אמי ארבל:
איך הוועדה יכולה לפקח על זה?

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בוא, לא קרה שום דבר, הצמיגים של המכוניות טיפה,

יוחנן וייצמן:
חבל שאנחנו לא מכניסים אותך למיילים שאנחנו מקבלים (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אנשים לא נושמים אבק. לעומת זאת במקומות אחרים לא עובדים יפה, אז הנה, שכולם ילכו מ-Mid Town ללמוד. זה דוגמה יפה.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
(לא ברור) יטפלו. מה אתה יכול לעשות?

אליעזר ראוכברגר:
שום דבר, לא, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:
אם אחרי חודשיים הרישיון שלהם אצלי,

אליעזר ראוכברגר:
אני אתן לך דוגמה,

יוחנן וייצמן:
אז אני יודע מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לך דוגמה, כשהיזם הזה במקום אחר, אותו יזם, עשה בעיות, אז אני יודע שיש פה יזם בעייתי. (לא ברור) אני יודע שהיזם בעייתי ואני יודע שאני יכול אותו יותר לתפוס או יותר לעשות לו שלייקס או משהו כזה.

<u>אמי ארבל:</u>
מה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז הנה, למשל שיבחתי את Mid Town אחרי ששמעתי מיוחנן מה שהוא אומר כמה מים שופכים בלי סוף, ואין שם גרגר אבק.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל מה אתה רוצה שנכתוב?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז אנשים מסביב נושמים, יש מגורים מסביב,

<u>יוסי חבילו:</u>
איפה זה Mid Town?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) שערי צדק הישן.

<u>אמי ארבל:</u>
מה אתה רוצה להגיד, עוד פעם? שיהיה,

<u>יוסי חבילו:</u>
בכניסה לעיר, כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אופן הפיקוח על המגרסה יובא לאישור הוועדה.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
רגע,

<u>אסף שגיא:</u>

וזה לא תקדים?

אליעזר ראוכברגר:
בזמן ההיתר,

יוחנן וייצמן:
בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:
בשלב ההיתר.

יהודה פרוידינגר:
לייזר,

אסף שגיא:
זה לא תקדים?

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אסף שגיא:
אתה לא יוצר פה תקדים?

אליעזר ראוכברגר:
אז אני יוצר תקדים, אז מה?

יוחנן וייצמן:
טוב מאד.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אני לא מבין, מה שקרה בפסגת זאב זה לא תקדים? אנשים שם נחנקים, אנשים נגמרים.

יהודה פרוידינגר:

שני אתרים בפסגת זאב,

אליעזר ראוכברגר:
אנשים נגמרים.

יוחנן וייצמן:
פראי אדם.

דובר לא מזוהה:
זה תקדים,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אני נותן דוגמה,

יוסי חבילו:
זה תקדים, מצוין.

אליעזר ראוכברגר:
של כאלה,

יוסי חבילו:
שיהיה תקדים, מה רע בזה?

אליעזר ראוכברגר:
אני נותן דוגמה של חיובית מצוינת,

יוסי חבילו:
מה הבעיה ליצור תקדים?

אליעזר ראוכברגר:
כמו Mid Town ,ואני נותן דוגמה שלילית גרועה כמו פסגת זאב. עכשיו אנחנו צריכים לראות איך גורמים שכולם יהיו חיוביים ולא שליליים.

יהודה פרוידינגר:
אמי, איזה מפגע ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
זה הכל.

יוסי חבילו:
אבל רגע,

אליעזר ראוכברגר:
אין לי טענה,

יוסי חבילו:
אבל,

אליעזר ראוכברגר:
אין לי בעיה שיהיה מגרסה אם צריך את זה בשביל הבנייה,

יוסי חבילו:
אבל מתי יהיה הפיקוח שלנו?

אליעזר ראוכברגר:
בשלב ההיתר?

יוסי חבילו:
אה, לפני ההיתר?

יהודה פרוידינגר:
מגרסה היא ליד שני (לא ברור) ,

אמי ארבל:
לא, מגרסה היא במגרש המגורים.

יהודה פרוידינגר:
אבל כתוב שהיא ליד מבני ציבור, מוסדות ציבור, ליד מוסדות ציבור.

אליעזר ראוכברגר:
זה יובא לוועדה במסגרת (לא ברור) להיתר.

יהודה פרוידינגר:
מה יש שמה, איזה מוסד ציבור?

אמי ארבל:
יש מעל זה.

יהודה פרוידינגר:
מה זה?

אמי ארבל:
זה בית ספר.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יאללה. והנושא של בדיקה שמאית.

יוסי חביליו:
רגע, שניה,

יהודה פרוידינגר:
הרעש, הרעש,

יוסי חביליו:
זוז, זוז שניה,

יהודה פרוידינגר:
רגע, אני שואל אותו.

יוסי חביליו:
לא, אתה מסתיר לי.

יהודה פרוידינגר:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, יאללה, חברים. אני חושב שהקדשנו לזה,

יוסי חבילו:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
מדי הרבה זמן.

יוסי חבילו:
סליחה, סליחה,

יהודה פרוידינגר:
הרעש יפריע להם במשך היום?

אמי ארבל:
אי אפשר לבנות פרויקט בלי לעשות רעש .

יהודה פרוידינגר:
לא, אבל מגרסה זה רעש רעש.

אמי ארבל:
אני לא בטוח שעדיף שלא יהיה מגרסה וייקחו את כל המשאיות החוצה, כי זה,

אסף שגיא:
ברור שעדיף מגרסה,

אמי ארבל:
לא בטוח שהנזק יהיה יותר גרוע,

יונתן ניסמי:
אתה צודק.

אמי ארבל:
אני באמת לא יודע, לא יודע.

יונתן ניסמי:
וחוץ מזה הרב ראוכברגר, אנחנו יכולים, יש בעיה במקום ספציפי, תפנו אלינו ואנחנו נסדר את זה.

יוחנן וייצמן:
אתה אומר לו הרגע,

אליעזר ראוכברגר:
בוא,

יוחנן וייצמן:
יופי.

יהודה פרוידינגר:
בוא, הנה, פסגת זאב,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) קודם כל. הנה, אז בוא עכשיו, יהודה,

יהודה פרוידינגר:
פסגת זאב,

אליעזר ראוכברגר:
דבר איתו על פסגת זאב.

יונתן ניסמי:
תן לי שם יזם, תן לי כתובת,

אליעזר ראוכברגר:
מעולה. יונתן,

אמי ארבל:
אני הוספתי פה את,

אליעזר ראוכברגר:
אני מודה לך בשם כל החברים, תודה רבה.

יוסי חבילו:
בוא נראה שיעשו את זה, בינתיים זה,

אליעזר ראוכברגר:
קודם כל על הרצון. קודם כל על הרצון, על היוזמה, על האמירה. אחר כך כמובן אני סומך עליו, אני מכיר אותו איזה רבע שעה עשרים דקות ואני סומך עליו שאם הוא אומר הוא גם יקיים. מעולה.

אמי ארבל:
תיקנתי את שני הסעיפים שכרגע דיברנו וגם הוספתי הערות של מחלקת נכסים,

יוסי חביליו:
רגע, מה עם הצמצום המשמעותי?

אליעזר ראוכברגר:
אז אמרנו שאנחנו מבקשים מהוועדה המחוזית לעשות בדיקה חוזרת של השמאות.

יוסי חביליו:
לא, זה יחזור אלינו עוד פעם, מה.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, עזוב, עזוב.

אליעזר ראוכברגר:
אין חיה כזאת.

יוסי חביליו:
טוב, אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אוקי. חברים, מי בעד אישור התכנית בהתאם להמלצה והתיקונים שעשינו? יוחנן, ישראל, אריאל, חיים, אדיר, בעד?

יוסי חביליו:
בעד? אדיר?

אליעזר ראוכברגר:
כן, למה לא? מה, עשינו תיקונים בשביל זה.

יוחנן וייצמן:
עשינו תיקונים,

יוסי חבילו:
שיהיה בעד. אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:
ויהודה, ויהודה,

יוחנן וייצמן:
גם אתה אמור להיות בעד.

יוסי חבילו:
אני רוצה לנמק את ההתנגדות שלי.

אליעזר ראוכברגר:
ויוסי נגד.

יוסי חבילו:
אני מנמק,

אליעזר ראוכברגר:
מה לנמק? אתה כבר חצי שעה,

יוסי חבילו:
לא נימקתי מסודר. גם מהסיבה,

אליעזר ראוכברגר:
אתה כבר חצי שעה מנמק.

יוסי חבילו:
שהעומס שם במקום יהיה בלתי נסבל,

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

יוסי חבילו:
מהנימוקים שגם פירט המינהל ברמה הספציפית, אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:
מאה אחוז.

יוסי חבילו:
היה צריך לצמצם פה צמצום דרמטי,

אליעזר ראוכברגר:
תודה, תודה.

יוסי חבילו:
וגם מהשיקול הכולל,

ישראל קלרמן:
תודה הוא אמר לך כבר.

אליעזר ראוכברגר:
תודה, יוסי, תודה.

יוסי חבילו:
שלא מחשבים בתכנית האב,

אליעזר ראוכברגר:
יאללה,

יוסי חבילו:
את מכלול יחידות הדיור.

תיק 1169069

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, עכשיו הולכים לתכנית אחרת. יאללה, קדימה.

יוחנן וייצמן:
בועז.

יוסי חבילו:
אז רגע, אז יש לי דווקא שאלה טכנית,

אליעזר ראוכברגר:
לא בועז, עכשיו גאולה.

יוחנן וייצמן:
אה, גאולה קודם?

אליעזר ראוכברגר:
4, 4.

אמי ארבל:
1169069, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית במלכי ישראל 43 בגאולה. זה תכנית שהייתה בדיון בוועדה קודמת בהפקדה.

אליעזר ראוכברגר:
הייתי אתמול בסיור שמה, שניה, אני רוצה,

יוסי חבילו:
לא, דקה, (לא ברור) שלא תדון בזה, שנעשה את זה אחרי אחת עשרה ואני אבוא באחת עשרה.

אמי ארבל:
(לא ברור) תכנית חשובה וגדולה.

יוסי חבילו:
אני רוצה להתייחס לזה. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) נגיע, בסדר.

יוסי חבילו:

או שיקראו, או שתקרא לי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יאללה, יאללה.

<u>יוסי חבילו:</u>
אבל אני סומך על המילה שלך, אתה יודע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אל תסמוך עליי.

(צוחקים)

<u>יוסי חבילו:</u>
אני שם את יואל, את המפקח.

<u>ישראל קלרמן:</u>
יוחנן גם (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוחנן כבר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני כבר לא זוכר, מה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמרנו, יש ניתוק.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אני אמרתי לו,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
053755,

<u>יוסי חבילו:</u>
שייזהר, עוד אין ניתוק.

אליעזר ראוכברגר:
את יוחנן תיקח לטיולים בג'יפ שלך,

יוסי חבילו:
אם הוא לא יקרא לי אז זה יכול להשפיע על ההחלטה של הניתוק.

אליעזר ראוכברגר:
מה, זה יכול להשפיע על הג'יפ, על הטיול הבא?

יוחנן וייצמן:
אל תדאג, יש פה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, ששש, חברים. ישראל. קדימה.

אמי ארבל:
זאתי החלקה,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו ב-1169069.

אמי ארבל:
זאתי החלקה, מלכי ישראל בצד צפון (לא ברור) יצחק נפחא מדרום, זאתי החלקה שמדובר עליה. התכנית מציעה לעשות שש קומות, אפילו קצת יותר משש קומות על הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי שיש פה איזושהי הצעת פשרה שהם מסכימים לה?

אמי ארבל:
אני רק אגיד, יש פה דיון בהתנגדויות, הוגשו פה מספר התנגדויות, זה הוצג גם בוועדה שבוע שעבר,

אליעזר ראוכברגר:
לפני שבועיים.

אמי ארבל:

לפני שבועיים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
וסוכם לצאת לסיור בשטח.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני הייתי אתמול שמה, כן.

<u>אמי ארבל:</u>
סבבה. אנחנו המלצנו בגדול לקבל חלקית את ההתנגדויות וזה כתוב לכם. הדיון שהיה היה לעניין ההרחבה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
במסגרת התכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הרחבת המדרכה.

<u>אמי ארבל:</u>
יש הצעה להרחבת דרך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הרחבת המדרכה.

<u>אמי ארבל:</u>
כן, למעשה להרחיב כאן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
את הדרך, נכון, זכות הדרך.

אמי ארבל:
את זכות הדרך, כשבפועל,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמי ארבל:
טוען וייצמן שאין מכוניות אבל יש מכוניות ויש הולכי רגל,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
כן, ישראל , מה (לא ברור) ?

אמי ארבל:
אנחנו חושבים שנכון לשמור על זה.

ישראל קלרמן:
להשאיר את ההפקעה, (לא ברור) לבטל את ההפקעה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, יוסי, יוסי, בבקשה. כן.

ישראל קלרמן:
אמי גם הסביר לי ואמי צודק בקטע הזה,

יוסי חביליו:
אל תשכח, אדיר.

ישראל קלרמן:
שההפקעה לא צריכה (לא ברור) ואז אני הייתי אומר, במקום לקחת 3 מטר מההפקעה לקחת רק 2 מטר ואז כאילו מה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אוקי, מקובל?

ישראל קלרמן:
ואמי קיבל את זה.

אריאל גולן:
מה ההצעה?

אמי ארבל:
אני אין לי בעיה עם זה, אני רק אומר, זה פרסום נוסף.

ישראל קלרמן:
אז שהוא יחליט,

אמי ארבל:
סביר להניח.

ישראל קלרמן:
אז שהוא יחליט, מה.

אמי ארבל:
בסדר.

אריאל גולן:
יוחנן, אתה מרוצה?

אליעזר ראוכברגר:
למה פרסום נוסף?

אריאל גולן:
יוחנן,

אמי ארבל:
(לא ברור) אתה מרחיב.

יוחנן וייצמן:
מה?

אריאל גולן:
אתה מרוצה?

ישראל קלרמן:
על מטר?

יוחנן וייצמן:
בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא מינורי? אילנית,

אמי ארבל:
זה החלטה של המחוזית. לא, זה החלטה של המחוזית, אני לא מתייחס לזה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
אה.

אמי ארבל:
החלטה של המחוזית.

ישראל קלרמן:
אה, אז המחוזית (לא ברור) אז גם המחוזית יחליטו על זה, (לא ברור) יחליטו על זה.

יוחנן וייצמן:
הם יחליטו גם בהתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

יוחנן וייצמן:
לא, אבל ההמלצה,

אמי ארבל:
אם הם יקבלו את זה אז,

אליעזר ראוכברגר:
טוב. אתה תתייחס לזה והמחוזית תעשה מה שהיא רוצה.

עו"ד אילנית מיכאלי:
המחוזית היא זו שתחליט.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר.

אמי ארבל:
אז אני אוסיף,

יוחנן וייצמן:
אתה יכול (לא ברור) קו הבניין יהיה 3 מטר טרום ההפקעה.

אמי ארבל:
2 במקום,

ישראל קלרמן:
לא, 2 במקום 3.

אמי ארבל:
היום זה 3.

יוחנן וייצמן:
3 טרום, אז 2, כמו 2, אותו דבר. כן.

אמי ארבל:
(לא ברור) 2 מטר במקום 3 לכיוון ההרחבה מדרום,

ישראל קלרמן:
רגע, והשאלה היא, ומה לגבי המרפסת? ואז אתה יכול (לא ברור) מרפסת, מותר מרפסת.

אמי ארבל:
אני מעלה את התכנית.

ישראל קלרמן:
מה?

אמי ארבל:
אני מעלה את התכנית.

יוחנן וייצמן:
מרפסת מעל דרך, יש התנגדות?

ישראל קלרמן:
ככה הוא כתב.

אמי ארבל:
הוא לא מעל דרך, הוא לא מעל דרך כי הוא,

יוחנן וייצמן:
אה, לא, צפון, הוא מדבר על צפון.

אמי ארבל:
(לא ברור) בוא נראה שניה. 1169069. לא הבנתי ,היום נראה שהוא מציע קו אפס לכיוון ההרחבה ולא 3 מטר.

יוחנן וייצמן:
עוד פעם?

אמי ארבל:
נראה שהוא מציע קו אפס להרחבה, לא 3 מטרים.

יוחנן וייצמן:
קו אפס לדרום?

אמי ארבל:

אני בודק, שניה.

יוחנן וייצמן:
לא, רק במדרגות הוא הציע.

אמי ארבל:
לפי התשריט זה נראה ככה, נראה בנספח רגע.

ישראל קלרמן:
שיישאר קו אפס, מה אכפת לי?

אמי ארבל:
לא, אין לי בעיה, אז אין משמעות למה שאנחנו אומרים.

ישראל קלרמן:
כמה ההפקעה? מטר, לא?

אמי ארבל:
לא, קצת יותר.

יוחנן וייצמן:
יש שיפוע כזה. רק מה ש-, אם עושים את ההפקעה, שיעשה גם את הפיתוח. מצידי שירד לו בהיטל השבחה אבל שיעשה גם את הפיתוח שם.

אמי ארבל:
ברור. כן, הוא מציע היום אפס, אין משמעות ל-2 מטר.

ישראל קלרמן:
אז תוריד את זה.

יוחנן וייצמן:
עוד פעם, הוא מציע היום אפס,

אמי ארבל:
היום הוא מציע אפס,

יוחנן וייצמן:
לדרום?

אמי ארבל:
כן, כן. תראה, אתה רואה את גבול החלקה,

יוחנן וייצמן:
אישרנו לו את זה ?

אמי ארבל:
כן, גבול החלקה,

ישראל קלרמן:
אישרנו בהפקדה, וודאי.

אמי ארבל:
גבול החלקה לאחר ההפקעה הוא כאן, הוא לא 3 מטרים. אז המרפסות הן רובן, אישרנו את,

ישראל קלרמן:
אז כן מאשרים.

יוחנן וייצמן:
לא, אז תראה, אז אפשר לעשות דבר פשוט. אפשר לאשר לו מרפסות מעל דרך,

אמי ארבל:
הוא מציע מרפסות מעל דרך.

ישראל קלרמן:
אבל הורדת אותן, בסעיף שלך הורדת.

אמי ארבל:
לא, לא הורדתי, למה הורדתי?

ישראל קלרמן:
תראה מה שכתבת.

יוחנן וייצמן:
כתבת לקבל חלקית.

אמי ארבל:
לדחות את ההתנגדות לעניין ביטול הרחבת דרך, (לא ברור) לעניין התנגדות לגבי קו בניין אפס מעל דרך,

ישראל קלרמן:
אז תוריד את זה, תוריד את כל הסעיף וזהו, ואז אנחנו מסודרים.

אמי ארבל:
טוב.

יוחנן וייצמן:
הבניין ממול לא התנגד?

אמי ארבל:
לא, הוא מבקש את זה אז אין לי מה להגיד.

יוחנן וייצמן:
כן.

מיכל כהן:
32 חסר לו (לא ברור) ,

אמי ארבל:
זה הבניין, יש לו גם אפס פה למרפסות וגם אפס פה,

ישראל קלרמן:
מצוין, אז תשאיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור)כשנגיע,

ישראל קלרמן:

אז תוריד את הסעיף הזה, בסדר.

יוחנן וייצמן:
בסדר. עכשיו, נושא הגובה, גם היה, דיברנו אז.

אמי ארבל:
לא דיברנו, אבל מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:
לא, השיחה הקשה הייתה על כן הפקעה לא הפקעה.

אמי ארבל:
השיחה הקשה.

אריאל גולן:
הדיון הקשה, לא השיחה הקשה.

יוחנן וייצמן:
הדיון הקשה.

אמי ארבל:
הוא כבר היום, תסתכל, היום לרחוב מלכי ישראל בצד ימין יש לו פה אחד, קומה גבוהה, אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, מעל זה גג רעפים. לכיוון האחורי שזה הסמטה יש לו אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, למעשה שבע, שמונה. הוא רוצה להוסיף עוד קומה מעבר לזה.

ישראל קלרמן:
איפה?

יוחנן וייצמן:
מה הוא ביקש,

ישראל קלרמן:
מעל מה שאנחנו רואים?

אמי ארבל:
הוא ביקש,

יוחנן וייצמן:
זה מה שהוא ביקש בהתנגדות העצמית?

אמי ארבל:
זה התכנית המופקדת. הוא ביקש להבנתי שפה לצורך העניין הבניין הזה יהיה פה עוד קומה מלאה.

יוחנן וייצמן:
רק את,

ישראל קלרמן:
רק בקצה הזה?

יוחנן וייצמן:
רק את הזנב הזה הוא ביקש?

אמי ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
כאילו להקטין את גג הרעפים?

אמי ארבל:
לעשות קומה מלאה,

יוחנן וייצמן:
אז זה וודאי (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
כמו, כמו בצד השני, להשוות,

ישראל קלרמן:
זה הריבוע, אז מה,

אמי ארבל:
זה כבר מושווה, אבל כבר פה יש אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה לא מושווה.

אמי ארבל:
ומעל זה שבע שמונה.

ישראל קלרמן:
בסדר, אתה רוצה רק את זה?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא מושווה, אמי. אמי, זה לא מושווה כי פה יש לך קומה מלאה בצד השני.

אמי ארבל:
כן, אבל תראה יש לך פה אחד, שתיים,

אליעזר ראוכברגר:
עזוב את המספר, נכון, עזוב, פה יש לך את זה,

ישראל קלרמן:
נכון, אז גם שם תעשה את זה. הוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, גם פה יש את זה.

אמי ארבל:
נכון, אבל פה יש שש,

אליעזר ראוכברגר:
פה יש לך ככה ופה יש לך ככה. פה אתה נותן לו עוד זנב.

יוחנן וייצמן:
תראה, לדעתי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר,

יוחנן וייצמן:
אם זה כל הוויכוח, אם זה כל הוויכוח אז זה מצריך 106, הוא לא הולך לעשות את זה. על זה כל השיח שאנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:
כן.

ישראל קלרמן:
רק זה, תעשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:
המשולש הזה.

אמי ארבל:
כשיש לך פה קומה מלאה גריעה קטנה מהכיוון הזה זה לא ייראה כמו שבע, זה לא כזה דרמטי.

ישראל קלרמן:
בסדר, אז תשאיר את זה.

אמי ארבל:
אני משאיר את זה ככה.

ישראל קלרמן:
לא. אה, כמו שהופקדה?

אמי ארבל:
כן.

ישראל קלרמן:
לא, אבל הוא רצה על זה.

אמי ארבל:
אני לא יודע מה הוא רצה,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, עזוב,

ישראל קלרמן:
לא, הוא צודק אבל, אם יהיה לו 106 ב',

אליעזר ראוכברגר:
כן, נו בחייך.

יוחנן וייצמן:
הוא לא יעשה את זה.

אמי ארבל:
זה מינורי, באמת,

יוחנן וייצמן:
הוא לא יעשה 106 ב'.

אליעזר ראוכברגר:
עזוב, עזוב.

ישראל קלרמן:
אני גם חושב.

אליעזר ראוכברגר:
זה מינורי לשני הצדדים.

אמי ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר, בואו.

אמי ארבל:
טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תיק 1339696

<u>אמי ארבל:</u>
.5

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 1339696, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יפו 75, מרכז העיר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי, תן לי דקה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שניה.

<u>אמי ארבל:</u>
שגם הייתה בוועדה הקודמת, זה למעשה מבנה, מתחם, בניין באבן ישראל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה על מה שאתה ביקשת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, כן, כן, כן, תן לי דקה רק להסביר לחברי הוועדה. אני מבקש את תשומת ליבכם. יש פה סוגיה נורא נורא מעניינת, שימורית. יש שכונה שקוראים לה אבן ישראל, השכונה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם זה לא היה אתה לא הייתי מביא את זה.

<u>חיים כהן:</u>
יוחנן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

כן.

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, ביפו 75, ביעב"ץ. זה אותו יעב"ץ. אתה ביקשת תיקון החלטה, משהו עם הגג רעפים, לעשות מרפסת כזאת.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, זה לא על זה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, זה לא זה, זה לא זה.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, זה התיק האחרון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא על זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה לא על זה.

<u>אמי ארבל:</u>
זה התיק האחרון, זה התיק האחרון. לא, זה לא קיבלנו החלטה להפקדה, ההפקדה הייתה לצאת לסיור באבן ישראל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
סליחה, אני מתנצל, סליחה.

<u>אמי ארבל:</u>
זה מתחם אבן ישראל. תראו, זה המתחם של אבן ישראל, זה שכונת אבן ישראל שעד היום הקפדנו מאד על הבינוי שם,

<u>אריאל גולן:</u>
איפה הבור שבונים שמה?

אמי ארבל:
איזה בור?

יוחנן וייצמן:
תחנת הרכבת הכבדה היא פה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה בצד השני,

יוחנן וייצמן:
זה בנין.

אליעזר ראוכברגר:
זה בצד השני.

אמי ארבל:
לא, זה, זה אבן ישראל. זה.

אליעזר ראוכברגר:
זה רחוב יפו,

יוחנן וייצמן:
זה אבן ישראל, זה בנין.

אליעזר ראוכברגר:
זה רחוב יפו, זה בצד השני של הרחוב.

יוחנן וייצמן:
כן, נכון. ברור, ברור, ברור.

אריאל גולן:
איפה זה?

יוחנן וייצמן:
עכשיו, תעשה לנו תמונה של הבניין, אמי.

אליעזר ראוכברגר:
זה בצד השני של הרחוב, אל תערבב את שני הצדדים.

יוחנן וייצמן:
ברור. אפילו הייתי (לא ברור) ,

אמי ארבל:
זה.

יוחנן וייצמן:
זה הבניין, ותעשה אותו מכיוון החצר, ואז אני רוצה להסביר לוועדה משהו מעניין.

אמי ארבל:
זה מכיוון,

יוחנן וייצמן:
תגדיל אותו עם ה-, שיראו גם מה קורה פה.

אמי ארבל:
מה, את העבירת בנייה?

יוחנן וייצמן:
כל הכבוד לך. יופי. המילה שלך עבירת בנייה היא חמודה מאד, וזה, דווקא על זה רציתי שהוועדה תשים לב. עבירת הבנייה הזאתי היא מלפני קצת יותר מ-100 שנה. הוא עשה את זה, לוחות, הפח הזה פה זה היה, הבניין הזה מכונה גורד השחקים של ירושלים, זה הבניין שהיה הכי גבוה בירושלים, (לא ברור) קומות, מדובר בשכונה השלישית מהיציאה מהחומות. כל השכונה הייתה שתי קומות, הבניין הזה כסימן, היה שלוש קומות, היה, כאילו, היה בניין אחד קומה אחת,

אמי ארבל:
המגדל של אז.

יוחנן וייצמן:
המגדל של אז. הוא היה קומה יותר גבוה מכל השכונה, זה היה התכנון ההנדסי של השכונה. הקומה השלישית של ה-, שוב, כשאתה נמצא היום בתוך החצר היא נראה פח, כמו שאמי אמר, נראה

כעבירת בנייה, ולא, פה גרה העשירה של השכונה, קראו לה רבקה לפי התיק תיעוד. היא הייתה עושה נאומים ודרשות,

אמי ארבל:
כן, והיום הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:
אמריקאית,

אמי ארבל:
לכיוון החצר לעשות שש קומות.

יוחנן וייצמן:
מה שהוא מבקש זה דבר אחד פשוט. הוא מבקש קומה, הוא מבקש להמשיך את המדיניות של, להמשיך את המצב הקיים,

יהודה פרוידינגר:
קומה יותר.

יוחנן וייצמן:
קומה יותר, זה הכל.

אמי ארבל:
למה צריך לתת לו?

יוחנן וייצמן:
כי זה עדיין, זה אבן ישראל.

אמי ארבל:
מה זה זה אבן ישראל?

יהודה פרוידינגר:
תגיד שהוא צריך להמשיך,

יוחנן וייצמן:
כי באבן ישראל הוא תמיד היה קומה יותר, כשאתה מצייר לך את שכונת אבן ישראל,

<u>אמי ארבל:</u>
אני לא, אני לא רוצה להגיד שאני לא מאמין לך אבל אני אומר, צריך לראות את זה. אבל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ככל שאני אמרתי אמת.

<u>אמי ארבל:</u>
נניח שאתה צודק,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ככל ש-,

<u>אמי ארבל:</u>
אבל היום יש מדיניות שאומרת שאתה יכול להוסיף זכויות בנייה לכולם, אתה מוסיף גם פה זכויות בנייה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
אז לא צריך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אבל אתה מוסיף, אלף,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) תוספות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שני דברים, אלף, אתה מוסיף לו פחות.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אבל איך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

המצב היוצא שלו הוא שלוש, המצב היוצא של כולם היה שתיים.

חיים כהן:
הייחודיות של, הייחודיות בהיסטוריה,

יהודה פרוידינגר:
יוחנן,

חיים כהן:
של הבניין.

יוחנן וייצמן:
ההיסטוריה שלו שהוא גורד שחקים. אני לא אומר לעשות פה 40 קומות,

אמי ארבל:
אם הייתם מכבדים כל כך הרבה היסטוריה בכל הפרויקטים הייתי אומר ניחא, אבל רק כשזה לטובתכם זה קצת,

חיים כהן:
הציגו את זה, הציגו את זה,

יהודה פרוידינגר:
יוחנן,

יוחנן וייצמן:
לטובת (לא ברור) עכשיו שוב,

יהודה פרוידינגר:
יוחנן, איך הוא יישאר גורד השחקים?

אמי ארבל:
אתה רואה ש-,

יוחנן וייצמן:
מה?

אריאל גולן:
היום הוא לא (לא ברור) אמי.

יהודה פרוידינגר:
איך הוא יישאר גורד שחקים?

אמי ארבל:
(לא ברור) ארבע קומות לחצר פנימית.

יוחנן וייצמן:
ברור.

חיים כהן:
אמי,

יהודה פרוידינגר:
אמי,

יוחנן וייצמן:
לא, זה ארבע. ודרך אגב, אישרנו פה (לא ברור) אני לא הייתי בעד זה, לסגור פה (לא ברור) ,

חיים כהן:
תבדוק, (לא ברור)

אמי ארבל:
לא אכפת לי להוריד את זה ולבדוק, אבל,

יוחנן וייצמן:
רגע, זה בנוי, אמי. זה נראה לי כבר היום בנוי כמו זה, ונדמה לי שאישרנו פה,

אמי ארבל:
זה חדש, זה מאפריל 2024. (לא ברור) אפריל 2024.

יוחנן וייצמן:
יש פה שני בניינים חדשים היום,

יהודה פרוידינגר:
אמי, אם לא תיתן לו עוד קומה,

יוחנן וייצמן:
מאה אחוז יש פה שני בניינים חדשים היום.

אמי ארבל:
מה יקרה?

יהודה פרוידינגר:
איך הוא יישאר גורד השחקים של ירושלים?

אמי ארבל:
כן, זה, שיסתכל ימינה ושמאלה,

יוחנן וייצמן:
זה בעיה שימורית.

אמי ארבל:
שיסתכל ימינה ושמאלה.

יוחנן וייצמן:
זה בעיה שימורית. בכל אופן, מה ש-, אני לא ביקשתי מהחברים לקבל החלטה כי אנחנו הורדנו את זה אתמול מסדר יום של וועדת שימור בשביל שהוא ישב לעוד פרטים עם המחלקה. הוא התחייב שהוא לא ידון בזה, רק רציתי שהסוגייה תהיה לפניכם.

אמי ארבל:
אבל זה סמכות מחוזית, אני מזכיר.

יוחנן וייצמן:
סמכות מחוזית, אז גם החבר שלנו בוועדה מחוזית ביקש,

אמי ארבל:
אוקי.

יוחנן וייצמן:
זה מתואם שלא ידונו.

אמי ארבל:
אין בעיה, נוריד את זה מסדר היום לבחינה נוספת.

דובר לא מזוהה:
למתי?

יוחנן וייצמן:
אבל זה סוגייה מעניינת מה שהעליתי, זה לא, לא אמרתי שכזה, שאני בטוח.

אמי ארבל:
אמרתי לך, אם היית מכבד כל כך הרבה דברים היסטוריים לא רק כשזה חורג בקומה אלא גם במקרים אחרים,

יוחנן וייצמן:
אני מאד מכבד דברים היסטוריים,

אמי ארבל:
אה,

יוחנן וייצמן:
בפרט מדרום ליפו.

אמי ארבל:
תיכף, תיכף נראה.

יוחנן וייצמן:
מדרום ליפו.

אמי ארבל:
תיכף נראה. טוב, תכנית 6 בסדר היום,

חיים כהן:

אז מה אתה עושה עם זה?

<u>אמי ארבל:</u>
ירד מסדר היום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ירד, ירד, ירד.

<u>חיים כהן:</u>
כי אנחנו הורדנו את זה מהשימור.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ירד למה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סתם רציתי, לתיאום עם השימור. זה יהיה בוועדת שימור ונחזור הנה.

תיק 1338383

<u>אמי ארבל:</u>
טוב, תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1338383, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, גבעת שאול, סליחה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נג'ארה.

<u>אמי ארבל:</u>
רחוב נג'ארה 12, תכנית שמציעה בניין חדש, זה גם היה בוועדה קודמת וזה ירד כי היזם ביקש לבחון אפשרות להפרשה אחרת לצרכי ציבור ולא בית כנסת כמו שהתבקש. הוא פנה למחלקה למדיניות תכנון שהסכימו לשנות את ההמלצה שלהם ואני תיקנתי את זה גם פה.

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור) בית כנסת.

אמי ארבל:
מה? הוא הציע בעצם למדיניות תכנון להעביר לפה שימוש שנמצא ממול בבית רוס, שיכול להיות שייקח זמן עד שייבנה כל הפרויקט של בית רוס ולכן הוא הסכים ש-500 מטר שמיועדים לצרכי חברה קהילה, אז המרכז לגיל הרך שהיה מיועד להיות בבית רוס בעצם יעבור לפה, 500 מטר. לזה היזם מסכים. ואני מזכיר לכם שממילא בית רוס, גם הוועדה שדנה בבית רוס ביקשה להוסיף שני בתי כנסת. סך הכל מדיניות תכנון הסכימו, אני אין לי התנגדות, תיקנו את ההמלצה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד, רק אני ראיתי שבזה היה כתוב גם תרבות וגם חברה וגם כל זה,

ישראל קלרמן:
שיורידו את זה.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמי ארבל:
רק,

אליעזר ראוכברגר:
טיפת חלב ומרכז קהילה.

אריאל גולן:
אני רק רוצה לראות את התכנית עצמה. יש שמה, זה נראה לי הבניינים האחרונים שבנג'ארה אין להם נסיגה כדי להרחיב את הכביש.

אמי ארבל:
לא, הם מרחיבים, כמובן,

אריאל גולן:
אני רוצה לראות,

אליעזר ראוכברגר:
שניה, עוד שניה אנחנו נדבר על הנושא, שני דברים, גם על הנושא של ההפקעה וגם הנושא של מפרץ האוטובוס.

חיים כהן:
אתה מסכים ל-?

אריאל גולן:
אני גם חושב שיש שמה בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, יש כבר, אנחנו ייצרנו שם המון בתי כנסת. גם במינהל הקהילתי, גם בבניינים האלה. בוא,

אריאל גולן:
יש מענה לבתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:
כן. יש מענה לבתי כנסת, ולעומת זאת טיפת חלב, מרכז גיל רך אין. (לא ברור) לעשות למטה וזה לא הצליח, ועכשיו בוא,

יהודה פרוידינגר:
מה זה שם, מעון?

אליעזר ראוכברגר:
אין ספק שיש שם צפיפות נוראה בנושא של טיפת חלב.

יהודה פרוידינגר:
מעון, מעון?

אריאל גולן:
טיפת חלב הבעיה היא תקנים שמה.

אליעזר ראוכברגר:
יש.

אריאל גולן:
מעונות יום (לא ברור) יש שמה.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) רק אחד.

אליעזר ראוכברגר:
למה? זה שלוש כיתות.

חיים כהן:
אה, שמה בונים?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
אמרתי לך שאתה טועה.

חיים כהן:
נכון, אתה יכול להגיד. מה, אני בניגוד עניינים. נו מה.

יהודה פרוידינגר:
אם יש בעיות בתקנים טיפת חלב, יש את הזאתי, מחזיקת תיק הבריאות, (לא ברור) היא תשיג תקנים.

אריאל גולן:
כן, בטח, בטח, תגיד לי מתי היא נמצאת.

אליעזר ראוכברגר:
היא יודעת שהיא מחזיקת תיק הבריאות?

יהודה פרוידינגר:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
כמו מחזיק תיק הבריאות הקודם.

יוחנן וייצמן:
הקודם.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר.

יוחנן וייצמן:
הקודם לא ידע, היא יודעת.

חיים כהן:
זה עושה לה בלגן ב (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה עושה לה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
כן, מרכז טיפת חלב מורחב, יש שם היום,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) קיבלה שני מנדטים,

אליעזר ראוכברגר:
צפיפות מאד מאד מאד גדולה בנושא של טיפות חלב. רצו להציע איזה 400, 450 מטר,

אריאל גולן:
כן, (לא ברור) התנגד שם.

אליעזר ראוכברגר:
כי זה מאד קשה, זה נורא מורד, ואישה עם עגלה, עם ילדים לרדת בכביש כזה תלול ואחר כך לעלות אותו, קשה. זה רחוב, גם רחוב וגם קשה, אחד. וגם, זה הרי צריך גם לשרת את קריית משה שזה עוד יותר רחוק.

יהודה פרוידינגר:
למה המינהל בנג'ארה,

אליעזר ראוכברגר:
זה מקום יחסית מאד מרכזי, נגיש, טוב,

יהודה פרוידינגר:
המינהל בנג'ארה גם חסר לו אולם. מה שיש שמה זה על הפנים.

אליעזר ראוכברגר:
מה? בסדר, נו, בשביל זה עשינו תב"ע חדשה.

דובר לא מזוהה:
כן, כן, כן.

יהודה פרוידינגר:
נו, אז בסדר, אז יהיה פה?

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי, עושים תב"ע חדשה, משנים שם את הכל.

אריאל גולן:
לעתיד לבוא, בימות המשיח יבנו אותו.

אליעזר ראוכברגר:
לא מחייב. לא מחייב. לא, לא נכון. לא נכון. בלי האולם זה יכול להתקדם מהר מאד. התב"ע דרך אגב לא כוללת את האולם בינתיים.

אריאל גולן:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
האולם בשלב ב'.

אמי ארבל:
ג'.

אליעזר ראוכברגר:
ג'? אוקי. אמי, אתה איתנו?

אמי ארבל:

כן, כן, אני מחכה. חיים ביקש לראות, מישהו ביקש לראות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, הנושא, יש שם שני דברים, אלף,

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מבקשים שמה לייצר מפרץ אוטובוסים. אני לא רואה שום סיבה לעשות מפרץ,

<u>אמי ארבל:</u>
לא, היום זה המצב הסטטוטורי. תראו, יש פה (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, בסדר, אבל המצב הסטטוטורי הזה הוא גם מיותר.

<u>אמי ארבל:</u>
למה מיותר?

<u>אריאל גולן:</u>
לא, לא, לייזר, זה חשוב. האוטובוסים היום שמה שליד יש, הם עומדים שמה ועושים שם פקקים, כי מגיעים שני אוטובוסים, הכל נתקע, הכל נעצר שמה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נו, מה זה קשור?

<u>אריאל גולן:</u>
זה לא מקום אידיאלי. לכן אני אומר, יעשו שמה את זה בהמשך של הרחוב,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
בית הכחולים כבר ביצעו את ההפקעה ועד היום לא עשו אותה.

<u>אריאל גולן:</u>
לא על הצומת, לא על הצומת,

אמי ארבל:
נכון, כי (לא ברור) ,

אריאל גולן:
אני אומר, סתם ככה. זה המבנים האחרונים שבונים להרחיב את (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל אתה לא תזיז אוטובוסים מיש לשם.

אריאל גולן:
למה?

אליעזר ראוכברגר:
כי אתה יודע, אנשים באים עם סלים וכל זה. בוא, זה לא הוגן לאנשים. בן אדם יוצא מיש עם הסלים, תן לו אוטובוס הכי קרוב. זה לא הוגן.

אריאל גולן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, אתה יש לך אוטו,

אריאל גולן:
לא, אין לי אוטו,

אליעזר ראוכברגר:
אז אתה,

אריאל גולן:
עכשיו אין לי אוטו.

אליעזר ראוכברגר:
אז מחר יהיה לך. לא משנה, אז מחר יהיה לך. אבל בוא, אתה צריך, אני לא חושב שזה הוגן. לא חושב.

אריאל גולן:
לא, אבל זה תוקע את כל התנועה.

אליעזר ראוכברגר:
בית, אני חושב שמפרץ האוטובוסים הזה, אם יעשו שמה משהו כמו גן ילדים, משהו כזה, שצריך משהו הורדה או משהו כזה. אני לא חושב ש-,

אמי ארבל:
(לא ברור) מפרץ אוטובוסים? לא הבנתי. אנחנו ביקשנו, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה,

אמי ארבל:
רגע, שניה, אליעזר, תסתכל רגע. יש פה היום בשני הצדדים שטח להרחבת דרך. זה מול בית רוס שזה בהחלט הכרחי כי דיברנו גם בבית רוס שיש פה רוחב שצריך לשמור עליו, לצורך חניה בחוץ וכולי.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי.

אמי ארבל:
זה הכרחי. וגם פה יש הרחבת דרך שהייתה יחסית יותר גדולה מאחרים. אבל כמו, גם אין פה צורך בהרחבת דרך, אני לא יכול לתת את זה, להחזיר את זה לבעלים, כי כמו שעשו עם תכניות אחרות, כמו כאן הפכנו את זה לשצ"פ או כאן הפכנו את זה לשצ"פ, אז נהפוך את זה לשצ"פ. אתה לא יכול להחזיר מרחב ציבורי ליזם הפרטי. יש פה מרחב ציבורי שהיה מיועד לדרך, וגם אם לא צריך אותו לדרך אז מבחינתי שיהיה שצ"פ. כי הוא מציע פה בניין שהוא הרבה יותר נרחב, גם מדרכה רחבה של 3.5 מטר או בין אם שצ"פ קטן, אני לא יכול לבטל את (לא ברור) ולהחזיר את זה ליזם. זה אנחנו לא עושים בשום תכנית. לכן זה מה שכתבנו. אם יהיה מפרץ אוטובוסים, אם יהיה אוטובוסים או לא אני לא יודע, זה כבר הסדרי תנועה, אבל לבטל את השטח שמיועד לשטח ציבורי אנחנו לא מבטלים באף תכנית, אפילו לא בתכניות פינוי בינוי הכי גדולות, אליעזר. זה מיועד (לא ברור) שטח ציבורי ולממש שטח ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, (לא ברור) ,

אמי ארבל:
יכול להיות, אבל אם, אני לא יכול (לא ברור) מפרץ שלא (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
מפרץ יכול לשמש את הדיירים. לטובת התושבים.

אמי ארבל:
נו, מה כתבנו?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) לטובת התושבים, כן, משהו, איזה גינת משחקים קטנה. זה באלקבץ.

אריאל גולן:
באלקבץ, כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה באלקבץ.

אמי ארבל:
התכנית (לא ברור) שטחים בבעלות העירייה,

אליעזר ראוכברגר:
הנה. רגע, שניה, תעלה את זה עוד פעם, רגע, שניה, תעלה את זה עוד פעם. הנה, פה זה נכון שזה יהיה קו ישר, אבל פה עשו זכות דרך, פה גם קו ישר, נכון? אבל אם תעשה פה תצ"ר,

אמי ארבל:
כמו שעשינו פה וכמו שעשינו פה וכמו שעשינו פה וכמו שעשינו פה,

אליעזר ראוכברגר:
ופה קו ישר אבל עם שצ"פ,

אמי ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:

במקום קו ישר, עם שצ"פ.

<u>אמי ארבל:</u>
הוא עושה בניין שהוא הרבה יותר גדול מהסביבה שלו, וזה בסדר, אין לנו בעיה עם זה. אבל אל תפגע במרחב הציבורי. הוא מקטין את המרחב הציבורי, כתבנו את זה במדויק בסעיף 2. התכנית מקטינה שטחים בבעלות עיריית ירושלים מ-483 ל-317. הוא מבטל 170, 160 מטר ציבורי. אין סיבה. אז גם אם לא צריך את זה כדרך, תעשה את זה שצ"פ. הכל בסדר. כתבנו, במידה ובתכנית אב לתחבורה יהיה ניתן להקטין, יש לסמן שטח כזה שצ"פ או רצועת גינון.

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה מה שאמרתי.

<u>אמי ארבל:</u>
בסדר, זה מה שכתוב אבל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, בלי מפרץ.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) הרוחב הנדרש,

<u>אריאל גולן:</u>
איפה כתוב מפרץ? לא ראיתי מפרץ פה.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, לא כתוב מפרץ.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, במקור יש פה.

<u>אמי ארבל:</u>
היום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

בתכנית של 84. לשנות אותה ולהפוך אותו לשצ"פ. בסדר, בסדר, שיהיה שצ"פ, שיהיה גינת משחקים, ישימו שמה כמה מתקנים בשביל הילדים שיהיו שם. בסדר גמור. מפרץ אוטובוסים, בוא, גם להכניס לאלקבץ אוטובוסים?

<u>אריאל גולן:</u>
אין באלקבץ אוטובוסים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא, לא הגיוני. זה לא הגיוני להכניס לאלקבץ אוטובוסים, זה רחוב מדי מורכב בשביל להכניס לשמה אוטובוסים.

<u>אריאל גולן:</u>
לא, בעיקר כשנג'ארה הוא שצ"פ, הוא נת"צ.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא דיברתי על נג'ארה,

<u>אריאל גולן:</u>
אני אומר, בעיקר כשנג'ארה,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) כי לא ידעתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו, עכשיו יש שמה משהו ב-, שביקשנו לצרף,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) כי לא ידעתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמי,

<u>אמי ארבל:</u>
אני מסתכל, נוסע, מסתכל על הבניינים, פתאום מוצא איזה שטח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אמי, ביקשת,

<u>אמי ארבל:</u>
אני אומר מה זה? הוא אומר לי, זה נת"צ.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ביקשת לצרף את חלקות (לא ברור) 106?

<u>אמי ארבל:</u>
יש לבדוק שילוב, לא, לא חייבנו. אני, תראה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז הם עשו כבר את כל הבדיקות,

<u>אמי ארבל:</u>
כן, זה שתי החלקות האלה, הקטנות האלה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, אבל אמרו שכבר עשו את כל הניסיונות, תוריד את זה. הם עשו, הם כבר אחרי. תוריד את זה.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) לא חייבנו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, אבל אתה שולח אותם לעשות את העבודה, למה לעשות עבודה אם הם כבר עשו אותה?

<u>אמי ארבל:</u>
כי אני לא, אני אגיד לך למה, כי אני לא רוצה שהם יגישו התנגדות ויגידו עכשיו, אנחנו נשארנו לבד, אין לנו מה לעשות, תצרפו אותנו, בהתנגדויות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל הורדתי. מה עוד?

תיק 1340413

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זהו.

<u>אמי ארבל:</u>
אוקי, תכנית 7 בסדר היום, תכנית 1340413, תכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב אבוהב 7 ברמת שרת, התכנית מבקשת הרחבה של יחידת דיור בקומה אחרונה, תוספת קומה. המלצנו להפקיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, קיבלת פה את ה-, לא, פה יש לנו את הנושא, אתה מכיר את זה?

<u>אמי ארבל:</u>
לא, מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
של ה-, יש שם נושא של עבירת בנייה, כביכול עבירת בנייה. לא כביכול, היא עבירת בנייה, אבל הוא רוצה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
רוצים להכשיר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא רוצה להכשיר, הוא רוצה להצטרף. תעלה את המייל,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אתה אמרת שזה לא מאוורר,

(מדברים ביחד)

<u>אמי ארבל:</u>
עמנואל אמר שהוא צריך להעביר משהו והוא לא העביר שום דבר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

הוא העביר את כל החומר, קיבלת את הכל.

<u>אמי ארבל:</u>
אני לא קיבלתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קיבלת הכל.

<u>אמי ארבל:</u>
לא.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא שלח את הכל.

<u>אמי ארבל:</u>
אליי לא, יכול להיות (לא ברור) אני לא קיבלתי.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לייזר, לייזר, לייזר,

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שהוא שלח לך את הכל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז בוא נחכה עם זה, נשלח,

<u>ישראל קלרמן:</u>
למה? למה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
הוא מוכן לשמוע, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:
ברור, אני אומר,

ישראל קלרמן:
אמי, אתה כתבת שמה שיש בעיה של האוורור. לייזר, תגיד לו.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אין בעיה של שום דבר.

ישראל קלרמן:
לא, מה שאמי כתב אני אומר.

אליעזר ראוכברגר:
שניה,

אמי ארבל:
בוא רגע נבין מה זה, נפתח את התכנית,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שניה, שניה, שניה. הנה, בבקשה, יש לך פה את הכל. הנה, אמי. הנה, זה האירוע.

יוחנן וייצמן:
חפש בעירייה.

אמי ארבל:
נו, אוקי. זה בנייה בקו בניין אפס, אז מה? מה אנחנו יכולים לעשות עם זה?

אליעזר ראוכברגר:
שניה, לא, לא, תראה שניה,

יוחנן וייצמן:
באיזה קומה?

אליעזר ראוכברגר:
זה, זה האירוע.

אריאל גולן:
תעביר לנו, חיים.

ישראל קלרמן:
תסתכל על סעיף 3, (לא ברור) מה שהוא כתב בסעיף 3, תסתכל.

יוחנן וייצמן:
לא, לא לסמן להריסה אלא להכשרה.

ישראל קלרמן:
בדיוק, לא, אבל מה שהוא כותב בהמשך,

יוחנן וייצמן:
לשנות מילה אחת רק, כן.

ישראל קלרמן:
זה מה שאמרתי, מה שהוא כתב בהמשך.

אליעזר ראוכברגר:
בוא, אמי, אמי,

אמי ארבל:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
אם אני מבין נכון,

ישראל קלרמן:
זה של (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שניה. הבקשה פה היא בכלל הבנייה על הגג.

אמי ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו, בגלל שהוא זה אז אמרת לסמן להריסה את זה.

אמי ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
יפה. עכשיו הוא מבקש להצטרף ולהכשיר, זה הכל.

אמי ארבל:
אבל זה קו בניין אפס.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, נו אז מה? זה בנוי.

אמי ארבל:
ברמת שרת?

אריאל גולן:
בבית וגן.

יוחנן וייצמן:
ראית את התמונה איך זה נראה? לא כל כך גרוע.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) להכשיר.

יוחנן וייצמן:
ברור,

אליעזר ראוכברגר:
לשנות אותו ולהכשיר.

ישראל קלרמן:
זה מה שאני אומר, להוריד אותו.

אליעזר ראוכברגר:
אתה אמרת, בוא, כתבת גם,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אתה מוריד אותו, מאשר את מה שהם הגישו.

אריאל גולן:
להריסה, הוא כתב לסמן להריסה.

יוחנן וייצמן:
כן, כן, ברור.

אמי ארבל:
התכנית לא מסמנת עבירות בנייה משמעותיות הקיימות בבניין, יש לסמן ב(לא ברור) המסמכים את העבירות הקיימות, בעיקר בחזית צפונית, ולסמן להריסה את עבירת,

אליעזר ראוכברגר:
אוי, נו,

אמי ארבל:
(לא ברור) המוצעת להכשרה,

אליעזר ראוכברגר:
תסתכל, אתה כתבת שזה חוסם חלונות בדירה של חדר ושירותים.

אמי ארבל:
כן.

אריאל גולן:
זה החדר שלהם.

אליעזר ראוכברגר:
זה הוא, זה המבקש. עכשיו הוא מבקש להצטרף. זאת אומרת שהוא מוכן בדירה שלו לחסום.

יוחנן וייצמן:

ולהביא אוורור,

ישראל קלרמן:
אתה יכול להביא לי את זה?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) אוורור לפי התקנות.

אמי ארבל:
אבל למה (לא ברור) קו בניין אפס?

יוחנן וייצמן:
מה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
תסתכל, פה זה כאילו חוסם לו. אבל זה הוא.

אמי ארבל:
אז זה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, (לא ברור) בוא, יש לנו הרבה פעמים חדר בתוך חדר. אז בסך הכל בסעיף 3 צריך לעשות שזה הכשרה מאחר,

אריאל גולן:
ולצרף אותו.

אליעזר ראוכברגר:
הנה, הוא כתב, יש לו תצהיר מעורך דין, יש לו את הכל שהוא מבקש להצטרף. הנה.

אמי ארבל:
שניה, אני רוצה לראות את הבניין.

ישראל קלרמן:

בסדר, הם הגישו, אם אתה מוריד את סעיף 3, (לא ברור) מגיש את הבקשה,

<u>אמי ארבל:</u>
הוא לא שלח לי עמנואל אבל, אליעזר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנה, הנה, (לא ברור) לך פה.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, בסדר, אני רק אומר, הוא לא שלח לי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה, הוא לא שלח. יכול להיות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לייזר, לייזר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לייזר, לכן אני אומר לך, אם אתה מוריד את סעיף 3,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה הבקשה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה, כן, לא צריך,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לפי הבקשה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

בסדר, בסדר, בסדר.

מיכל כהן:
.1340413

אמי ארבל:
איפה התוספת? תראה לי רגע,

אליעזר ראוכברגר:
זה ה-,

אמי ארבל:
לא, הבינוי.

אליעזר ראוכברגר:
מה, התמונה שהראיתי לך? לא, לא, לא, לא זה, לא זה.

אמי ארבל:
הנה, זה.

יוסי חבילו:
מה זה, 8 התחיל?

אליעזר ראוכברגר:
עוד לא, עוד לא.

יוחנן וייצמן:
אה, הולכים כעת ל-8? בסדר, מצוין.

ישראל קלרמן:
לא הולכים ל-8, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:
לא, נגמור את 7, בסדר.

יוסי חבילו:

אה, בוא נראה את 7, 7 גם מעניין. איפה אדיר, הלך?

יוחנן וייצמן:
לא, את 7 חייבים להרוס והרגע.

אליעזר ראוכברגר:
מה מעניין אותך 7?

יוסי חבילו:
זה רמת שרת, זה מעניין אותי.

אליעזר ראוכברגר:
איזה רמת שרת?

אריאל גולן:
בית וגן.

ישראל קלרמן:
בית וגן.

יוסי חבילו:
אז מה כתוב פה? כתוב רמת שרת, לכן רציתי לשמוע.

ישראל קלרמן:
זה טעות.

אליעזר ראוכברגר:
אם זה רמת שרת אז מה, בחייך, בן אדם מבקש כמה מטרים, מה, אתה עושה מזה,

יוסי חבילו:
8 יותר מעניין אותי,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

יוסי חבילו:

רציתי לשמוע את 7.

אליעזר ראוכברגר:
נגמור 7, נלך ל-8.

יוסי חבילו:
איפה אדיר? הוא הזמין אותי, כל הכבוד לו.

אמי ארבל:
ומה עם כל זה?

אריאל גולן:
זה משהו יותר קטן.

יוסי חבילו:
מאיפה אתה מביא את האוכל? אני גם מת מרעב.

אמי ארבל:
פה זה כבר לא,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:
זה סגירה של,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה בד, זה (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
לא, אני אוכל אצלם, יש להם אוכל בסדר. כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה בד כזה.

אמי ארבל:
אז אתם רוצים להכשיר את זה, את החדר הזה?

אליעזר ראוכברגר:
את הצהוב ההוא.

אמי ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
מה שיש שמה, מה שיש בדירה של המבקש הזה, אני לא יודע, מה שיש בדירה של המבקש הזה שהוא מבקש להצטרף עכשיו, הנה, פה יש לך את ההצטרפות שלו.

אמי ארבל:
טוב.

יוסי חביליו:
מיכל, מה נשמע?

עו"ד אילנית מיכאלי:
הוא שאל אם הוא שתה (לא ברור) ,

אריאל גולן:
במקום לסמן להריסה לכתוב לצרף.

אליעזר ראוכברגר:
הוא כבר בפנים, הוא כבר הצטרף.

אמי ארבל:
לא, לא,

אריאל גולן:
לא, הוא עוד לא הצטרף.

עו"ד אילנית מיכאלי:
(לא ברור) שותה לך מהנס קפה.

אמי ארבל:

(לא ברור) בתכנית שהוא הגיש.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
היה מונח פה 10 דקות, אין חשש?

מיכל כהן:
לא שתינו (לא ברור) ,

עו"ד אילנית מיכאלי:
החשש לא זה, החשש שמישהו שם,

יוסי חבילו:
זה חשש מאד משמעותי.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אם אתה תירדם,

יוסי חבילו:
זה חשש מאד משמעותי. היזמים לא פה, אין פחד כל כך.

אמי ארבל:
נו מה?

יוסי חבילו:
אה, רגע, תכנית האב יהיה באחת עשרה או יותר מאוחר?

אריאל גולן:
עכשיו זה אחת עשרה.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה, זה לא,

יוסי חבילו:

לא, אני צריך להביא עוד חומר מהמשרד.

אריאל גולן:
שמה רשום בשעון אחת עשרה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
(לא ברור) 8 באחת עשרה, בשעה אחת עשרה.

יוסי חבילו:
בינתיים עוד אל תביאי לי, אם יהיה הפסקה אני אבוא לקחת, אני לא רוצה להטריד אותך. תכיני לי את כל החומר של תכנית האב, כל מה ששלחה לי עדי עמית וכל הבלגנים האלה. ואסף שפנייר שלח לי בוואטסאפ היום גם איזה משהו, וגם את זה צריך להדפיס.

יוחנן וייצמן:
יוסי, היינו עובדים עם האנשים האלה אבל בתנאי אחד.

יוסי חבילו:
מה?

יוחנן וייצמן:
היינו עובדים עם כל האנשים האלה אבל בתנאי אחד.

יוסי חבילו:
נו?

יוחנן וייצמן:
שלפעמים הם יגידו כן.

אמי ארבל:
טוב, מה עוד, אליעזר?

יוסי חבילו:
אני גם לפעמים אומר כן, אבל לעתים לא תדירות כל כך. תודה בזה. הלו? בסדר?

אמי ארבל:
(לא ברור) בחזית הצפונית לסמן להכשרה, התקבלה הסכמה,

יוסי חבילו:
לא, זה אטימות, זה ממש גרוע מה שאתם עושים.

ישראל קלרמן:
מה?

אמי ארבל:
התקבלה הסכמה.

ישראל קלרמן:
שמה? איפה אתה?

יוסי חבילו:
לא שומעים את המינהלים, (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא להוסיף, להצטרף.

אמי ארבל:
נו, להוסיף לתכנית.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) הם סימנו את זה להכשרה.

יוסי חבילו:
עכשיו, אנחנו, גם זה שלא שומעים את המתנגדים זה לא טוב, אבל לפחות אותם.

ישראל קלרמן:
איך יתייחסו לזה?

אמי ארבל:
מה זה משנה?

יוסי חבילו:
יש להם (לא ברור) , יש להם כלים,

ישראל קלרמן:
אה, בסדר,

אמי ארבל:
יוסיפו את זה בתכנית.

יוסי חבילו:
לא משהו (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
ישראל,

יוסי חבילו:
אבל,

אמי ארבל:
הם לא רציניים.

יוסי חבילו:
תשמע, גם בהקצאות, גם בזה,

אמי ארבל:
(לא ברור) ועבירות אחרות.

ישראל קלרמן:
אחרות?

אמי ארבל:
כן.

ישראל קלרמן:
אי אפשר להוריד את הסעיף הזה? לייזר, אתה מכיר?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא מכיר,

ישראל קלרמן:
אתה לא מכיר אז,

אליעזר ראוכברגר:
למעט העבירות,

אמי ארבל:
זה בסעיף נפרד, בסדר.

ישראל קלרמן:
זה לא, מה ש(לא ברור) תכתוב במפורש את הדירה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:
אני אומר שלמעט העבירות, אם יש וככל שיש למצטרף הזה.

אמי ארבל:
למצטרף הזה, אני מסביר לך, יש מעבר, מעבר למה שיש את ה-,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) תכתוב,

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, למצטרף, כל עבירות הבנייה שלו אנחנו מכשירים,

אמי ארבל:
לא, אני לא מכשיר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
עבירות בנייה אחרות,

אמי ארבל:
לא, לא מכשירים את הכל אבל, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

אמי ארבל:
כי יש דברים שאני לא מכשיר לו.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

אמי ארבל:
אני מסביר לך עוד פעם,

ישראל קלרמן:
למי? לאותו דייר?

אליעזר ראוכברגר:
לדייר הזה.

יוחנן וייצמן:
ללמטה הזה.

אריאל גולן:
את הסגירה הזאתי?

ישראל קלרמן:
למה? בוא נכשיר את הכל, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:
מה הבעיה שלנו לגמור עם זה?

ישראל קלרמן:
למה לא להכשיר?

אמי ארבל:
כי זה לא (לא ברור) להכשיר עבירות בנייה כי עשה עבירות בנייה.

ישראל קלרמן:
זה לא בגלל עבירות בנייה, אנחנו מכשירים כי אנחנו רוצים להכשיר,

אמי ארבל:
אתם לא רוצים.

ישראל קלרמן:
אנחנו רוצים. (לא ברור) אני לא רוצה עבירות שמה.

אמי ארבל:
אין שום, הבנתי לגבי החדרון הזה פה, לא כזה קריטי, סבבה. כל הדבר הזה, הבנייה פה שאני לא יודע מה זה בקו אפס,

ישראל קלרמן:
מה זה?

אמי ארבל:
אין שום סיבה להכשיר אותה, אליעזר.

ישראל קלרמן:
למה לא?

אמי ארבל:
כל הדבר הזה,

ישראל קלרמן:
מה זה (לא ברור) ?

אמי ארבל:
למה? כי זה לא האופי של הרחוב.

ישראל קלרמן:
זה של הקיץ, זה סגירת חורף.

אמי ארבל:

אז מה? מבחינתי זה עבירת בנייה, צריך לסמן אותה להריסה.

ישראל קלרמן:
הם הראו את זה להכשיר?

אמי ארבל:
לא, הם התעלמו מזה.

ישראל קלרמן:
אז אני לא מתייחס לזה, זה לא עבירה.

אמי ארבל:
אבל זה כן עבירה.

ישראל קלרמן:
זה בד, זה יוטה.

אמי ארבל:
זה לא בד, זה סגירת מרפסת. תסתכל.

יוסי חבילו:
לא, זה לא בד.

אמי ארבל:
זה סגירת מרפסת. איזה בד?

ישראל קלרמן:
זה יוטה, תראה, זה נפתח.

אמי ארבל:
אז מה? שיוריד את זה.

ישראל קלרמן:
למה שיוריד את זה?

יוסי חבילו:

אני בעד, אמי.

<u>אמי ארבל:</u>
חבר'ה, יש פה רחוב,

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה סוכה,

<u>אמי ארבל:</u>
עם אופי מסוים,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אבל זה של סוכות.

<u>יוסי חבילו:</u>
זה פוגע בחזות של הרחוב. יחסית המצב פה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
ממש לא, אני לא (לא ברור) להריסה,

<u>יוסי חבילו:</u>
נראה נורמלי פחות או יותר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא צריך לסמן את זה להריסה, סליחה.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) זה יותר מעודכן, אני לא יודע אם (לא ברור) ,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לייזר , שיסמן את זה להריסה. זה לא (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
בוודאי שצריך, חבר'ה, נו, אל תהיו,

<u>ישראל קלרמן:</u>

זה בסוכות הרי, כל הגוגל הזה זה בסוכות.

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא סוכות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אני אומר לך, אמי,

<u>יוסי חבילו:</u>
מה אתה צוחק?

<u>אמי ארבל:</u>
אין בעיה, אם זה סוכה אז אין בעיה לפרק את זה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שניה, אמי,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אני מוכן (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמי, שניה, (לא ברור) לכל האורך יש לך בנייה על הקו הזה, מה,

<u>אמי ארבל:</u>
לא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) עבירה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם פה יש, גם פה יש.

<u>אמי ארבל:</u>
לא נכון, אליעזר, תסתכל.

<u>יוסי חבילו:</u>

אז אולי זה הזדמנות.

אליעזר ראוכברגר:
מה לא נכון? רגע, שניה,

יוסי חבילו:
קודם כל לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:
תסתכל. מה לא נכון?

יוסי חבילו:
שמה זה פרגולה פתוחה,

אמי ארבל:
תסתכל,

יוסי חבילו:
שמה זה פתוח.

אמי ארבל:
זה חצר פתוחה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, סליחה, רגע, רגע, סליחה,

יוסי חבילו:
פה זה מרפסת סוכה,

אליעזר ראוכברגר:
זה, רגע, זה לא פתוח,

יוסי חבילו:
זה פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

<u>אמי ארבל:</u>
זה פתוח.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא פתוח.

<u>אמי ארבל:</u>
זה כן,

<u>יוסי חבילו:</u>
זה פתוח, תראה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה פתוח, רגע,

<u>יוסי חבילו:</u>
תראה את הנספח.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
סע הלאה.

<u>אמי ארבל:</u>
אליעזר, זה כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע.

<u>יוסי חבילו:</u>
תסתכל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שמעתי אותך, תן לי גם לדבר.

<u>יוסי חבילו:</u>

מה אתה צועק?

ישראל קלרמן:
מה אתה מתערב?

יוסי חבילו:
מה אתה צועק?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) פה,

ישראל קלרמן:
הוא מדבר איתו, למה אתה מתערב בכל דבר?

יוסי חבילו:
כי הוא אומר משהו לא נכון.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
זה,

יוסי חבילו:
מה?

ישראל קלרמן:
באת ל-8.

אמי ארבל:
זה גג, אליעזר.

יוסי חבילו:
לא, זכותי לדבר גם ב-7. מה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גם פה יש גג.

אמי ארבל:
לא, זה מעל, זה קומה מעל.

אליעזר ראוכברגר:
זה גג, ובפנים זה לא גג. גם זה גג,

אמי ארבל:
נו?

אליעזר ראוכברגר:
ובפנים לא גג.

אמי ארבל:
אבל הוא סגר את המרפסת, אליעזר.

דובר לא מזוהה:
שמה זה בכלל חניה.

אמי ארבל:
חבר'ה, זה לא כזה קריטי, אתם סתם מתווכחים. אם זה מרפסת וזה לא זה, אז מה הבעיה?

יוסי חבילו:
תוריד את זה, זה מגעיל.

ישראל קלרמן:
הסעיף מיותר. אם אין עבירות אז הסעיף מיותר.

אמי ארבל:
תחליטו מה שאתם רוצים.

יוחנן וייצמן:
מה אכפת לנו להכשיר?

ישראל קלרמן:

את הסעיף הזה להכשרה,

אליעזר ראוכברגר:
כן.

ישראל קלרמן:
כל עבירות הבנייה להכשרה.

אליעזר ראוכברגר:
כל מה שקשור לדייר הזה שמצטרף,

אמי ארבל:
למה? כי הוא איזה צדיק גדול?

אליעזר ראוכברגר:
הוא נעשה בשביל הכשרת עבירה.

אמי ארבל:
למה, למה?

אליעזר ראוכברגר:
כל מה שיש עבירות אחרות, שיסמן.

אמי ארבל:
למה, אליעזר, מה? הוא צדיק גדול? מה קרה?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא קשור לצדיק, אנחנו רוצים,

אמי ארבל:
הוא עשה עבירות בנייה, אנחנו בוחנים את זה תכנונית. חלק אפשר, חלק אי אפשר.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אני חושב שזה לא סוף העולם, כי יש בכל השורה.

אמי ארבל:

סוף העולם אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:
לא, יש כל השורה, נו באמת.

אמי ארבל:
סוף העולם זה לא, אני מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:
סוף העולם זה לא, אז יאללה.

אמי ארבל:
שום דבר שהוא לא (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
חברים, הכל הוא סוף העולם. מה שאמי, אני בעד אמי.

יוחנן וייצמן:
אתה יודע מה? בתכנית הבאה אתה בעד אמי.

ישראל קלרמן:
ב-8 תלך עם אמי.

יוסי חבילו:
אני אצלי כל מקרה לגופו, מה אתה,

יוחנן וייצמן:
אוהו, ברור.

יוסי חבילו:
אתם,

יוחנן וייצמן:
גם אצלנו,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון. אבל זה לא,

יוסי חבילו:
אתם רק דואגים ליזמים. זה הכל.

ישראל קלרמן:
אבל אתה צריך להיות עקבי. אם אתה הולך עם אמי, לך איתו עד הסוף.

יוחנן וייצמן:
אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
זה אדם פרטי,

יוסי חבילו:
לא פה, בכללי.

אליעזר ראוכברגר:
אדם פרטי,

יוסי חבילו:
בכללי,

אליעזר ראוכברגר:
שיש לו משפחה גדולה,

יוסי חבילו:
הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:
למה אתה אומר (לא ברור) ?

יוסי חבילו:
אבל אם יש עבירות,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך.

יוסי חבילו:
ויש דברים שמכערים,

אליעזר ראוכברגר:
אז אנחנו רוצים להכשיר עבירות, שלא יישאר עבריין, זה הכל.

יוסי חבילו:
אבל הסככה הזאתי מגעילה, תוריד אותה.

אליעזר ראוכברגר:
אבל, מה זה(לא ברור) תסתכל על כל השורה.

יוסי חבילו:
לא, לא נורא בכלל, ראיתי את השורה, לא נורא.

אליעזר ראוכברגר:
היא די תואמת, אז אתה רוצה שיעשה,

ישראל קלרמן:
יוסי,

אליעזר ראוכברגר:
במקום כזה, כזה? בסדר.

ישראל קלרמן:
יוסי,

יוסי חבילו:
לא, (לא ברור) לא תואמת.

אריאל גולן:
יוסי, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אז אתה רוצה גג כזה במקום כזה? בסדר, אבל לא,

ישראל קלרמן:
יוסי, ב-8 לך עם אמי עד הסוף אבל. יוסי.

יוסי חביליו:
מה?

ישראל קלרמן:
אה, עכשיו אתה לא שומע. ב-8 לך עם אמי.

יוסי חביליו:
כבר עניתי, אמרת לי ואמרתי לך שאני כל מקרה לגופו, אני לא אוטומטית עם אמי.

אמי ארבל:
אליעזר, מתי עושים את תכנית האב?

ישראל קלרמן:
אחרי 8.

אמי ארבל:
שמונה בלילה?

ישראל קלרמן:
אה, לא, אחרי תכנית 8,

יוחנן וייצמן:
לא, תכנית 8 צריכה להיות אחרי תכנית האב.

ישראל קלרמן:
אה, (לא ברור) ? לייזר?

אליעזר ראוכברגר:
כן. טוב, בואו, עכשיו 8, נו.

יוחנן וייצמן:

יוסי פה, אפשר.

ישראל קלרמן:
לייזר,

אמי ארבל:
שניה רגע,

ישראל קלרמן:
לייזר. שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:
8 זה התכנית של יוסי.

אמי ארבל:
לא, זה לא קשור ליובלים גנים.

אריאל גולן:
אה, אתה מתנגד ל-30, 40, 50 קומות?

אליעזר ראוכברגר:
הוא מתנגד רק ביובלים גנים? יש משהו שהוא לא מתנגד?

יוסי חבילו:
בלב שלו הוא איתי.

תיק 1300003

אמי ארבל:
תכנית 8 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
מי?

אמי ארבל:
תכנית,

יוסי חבילו:
זה שעומד וזה שיושב.

אמי ארבל:
תכנית 8 בסדר היום,

יוסי חבילו:
אה, הנה, אדיר, אולי תהיה איתי פה, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, בוא נראה במה מדובר. חכה, תן,

יוסי חבילו:
אני גם ממתין.

אליעזר ראוכברגר:
תן לו להציג את זה.

יוסי חבילו:
לא קבעתי דעה סופית, אני רוצה לשמוע.

אליעזר ראוכברגר:
תן לו רק להציג קודם את התכנית. בבקשה, אמי.

אמי ארבל:
תכנית 8 בסדר היום, תכנית 13,

אליעזר ראוכברגר:
ישראל.

אמי ארבל:
00003, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, פינוי בינוי בברל לוקר, אני אראה לכם רגע איפה זה נמצא. יש פה שני בניינים האמת מאד גדולים, 9-8 קומות, אני תיכף אראה לכם, בשכונת פת, בגבול למעשה עם בית צפאפא. התכנית למעשה מציעה להרוס את שניהם, זה בניינים שבעבר ניסו גם לעשות תמ"א 38/1 ועשו כל מיני רעיונות לתכניות שמה. זה לא כל כך הצליח וגם התוצאה

התכנונית, בוא נגיד, לא הייתה יותר מוצלחת כנראה. התכנית כרגע מציעה למעשה להרוס את שני הבניינים ולהציע בניין חדש. ברל לוקר, הנה. התכנית מציעה גם בניין ציבור של שש קומות ליד המגדל ומציעה,

יוסי חבילו:
אמי, אפשר אולי לראות את זה?

אמי ארבל:
אני מעלה, אני מעלה, עוד רגע, יש פה בעיות במחשב קצת אבל עוד רגע זה יעלה.

אריאל גולן:
בכוונה.

אמי ארבל:
לא, בכוונה זה לא.

יוסי חבילו:
פה רוצים 39 קומות.

אליעזר ראוכברגר:
כמה?

יוסי חבילו:
.30

אמי ארבל:
זה המיקום, לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שניה, שניה.

יוסי חבילו:
לא יודע, אני כבר מיואש,

אמי ארבל:
זה המיקום,

יוסי חבילו:
אני לא יודע אם לצחוק או לבכות. הרסתם את העיר. בעיקר שירה תלמי, אבל אתם נותנים לה יד.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, איפה זה?

יוסי חבילו:
אליעזר, אתה יודע ש-, אני חייב להגיד לך שאתמול היה דיון, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
אני שומע, שומע.

יוסי חבילו:
על הסיפור של גילה, וניסיתי לטעון, הרי פה אתה היית איתי ורוב הוועדה הייתה איתי, והייתי מוכן גם לפשרה של ה-18, אמי. ובסוף אמרתם לי, דברי הנשמעים, לא נשמעים, הבאתם לי איזה מונח של הרבנים, והייתם בעד. וכשאתמול באתי להתנגד אומרים לי, לא, הוועדה המקומית בעד. אמרתי להם, לא, הם היו נגד אבל אין להם אמון בכם. לא התייחסו אליי. אני אביא להם את הפרוטוקול. אתה, הייתה פשלה ענקית שלך, היית צריך ללכת עם המצפון שלך, להתנגד.

אליעזר ראוכברגר:
ואז היו אומרים לך, הוועדה המקומית ככה ואנחנו ככה.

יוסי חבילו:
נכון, אז פעם אחת. למה אתה נותן להם לגיטימציה לטירוף שלהם?

חיים כהן:
אז היה בעיה עם המינהל הקהילתי.

יוסי חבילו:
חיים, אתה גם באזהרה חמורה, כמו שוייצמן. זה חברים אלה, אתה מבין?

יוחנן וייצמן:
יש לנו השבוע יום כיפור, אתה זוכר, יוסי?

חיים כהן:

(לא ברור) אתה הולך נגד הרוח, יוסי.

יוסי חבילו:
אתה הולך נגד הרוח, אבל אתם הייתם בדעה שלי.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי ,

יוסי חבילו:
אז תגידו את הדעה שלכם.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, תן לנו להתקדם.

יוסי חבילו:
אני אם אני מאמין בזה אני אלך נגד הרוח ונגד הגשם ונגד כל מי שצריך, ונגד משה ליאון ויואל אבן וכולם.

חיים כהן:
את זה,

יוסי חבילו:
וגם אמי,

חיים כהן:
אבל,

יוסי חבילו:
שבדרך כלל אני איתו.

חיים כהן:
אבל יוסי, את זה אתה עושה כל הזמן.

יוסי חבילו:
כן, אבל פעם אחת,

אליעזר ראוכברגר:
בוא הנה, חברים, אני לא מבין,

יוסי חבילו:
שפעם אחת אני משכנע אותכם,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, תגיד לי, אתם רוצים היום לסיים את הוועדה,

יוסי חבילו:
לא, חיים,

אליעזר ראוכברגר:
בשעה סבירה?

יוסי חבילו:
חיים, אבל כשפעם אחת,

אליעזר ראוכברגר:
או שהחלטתם היום עד הבוקר?

יוסי חבילו:
לא, לא, לייזר, כשפעם אחת אני משכנע אותכם וגם אתם אומרים זה כבר מוגזם וקטסטרופה, כמו בגילה, אז גם אתם לא הולכים איתי. בטיעון שהוועדה המחוזית לא תשמע אותנו. אז זה נותן לגיטימציה לטירוף שלהם.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) תגיד להם.

אמי ארבל:
אפשר להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני מחכה שאתה תמשיך להסביר לנו על התכנית.

אמי ארבל:
לא, אבל אתם מדברים.

אליעזר ראוכברגר:
זה יוסי.

יוסי חבילו:
הוא עוד לא התחיל.

אמי ארבל:
שכונת פת, שכונת פת, זה העיגול של רוב שכונת פת, זה כבר מתחיל להיות למעשה בית צפאפא, פארק המסילה, זה מגרש הכדורגל של בית צפאפא. יש פה את שני הבניינים האלה, כמו שאמרתי בניינים יחסית גדולים של 8 קומות כל אחד. כל אחד 32 יחידות דיור, זה 64 יחידות דיור. יש פה הרבה מאד יחידות דיור, הבניינים הם בניינים, תיכף נראה תמונות שלהם, אני מקווה שנראה. לא, זה תכניות הסביבה. לא, הוא לא מראה את הבניינים (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
תשאיר, תשאיר, אני רוצה רגע לראות איך זה (לא ברור) ,

אמי ארבל:
התכנית למעשה,

יוסי חבילו:
בסביבה הכללית.

אמי ארבל:
איך מה? זה ציר הרכבת הקלה שמגיע מכיוון צומת פת, לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:
סגול.

אמי ארבל:
הולך פה לכיוון, בין שכונת מקור חיים לגוננים והולך לכביש הברך,

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה ירוק.

יוסי חבילו:
ואיפה העלייה לגילה? אתה יכול להקטין קצת?

אמי ארבל:
העלייה לגילה פה שמאלה, פה. פה יותר שמאלה. אני אראה לכם את זה רגע ב-,

יוסי חבילו:
כן, בדיוק, תראה לי את זה בתמונה רחבה יותר.

יוחנן וייצמן:
זה ירוק, זה לא סגול, נכון?

אליעזר ראוכברגר:
ירוק, ירוק.

יוסי חבילו:
שניה, כן, כן, עצור רגע. לא, לא,

אמי ארבל:
זה שכונת פת לצורך העניין, בסדר? זה דב יוסף, העלייה לגילה, בצד שמאל.

יוסי חבילו:
(לא ברור) רגע את הבניין הזה פה, תשאיר את זה שניה,

אמי ארבל:
הבניינים נמצאים כאן, שני אלה. בסדר? זה שני הבניינים האלה שנמצאים כאן.

יוסי חבילו:
וואי,

אמי ארבל:
אלה.

יוסי חבילו:

היום הבנייה שם היא 4 קומות, אתה רוצה להביא 39 קומות?

<u>אמי ארבל:</u>
הבניינים היום הם שמונה,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
שמונה קומות.

<u>אמי ארבל:</u>
זה מה שאמרתי.

<u>יוסי חבילו:</u>
שמונה, בסדר, גם טוב.

<u>אמי ארבל:</u>
רגע. בסדר, הבניינים לא מחוזקים ואין להם ממ"דים, ואם יהיה רעידת אדמה הם יהיו בבעיה.

<u>יוסי חבילו:</u>
39 קומות? 39 קומות?

<u>אמי ארבל:</u>
אמרתי, הייתה פה בעיה, לא הייתה בעיה, הייתה חלופה שהם ניסו לקדם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאיזה שנה הבניינים האלו?

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) תמ"א 38. איזה שנה הבניינים?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
50-60, אתה יודע מתי בנו שם.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא בטוח שהם כל כך ישנים, אתה יודע מה?

<u>אמי ארבל:</u>

זה הבניינים, (לא ברור) שני אלה.

יוסי חבילו:
הם לא כל כך ישנים, הם לא, מאיזה שנה הם?

אמי ארבל:
אני לא יודע להגיד. אני לא יודע, לא מאמין שיש פה היתר בנייה,

גבריאל אבזבקייב:
(לא ברור) לפני 82'.

אמי ארבל:
נבדוק, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא (לא ברור) , אני אגיד לך למה אני מבקש.

גבריאל אבזבקייב:
תקן רעידות אדמה, 82'.

אליעזר ראוכברגר:
אני שואל בגלל העמדה שלי שצריכים קודם כל ללכת למקומות הבעייתיים יותר.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל הבניין כבר פה יש לו חותמים, גמרנו, מה.

יוסי חבילו:
אבל גם בזה אתה בסוף לא עומד בהחלטות. בבורג' חליפה זה לא התחדשות עירונית, יאללה, תן להם גם.

אליעזר ראוכברגר:
בורג' חליפה זה קרקע,

ישראל קלרמן:
אתה הצבעת (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה קרקע ריקה, זה לא רלוונטי.

<u>אמי ארבל:</u>
73'.

<u>יוסי חבילו:</u>
פה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
בבורג' חליפה.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני בעד?

<u>ישראל קלרמן:</u>
ככה אמרו לי.

<u>יוסי חבילו:</u>
איפה ראית שאני בעד?

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמרו לי מאז שאמנון נכנס לשם.

<u>יוסי חבילו:</u>
בטח, אמנון וברקת גם, אז אני בעד עוד יותר.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
(לא ברור) גם 39 קומות,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) שני בניינים,

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
וגם אתה היית בעד,

אליעזר ראוכברגר:
ששש,

יוסי חבילו:
לא הלכת איתי, אתה והוא, כולכם.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, יוסי, בוא, בחייך. ישראל, די, אנחנו רוצים להתקדם, נו בחייכם, ככה עושים דיון?

אמי ארבל:
במצב הנכנס יש 64 יחידות דיור ומציעים מכפיל 3.5 שהוא יחסית נמוך לאזור הזה, 224,

יוסי חבילו:
3.5 עם 39 קומות?

אליעזר ראוכברגר:
זה דרך אגב רק מוכיח לנו שאפשר להיות כלכליים עם 3.5 ולא צריך ללכת ל-5 או ל-4.6 כמו ש-,

יוסי חבילו:
לא, אבל לא הלכת איתי גם בקודמת.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

יוסי חבילו:
אמרת שיבדוק הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:
בגלל שזה סמכות,

יוחנן וייצמן:
מה אתה רוצה?

יוסי חבילו:
אתה סומך עליהם?

אליעזר ראוכברגר:
זה סמכות שלהם.

יוסי חבילו:
רגע, אתה סומך עליהם? הרי דבריך לא נשמעים,

יוחנן וייצמן:
בחייך, (לא ברור) שמאי.

יוסי חבילו:
הם לא יעשו ולא יבדקו ולא כלום.

יוחנן וייצמן:
מה רצית שהוא יעשה?

אליעזר ראוכברגר:
מדברים על שמאות.

יוסי חבילו:
שלא יאשר, שימליץ לא לאשר.

יוחנן וייצמן:
שייתן את המשכורת שלו לשמאי?

אליעזר ראוכברגר:
אין דבר כזה (לא ברור) שמאי,

יוסי חבילו:
(לא ברור) שמאי, שמאי על חשבון העירייה. מה המשכורת שלו?

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא יכול להביא (לא ברור) בלי שמאות, נו באמת, יוסי.

יוחנן וייצמן:
די.

יוסי חבילו:
אנחנו אומרים, אם לא,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה,

יוסי חבילו:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
מבחינה מקצועית,

יוסי חבילו:
אנחנו אומרים,

אליעזר ראוכברגר:
שיהיה הכי מדויק שיש.

יוסי חבילו:
אני (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא יכול סתם לזרוק באוויר, נו באמת, זה לא אחראי.

יוסי חבילו:
בוא נביא אנחנו שמאי. מה רע בזה? אני מציע את זה.

יוחנן וייצמן:
אני מציע, אני יכול ללכת איתך אבל רוחבי.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו נביא שמאי,

יוסי חבילו:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
נביא שמאי,

יוסי חבילו:
נביא,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) לוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) הנהלת העיר,

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
לא, אבל פה אין בעיה של מכפיל, פה הבעיה זה הטירוף של הגובה. אבל אני אומר לך שאני מסכים איתך רוחבית, בוא ניקח שמאי, זה גם יעלה יותר זול כי הוא יעשה איזה ריטיינר כזה,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אמי,

יוסי חבילו:
בתכניות בעייתיות, מה, אתה לא בעד, אמי?

אליעזר ראוכברגר:
כמה הם מציעים?

אמי ארבל:
לא, מה, כמה מה?

אליעזר ראוכברגר:
כמה הם מציעים עכשיו? יש שמונה קומות, 64 אמרת יחידות דיור,

אמי ארבל:
הנה, אני מראה לכם את המצגת, הם כרגע,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה, תראה לנו.

אמי ארבל:
הם כרגע מציעים בתכנית להרוס את שני הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:
אוקי.

אמי ארבל:
להציע פה בניין של 38 קומות כמו ש-,

אליעזר ראוכברגר:
אחד?

אמי ארבל:
בניין אחד, 38 קומות.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי.

אמי ארבל:
ופה לקחת, לתת לנו בניין ציבורי של שש קומות,

יוסי חבילו:
פה כתוב 39 ב (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
באמת, 38, 39, משנה? נו באמת,

יוסי חבילו:
זה לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, יוסי.

יוסי חביליו:
קטסטרופה.

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, תתמקד בעיקר, לא בטפל. כן.

אמי ארבל:
התכנית למעשה,

יוסי חביליו:
לא, אתה יודע, זה כל כך מזעזע שיש בזה גם משהו, המספר העצום.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, הלאה, הלאה, אמי.

אמי ארבל:
זה המגדל, אמרתי, אתה צודק, זה 38 פלוס ככה, זה 39 קומות, ומבנה ציבור של שבע קומות. סך הכל אין פה יותר מדי גמישות במתחם הזה, ולכן הוא עולה פה לגובה בגלל הכמות הנכנסת הגבוהה של יחידות הדיור. הוא מציע 224 יחידות דיור, שש דירות בקומה, מבנה ציבור של שבע קומות. זהו, זה התכנית.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, מבנה הציבור הוא נותן לנו (לא ברור) ?

יוסי חביליו:
וואי, וואי, תראו, תראו לנוף של ירושלים מה זה עושה, תראה. יש לנו צביון, הנה, זה המצגת הזאת אומרת לי הכל. הלך לנו על העיר, זה מה שכל בן אדם ילך. תראה את הבנייה שיש, בנייה נמוכה ,בסדר, שמונה, עשר. גועל נפש. הרסתם את ירושלים. כן, אני גם מצלם את זה.

אריאל גולן:
אמי,

ישראל קלרמן:
לא, אל תצלם, אל תצלם.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
לא, (לא ברור) יוסי, נו באמת.

יוסי חביליו:
כן, כן, נו באמת.

אמי ארבל:
לא, לא, הוא צילם.

יוסי חביליו:
תתביישו, אין לכם שום אסתטיקה לעיר ולצביון.

חיים כהן:
ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי:
ישראל, מה יהיה?

דוברת לא מזוהה:
ישראל, בוא.

יוסי חביליו:
תראו, בבקשה.

אמי ארבל:
היו פה חלופות אחרות,

יוסי חביליו:
תראה, תראה שהבנייה, הערבים הם פי 10 יותר מאיתנו, הם יודעים לעשות בנייה שצמודה לקרקע. אנחנו זבל.

(מדברים ביחד)

<u>אריאל גולן:</u>
אל תגיד (לא ברור) ,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
אין קרקע, מה לעשות?

<u>יוסי חבילו:</u>
מה? לא, תראה, אריאל, תסתובב, תראה, תראה.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
אין קרקע.

<u>יוסי חבילו:</u>
זה מתאים לאופי? העיר הקדושה, 3,000 שנה, כל העולם נושא את עיניו ? גועל נפש,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
(לא ברור) קרקעות מסביב,

<u>יוסי חבילו:</u>
לך לתל אביב, (לא ברור) בתל אביב,

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
תוסיף קרקעות לירושלים, אין קרקעות.

<u>יוסי חבילו:</u>
אז אני לא צריך להגיע למיליון וחצי תושבים.

<u>אריאל גולן:</u>
יוסי, אם אני אגיד לך ללכת לתל אביב אתה תיעלב.

<u>גבריאל אבזבקייב:</u>
לא, תוסיף קרקעות, נו.

יוסי חבילו:
לא, מי שרוצה את זה שילך לתל אביב. לא חייבים שכולם יהיו פה.

יוחנן וייצמן:
אנחנו לא (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
זה תל אביב. עזוב, יש לנו עיר תיירות, יש לנו עיר עם צביון. זה לפי דעתי, רואים את זה גם מהעיר העתיקה. מה, מה. אני לא צודק? זה יפה, זה בובה? כמו ששירה תלמי אומרת על בורג' חליפה, זה תכשיט. בדיוק ראיתי את ההחלטה שהייתה של דלית זילבר על שערי צדק, משהו, חשיבות עליונה לירושלים וניתן להם רק שש-שבע קומות. אז לעשירים האלה זה חשיבות סופר סופר עליונה. חכו, נראה, עוד לא נגמר עם בורג' חליפה.

אדיר שוורץ:
אמי, כמה שאלות.

אריאל גולן:
אני לא רואה שזה הפרשה ציבורית, שזה מטלת יזם (לא ברור) ,

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
נכון, בסדר, חכה,

דובר לא מזוהה:
יש מטלה ציבורית (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) קומת קרקע,

יוסי חבילו:
בוא נראה. בוא נראה. אני לא מתייאש, כמו שכולם אומרים. אני אלך עם האמת שלי ככה, מה שיהיה יהיה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) בעייתיים,

<u>יונתן ניסמי:</u>
זה רק לפרוטוקול.

<u>יוסי חבילו:</u>
בוא נראה. וועדת ערר, יש עוד דברים.

<u>יונתן ניסמי:</u>
כן, אבל בוועדת ערר יש שני אחוז זכייה.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, לא נכון. למה? ברכס לבן, בהפרדה מפלסית הצלחנו בוועדת ערר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) מה אמי אומר?

<u>ישראל קלרמן:</u>
אז שאלתי אותו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) הוא אומר ש (לא ברור) ,

<u>יונתן ניסמי:</u>
וועדת ערר זה 2% זכייה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה?

<u>יוסי חבילו:</u>
לא יודע, אני (לא ברור) בפעמים בין וועדת המשנה לעררים של המועצה הארצית, לא יודע, אני בפעמים שהייתי שמה, עוד פעם, מה זה זכייה? יכול להיות צמצום, יכול להיות שינוי. אם יורידו שמה ל-25 קומות, כמו שהאזור ממילא, סבבה, בסדר. לא יפה, אבל זה ישתלב עם הזבלה שבאזור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה?

<u>יוסי חבילו:</u>
בבורג' חליפה, הוא אומר לי אין לך סיכוי וזה. בוועדה המחוזית אין לי סיכוי, וגם פה.

<u>יונתן ניסמי:</u>
ברור שאין.

<u>יוסי חבילו:</u>
אף אחד לא שומע לי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי בית הדין הבינלאומי בהאג ישמע אותך.

<u>אמי ארבל:</u>
הנה, זה, זה החלוקה.

<u>יוסי חבילו:</u>
(לא ברור) תאמין לי, באונסק"ו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי תסתכל עכשיו על התכנית הזאת, באת במיוחד בשבילה?

<u>אמי ארבל:</u>
זה החלופה הקודמת שהייתה במסגרת הליכי התכנון, שדיברה על שני מגדלים של בין 20 ל-26 קומות. זה אותה כמות יחידות דיור, אבל עם הפסד של השטח הציבורי.

<u>יוסי חבילו:</u>
אולי זה עדיף, להוריד לשניים של 20 אולי. אולי זה עדיף, לפחות לא יראו את זה מכל מקום בעיר. אז יהיה לי קצת פחות שטחים ציבוריים, מה אני אעשה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) זה בוואדי.

יוסי חבילו:
מה בוואדי? ראית את המצגת שהוא עשה. אתה תלך לגילה ותסתכל על ירושלים ועל העיר העתיקה,

יוחנן וייצמן:
לא, אני מסכים איתך, ההדמיה הייתה הרבה יותר גרוע מרעה.

יוסי חבילו:
יותר גרוע? זה הדמיה של היזם.

יוחנן וייצמן:
מה?

יוסי חבילו:
המציאות תהיה יותר גרועה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
יותר צנוע.

אמי ארבל:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
יותר צנוע.

אמי ארבל:
כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:
יותר צנוע בהשתלבות ב-,

יוסי חבילו:
אבל לייזר, רגע, אני רוצה להתחבר אליך,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שניה, אני, לא אתה ביקשת, אני ביקשתי את זה לראות.

אמי ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אז תסתכל, תלמד את זה, אמי יסביר את זה גם, אחר כך תגיד, תביע את דעתך.

יוסי חבילו:
לא, אני רוצה להתייחס למה שאמרת קודם, שיכול להיות שהתכנית הזאתי בכלל לא צריכה להיות בעדיפות כי יש בניינים שיותר דרושים חיזוק,

יוחנן וייצמן:
עזוב, זה לא ילך.

אליעזר ראוכברגר:
אבל גם את זה בדקנו, אתה פשוט היית,

יוחנן וייצמן:
זה לא ילך.

אליעזר ראוכברגר:
באקסטזה של דיבור. בדקנו, אמרתי, רציתי לדעת מאיזה שנה הבניינים האלה,

יוסי חבילו:
איזה שנה?

אליעזר ראוכברגר:
הוא בדק שההיתרים,

יוחנן וייצמן:
לפני 82'.

אליעזר ראוכברגר:

73'. זאת אומרת, זה בניינים משנות ה-70.

יוחנן וייצמן:
הם בלי תקן,

אליעזר ראוכברגר:
בניינים משנות ה-70',

יוסי חבילו:
אולי הבניין נבנה ב (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
בלי תקן רעידות אדמה, בלי כלום, חייבים לחזק אותם. אין חכמות. עכשיו, לעשות על זה תמ"א 38,

יוחנן וייצמן:
תמ"א 1.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נהיה ריאליים, לא 1 ולא 2.

אמי ארבל:
2 לא כלכלי.

אדיר שוורץ:
זה החלופה השנייה?

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
2 לא כלכלי. בוא נהיה ריאליים.

אדיר שוורץ:
זה החלופה השנייה, אמי?

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן ביקשתי ממנו להציג את החלופה של בניינים במקום אחד, אז עכשיו זה החלופה.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) זה חלופה אחת עם מגדל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה צועק וצועק, אני בינתיים עובד.

<u>אמי ארבל:</u>
זה חלופה, (לא ברור) ,

<u>יוסי חבילו:</u>
בפועל בהחלטה לא רואים כלום מהעבודה שלך.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) מרקמי, נקרא לזה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
למה? אתה תראה, יש החלטה.

<u>אמי ארבל:</u>
זאת החלופה של שני מגדלים,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) את ההחלטה. למה אתה סתם אומר?

<u>יוסי חבילו:</u>
אני מדבר על ניסיון העבר.

<u>אמי ארבל:</u>
20 ו-26 קומות. בגלל ש-, המגדל הגבוה היה שש דירות בקומה,

<u>יוסי חבילו:</u>
גם כששכנעתי אותכם בגילה,

<u>אמי ארבל:</u>

ברגע שאתה מציע שני בניינים,

יוסי חבילו:
הייתם אפסים ולא עשיתם כלום.

ישראל קלרמן:
איזה גילה?

אמי ארבל:
אתה לא מייצר שלוש דירות בקומה כי (לא ברור) לכן, לכן זה לא חצי מה-38.

יוסי חבילו:
במה שהיה לפני שבועיים, (לא ברור) בגילה שאמרתם לי,

אמי ארבל:
זה העמדה אחת,

אליעזר ראוכברגר:
זה 46 במקום 39.

אמי ארבל:
זה חלופה לשני בניינים, זה חלופה אחרת של שני, העמדה אחרת, אולי אפילו יותר טובה של שני בניינים.

יוחנן וייצמן:
אני יותר אוהב את זה.

אדיר שוורץ:
אתה משיג ככה גם יותר יחידות דיור.

אמי ארבל:
קודם כל,

יוחנן וייצמן:
לא, אותו כמות.

אמי ארבל:
(לא ברור) כמות יחידות דיור.

ישראל קלרמן:
אותו כמות, אותו כמות.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה רק עניין של המופע.

אמי ארבל:
(לא ברור) התקן נקבעת כמות יחידות התקן.

ישראל קלרמן:
אני גם חושב.

אליעזר ראוכברגר:
רק עניין של המופע.

אמי ארבל:
כן, וזה ככה נראה,

אליעזר ראוכברגר:
המופע (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
אמי, אתה לא אוהב את זה?

אמי ארבל:
מה?

אדיר שוורץ:
יש פה,

יוסי חבילו:
(לא ברור) מזדעזע.

אדיר שוורץ:
אמי, יש פה השכרה לטווח ארוך? דיוריות?

ישראל קלרמן:
(לא ברור) למה לא?

אמי ארבל:
לא, אין פה.

ישראל קלרמן:
איפה החסרונות?

אמי ארבל:
גם ככה זה מכפיל 3.5,

ישראל קלרמן:
אמי, איפה החסרונות?

אליעזר ראוכברגר:
מה הפער, אמי?

אמי ארבל:
לא, אין חיסרון,

אליעזר ראוכברגר:
מה הפער בציבורי?

אמי ארבל:
(לא ברור) מקבלים בניין ציבורי של שש קומות, כאילו, מגרש ריק, שהוא לא בונה אותו אגב, אתה מקבל אותו לחום אליך, ופה אתה מן הסתם מקבל הפרשות בנויות.

אדיר שוורץ:
מה בנוי בסביבה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גם עדיף בנוי, לייזר.

<u>אמי ארבל:</u>
אם אתה יכול לקבל שש, נגיד כפול 500 מטר, אתה יכול לקבל, לא שהוא בונה, אבל בניין ציבור 3,000 מטר.

<u>אדיר שוורץ:</u>
מה בנוי בסביבה?

<u>אמי ארבל:</u>
בחלופה הזאתי אז מן הסתם ניקח 500 מטר בנוי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי,

<u>אדיר שוורץ:</u>
מאחורה בית צפאפא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי,

<u>אדיר שוורץ:</u>
הציר הזה של ברל לוקר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה רק 500? למה לא לקחת 1,500?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אפשר 1,500.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, כי הוא מוסיף רק 160 יחידות דיור.

יוחנן וייצמן:
אה.

אמי ארבל:
זה לא תוספת גדולה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל אל תשכח,

אמי ארבל:
וככל שניקח יותר הפרשה,

אליעזר ראוכברגר:
ואל תשכח שאת החום ההוא אנחנו נצטרך לבנות.

אמי ארבל:
נכון, ולכן אני אומר, פה,

אליעזר ראוכברגר:
ויש לנו מגרשים חומים ש-30 שנה לא בנינו.

יוחנן וייצמן:
לייזר, הסתכלת בהסכם גג כמה,

אליעזר ראוכברגר:
אתה יודע,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) לקנות את זה?

אליעזר ראוכברגר:
זה ספק וזה וודאי.

אמי ארבל:

אני מסכים איתך, אבל זה ביצה ותרנגולת. אם תגדיל לו, (לא ברור) 500 לצרכי ציבור אז הוא יבקש ממך עוד 50 דירות כדי לפצות על זה, אז עוד פעם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, זה לא יעזור,

<u>אמי ארבל:</u>
לא הרווחת בזה שום דבר, אתה מבין?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסוף ה-21,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה, כמה בתיק 6 בנג'ארה, כמה יחידות דיור זה היה שביקשנו מהם 500?

<u>אמי ארבל:</u>
כן, אבל שמה זה מקרה אחר כי זה לא פינוי בינוי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, בסדר. זה לא משנה, מה זה חשוב?

<u>אמי ארבל:</u>
לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עדיין זה שווי כסף.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
משלם ל (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, לא, אבל אני מוסיף לו קומות.

אמי ארבל:
למי?

אליעזר ראוכברגר:
ליזם.

אמי ארבל:
אין בעיה, אתה רוצה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:
עוד פעם, אני רוצה להוריד מ-39, אז במקום 25 יהיה 26. בוא, אני לא רב על קומה אחת.

אמי ארבל:
בנג'ארה,

אליעזר ראוכברגר:
אני מדבר בין 20 ל-39 זה כפול.

אמי ארבל:
בנג'ארה (לא ברור) 55 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:
כמה?

אמי ארבל:
55 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:
נו, פה 150.

אמי ארבל:
נכון, אבל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זאת אומרת שאני יכול לקחת ממנו 1,500 או 1,300.

<u>אמי ארבל:</u>
אין בעיה, אבל יהיה לזה מחיר בעוד יחידות דיור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עוד פעם, אני לא אמרתי שלא, אבל עוד פעם, אנחנו,

<u>אמי ארבל:</u>
אבל אם המטרה שלך להקטין את הגובה, את המופע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
אז אם עכשיו תבנה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל בין 20 ל-22 אני לא, איך אומרים?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא מתעלף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בין 20 ל-39,

<u>אמי ארבל:</u>
לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה דרמטי.

<u>אמי ארבל:</u>
כרגע זה בין 20 ל-26. תוסיף עוד, אז שניהם יהיו 26 נניח.

אליעזר ראוכברגר:
או שאחד יהיה 22 ואחד יהיה 26, או אחד 25, אחד 23,

יוסי חבילו:
בוא נראה, בוא ניישם את ההחלטה של שמאי פה, נתחיל.

יוחנן וייצמן:
לא, אבל פה זה מכפיל,

אליעזר ראוכברגר:
לא, עכשיו השאלה היא על המופע.

יוסי חבילו:
נכון, אבל אני לא יודע, לא נראה לי כל כך. יש בעיה באמת עם הבניינים הגבוהים.

רועי לביא:
הבנתי, אז,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו אנחנו (לא ברור) כבר 11:23, לא נספיק (לא ברור) ,

רועי לביא:
לא.

אליעזר ראוכברגר:
אז זהו, אז נעשה את זה באחת, אחרי שנסיים (לא ברור) , נעשה באחת ואחרי זה נעשה הפסקה.

ישראל קלרמן:
אז גם אולג, אולג בא בשביל זה?

אליעזר ראוכברגר:
בוא,

דובר לא מזוהה:
אמי,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) קריית יובל,

יוסי חבילו:
באיזה שעה יהיה קריית יובל?

ישראל קלרמן:
(לא ברור) קריית יובל?

אליעזר ראוכברגר:
ב-12, זה לא יספיק,

ישראל קלרמן:
הוא אומר שיעשה את זה אחרי אחת.

אליעזר ראוכברגר:
כן, באחת.

יוסי חבילו:
אולי נעשה את זה אחרי ההפסקה. אה, לא אחרי ההפסקה.

אדיר שוורץ:
אתה רוצה לעצור ולהמשיך כאילו?

ישראל קלרמן:
לא, כי,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אנחנו נמשיך לשוטף,

ישראל קלרמן:
זה לא עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:
יש פגישה אצל המנכ"ל ב-12. אם נעבור עכשיו לזה לא נגמור עד 12.

יוסי חבילו:
למי יש פגישה אצל המנכ"ל?

אליעזר ראוכברגר:
אה?

אדיר שוורץ:
אה, אתה מדבר על יובלים גנים?

יוסי חבילו:
למי יש פגישה אצל המנכ"ל?

אליעזר ראוכברגר:
לי.

יוסי חבילו:
אז יש לנו הפסקה ב-12?

אליעזר ראוכברגר:
לא.

עו"ד אילנית מיכאלי:
לא, ממשיכים.

אליעזר ראוכברגר:
לא, קלרמן יהיה יושב ראש וימשיכו בשוטף.

עו"ד אילנית מיכאלי:
שוטף.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוחנן וייצמן:
אדוני היושב ראש,

יוסי חבילו:
אז כרגע זה באחת?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אחת, אחת ורבע, עד שאני אסיים אצל המנכ"ל.

יוחנן וייצמן:
יש לנו הסכם גג, בהסכם גג העירייה מתייחסת למטר שלד, 2,500 מטר.

אמי ארבל:
אוקי.

יוחנן וייצמן:
זאת אומרת, אם אנחנו נבקש ממנו חמש קומות, שש קומות, את אותו גודל שרצינו שמה מבונה זאת אומרת ועלינו, אז מה קרה?

אמי ארבל:
(לא ברור) פינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:
לא פגענו.

אמי ארבל:
צריך להיות הגיוני פה.

יוחנן וייצמן:
לא, אני לא הולך לנוגע בו, לא הולך חלילה לגרוע שקל מהזכויות שלו.

אמי ארבל:
אם תוסיף (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל אני קיבלתי תמורה ציבורית.

<u>אמי ארבל:</u>
המטרה הייתה להוריד את הקומות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם אני מקבל קומה, בשביל קומה ציבורית אני מוכן להוסיף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל בין 20 ל-22 זה לא דרמטי.

<u>אמי ארבל:</u>
אני לא מכיר תכניות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
פה כתוב 20-26, נכון?

<u>רועי לביא:</u>
אליעזר, הם שואלים, החבר'ה של התנועה,

<u>אמי ארבל:</u>
תלוי, תלוי באיזה חלופה.

<u>רועי לביא:</u>
שכבר הגיעו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה, מה? רגע, מה?

<u>רועי לביא:</u>
אם אנחנו רוצים לחלק את זה אולי לפרקים,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
(לא ברור) פשוט הבאנו גם את צת"ל, ואם אפשר בכל זאת לעשות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

את פרק התנועה לעשות.

רועי לביא:
אולי נעשה את פרק התנועה ואז את הפרקים האחרים אחר כך?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
אבל ב-12 נצטרך, אז בואו נגמור את התיק הזה.

יוחנן וייצמן:
כן, נעצור אחרי התיק הזה.

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד,

אמי ארבל:
אנחנו בדרך כלל בפינוי בינוי לא לוקחים הפרשות כל כך גדולות,

יוחנן וייצמן:
בסדר.

אמי ארבל:
לא צריך להגזים.

אליעזר ראוכברגר:
לא לקחנו הפרשות של 1,000 מטר? 1,500 מטר?

אמי ארבל:
(לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
תלוי במסה.

אמי ארבל:
אני חושב ש-500 מטר זה מאד סביר,

יוחנן וייצמן:
או שייתן לנו מבונה, שייתן לנו רמת שלד.

אמי ארבל:
זה הכי גרוע.

יוחנן וייצמן:
הכי גרוע?

ישראל קלרמן:
נכון, אני מסכים איתך.

אריאל גולן:
למה זה גרוע?

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
שלא ייתן לנו כלום ויוריד את הבניינים המגעילים האלה, או את הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:
מה לא ייתן לנו כלום? אחר כך אתה עוד תצעק געוואלד, חסר תשתיות.

יוסי חבילו:
אבל דבר כזה שמכער את כל העיר, שיראו אותו מכל מקום, שיהיה הכי גבוה באזור?

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, כיעור זה דבר אחד, וחוסר תשתיות זה דבר שני.

יוסי חבילו:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה רוצה, בוא, שניה. קודם כל תחליט אם אתה רוצה לחזק את הבניינים האלה או לא, זה החלטה ראשונה.

יוסי חבילו:
אני בדילמה.

אליעזר ראוכברגר:
בדילמה, אוקי. אז זאת אומרת, אתה, תיגמר לך הדילמה כשחס ושלום יהיה פה רעידת אדמה,

יוחנן וייצמן:
אמי,

אליעזר ראוכברגר:
והם יתמוטטו וייהרגו שמה 50 איש,

יוסי חבילו:
בסדר, אז אם הוא יעשה,

אליעזר ראוכברגר:
ואז תפתור את הדילמה שלך.

יוסי חבילו:
אם הוא יעשה שני בניינים,

אליעזר ראוכברגר:
איזה אחריות של נציג ציבור,

יוסי חבילו:
אז בוא,

אליעזר ראוכברגר:
סגן ראש עיר,

יוסי חבילו:
אז אני עונה לך,

אליעזר ראוכברגר:
נו באמת.

יוסי חבילו:
בוא, אם הוא יעשה שניים של 20 קומות, לא יבנה בניין ציבורי, אנחנו נבנה,

אליעזר ראוכברגר:
אז הנה,

יוסי חבילו:
אני מוכן לקבל את זה בלית ברירה.

אליעזר ראוכברגר:
הנה, אז זה ההצעה שלי, זה ההצעה שלי שאני רוצה להציע, אבל אתה צועק. אתה לא מוכן לשמוע.

יוסי חבילו:
טוב, טוב, צועק צועק צועק, בוא נראה את ההחלטה בסוף ומה הצעת.

אליעזר ראוכברגר:
הנה, אתה לא מקשיב מה הצעתי. אני כבר סיימתי להציע, אתה פשוט לא שמעת בגלל שרק צעקת.
הנה, תסתכל. איפה זה? אמי, תראה לו, ליוסי את ההצעה.

יוסי חבילו:
תראה לי מה הוא מציע. תראה לי מה הוא מציע.

אליעזר ראוכברגר:
אני ביקשתי להראות את החלופה השנייה והצעתי אותה, ואני בעדה. הנה, זה החלופה.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) שלום.

אמי ארבל:
זה שני בניינים. זה יכול להיות זה, זה יכול להיות העמדה כזאתי,

יוחנן וייצמן:
לא משנה, לא דיברנו על העמדה.

אמי ארבל:

(לא ברור) העמדה כזאתי. העיקרון שיהיו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מבחינת ההעמדה,

<u>אמי ארבל:</u>
העיקרון שיהיו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמי, העמדה תחליט אתה,

<u>אמי ארבל:</u>
אני אומר, העיקרון שיהיו שני בניינים ולא אחד כדי להקטין את הגובה.

<u>יוסי חבילו:</u>
זה משמעותי. ל-22 גג אולי.

<u>אמי ארבל:</u>
לפי מה שיגיד הדוח, ל-224 יחידות דיור.

<u>יוסי חבילו:</u>
בסדר, לפי מה שיגיד הדוח. אז זה אומר שזה צריך לחזור אלינו?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, עזוב.

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא חוזר.

<u>יוסי חבילו:</u>
מה?

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא חוזר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

עזוב, אנחנו נותנים הנחיות וזה נוסע הלאה.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
תגיד לו את השם שלך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, רגע, איך פתאום יצא פה מבנה מגורים מרקמי של שמונה?

<u>אמי ארבל:</u>
זה הצעה אחרת,

<u>יוסי חבילו:</u>
זה חלופה לא טובה,

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה כמה הצעות.

<u>יוסי חבילו:</u>
(לא ברור) את השנייה.

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה כמה הצעות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, זה של השש.

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה הצעה כזאתי שעושה מגדל אחד, 33 קומות ובניין מרקמי של שמונה,

<u>יוסי חבילו:</u>
אז זה לא רוצים אותו.

<u>אמי ארבל:</u>
ויש הצעה אחרת. זה ככה נראה. ויש הצעה אחרת שמדברת על שני בניינים, אחד 26 ואחד 20, הם פשוט חמש דירות בקומה ולא ארבע,

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב,

אמי ארבל:
ולכן יש 26,

אליעזר ראוכברגר:
שההצעה הזאתי היא הכי, הכי הגיונית.

יוסי חבילו:
לא, אז אולי עדיף, למה 20 ו-26? תעשה שניים נגיד של 22.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, לפעמים זה גם יפה, זה לא צריך להיראות כמו חיילים.

אליעזר ראוכברגר:
עניין עיצובי אדריכלי כבר.

יוחנן וייצמן:
חיילים במסדר זה לא תמיד,

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר עניין עיצובי אדריכלי.

אמי ארבל:
יכול להיות שנעשה את ההסטה הזאתי שיש פה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אני לא נכנס לזה. זה עניין עיצובי אדריכלי,

אמי ארבל:
אוקי.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא אדריכל (לא ברור) שזה יותר יפה בין 22 ל-25,

אדיר שוורץ:
שמענו את,

רותם פסו:
התייחסות חברתית.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
אה, רגע, בוא נשמע,

אליעזר ראוכברגר:
כן, ברור, ברור.

יוסי חבילו:
אה, רגע, אם הם שלילי אז בכלל נעיף אותם.

רותם פסו:
לא, רגע, עוד לא אמרתי כלום.

יוסי חבילו:
לא, אני אומר אם, אם.

אליעזר ראוכברגר:
חכה שניה.

יוסי חבילו:
זה של מי זה, של (לא ברור) ?

אדיר שוורץ:
יוסי מחלק היום (לא ברור) על ימין ועל שמאל.

יוסי חבילו:
לא היום, בדיוק, תמיד.

אליעזר ראוכברגר:
מה הייעודים פה הציבוריים?

יוסי חבילו:
זה של פרוידינגר?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
אה, אין בכלל כלום כי הרי קודם לא קיבלנו,

אמי ארבל:
(לא ברור) בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:
צריך חוות דעת מדיניות תכנון.

אמי ארבל:
אני מניח שזה יהיה גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, צריך לשלוח אותם למדיניות תכנון.

אמי ארבל:
ובתי כנסת, אבל צריך להשלים את חוות הדעת, כן.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, לא, כי גם קודם לא היה כלום.

אדיר שוורץ:
למה אתה מניח הנחות?

אמי ארבל:
שמה?

אדיר שוורץ:
אולי יהיה מועדון לילה?

אמי ארבל:
זה לא הפרשה לצרכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:
אולי מועדון יום.

אדיר שוורץ:
זה בדיוק צרכי ציבור.

אמי ארבל:
מועדון יום זה (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:
זה בדיוק צרכי ציבור. מועדון יום, מועדון יום (לא ברור) ,

אמי ארבל:
זה לא עומד בפי סעיף 188.

יוחנן וייצמן:
כן.

יוסי חבילין:
צריך להגיד, עד שהם לא מסדרים, בכלל לא מדברים איתם.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) צריך לשלוח אותם למדיניות,

רותם פסו:
הם פעלו לפי הנוהל, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, כי במקום הבניין הציבורי אין כלום.

רותם פסו:
הם עברו דרך הצינורות שלנו, אני לא יכול להגיד שלא.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, בוא נשמע באמת.

רותם פסו:
אז כמה נקודות,

אליעזר ראוכברגר:
רק את השם והתפקיד.

רותם פסו:
רותם פסו, מהמחלקה לעבודה קהילתית.

אליעזר ראוכברגר:
הם מחלקה קהילתית.

ישראל קלרמן:
אז (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:
סיימנו. סיימנו. הלכנו על החלופה, כל החברים פה בעד, הנמוכה יותר.

יוחנן וייצמן:
של השניים.

אליעזר ראוכברגר:
של השניים,

ישראל קלרמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
ומצמצמים,

ישראל קלרמן:
ומבונים.

אליעזר ראוכברגר:
והפרשה מבונה, כן.

ישראל קלרמן:
בסדר.

אדיר שוורץ:
(לא ברור) מתאימה יותר למרחב.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

רותם פסו:
כמה, כמה נקודות שאני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:
קצת פחות צועקת.

אמי ארבל:
אם יהיה שני מגדלים של 25 ועוד מרקמי זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא, אני לא קורא לזה (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:
יותר חשובה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני אומר פחות צועקת. לא מרקמית, זה לא מרקמי.

אריאל גולן:
פחות צועקת.

<u>אדיר שוורץ:</u>
רותם?

<u>רותם פסו:</u>
כן.

<u>יוסי חבילו:</u>
חכה, עוד לא שמענו אותו.

<u>רותם פסו:</u>
אז קיבלנו עדכון לדוח החברתי, ביצענו את הבדיקה שלנו. כמה עניינים שאני רוצה להעלות. דבר ראשון, יש שם ריכוז לא קטן של אנשים ששפת האם שלהם היא לא עברית והיא רוסית, ומאד חשוב שהיזם יתרגם. כי אני דיברתי עם אנשים באופן אישי, שחלקם אמרו שהם לא מקבלים את התרגומים, שזה צריך, מבחינתנו זה לא ייתכן שאנשים לא מקבלים עדכונים או לא מקבלים מסמכים בשפה שהם מבינים. זה דבר ראשון. דבר שני, המלצנו כבר בעבר לעשות כנס ייעודי ספציפי לאזרחים וותיקים כדי שיבינו לעומק מה הזכויות שלהם ומה ההתניות, למיטב הבנתנו זה עוד לא קרה ולכן אני עוד פעם חוזר ואומר שאנחנו ממליצים לעשות את הדבר הזה. אני גם דיברתי עם קשישים שלא מודעים לעומק לגבי הזכויות שלהם. ועוד דבר ראשון, אני רואה, דבר אחרון, סליחה, אני רואה שדיברו פה גם על התכנון, אז באמת לעדכן את התושבים על התכנון, ברור שזה משתנה בכל מיני שלבים אבל באמת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה חושב שעדכנו אותם על התכנון ה-,

<u>רותם פסו:</u>
הם לא עדכנו אותם על התכנון שהוגש לוועדה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא זה ולא זה.

<u>רותם פסו:</u>
אז אני אומר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

רותם פסו:
בנקודות המתאימות, כשמגישים איזשהו תכנון לוועדות התכנון, אז שיעדכנו את התושבים. כי אני דיברתי עם אנשים שלא היו מודעים בכלל להיקפים האלה, אז,

יוסי חבילו:
במקרה הזה או בכלל?

רותם פסו:
לא, במקרה הזה,

יוחנן וייצמן:
בתיק הזה.

רותם פסו:
של התכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) נקודתית.

יוסי חבילו:
אז השאלה, לייזר, איך אנחנו נותנים לרכבת להמשיך לנסוע כשיש ליקויים כאלה משמעותיים?

רותם פסו:
שניה, יוסי, שניה,

יוחנן וייצמן:
נדבר על זה, יוסי, אני גם רוצה (לא ברור) ,

רותם פסו:
מבחינת מה שאנחנו מבקשים זה אחד, קודם כל חוות דעת שלנו כתנאי להפקדה ועוד דבר שאנחנו מבקשים זה גם למפות את הצרכים של התרגום של אנשים מי צריך תרגום ולתת להם מענה, ולקיים כנס ייעודי ספציפי לאזרחים וותיקים עם עורך דין דיירים שייתן להם את המענה, שיענה לשאלות שלהם כדי שהם יהיו לגמרי מיודעים לגבי הזכויות שלהם.

אדיר שוורץ:

לכנס כזה אתם מגיעים?

<u>רותם פסו:</u>
אנחנו (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני לא רוצה שתגיעו, אני הייתי מבקש משהו אחר. אני הייתי מנסה להשיג תקציב ושזה יהיה אצלכם.

(מדברים ביחד)

<u>יוסי חבילו:</u>
למה שלא תגיעו?

<u>רותם פסו:</u>
מה זה?

<u>יוסי חבילו:</u>
תשלח בן אדם שיגיע,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני הייתי מנסה להשיג תקציב, ואם אנחנו אומרים על כנס ייעודי,

<u>רותם פסו:</u>
זה אחריות של היזם, מה זאת אומרת?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז שישלם לכם 20,000 שקל ואתם עושים את הכנס ואתם רואים מה שקורה,

<u>רותם פסו:</u>
אנחנו לא, לנו אין שירות,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אבל לפחות שישלחו נציג.

<u>רותם פסו:</u>

שאנחנו יכולים לקבל מהיזם כדי, לקבל כסף ולבוא לכנס.

יוסי חבילו:
לא, לא,

רותם פסו:
אנחנו מבקשים,

יוסי חבילו:
לא, לא, יוחנן, אני מציע,

אדיר שוורץ:
אני לא חושב,

רותם פסו:
זה לא הפרויקט,

אדיר שוורץ:
שהם צריכים לעשות (לא ברור) במקום היזם, אבל הפיקוח שלכם,

רותם פסו:
זה לא הפרויקט (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
לא,

אדיר שוורץ:
מה שיותר חשוב לי. כי אני יכול להרים כנס,

רותם פסו:
לא, אז זה מה שאני אומר,

אדיר שוורץ:
אני ואשתי והכלב,

רותם פסו:

בדיוק, זה מה שאני אומר, שישלחו לנו,

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
אני רוצה שתשלח נציג,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) את הכלב אבל.

יוסי חבילו:
אתה לא מקשיב לי,

אדיר שוורץ:
אין לי כלב.

יוסי חבילו:
אדון רותם פסו.

רותם פסו:
אין לנו בעיה,

אליעזר ראוכברגר:
מה שהוא אומר לך,

רותם פסו:
אין לנו בעיה לשלוח נציג,

אליעזר ראוכברגר:
רותם, מה שהוא אומר לך ככה, תהיה רגולטור.

רותם פסו:
ברור. זה מה שאנחנו עושים, אנחנו עושים בקרה,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל רגולטור פעיל, לא רגולטור בתואר.

יוסי חבילו:
לא, אני אומר לו,

רותם פסו:
לא, לא,

יוסי חבילו:
שישלח נציג לכנס לפחות.

אדיר שוורץ:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אמרתי רגולטור פעיל.

רותם פסו:
יוסי והיושב ראש וכל חברי המועצה, ההיקף של התכניות של התחדשות עירונית בירושלים, אני לא צריך לספר לכם.

יוסי חבילו:
צריכים להגדיל להם את התקן, בוא תמליץ.

רותם פסו:
הכוח שלנו, אני אומר, אין שום בעיה, אנחנו עושים בקרה,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) לדבר על זה בדיוני תקציב.

רותם פסו:
כמיטב יכולתנו,

יוסי חבילו:
בהסכם שלי זה כתוב, וראש העיר לא (לא ברור) לזה,

רותם פסו:

גם באופן פעיל וגם דורשים מהיזמים,

יוסי חבילו:
כי נוח לו שהם יהיו חלשים.

רותם פסו:
ומי שלא עובד ולא מגיש את המסמכים כמו שצריך,

יוחנן וייצמן:
זה הסעיף היחיד שהוא לא קיים?

יוסי חבילו:
לא.

רותם פסו:
אז אנחנו מעירים על זה, מה זאת אומרת?

יוסי חבילו:
אולי אחד הוא קיים.

יוחנן וייצמן:
רותם, אנחנו איתך, סליחה, גם היינו צריכים בדיחות.

רותם פסו:
לא, אני אומר,

יוסי חבילו:
זה לא בדיחה, זה עצוב.

רותם פסו:
אני מסכים במאה אחוז. אנחנו בסוף עושים פה בקרה על התהליכים החברתיים, אבל אני אומר פה גם לפרוטוקול, אתם חייבים להבין. ההיקף של התכניות הוא אדיר, הכוח שלנו הוא מוגבל וגם המשאבים שלנו מוגבלים.

יוסי חבילו:
זה התסכול שלנו.

רותם פסו:
אנחנו עושים את הבקרה כמיטב יכולתנו, וזה עובד.

יוסי חבילו:
זה לא עובד מספיק טוב.

אדיר שוורץ:
אתה,

רותם פסו:
יכול להיות.

אדיר שוורץ:
שניה, אתה אבל מקבל עדכון לפחות על מועד הכנס? לצורך העניין.

רותם פסו:
היזם, היזם על כנסים שהוא מקיים, לפי הנוהל העירוני, חייב להודיע למינהלת התחדשות עירונית לשלוח את ההזמנה, ואחרי שהוא מסיים את הכנס גם לשלוח פרוטוקול ורשימת משתתפים. זה כרגע הבקרה שמתבצעת על כנס ספציפי.

אדיר שוורץ:
הבנתי.

רותם פסו:
כרגע אנחנו בדיון להפקדה, זה אומר שקיבלנו עדכון לדוח השני עם המסמכים שאנחנו צריכים, בהיתר בנייה הם יצטרכו להגיש לנו עדכון של כל העניין הזה של הקשישים. במועד הזה, שיעדכנו בדיוק מה הם עשו. ואני אומר עוד יותר מזה, אפילו לפני כן. ולכן אני חוזר על זה, שיבצעו את הכנס הייעודי לאזרחים וותיקים בזמן הקרוב. אין לי שום בעיה לעשות על זה בקרה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

אדיר שוורץ:
מה שהוא מבקש,

אמי ארבל:
תנאי להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה להכניס את זה כתנאי להפקדה. כן.

אדיר שוורץ:
כל זה, כל מה שהוא אמר.

רותם פסו:
תודה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, כל מה שהוא אמר.

יוסי חבילו:
רגע, רגע, יוחנן, רצית להגיד משהו.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, אני, זהו, אני חושב שהיינו מתואמים.

יוסי חבילו:
לא, אבל אני חושב,

יוחנן וייצמן:
הוא ענה לי על הצרכים.

יוסי חבילו:
שאנחנו צריכים עכשיו אולי ביחד לקבל פה החלטה לראש העיר שצריך להגדיל להם את התקן, ושהם יגיעו גם לכנסים האלה ויוכלו,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו מסמיכים אותך לפנות לראש העיר בשם כל הוועדה.

יוסי חבילו:

כן?

יוחנן וייצמן:
אנחנו,

יוסי חבילו:
מצוין. רשום בפרוטוקול? מעולה.

ישראל קלרמן:
וודאי,

יוסי חבילו:
וודאי.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) לפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:
אז תנסח הודעה, תנסח לפרוטוקול,

יוסי חבילו:
אתה מקליט, לא?

יוחנן וייצמן:
יוסי, תנסח לפרוטוקול,

יוסי חבילו:
מה?

יוחנן וייצמן:
תנסח לפרוטוקול, יצא פרוטוקול מהדיון הזה גם, תשלח אותו לראש העיר.

יוסי חבילו:
מיכל, מיכל, מיכל,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מבקשת,

ישראל קלרמן:
מיכל, אל תכתבי את זה.

יוסי חבילו:
למה לא?

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אפשר לעבור לזה,

יוסי חבילו:
לא, לא, לא, שיכתוב את זה, למה לא?

ישראל קלרמן:
מיכל, אל תכתבי את זה.

יוסי חבילו:
הוועדה מסמיכה את,

ישראל קלרמן:
מיכל, אל תכתבי.

יוסי חבילו:
למה לא?

ישראל קלרמן:
ככה, כי זה כתוב בפרוטוקול.

יוסי חבילו:
למה, לייזר, שיהיה כתוב בהחלטה,

ישראל קלרמן:
היא לא כותבת את זה.

יוסי חבילו:

לייזר, למה לא? לייזר, לייזר, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמי ארבל:
מה ביקשת חוץ מכנס?

יוסי חבילו:
שיהיה כתוב בהחלטה שהוועדה מסמיכה אותי לפנות לראש העיר,

רותם פסו:
גם עניין של כנס ייעודי לאזרחים וותיקים,

אליעזר ראוכברגר:
הנה, זה אתה מדבר לפרוטוקול, הפרוטוקול אומר את זה.

יוסי חבילו:
אבל שיהיה כתוב, יותר נוח.

אליעזר ראוכברגר:
הפרוטוקול תמיד כתוב. הנה, עוד מעט נאשר פרוטוקול, כתוב, הנה, אה.

יוסי חבילו:
אבל למה, פה, בזה, מה שהיא כותבת.

אליעזר ראוכברגר:
אה, זה לא, אנחנו לא מכניסים, זה רק נושאים תכנוניים, מה.

יוחנן וייצמן:
לא בהחלטה, בפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:
בפרוטוקול, לא בהחלטה.

אמי ארבל:

(לא ברור) את התיאום.

רותם פסו:
בסדר.

יוחנן וייצמן:
עוד נקודה אחת,

אליעזר ראוכברגר:
מה רצית עוד,

יוחנן וייצמן:
יש הערה על הטבלה.

אליעזר ראוכברגר:
איזה טבלה? איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:
טבלה 5. אני מדבר על סעיף 7 בהמלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:
סעיף 7 בהמלצת מהנדס העיר, אוקי, בוא נלך לסעיף 7,

יוחנן וייצמן:
שהוא באמת סותר את הערה ג' לטבלה 5.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שניה, צריך למצוא את סעיף 7 להמלצת מהנדס העיר.

רותם פסו:
אמי, ספציפית אזרחים וותיקים.

אליעזר ראוכברגר:
סעיף 7, קווי הבניין כתוב. נכון?

יוחנן וייצמן:

כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה, הסעיף הזה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זהו, מספיק לי. אני רק, אני מסתפק בשמונה סעיפים האלה, אני רוצה למעט מרפסות בלתי מקורות.

<u>אמי ארבל:</u>
איזה סעיף? סליחה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סעיף 7.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
7.

<u>אמי ארבל:</u>
רגע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לרבות מרפסות, או למעט מרפסות בלתי מקורות.

<u>אמי ארבל:</u>
איך מתחיל הסעיף?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
קווי הבניין.

<u>אמי ארבל:</u>
קווי הבניין יכללו את כל הבינוי לרבות מרפסות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יופי, כן, אז אחרי המילה מרפסות תוסיף, למעט מרפסות בלתי מקורות.

<u>אמי ארבל:</u>
טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, סיימנו?

<u>אמי ארבל:</u>
אז שיניתי למעשה את כל ההחלטה לפי החלופה בהתאם ל-,

<u>יוסי חבילו:</u>
תכתבי שאני נמנע, כי אני לא שלם, אבל יש שיפור משמעותי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, אתה טיפה בן אדם מרגיז.

<u>יוסי חבילו:</u>
למה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כי כל הוועדה התהפכה לבקשה שלך,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) עליך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עשינו את כל מה שביקשת,

<u>יוסי חבילו:</u>
(לא ברור) אני לא מתנגד,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, אבל אתה מגזים. באמת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תגיד לי, לא לקחת את הכדור, מה, יום כיפור היום? לא הבאת לא גבינה, לא כלום,

יוחנן וייצמן:
אכלתי כבר.

אליעזר ראוכברגר:
אה.

יוחנן וייצמן:
קולה הבאתי.

ישראל קלרמן:
בוא, יוסי, אתה,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אנחנו עוברים ל-,

יוסי חביליו:
(לא ברור) לא מתנגד, רשמת? מיכל?

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו עוברים לתכנית האב.

יוסי חביליו:
רשמת שאני נמנע?

ישראל קלרמן:
(לא ברור) עבר כבר.

אליעזר ראוכברגר:
רק את תכנית האב, רק את נושא התחבורה. רק את נושא התחבורה.

יוסי חביליו:
מה, מה? לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו עוברים לסעיף 1 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:
פרק התחבורה,

אליעזר ראוכברגר:
רק לפרק התחבורה.

מיכל כהן:
(לא ברור) הצבעה?

אליעזר ראוכברגר:
על מה? על הנושא של סעיף 8? סעיף 8 כולם בעד לפי,

יוסי חביליו:
לא, אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:
רגע. כולם בעד מאשרים את המלצת מהנדס העיר פלוס התיקונים שנעשו, ויוסי חביליו נמנע. זהו.

רועי לביא:
אבל הוא אומר שהתיקונים,

יוסי חביליו:
אני מברך על השיפור המשמעותי, אבל עדיין יש לי בעיה עם,

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

יוסי חביליו:
ההיקף והתשתיות וכל האלה.

תיק 30008

אליעזר ראוכברגר:
טוב, קדימה. מי, עכשיו אנחנו ב-30008, 300008, תכנית אב, פרק התחבורה. מי מציג, מי, רועי, אתה?

רועי לביא:
אני אגיד מילה אחת,

אליעזר ראוכברגר:
תפתח, אוקי, קדימה.

רועי לביא:
בעצם אתם ביקשתם בוועדה הקודמת שנציג לכם באופן יסודי את העבודה שעשינו בתחומים של תחבורה ותנועה, פיתוח ושצ"פים וצרכי ציבור וגם סקירה כללית על קידום התכניות שקורות באזור.

יוסי חבילו:
על הכמות גם היה.

רועי לביא:
כן, כן, סקירה כללית, סקירה,

יוסי חבילו:
זה אחר כך.

יוחנן וייצמן:
הם מדברים רק על תחבורה.

רועי לביא:
אז אני אומר, כרגע נתחיל עם נושא התחבורה והתנועה כי נמצאים פה גם אולג וגם אביעד כדי להציג את הנושא, ובהמשך נעבור גם לשאר הנושאים וגם לסקירה של קידום התכניות שקורות במרחב.

יוסי חבילו:
כשאתה מדבר תחבורה זה גם הקיבולת של הרכבת הקלה? בקיצור, אז זה יהיה עכשיו, לייזר, עד 12, ואז חוזרים?

אליעזר ראוכברגר:
תחבורה, אחרי זה נחזור לשוטף ואת השאר נעשה אחרי שאני אחזור.

יוסי חבילו:
בסדר, אז אני כבר אסגור את זה עם ישראל, אני הולך ואני אחזור באחת, או שיש תכנית שאני רוצה אותה. בסדר?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
ככה זה לא נפתח.

יוסי חבילו:
זה באחת או מתי שנגמרת הפגישה שלך עם המנכ"ל? תקרא לי בכל מקרה. אתה יכול לעבור דרכי, לאסוף אותי.

אמי ארבל:
אתה יכול לעבוד עם המחשב שלך פה גם, אין בעיה.

מיכל כהן:
איך קוראים לו?

אמי ארבל:
אביעד.

אליעזר ראוכברגר:
כן, רק כל מי שמדבר, שיגיד את שמו לפרוטוקול בבקשה.

מיכל כהן:
אביעד, איך קוראים לך?

אביעד כהן:
אביעד כהן.

אליעזר ראוכברגר:
מה שמך?

אביעד כהן:

אביעד כהן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אביעד כהן.

<u>אביעד כהן:</u>
ראש אגף תכנון אסטרטגי בצוות תכנית האב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ראש אגף?

<u>אביעד כהן:</u>
תכנון אסטרטגי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רק יותר בקול שהפרוטוקול, שההקלטה,

<u>אביעד כהן:</u>
ראש אגף תכנון אסטרטגי בצוות תכנית אב לתחבורה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
איזה צניעות, הוא לא מדבר על התואר שלו (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הפרוטוקול,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לייזר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא מתחשב בצניעות. כן.

<u>אדיר שוורץ:</u>
לפרוטוקול.

<u>אולג פורר:</u>

אולג פורר מאגף תושי"ה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, אולג.

<u>אולג פורר:</u>
העבודה שנעשתה על ידי תכנית אב לתחבורה ואביעד היא נעשתה בשיתוף איתנו, אנחנו שותפים לגמרי לעבודה וההמלצות הן המלצות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משותפות.

<u>אולג פורר:</u>
משותפות ובהסכמות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאה אחוז, תודה. תודה אולג.

<u>אביעד כהן:</u>
טוב, אז אני חושב שהוועדה המכובדת ראתה חלק מהדברים, (לא ברור) לא זוכרים. אני ארוץ על הדברים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חברים, יוסי.

<u>יוסי חבילין:</u>
בסדר, דקה, אני, משהו ענייני.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה דקה? בוא, תן להציג. כבר אתה עכשיו יש לך שאלות והפרעות? תן להציג.

<u>אביעד כהן:</u>
אוקי. קודם כל המטרה הייתה, כמו שאתם מכירים, להבין את המשמעות של הפיתוח. חילקנו את כל המרחב הזה של דרום מערב לשישה תתי מרחבים ובעצם ניסינו להבין מה המשמעות בכל אחד מהם. זה יותר להבין איפה זה בכל הסיפור.

יוסי חבילו:
שאלה רגע מקדמית, התכנית הזאת היא עכשיו מוצגת לראשונה או שהיא כבר הייתה פה?

אביעד כהן:
לא, לא, לא, היה פה, בכל , בעצם כל שכונה שסיימנו,

יוסי חבילו:
ו-,

אביעד כהן:
הוצג.

יוסי חבילו:
והוצג למינהל הקהילתי?

אביעד כהן:
כן.

יוסי חבילו:
ואיפה ההערות שלהם?

אביעד כהן:
הוטמעו, בגדול. אז מה שעשינו מבחינת השלבים, קודם כל להבין מה קורה. לקחת את כל התכניות שנמצאות בקנה, לעשות עדכון של הדברים, להבין מה קורה גם מבחינת התכניות התחבורתיות, גם מבחינת תכניות פיתוח. דבר שני, להבין מה המשמעות של זה, גם מבחינת ניידות, איך מגיעים לשכונה, איך מתניידים בתוך השכונה, ובסוף הסיפור זה מה אנחנו ממליצים לעשות, גם מבחינת רשתות תנועה, גם מבחינת איך נראה הרחוב, מבחינת החתכים. זאת אומרת, החלוקה של האלמנטים בתוך הרחוב, והמלצות נקודתיות להתערבות. אז זה בעצם מה שנתנו מין, מה שאתם רואים למטה בשמאל, מין תשריט לכל שכונה כזאת שהיא אומרת מה החתכים המומלצים,

יוסי חבילו:
זה לכל שכונה בקריית יובל? כאילו,

אביעד כהן:
כל שכונה ב-, לא, כל, קריית יובל,

יוסי חבילו:
קריית יובל (לא ברור) ,

אביעד כהן:
קריית יובל מערב, כאילו האזור של שטרן, אזור של,

דובר לא מזוהה:
עיר גנים.

אביעד כהן:
גם עיר גנים (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
טוב, המסמך הזה, אתה יכול לשלוח לנו את זה?

אביעד כהן:
וודאי.

יוסי חבילו:
מעולה.

אביעד כהן:
מבחינת מה אפשר לעשות, אז בעצם יש המלצות שהן, כבר אפשר לעשות אותן בטווח קצר, זה גם הנושא של הנגשת צירי הרק"ל, פרויקטים מכניים שאתם מכירים, שבילי אופניים שאפשר לעשות, יציאה לשדרוג רחובות שהם לא תלויים בפרויקטים של פינוי בינוי.

אולג פורר:
כבר התחלנו.

אביעד כהן:
כן, אז למשל יש לנו אורוגוואי,

אולג פורר:
כבר יש לי כרגע, אנחנו בתכניות מפורטות לשדרוג הרחוב,

יוסי חבילו:
שדרוג או הרחבה?

אולג פורר:
שדרוג,

אביעד כהן:
שדרוג.

אולג פורר:
לא הרחבה, כי,

יוסי חבילו:
אתה לא יכול להרחיב.

אולג פורר:
נכון.

אביעד כהן:
לא, זה חלוקה של זכות הדרך, חלוקה,

אליעזר ראוכברגר:
איפה, באיזה רחוב?

אביעד כהן:
באורוגוואי.

רועי לביא:
זה בדיוק מה שהם אומרים, זה בדיוק מה שהם אומרים. יש רחובות שבהם אין אופציה להרחיב וגם בתכניות עתידיות אי אפשר להרחיב, אז אותם כבר אפשר לצאת היום לביצוע של שינוי חתך הרחוב בתוך החתך הקיים, בחלוקה בין המשתמשים השונים בזכות הדרך. זה לא תלוי בתכניות, לא תלוי בהרחבות, כי גם ככה הם לא יכולות להיות מורחבות. תכניות שדורשות הרחבה, זאת אומרת, שכאשר מגיעות תכניות אנחנו מבקשים הרחבת זכות דרך וכדומה, אז הן בשלב הבא.

אביעד כהן:

אז זה מה שאנחנו אומרים,

יוסי חבילו:
עכשיו יש לי שאלה על הסעיף הזה. אני בגדול בעד שבילי אופניים, אבל בכמה מקומות, למשל ברחוב הראשי, איך קוראים לו,

אליעזר ראוכברגר:
ששש, אריאל. בבקשה.

אביעד כהן:
טהון?

יוסי חבילו:
לא טהון, אבל מתחת לטהון, כשעולים למעלה. איך זה נקרא?

אולג פורר:
גולומב.

יוסי חבילו:
גולומב. אז עשיתם שבילי אופניים,

אליעזר ראוכברגר:
בדיוק,

יוסי חבילו:
יופי.

אליעזר ראוכברגר:
בדיוק על גולומב? מה, זה אחד הכבישים הכי רחבים בעיר.

יוסי חבילו:
לא, לא, לא נכון, אתה הורדת את זה משלושה נתיבים לשניים, ואז יש לך כמעט בכל שעה של היום, שאני נוסע שם הרבה, אין לך נתיב שפונה לרמת שרת, ואז כולם עומדים בפקק.

אביעד כהן:
אז, אז,

יוסי חבילו:
אז יכול להיות,

אביעד כהן:
זה קשור למדיניות כללית של, אני לא אתמקד בזה אבל זה, שבילי אופניים מבחינתנו זה חלק מ-,

יוסי חבילו:
לא, אני בעד, אבל לפעמים הפגיעה בכביש היא דרמטית.

אביעד כהן:
בסדר, אז זה דיון כאילו שצריך להידיין בפני עצמו. אז אני אמשיך בגדול. אז באמת הטווח,

יוסי חבילו:
(לא ברור) זה לא אזור שאתה מגיע, אבל אם אתה עכשיו עולה ממלחה לכיוון,

אביעד כהן:
בסדר, אבל יוסי, תן לי קצת להשלים.

יוסי חבילו:
לא, אני אומר לראש הוועדה.

אביעד כהן:
יש לי הרבה חומר.

יוסי חבילו:
בגלל שאי אפשר לפנות ימינה וצריך לחכות עד שהרמזור יתקדם, אז אתה עומד שם עשר דקות בהגדרה, בשעה רגילה, והרבה יותר בשעות עומס.

אביעד כהן:
אוקי. אני רק אגיד שהדברים, בסופו של דבר עדיין מדובר בכביש רחב שנותן רמת שירות טובה לרכב פרטי. נלקחו 3 מטר מתוך 50.

יוסי חבילו:
אבל זה נתיב.

אביעד כהן:
3 מטר מתוך 50.

יוסי חבילו:
תבוא לשם ותראה שרמת השירות לא טובה.

אביעד כהן:
ומה רמת השירות לאופניים בלי השביל?

יוסי חבילו:
לא יודע, אולי טיפ טיפה להקטין את המדרכה שמה.

אביעד כהן:
בסדר.

יוסי חבילו:
זה לא אזור שכל כך הולכים בו.

אביעד כהן:
אוקי, אז מה ש-,

יוסי חבילו:
(לא ברור) שביל אופניים קצת יותר צר.

אביעד כהן:
המוקד, המוקד שאנחנו, באמת המרכז של הבדיקה זה היה נושא הבדיקה של הנסיעה של הרכבת הקלה,

יוסי חבילו:
יפה.

אביעד כהן:
המספר שדיברנו עליו, ה-8,000 יחידות דיור שמבחינתנו, מה שאנחנו יודעים לומר מבחינת התפקוד של הרכבת הקלה, הרכבת הקלה הקו האדום שזה הקו המשמעותי פה במרחב, שמוביל לכניסה לעיר, יכול לעמוד בקיבולת, כאשר אנחנו מדברים על תוספת 8,000 יחידות דיור. אמרנו כבר בעבר,

יש ברקע פה את רכס לבן, יש פה ברקע עוד פיתוח חוץ מה-8,000 יחידות דיור. זאת אומרת, זה לוקח בחשבון את כל הפיתוח שאנחנו מכירים באחוזי מימוש מסוימים. אז כך שה-8,000 יחידות דיור מדובר רק בהתחדשות עירונית, זה התוספת. מעבר לזה אנחנו מבינים, יש פתרונות באופק הרחוק.

<u>יוסי חבילו:</u>
מה זה נקרא תוספת? אם, ה-240 דירות שתכניס בבורג' חליפה הם גם רלוונטיות לזה.

<u>אביעד כהן:</u>
בוודאי.

<u>יוסי חבילו:</u>
ברור. אז עכשיו אני אומר לך, בנקודה הזאת וברגע הזה, לייזר, שאני מראה לך עוד מעט בקטע הבא, שכבר אנחנו נמצאים ב-7,700 ולכן צריך לעצור את כל הבינוי.

<u>אמי ארבל:</u>
מה, ביצוע של יחידות דיור?

<u>יוסי חבילו:</u>
כן. אני אראה לך. בבקשה, אתה אמרת לי נתונים, אני גם אביא לך נתונים.

<u>אמי ארבל:</u>
בביצוע.

<u>יוסי חבילו:</u>
מה זה בביצוע? בהיתרים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תגיד לי, יוסי, יוסי, אתה פעם ניהלת דיון, תגיד לי?

<u>יוסי חבילו:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה פעם ניהלת דיון? מישהו התנהג ככה כמו שאתה מתנהג?

יוסי חבילו:
ברור.

אליעזר ראוכברגר:
אה, ברור? הבנתי. אז פה אי אפשר להתנהג ככה. תן לו להשלים לדבר, תן לו להשלים, תרשום לך כל מה שאתה רוצה להעיר, אחר כך תבקש זכות דיבור, אם תקבל, תדבר.

יוסי חבילו:
לא, אבל למה?

אליעזר ראוכברגר:
תן לנהל דיון תרבותי,

יוסי חבילו:
שניה, שניה,

אליעזר ראוכברגר:
נו בחייך.

יוסי חבילו:
זה אולג?

אליעזר ראוכברגר:
אתה קורא לעצמך איש, בן אדם תרבותי.

אביעד כהן:
אביעד.

יוסי חבילו:
איך?

אביעד כהן:
אביעד.

יוסי חבילו:

אביעד. אז רגע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אביעד, אני מבקש ממך לא לענות לו.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, לא, אני בן אדם (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מבקש לא לענות. עכשיו אני מבקש, רק אביעד מדבר, מסיים את מה שהוא רוצה להציג. לאחר מכן כל מי שיש לו הערה שירשום, ישאל, כמו בן אדם. בואו, חבר'ה, אי אפשר ככה להתקדם. לא נסיים גם עד יום כיפור את הדיון הזה.

<u>אביעד כהן:</u>
אוקי. אז זה מה, דבר נוסף שבדקנו זה מבחינת הכיסוי של הרכבת, מעבר לקיבולת, השאלה היא איך מגיעים לרכבת, ופה באמת ראינו, מה שאתם רואים פה, הירוק זה מרחק חמש דקות הליכה, הצהוב עשר דקות הליכה, שמבחינתנו זה עדיין רמת שירות טובה. אז אנחנו רואים שמרבית המרחב מכוסה, אבל יש לנו חור במערכת שאנחנו מכירים אותו, של עיר גנים קריית מנחם, שלשם אנחנו צריכים בעצם לתת פתרון אלטרנטיבי. הפתרון האלטרנטיבי שאנחנו דיברנו עליו וכבר מקודם לתכנון זה לבצע נתיב תחבורה ציבורית ברחוב קוליץ, יש לזה מספר חלופות, ולייצר מערכת של שבילים עם פתרונות מכניים שמגיעים מהמרחב של הנורית שהוא העוצמה של ה-, כמה זה יחידות דיור?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) 1,800, 2,000.

<u>אביעד כהן:</u>
2,000.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משהו כזה.

<u>אביעד כהן:</u>
אז זה המסה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה המסה הגדולה.

אביעד כהן:
זה המסה הגדולה, לתת להם אופציות לירידה לתחנות. עכשיו, יש פה את, היה מקודם במסגרת משואה צפון גשר, מה שאתם רואים באמצע, תחנת קוליץ מרכז, זה היה גשר שהוצע במסגרת התכנית של משואה, של משואה צפון. כרגע כשהתכנית הזאת לא מקודמת אנחנו מנסים להבין איך אפשר לקדם בכל זאת,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) 700 יחידות דיור.

אביעד כהן:
נכון, אבל הגשר באמצע היה עם מעליות ותחנה חדשה באמצע, אז זה משהו שאנחנו צריכים להבין איך אנחנו עושים אותו גם לפני התכנית הזאת.

יוסי חבילו:
רגע, לייזר,

אביעד כהן:
אני אגיד שניה במאמר מוסגר,

יוסי חבילו:
אני חייב להפסיק אותך כרגע. אני חושב שמה שאתה מציג פה היה צריך להביא למסקנה, כרגע בכל האזורים האלה, לעצור את כל ההתחדשות העירונית. אין,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אולי זה המסקנה שלו בסוף? חכה. מאיפה אתה יודע מה המסקנה שלו?

יוסי חבילו:
אני מהמר שזה לא היה המסקנה שלו.

אליעזר ראוכברגר:
אה, אתה בהימורים, אנחנו לא בקזינו פה.

יוסי חבילו:
אחרת יפטרו אותו, יפטרו אותו.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו לא בקזינו פה.

אביעד כהן:
תראה, אני לא,

יוסי חבילו:
יפטרו אותו.

אביעד כהן:
אני לא הוועדה, אני מראה מה חוות הדעת שלנו שבדקה. אני יכול להראות, אני אומר, זו ההמלצה שלנו, לייצר פה את התחנות לייצר את נתיב התחבורה הציבורית. איך ליישם את זה בפועל? זה כבר שאלה.

רועי לביא:
אני רק אסגור שניה את המעגל מהישיבות הקודמות. אתם זוכרים, הראינו לכם את הטבלה. המלצה כזאתי שאומרת, צריך לעשות חיבור כזה וכזה, נמצאת בטבלה כאחת השורות של זה,

אליעזר ראוכברגר:
של השלביות.

רועי לביא:
(לא ברור) השלבים, בדיוק.

אביעד כהן:
כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, ברור.

יוסי חבילו:
רועי, אתה צריך לבוא ולהגיד לפני שאתה הולך, צריך לעצור את כל הבינוי. ותעשה משהו ענק.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה מבחינתך היום לא לעשות שום דבר, לא נגישות, לא תחבורה, לא כלום. לעמוד, להעמיד את ירושלים כמו שהיא לדורי דורות. אני בעד. אבל יש כאלה שהם לא בעד, אז תן קודם כל גם להם את הבמה להשמיע.

יוסי חביליו:
אה, אתה בעד?

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד להעמיד את ירושלים לדורי דורות, כן.

אדיר שוורץ:
ההמלצה שלו גופא, אין לך שום דבר נגדה.

יוסי חביליו:
אין לי נגדה,

אדיר שוורץ:
נו, אז מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:
אבל הוא לא אומר את המשמעות הסופית שצריכה להיות.

אדיר שוורץ:
כי זה לא תפקידו. רגע, תיכף, זה תפקידך, ועוד רגע יגיע תפקידך לעשות את זה.

יוסי חביליו:
זה גם תפקידו להרים את הדגל. והוא מרים, חלקית.

אדיר שוורץ:
הרים את הדגל.

אביעד כהן:
אוקי. אז זה בחזרה, יוסי, למה שאמרת על גולומב. בסופו של דבר אם אנחנו נסתמך רק על הרכב הפרטי, אנחנו מבינים, אין לנו פתרונות לזה. ואנחנו נוסיף עוד ועוד נתיבים, לא יפתור את הבעיה. אז אנחנו צריכים לייצר פתרונות תחבורה ציבורית איכותיים, זאת אומרת, המקומות שבהם אנחנו זיהינו, מה שמסומן פה זה בעיקר יציאות מהשכונה, גם בקוליץ למטה, מספר 4, מספר 5 זה טהון

שכבר מקודמת פה רכבת קלה. ביציאות מהשכונות אנחנו אומרים, תנו לאוטובוס אפשרות לצאת לפני, לפני, לפני (לא ברור) .

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם ביציאה משטרן מקודמת רכבת קלה.

<u>אביעד כהן:</u>
נכון. לא, לא ביציאה, לא ברחוב שטרן עצמו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ביציאה משטרן.

<u>אביעד כהן:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בגולומב.

<u>אביעד כהן:</u>
נכון. אבל אם אוטובוס רוצה לעשות הזנה לרכבת, הוא צריך את המקטע, הצ'ופצ'יק האחרון שיהיה לו גם איזשהו,

<u>רועי לביא:</u>
העדפה.

<u>אביעד כהן:</u>
העדפה. זה ההמלצה פה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב.

<u>אביעד כהן:</u>
אוקי, אז זה מה שאמרנו בגדול, מעבר ל-8,000 יחידות דיור, פתרונות תחבורה נוספים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תקשיב, יוסי.

אביעד כהן:
המטרו,

יוסי חבילו:
אני שומע, אני מצלם (לא ברור) ,

אביעד כהן:
המטרו בדרך, בתכנון ראשוני.

אליעזר ראוכברגר:
למה אתה צריך לצלם? אתה תקבל את הזה,

אביעד כהן:
אוקי,

אליעזר ראוכברגר:
תקבל את הזה, הוא אמר לך שהוא ישלח לך, מה אתה רוצה?

אביעד כהן:
אוקי.

יוסי חבילו:
(לא ברור) ,

אביעד כהן:
כמו שאמרנו, נת"צ בקוליץ נמצא בתכנון, כן צריך דחיפה כדי שזה יקרה. דיברנו על העדפה המקומית ביציאות, והישענות גם על הנושא הזה של יותר תעסוקה בקרבה למגורים ומסחר, שזה דברים שמקודמים. בתעסוקה כן זיהינו שאין הרבה תעסוקה פה במרחב, וזה הדבר שכן צריך,

אדיר שוורץ:
זה בעיניי משפט אולי הכי חשוב שאמר (לא ברור) ,

רועי לביא:
אני אסביר רגע את הקשר, זה חשוב. הקשר בין תעסוקה לתחבורה הוא קריטי. כי בסופו של יום ,

יוסי חבילו:
אם יש לו תעסוקה באזור הוא לא צריך לנסוע, אבל אין לו.

אדיר שוורץ:
אז זה משפט חשוב. הנה, תראה איך אנחנו מתקדמים בדיון.

יוסי חבילו:
לא, אז עוד פעם, המסקנה צריכה להיות, תעצור הכל ותתמקד בתעסוקה.

אדיר שוורץ:
יופי.

יוסי חבילו:
תעצור הכל, ואל תיתן בורג' חליפות בשטחים שהם לא התחדשות.

אביעד כהן:
אוקי, אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
יוסי,

אביעד כהן:
אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, יש מושג, דבר שנקרא אל תהיה צודק, תהיה חכם. כשאתה אומר תעצור הכל, אף אחד לא ישמע לך. כשאתה בא ואומר, תשמע, בשלביות בוא ננסה טיפה לשנות, בוא ננסה טיפה לטייב, אז יכול להיות, אתה יודע, האוזן תהיה קשובה. אבל כשאתה בא ואומר הכל לא, לא, לא, לא, אז בחייך. נו באמת.

יוסי חבילו:
אתה יודע מה? אני רוצה לענות לך בצורה רגועה. אחד, מה שעשית לנו ולי בגילה, שהיית בדעה שלי ובסוף אמרת, בגלל שהוועדה המחוזית לא תשמע אותנו, אז זה כבר הדליק לי נורה אדומה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הוועדה המחוזית צחקה עליך.

יוסי חבילו:
לא, אם הייתה החלטה היא לא הייתה צוחקת עליי.

אליעזר ראוכברגר:
בטח, בוודאי, מה השאלה בכלל.

יוסי חבילו:
שניה. ושתיים, אני אענה לך פה. אני חושב שלאור,

אליעזר ראוכברגר:
אתה יודע מה? יש פה היום תכנית בהמשך, כן? שאני בדעה,

יוסי חבילו:
מה, עם השצ"פים? עוד יותר גרוע.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, לא עם השצ"פים. אני אומר לך, יש פה תכנית בהמשך, אני חושב שהיא באה היום, עוד שניה נראה, שאני בעד נמוך, ובוא נראה מה תעשה הוועדה המחוזית.

יוסי חבילו:
בסדר, אז (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

יוסי חבילו:
אבל תקשה עליהם. אל תרפד להם את,

אליעזר ראוכברגר:
איזה להקשות? בחייך, מה שאנחנו אומרים מעניין להם את הסבתא שלהם.

יוסי חבילו:
לא, אבל, בסדר, אז בוא נלך לבתי משפט. הנה בהנטקה הלכו לבית משפט, העירייה הייתה,

אליעזר ראוכברגר:
לא קרה כלום, הוועדה המחוזית תחזור על ההחלטה שלה בדיוק כמו שהיה.

יוסי חבילו:
בסדר, בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה.

יוסי חבילו:
בוא נראה.

אביעד כהן:
אוקי, אז,

יוסי חבילו:
רגע, אבל לא , יש לי עוד שאלה. רגע, לייזר, אני דווקא רוצה להגיב למה שאמרת פה. בוא נכניס לשלביות, בוא נעשה ככה.

אליעזר ראוכברגר:
בוא ננסה לטייב, בסדר, אבל בוא נשמע קודם כל דרג מקצועי מה הוא אומר.

יוסי חבילו:
בסדר, לא, (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אם הוא אומר שמבחינתו, כן? והוא איש מקצוע, הוא לא פוליטיקאי, הוא אומר שמבחינתו השלביות מקובלת וטובה, אני לא איש מקצוע, הוא איש מקצוע. אני יכול לשאול אותו שאלות, להגיד לו, תשמע, אם נעשה ככה, אם זה (לא ברור) עוד יותר, ואז נחליט אם אנחנו רוצים לעשות, איך אומרים? Upgrade טיפה, או גם זה מקובל. זה בסדר. אבל להגיד לא, לא, לא, לעצור הכל, לא יודע.

יוסי חבילו:
רגע, שניה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
הנה, תשאל אותו אם לעצור הכל זה הפתרון כרגע או לא. אם הוא יגיד לי שלעצור הכל זה הפתרון כרגע,

אדיר שוורץ:
יוסי,

אליעזר ראוכברגר:
אז בסדר. אבל אם הוא לא אומר את זה,

יוסי חביליו:
(לא ברור) שאני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:
אז זה אחרת.

יוסי חביליו:
כי אתה מכשיל אותו בשאלה.

אדיר שוורץ:
יוסי,

אליעזר ראוכברגר:
למה אני מכשיל אותו?

אדיר שוורץ:
כל ההמלצות שלו טובות, גם לשיטתך סעיף 4 פה הוא חשוב,

יוסי חביליו:
נכון, ההמלצות טובות מאד.

אדיר שוורץ:
גם אם לא מוסיפים עוד קוביה ביורו, גם אם לא מוסיפים עוד מחסן כתר בקריית יובל,

יוסי חביליו:

נכון, אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
דרך אגב,

<u>אדיר שוורץ:</u>
סעיף 4 פה מאד מאד חשוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
דרך אגב,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בוא ניתן לו להתקדם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
דרך אגב, יוסי, אדיר, גם סעיף 1 מאד חשוב.

<u>יוסי חביליו:</u>
1 הכי חשוב, ו-4 גם חשוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אדיר שוורץ:</u>
בעיניי 4 מאד חשוב.

<u>אביעד כהן:</u>
אוקי, אז,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה.

<u>אביעד כהן:</u>
יש יועץ תעסוקה, מסחר, לתכנית הזאת. זה לא אנחנו. אנחנו רק מעירים את הקשר הזה בין תחבורה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור.

<u>אביעד כהן:</u>
לבין זה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור.

<u>אביעד כהן:</u>
שיש במקום פחות נסיעות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור.

<u>אביעד כהן:</u>
אוקי. דיברנו על זה, אוקי. עכשיו בעצם מה שאנחנו עשינו, ואנחנו לא נרד לפרטים. בעצם לקחנו שכונה שכונה, כל הרחובות, בעצם הרחובות העיקריים נתנו חתכים. אני רק אתן ממש דוגמה בקצה המזלג, יש רשימה, אבל ניתן דוגמה על קריית יובל דרום שזה האזור של שטרן. בעצם הבנו מה, איך הכיסוי הנוכחי של הרק"ל, הצענו שיפורים בחיבורים, הבנו את התחבורה הציבורית, הפרטית. נתנו המלצות על שבילים שצריך לשפר, ומבחינת הרחובות אז נתנו באמת, הנה, יש פה את רחוב בוליביה אורוגוואי, ניתחנו את כל הסיפור הזה של החניה העתידית, בעצם איפה המבנים, הבנו, אחת התובנות פה למשל הייתה, היום הרחובות האלה הם, באמת בגלל המחסור,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רק שאלה קטנה, המספרים פה זה התוספות או,

<u>אביעד כהן:</u>
זה הסך הכל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כולל הקיים?

<u>אביעד כהן:</u>
סך הכל.

אליעזר ראוכברגר:
כולל הקיים?

אביעד כהן:
כן, כולל הקיים. אחת התובנות המרכזיות שהבנו זה תובנה שחוזרת על עצמה בהרבה מקומות. היום הלחץ של החניה הוא מאד מאד ניכר ברחובות. ברגע שיש התחדשות עירונית אנחנו מגיעים למאזן חניה ממש, מגדיל את היצע החניה. אני מדבר ביחס. אם זה היום נגיד חצי חניה ליחידת דיור, אנחנו מדברים על 1.1. זאת אומרת, כולל, אם אני מתכלל הכל, כולל מה שלא מתפנה. אז יש הרבה, אז זה מייצר לנו הזדמנויות להרחבה של מדרכות או ליצירת פתרונות של אופניים. אז זה,

אליעזר ראוכברגר:
מה, בגלל ההורדה של (לא ברור) ?

אביעד כהן:
בגלל ההורדה של, בגלל שיש חניונים.

אליעזר ראוכברגר:
של כלי הרכב,

אביעד כהן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
לתת הקרקע.

אביעד כהן:
אז אנחנו יכולים להיות קצת, להפוך חניות בניצב לחניות במקביל,

אריאל גולן:
(לא ברור) של 20 יחידות דיור,

אולג פורר:
לייזר,

אריאל גולן:

יש ארבע חניות (לא ברור) ,

אולג פורר:
בסוף אתה מפנה את המדרכות מכלי הרכב.

אביעד כהן:
זה כבר אכיפה, שבאמת צריך אכיפה כדי לשמר את זה שאנשים כולם רוצים לחנות למעלה, או לא רוצים לקנות מהשכן שלהם חניה אם יש להם שלושה רכבים ולשכן אין. זה כבר שאלה של אכיפה. אז זה במקרה של אורוגוואי בוליביה. בעצם המוקד היה קודם כל לייצר מדרכות פעילות, מדרכות, לפני אופניים כמובן מדרכות עם עצים. במקרה שאין פתרון לאופניים אנחנו לא, לא הצענו,

אדיר שוורץ:
אם אין פתרון נוסעים על הכביש,

אליעזר ראוכברגר:
זאת אומרת יש לכם,

אביעד כהן:
נכון.

אדיר שוורץ:
ומורידים את המהירות.

אליעזר ראוכברגר:
יש לכם תעדוף להולכי הרגל לפני האופניים.

אביעד כהן:
בדיוק.

אדיר שוורץ:
ברור.

אביעד כהן:
נכון, לגמרי.

אדיר שוורץ:

זה מאד חשוב באזור הזה,

אביעד כהן:
כן.

אדיר שוורץ:
היום אי אפשר ללכת שם,

אליעזר ראוכברגר:
בכל מקום, בכל מקום זה.

אביעד כהן:
כן, וגם הפתרונות,

אולג פורר:
בגדול אנחנו לא,

אביעד כהן:
בגדול כל המרחב הזה הוא מרחב שאנחנו רוצים,

אולג פורר:
אנחנו לא עושים אכיפה,

אביעד כהן:
שהתנועה בו תהיה,

אולג פורר:
בגלל שאין לאנשים (לא ברור) ,

אביעד כהן:
רגועה, במהירות נמוכה,

אדיר שוורץ:
כן.

אביעד כהן:

ואופניים יוכלו כן לנסוע בשילוב. אז ככה עשינו, אני לא אלאה אתכם אבל זה ממש עבודה, חברת גל עשתה עבורנו עבודה מאד מאד מקיפה, ואולג ביקר אותה ונתן לנו את האינפוטים שלו. אז זה, בגדול עברנו ממש לכל אחד, והנה אתם רואים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולג,

<u>יוסי חבילו:</u>
אמרת אולג,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולג.

<u>אביעד כהן:</u>
והנה בסופו של דבר זה מסתכם לרשימת פרויקטים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אביעד כהן:</u>
וזה רשימת פרויקטים שאומרת, לכל שכונה יש לנו מה אנחנו ממליצים לעשות, מה שדרוג הרחובות, באיזה שלב זה, זאת אומרת, באיזה שנת יעד אפשר להכניס את זה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נדמה לי שזה הטבלה הכי חשובה פה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה עבודה מאד רצינית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ב-,

<u>רועי לביא:</u>

עכשיו אני אומר, זה (לא ברור) בטבלה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בתחבורה.

<u>יוסי חבילו:</u>
זה רשימת הפרויקטים שלכם, לא רשימת הפרויקטים לבנייה.

<u>חיים כהן:</u>
אני יכול לקבל את ה-,

<u>אביעד כהן:</u>
לא, זה נכנס לטבלה שלו,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
קיבלת את זה, קיבלת את זה.

<u>אביעד כהן:</u>
כאילו, שהוא בתכנית יישום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
במייל, ב-,

<u>חיים כהן:</u>
בסדר יום זה מופיע?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, במייל הגדול,

<u>רועי לביא:</u>
שבוע שעבר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) ,

<u>רועי לביא:</u>

שבוע קודם כבר.

יוחנן וייצמן:
כן, מלפני הוועדה הקודמת.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אבל אם אפשר לשלוח אולי רק את הטבלה בפני עצמה.

חיים כהן:
אז אולי אפשר,

אליעזר ראוכברגר:
כל הערמה,

אולג פורר:
(לא ברור) יש לנו את האקסל.

אליעזר ראוכברגר:
רק את הטבלה הזאת, כי לפי דעתי זה (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
לא, ואני רוצה גם מה שהיה עד עכשיו. רועי, תשלח לי את זה.

יוחנן וייצמן:
דווקא זה טבלה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, דיברתי עכשיו רק על פרק תחבורה.

רועי לביא:
אה, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:
לא דיברתי על פרקים אחרים. דיברתי על הפרק הזה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות (לא ברור) ,

רועי לביא:
זה שורה תחתונה, תכלס.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב שיש פה עבודה יפהפייה.

יוחנן וייצמן:
מה?

חיים כהן:
(לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
כן.

אדיר שוורץ:
אפשר אבל לא חייב.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב שיש פה עבודה יפהפייה.

יוחנן וייצמן:
נפלאה.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב שקיבלנו פה מענה. יכול להיות שאפשר טיפה, תמיד, תמיד אפשר טיפה לטייב, טיפה לעשות, אבל נעשתה פה עבודה מקצועית, רואים פה שהושקע כאן לא שעות אלא עשרות שעות אם לא יותר. ירדו לפרטים, ירדו לרזולוציות הכי נמוכות של רחובות, של אזורים, של חלוקה של השכונה לשישה מתחמים. מענים. גם לא התבייש להגיד אדוני, יש גם אזור פחות משורת וצריך לתת לו יותר תשומת לב. זה אפרופו מה שאתה אומר שהוא כאילו משרת משהו. לא, הוא עושה את העבודה המקצועית שלו. הוא אומר, כאן יש שירות מצוין, כאן יש שירות לא מצוין וצריך לתת לו מענים.

יוסי חביליו:

אין לי טענה,

אליעזר ראוכברגר:
לכל אזור,

יוסי חבילו:
על העבודה שלו.

אליעזר ראוכברגר:
מה שהוא סימן בעיגול אדום של עיר גנים, לא יודע אם ראית, אולי היית אז עסוק בלצעוק. אבל אני כן הסתכלתי ועקבתי אחרי המצגת שלו, ואני חושב קודם כל,

יוסי חבילו:
גם אני עקבתי אחרי המצגת שלו.

אליעזר ראוכברגר:
מעולה, יישר כח. קודם כל צריך להגיד לו יישר כח, גם לאולג ולכל מי שעשה את העבודה פה,

יוסי חבילו:
אומר להם יישר כח.

אליעזר ראוכברגר:
וכל,

יוסי חבילו:
הטענה שלי היא לא אליהם.

אליעזר ראוכברגר:
וכל אנשי המקצוע שעבדו כאן, איש, אישה,

יוסי חבילו:
הטענה שלי היא לרועי לביא.

אליעזר ראוכברגר:
כולם על מקומם יבורכו. זה דבר ראשון. עכשיו, אם יש למישהו מחברי הוועדה משהו להעיר, בבקשה, קדימה.

אדיר שוורץ:
אני אגיד, יוסי, לפני שזה.

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה, אדיר.

אדיר שוורץ:
כל ההערות האלה של התחבורה,

אליעזר ראוכברגר:
שניה, (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:
הן רלוונטיות גם אם בסוף הדיון תצליח לעצור עכשיו את כל התכניות. גם אם לא מוסיפים עכשיו עוד, כמו שאמרתי קודם, מחסן של כתר פלסטיק בקריית יובל, ההמלצות האלה הן רלוונטיות, מחר בבוקר. מחר בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:
לכן אני גם שאלתי האם המספרים,

אדיר שוורץ:
ולייזר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
שאלתי האם המספרים,

אדיר שוורץ:
(לא ברור) כולנו בכל תכנית.

אליעזר ראוכברגר:
אדיר, שאלתי האם המספרים הם תוספות הם גם הקיים, והוא אמר לי, הם גם הקיים. זאת אומרת שגם הקיים צריך לעזור לו ולטייב לו את השירותיות.

אדיר שוורץ:
העיגול האדום בעיר גנים הוא גם היום לא משורת מספיק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אולג פורר:</u>
לייזר,

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור) את זה לתשומת לב כולנו.

<u>אולג פורר:</u>
אני רוצה להגיד משהו חשוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן? שניה. עוד משהו אומרים, כן.

<u>אולג פורר:</u>
בכל שכונה יש תשריט מפורט של איפה אנחנו מבקשים להרחיב את הדרך בשביל בעצם להגיע לחתכי הרחוב המומלצים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שהוא הראה לנו.

<u>אולג פורר:</u>
כן.

<u>אביעד כהן:</u>
כן, זאת אומרת, כשתבוא תכנית פינוי בינוי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למשל מדרכה, מיסעה וכולי.

<u>אולג פורר:</u>
יש לנו תשריט שבו, כשמגיעה אלינו תכנית אנחנו יודעים בדיוק איפה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

(לא ברור) לפי המספור, 1,

אולג פורר:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
2. 2, כן, אורוגוואי. 3 גם אורוגוואי, הבנתי. 4 זה גם עדיין אורוגוואי. 1 זה בעצם התחתון, שטרן.

אולג פורר:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
שטרן לוקח בחשבון גם את הדברים העתידיים שעדיין לא נמצאים?

אביעד כהן:
כן.

אולג פורר:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה פינוי בינוי אחד גדול,

אולג פורר:
מה שעכשיו כבר בתוקף זה,

אליעזר ראוכברגר:
49, 67.

אביעד כהן:
כן, הם לקחו 7 מטר, נכון? בשטרן.

אולג פורר:
כן. בעצם, אנחנו לא יכולים היום לייצר את שביל האופניים בשטרן עד שלא תבוא ההתחדשות,

אליעזר ראוכברגר:

ואת גולומב אין לך.

<u>אביעד כהן:</u>
טוב, גולומב בגלל שזה ציר רכבת קלה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בגלל שזה ציר רק"ל.

<u>אולג פורר:</u>
זה גם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, זה גם רחוב מאד רחב.

<u>רועי לביא:</u>
אני חושב שהתמונה הזאת מראה את, אנחנו כל הזמן רואים את העול שמייצרת ההתחדשות העירונית. אבל ההזדמנויות מגיעות מהמקום הזה, כי אין לנו דרכים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איך 5 זה גואטמלה?

<u>אביעד כהן:</u>
סליחה.

<u>אולג פורר:</u>
מה? קפצנו. 5 זה מעבר.

<u>אביעד כהן:</u>
5 זה פה.

<u>אולג פורר:</u>
רחבה לטובת שביל אופניים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא הציונות שמה?

<u>אביעד כהן:</u>
אה, יכול להיות שזה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה גובל בהציונות.

<u>אביעד כהן:</u>
גואטמלה זה הציר הזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הציונות זה פה.

<u>אולג פורר:</u>
זה הציונות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה הציונות או זה? פה?

<u>אולג פורר:</u>
לא, לא, זה הציונות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה, זה הציונות?

<u>אולג פורר:</u>
זה, הטבעת הזאת, הקטנה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה שטרן.

<u>אולג פורר:</u>
היא דרך אגב חדשה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כן, אבל דווקא שמה יש תכנית מאד,

<u>אביעד כהן:</u>
מה אמרת? איזה שקף, 5?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יחסית סולידית.

<u>אביעד כהן:</u>
שקף 5?

<u>אמי ארבל:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>אביעד כהן:</u>
אז אותו דבר,

<u>אמי ארבל:</u>
כל המרכז של הציונות (לא ברור) ,

<u>אביעד כהן:</u>
לייזר, אותו דבר,

<u>אולג פורר:</u>
עוד מילה אחת,

<u>אביעד כהן:</u>
באולסוונגר.

<u>אולג פורר:</u>
אותו דבר בקריית יובל מערב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
התחתית שמה,

<u>אולג פורר:</u>
זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולסוונגר ברזיל?

<u>אולג פורר:</u>
בדיוק, זה הנטקה, ופה אנחנו עושים הרחבות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה הנטקה?

<u>אולג פורר:</u>
זה הנטקה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה הראשי? זה ציר רק"ל?

<u>אולג פורר:</u>
כן, זה ציר רק"ל, זה טהון. אוקי? ותלך רגע ל-72, גם, זה גם על המרחב הזה, אני רוצה להגיד עוד מילה. 72, אביעד. כאן באזור הזה, מעבר לכל המעברים הציבוריים להנגיש את הרכבת, מה שאנחנו עוד, מה שהמלצנו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
פה יש לנו את כל המעליות,

<u>אולג פורר:</u>
זה בעצם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ואת כל הדברים האלה.

<u>אולג פורר:</u>
כן. עכשיו, כל האזור הזה של ברזיל ואולסוונגר אנחנו ממליצים בעצם לשנות פה את הסטריות בשביל להקל על העומסים שהיום קורים בבוקר, שיש פה, באולסוונגר מרכז חינוך גדול מאד שאתם

בטח מכירים, ויש שם עומסים מאד גדולים בגלל שרכבים לא מצליחים לחלוף אחד על פני השני. פה אנחנו ממליצים להחליף את הסטריות, חלק מהמקומות לעשות חד סטריים ובאולסוונגר פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי הייתם ממליצים להכניס את מרכז החינוך קצת, לצמצם אותו טיפה.

<u>אולג פורר:</u>
זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה וועדת, צריך להגיע לוועדה מחוזית כעת.

<u>רועי לביא:</u>
עוד רגע נשמע את הצד של צרכי החינוך ואז נראה,

<u>אולג פורר:</u>
אבל זה גם,

<u>רועי לביא:</u>
את הרלוונטיות של ההערה הזאת.

<u>אולג פורר:</u>
זה, דרך אגב גם ב (לא ברור) ,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לעצור את הילודה.

<u>אולג פורר:</u>
הדברים האלה,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
(לא ברור) לא לעצור את הילודה לגמרי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

אולג פורר:
הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:
או לא להביא ילדים מחוץ לקריית יובל לשכונה.

אליעזר ראוכברגר:
לא מביאים. לא יודע, לא מביאים. לא מביאים.

דובר לא מזוהה:
תודה רבה.

(מדברים ביחד)

אביעד כהן:
אז אני לצערי חייב לצאת, בסדר?

רועי לביא:
אם יש לכם שאלות לאביעד רק לפני שהוא הולך.

יוחנן וייצמן:
יש כן, דווקא לאולג. אולג, שתי שאלות,

רועי לביא:
תודה, אביעד.

יוחנן וייצמן:
אחד אני מברך על מה שעשיתם. מטריד אותי, אני אקרא לזה בשם קוד אשדוד. יש מקומות שעשינו,

יוסי חבילו:
רגע, לפני שאתה הולך.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) מדי רחבים,

יוסי חבילו:
אז אתה אומר שאתה צמוד עם המינהל הקהילתי?

יוחנן וייצמן:
יש שמה שכונות שעשו הפרדות, כבישים מדי רחבים,

יוסי חבילו:
עם אסף שפנייר ואלה?

יוחנן וייצמן:
שבעצם הרסו את השכונות, עשו נתק בין גדה לגדה. זה קורה פה גם?

יוסי חבילו:
אני אין לי את הכלים המקצועיים להתחיל לבדוק כל רחוב.

אולג פורר:
אין לנו (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
הם יש להם את הכלים.

יוחנן וייצמן:
לא,

אולג פורר:
אין לנו, אנחנו מרחיבים בכל מקום ברמה של,

יוחנן וייצמן:
3 מטר, 2 מטר.

אולג פורר:
כן, בשביל להרחיב את המדרכה, בשביל לפנות את הרכבים מהמדרכות. לא בשביל לייצר עכשיו רוטשילד.

יוחנן וייצמן:

כביש.

<u>אולג פורר:</u>
כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הבנתי.

<u>אולג פורר:</u>
אבל מה שרציתי להגיד על שינוי הסטריות וכל הברזיל, אולסוונגר, זה קורה לא רק שם אבל זה דברים מיידיים שאפשר לעשות ואנחנו עושים אותם. זה ברמת ה-,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
טוב, מישהו רוצה לומר משהו? כן, יוסי, בבקשה.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני רוצה לומר, אני אגיד את זה גם בהמשך. קודם כל אני באמת מברך על העבודה, שמחתי לשמוע שהם בתיאום עם המינהל הקהילתי כי אני חושב שאני, אין לי את הכלים לעבור כל רחוב רחוב, אולי חלק אני מכיר אבל לא את הכל אני מכיר. אני חושב שהמסקנה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תבוא אליי, אני אלמד אותך את כל הרחובות.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא. טוב, תודה, אולי אני אבוא אליך. אני אנסה גם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
סתם כדאי לך לבוא אליי, אבל לא חשוב.

<u>יוסי חבילו:</u>
אבל אני חושב ואני אגיד את זה אחר כך, אבל זה המקום להגיד את זה פה. שמה שנאמר פה אומר שרק מהשיקול התחבורתי צריך כרגע לעצור את כל בניית הפרויקטים של התחדשות עירונית ובוודאי שלא התחדשות עירונית במרחב, כי אנחנו נמצאים כבר על הגבול של 8,000 יחידות דיור שלכל הדירות ,ואפילו לפי הדעה שלהם, לא יכול להכיל. וכל הפתרונות הם פתרונות עתידיים הרבה יותר רחוקים מההתקדמות של יחידות הדיור, שעל זה נדבר בהמשך. שלא לדבר שאם כבר מקדמים דברים הם צריכים להיות לכיוון של תעסוקה, שנאמר (לא ברור) זה יכול אולי גם קצת להקל ויש

מחסור גדול בתעסוקה. זהו, ולכן אני חושב שכמו שאישרנו ולא, המלצנו לאשר ולדעתי בטעות את קוסטה ריקה היום בבוקר, צריך כרגע להקפיא את כל האישורים.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

יוסי חבילו:
זהו. אני אגיד את זה עוד עשר פעמים.

אליעזר ראוכברגר:
עוד מישהו רוצה להעיר, חברים?

אריאל גולן:
לא, רוצים לברך רק.

אליעזר ראוכברגר:
רוצים לברך. תברך.

אריאל גולן:
מברכים על ה-,

יוסי חבילו:
מי שבירך,

ישראל קלרמן:
מצטרפים לברכה,

אליעזר ראוכברגר:
מצטרפים לברכות. טוב. (לא ברור) מיכל, אני צריך להיות אצל המנכ"ל. ישראל, בוא תחליף אותי.

רועי לביא:
תודה, אולג.

אולג פורר:
תודה.

יוסי חבילו:
אז רגע, אדיר, אתה נשאר, או לא?

אדיר שוורץ:
אני פה.

יוסי חבילו:
אז אני מבקש ממך, אני אבוא באחת. התכנית הבאה שרלוונטית לי זה 22. 22 זה דב גרונר. תקרא לי אם זה עולה לפני. אני אגיד גם לישראל, שלא יהיה בעיות.

אליעזר ראוכברגר:
זה תשאיר, זה תשאיר,

ישראל קלרמן:
מה? מה אתה אומר? (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
לא, נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:
לא, (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
כן.

יוסי חבילו:
ישראל, גם לך. שלא ידונו ב-22.

יוחנן וייצמן:
אז תבקש מישראל.

יוסי חבילו:
אני מבקש מישראל, נכון, אני מחכה שהוא ישמע.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יוסי חבילו:
(לא ברור) בקשה.

ישראל קלרמן:
שניה.

יוסי חבילו:
אני הולך.

ישראל קלרמן:
אבל שניה, תן ליושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, קח, ישראל, בוא, בוא, (לא ברור) כשאתה יושב פה כיושב ראש.

ישראל קלרמן:
טוב. קדימה.

אמי ארבל:
9 בסדר יום, חברים,

ישראל קלרמן:
אמי רוצה לבקש משהו,

יוסי חבילו:
רגע.

ישראל קלרמן:
אם אני מסכים לו. מה?

יוסי חבילו:
אני לא מאמין שתגיעו עד אחת, אבל התכנית הבאה שאני רוצה להגיע זה 22.

ישראל קלרמן:

יאללה, נקרא לך.

יוסי חבילו:
אז תקראו לי,

ישראל קלרמן:
ביי.

יוסי חבילו:
לפני 22.

ישראל קלרמן:
בלי נדר.

יוסי חבילו:
או, או,

ישראל קלרמן:
בלי נדר ולא מבטיח.

יוסי חבילו:
או קריית יובל. מבטיח, עם נדר. מה זה?

יוחנן וייצמן:
מה זה?

ישראל קלרמן:
בלי נדר.

יוסי חבילו:
מבטיח.

יוחנן וייצמן:
אין כזה דבר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בסדר,

אמי ארבל:
(לא ברור) חרטה.

יוסי חבילו:
רגע, אבל בכל מקרה באחת אנחנו ממשיכים בקריית יובל או לא?

ישראל קלרמן:
לא, נקרא לך. עזוב, אנחנו נמשיך,

יוסי חבילו:
או קריית יובל או 22.

ישראל קלרמן:
טוב.

יוסי חבילו:
לפי המוצע. מיכל, שמעת?

אמי ארבל:
מה זה 22?

יוסי חבילו:
22 זה דב גרונר, מגדלים, בלגן.

ישראל קלרמן:
עזוב, תלפיות. קדימה, אמי.

תיק 1356484

אמי ארבל:
9 בסדר היום, תכנית 1356484, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שערי פינה 14, תכנית שמציעה הרחבות בינוי. יש פה היום מגרש, למעשה מגרש נטוש, מוזנח, מלא ערימה של פסולת בעיקר, ויש שמה שני חדרים קטנים שהם, יש להם קמרונות יפים לשימור. אנחנו המלצנו להפקיד. היה דיון בוועדת שימור שלא צורף פה, באמת בטעות.

יוחנן וייצמן:
כנראה היה תקלה, כן.

אמי ארבל:
נכון, אבל וועדת שימור אישרה את הגובה שאנחנו ביקשנו להוריד בהתאם למדיניות. המדיניות פה היא ארבע קומות וגג רעפים, ואנחנו ביקשנו להתאים את זה לזה. לא, יש פה בניין, אמרתי, שני חדרים מאד קטנטנים שהם קמרונות שאמנם צריך לשמר אותם, אבל אני לא חושב שהעלות של שימור של שני חדרים קטנים מצדיקה להוסיף קומה מעבר למדיניות.

יוחנן וייצמן:
אני מציע ככה, אלף להטמיע,

ישראל קלרמן:
מה אתה מציע, בתכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:
כן, על שערי פינה.

ישראל קלרמן:
אה, כן.

אמי ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
אני חושב שאפשר, דבר ראשון לקחת, להכניס את ההחלטה של וועדת שימור פה בתוך ההמלצה שלכם.

אמי ארבל:
מה חסר לך?

יוחנן וייצמן:
אני לא יודע, אני צריך להשוות את זה. אם היינו מקבלים את זה אז אני יכול,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

<u>אמי ארבל:</u>
המחלוקת היא רק הגובה לדעתי.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי, הם מבקשים חמש או שש?

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
הגובה?

<u>אמי ארבל:</u>
הם מבקשים חמש, אני יכול להראות,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אתה רוצה לשנות לארבע?

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה מדיניות, אתה היית גם בישיבה, אני (לא ברור) שתייצג אותי בתיק הזה בכלל, אבל,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, (לא ברור) לייצג אותך, אני רוצה להבין.

<u>אמי ארבל:</u>
הם ישבו איתנו, הם ישבו איתנו בדיון, אני אראה, הם באו לשבת איתנו והם קיבלו את ההמלצה והם ראו את זה. שני הקמרונות שיש שמה הם באמת חביבים ונחמדים, וזה מאד מאד קטן לצורך העניין, לא משהו שמצדיק לחרוג בקומה ממדיניות. יש מקומות, גם בתמ"א 38 אגב, שלפעמים חורגים במדיניות. כשיש בניין גדול שיש בו הרבה יחידות דיור, כשיש עלויות.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה היה בשימור?

<u>אמי ארבל:</u>
אבל זה, כן, זה היה בשימור.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

לא מרתיע אותי שם חמש קומות. אני חייב,

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא עניין של לא מרתיע, אבל יש מדיניות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
איזה מדיניות?

<u>אמי ארבל:</u>
וייצמן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני לא מכיר אותה.

<u>אמי ארבל:</u>
אתה מכיר אותה, נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תספר לי, תספר לי עליה.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, לא, עזוב, בוא נחסוך את הוויכוחים היומיים, נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמי ארבל:</u>
יש מדיניות שהחליטה הוועדה המחוזית מע"ר צפון שאני יודע שאתה מתכחש אליה אבל היא מדיניות שאישרה גם הוועדה המקומית וגם הוועדה המחוזית.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, וועדה מקומית לא.

<u>אמי ארבל:</u>
אני אגיד לך, אתה יודע למה זה מצחיק אותי? כי אם גם עכשיו אני אגיד לך, אתה יודע מה? אני לא מתווכח איתך יותר, בוא נוסיף קומה לכל מע"ר צפון. בסדר?

יוחנן וייצמן:
לא, לא בסדר.

אמי ארבל:
אז תבואו ותבקשו עוד מעבר לזה.

יוחנן וייצמן:
לא, אני רוצה תשע קומות בכל מע"ר צפון.

אמי ארבל:
אז אתה רוצה תשע קומות אבל זה לא רלוונטי כי זה לא החלטה וזה לא מדיניות לא של הוועדה המקומית ולא של הוועדה המחוזית,

אריאל גולן:
איך זה יחסית לאזור,

אמי ארבל:
וזה חסר טעם.

אריאל גולן:
אמי?

אמי ארבל:
אני אראה לך.

אריאל גולן:
אם יחסית לאזור זה נראה סביר אז למה לא.

אמי ארבל:
אין בניין אחד של חמש קומות באזור הזה. אני אראה לך.

פנחס:
אגב, כלפי הרחוב אין לזה נצפות של חמש.

יוחנן וייצמן:

כן.

<u>אמי ארבל:</u>
יש, יש.

<u>פנחס:</u>
למה? יש נצפות של 4.5.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התמונות שהראו לנו שמה,

<u>אמי ארבל:</u>
לא יודע מה זה חצי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוועדת שימור,

<u>אמי ארבל:</u>
לא יודע מה זה חצי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין לי את זה הרגע מולי, זה קומה חצי קבורה.

<u>פנחס:</u>
חצי קומה שמה קבורה.

<u>אמי ארבל:</u>
יש (לא ברור) , זה לא קומה חצי קבורה, זה קומה שמעל הקרקע, זה קומה באופן מלא. זה אותם שני קמרונות, לצורך העניין.

<u>פנחס:</u>
בוא נאמר ככה, אם תאשר לבניין ליד ארבע וחצי, הם הגיעו לאותו גובה שהם יגיעו עם החמש.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) גם בשני, כי המדיניות היא ארבע.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:
אני רוצה לראות את זה.

אמי ארבל:
אני מנסה, רק יש פה איזו בעיה.

פנחס:
אמי, אני מבקש לא להוריד לי ברזומה, אני כבר לא כזה חדש.

אמי ארבל:
לא להוריד במה?

פנחס:
לא להוריד לי ברזומה.

אמי ארבל:
(לא ברור) לא חבר וועדה חדש.

אדיר שוורץ:
(לא ברור) לא חבר וועדה חדש.

ישראל קלרמן:
טוב, אני מבקש ממכם, אני רוצה להתקדם, אמי.

פנחס:
אני כבר פה שנתיים.

ישראל קלרמן:
מה אתה רוצה, וייצמן?

אמי ארבל:
אני לא (לא ברור) שום החלטה.

יוחנן וייצמן:

תאשר חמש קומות,

<u>אמי ארבל:</u>
אני חושב שגם היושב ראש היה איתי בישיבה והוא לא השתכנע. שוב, זה שאתה אומר, אם זה לא קשור בכלל לקמרונות וכעמדה שלך שצריך לעשות פה יותר קומות וזה אז אני, זה לא רלוונטי, בהתאם למדיניות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יאללה, אז בוא נחליט.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אני רוצה, אמי, אני,

<u>פנחס:</u>
למה?

<u>אמי ארבל:</u>
וועדת שימור נתנה החלטה לא מנומקת, לא מוסברת,

<u>פנחס:</u>
וועדת שימור הסכימה איתו בגלל הקטע של כל,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי, גם אני חושב ש-,

<u>אמי ארבל:</u>
שני חדרים כאלה קטנים, שלא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין שמה כלום, אין שמה,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) בשום צורה.

<u>פנחס:</u>
השימור שמה,

ישראל קלרמן:
פנחס, פנחס,

פנחס:
השימור שמה הוא מאד יקר.

אמי ארבל:
לא, אבל זה,

פנחס:
למה? למה?

אמי ארבל:
הוא כתב שזה הסיבה להוסיף קומה.

ישראל קלרמן:
כי אתה לא, (לא ברור) לאמי, כי אני רוצה שוייצמן ידבר.

פנחס:
אז אני אעזור לו.

ישראל קלרמן:
פנחס, לא.

פנחס:
בשביל זה אני עוזר לו.

ישראל קלרמן:
פנחס, לא, אף אחד לא,

אמי ארבל:
יש לי בעיה עם המחשב, אבל שניה.

אריאל גולן:
(לא ברור) זה נפתח.

<u>אמי ארבל:</u>
לא ברורה, שניה.

<u>דובר לא מזוהה:</u>
מה, אמי?

<u>אמי ארבל:</u>
כן, אני מנסה פשוט להעלות את הצילום, אני לא מצליח. אני מנסה רגע לראות מה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לשלוח לך את זה שוב?

<u>אמי ארבל:</u>
יש מדיניות של ארבע וגג רעפים, אין שום הצדקה לחרוג ממנה. כמו כל מקום שיש מדיניות. מה ההצדקה לחרוג פה? (לא ברור) עקביים בכל ההחלטות שלנו, גם בוועדה המחוזית. וייצמן יש לו עמדה אחרת שלא התקבלה עד היום, ואם התקבל אז אין בעיה, אני איישר קו. אבל לא התקבלה בשום מקום. לבוא להגיד, אני רוצה תשע קומות בכל מע"ר צפון,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אבל היה חריגות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
היא לאט לאט תתקבל.

<u>ישראל קלרמן:</u>
בעקבות וייצמן כן היה חריגות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
וגם, תראה, אני מסכים,

<u>אדיר שוורץ:</u>
וייצמן, יש צידוק,

<u>פנחס:</u>
וגם הבן אדם מצטט לך שמה,

אדיר שוורץ:
יש צידוק תכנוני ל (לא ברור) ?

פנחס:
עוד ארבע היתרים שיש לו שם כן,

אדיר שוורץ:
פנחס, די,

אמי ארבל:
לא באזור הזה.

אדיר שוורץ:
אתה לא חבר וועדה, זה באמת בעייתי.

אמי ארבל:
כי זה לא באזור הזה.

אדיר שוורץ:
מה, יש צידוק תכנוני לחריגה מהמדיניות בעיניך?

יוחנן וייצמן:
אני אומר ככה, המדיניות היא לא מאושרת עלינו,

אמי ארבל:
בסדר,

יוחנן וייצמן:
היא לא מקובלת,

אמי ארבל:
הוועדה המקומית אישרה אותה אבל, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
הוועדה המקומית לא אישרה אותה.

<u>אמי ארבל:</u>
היא כן אישרה אותה, מדיניות מע"ר צפון אושרה בוועדה המקומית.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
והוגש עליה 18 ז'.

<u>אמי ארבל:</u>
נכון, אבל עדיין וועדה מקומית אישרה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, אז היא לא אושרה.

<u>אמי ארבל:</u>
וועדה מקומית אישרה אותה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
וועדת המשנה אישרה, ומשהוגש ערר,

<u>אמי ארבל:</u>
נכון.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז לפי החוק זה לא אושר.

<u>אמי ארבל:</u>
ולא התקיים דיון במועצה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אני אגיד, לא זוכר מה אושר או לא אושר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, זה לא (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
כמו שהיא אושרה ב-,

<u>אדיר שוורץ:</u>
במע"ר יש,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אצל ברקת,

<u>אדיר שוורץ:</u>
עיקרון הגיוני שניתן לצופף,

<u>אמי ארבל:</u>
אנחנו מצופפים.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה לא נראה לי,

<u>אמי ארבל:</u>
יש פה היום מגרש ריק שמציע ארבע קומות וגג רעפים, זה לא ציפוף?

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן, מצב יוצא ערימה של זבל, מצב נכנס ארבע זה. אני אומר,

<u>אמי ארבל:</u>
נכון,

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יהיה חמש, יהיה שש.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל המדיניות היא ארבע.

<u>אדיר שוורץ:</u>
מה?

אמי ארבל:
המדיניות היא ארבע. מה לעשות?

יוחנן וייצמן:
למה? אז בוא נשנה את המדיניות הזאת.

אמי ארבל:
אין בעיה, תעשה דיון בוועדה המחוזית, תשנה מדיניות, אני איישר קו. מבטיח לך, כל,

יוחנן וייצמן:
בוא נשנה,

אמי ארבל:
כל שינוי מדיניות שיהיה אני, יהיה מקובל עליי, בסדר?

יוחנן וייצמן:
בוא, בוא,

ישראל קלרמן:
לא, לא, (לא ברור) שמדובר בקומת קרקע קבורה.

יוחנן וייצמן:
זה בקומה חצי, רבע קבורה, חצי קבורה כזה.

אמי ארבל:
אתה ראית אותה יחד איתי, ישראל. אתה זוכר.

יוחנן וייצמן:
מה? כן, אני יכול להראות את התמונה פה.

אדיר שוורץ:
רגע, זה רלוונטי. תראה את זה,

אמי ארבל:
אני אראה, אני אראה לך.

יוחנן וייצמן:
זה חלק מ-,

אמי ארבל:
וזאת קומה שלמה מבחינתך? זה באמת חצי קומה.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
כן, קומה עיקרית, הוא מציע שם שטח עיקרי.

יוחנן וייצמן:
זה לא ממש קומה. בסדר, עשו שטח עיקרי, מה אכפת לי?

אדיר שוורץ:
מה, זה דירה שאתה נכנס אליה במדרגות כאלה?

אמי ארבל:
לא, הכניסה בצד השני,

יוחנן וייצמן:
כן, אתה צריך לרדת,

אמי ארבל:
לא, הכניסה בצד השני, מהרחוב השני.

יוחנן וייצמן:
הכניסה לבניין. לא, הקיר הזה הוא לשימור מוחלט.

אמי ארבל:
נכון, יש שם שני חדרים עם קמרונות.

אדיר שוורץ:
ככה צריך להיות.

אמי ארבל:
נכון, אני מסכים.

יוחנן וייצמן:
לא, יש שמה רק קימרון אחד אני חושב.

אמי ארבל:
לא, אני הבנתי שיש שם שניים.

יוחנן וייצמן:
לא, אחד מבוקש לעשות (לא ברור) ,

אמי ארבל:
אבל וייצמן, באמת, הסוגייה היא לא, אם אתה רוצה לדבר על מדיניות, הגיע הזמן באמת, במקום ש-,

יוחנן וייצמן:
אז בוא,

אמי ארבל:
במקום שנריב כל דיון על יש מדיניות או אין מדיניות, אין לי בעיה לעשות דיון על המדיניות.

יוחנן וייצמן:
אז בוא נעשה דיון על המדיניות.

אמי ארבל:
כל עוד לא תהיה מדיניות אנחנו הולכים,

ישראל קלרמן:
טוב, לא עכשיו,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
רגע, אז אני אמר באמת. המדיניות של הוועדה פה היא תשע קומות,

<u>אמי ארבל:</u>
לא נכון.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עד 29 מטר לגובה,

<u>אמי ארבל:</u>
לא נכון.

<u>אריאל גולן:</u>
לא, (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
אתה מטעה את הוועדה, וייצמן, זה לא הוגן.

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) לא, לא, לא, לא,

<u>אמי ארבל:</u>
אתה מטעה את הוועדה וזה לא הוגן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, אני מבין מה שאתה אומר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי,

<u>אמי ארבל:</u>
אל תבין, תגיד את האמת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אבל אני אומר, אני חושב, לדעתי כל הבניינים באזור הזה יכולים להגיע עד תשע קומות,

<u>אמי ארבל:</u>
אבל דעתך לא התקבלה בשום מקום עדיין.

יוחנן וייצמן:
29 מטר מהרצפה של קומת הקרקע.

ישראל קלרמן:
אמי, שניה, עכשיו,

יוחנן וייצמן:
בסדר. היא גם לא לא התקבלה.

ישראל קלרמן:
זה נכון ש (לא ברור) ,

אמי ארבל:
זה לא הוגן מה שאתה עושה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
היא גם לא לא התקבלה.

אמי ארבל:
תהיה הוגן כמו שאני הוגן.

יוחנן וייצמן:
אני אומר את זה כל הזמן.

אמי ארבל:
זה לא הוגן מה שאתה עושה.

יוחנן וייצמן:
אבל אני אומר את זה רוחבי.

אדיר שוורץ:
אבל אני רוצה לדבר לגופו של מקרה, ובמקרה הזה,

יוחנן וייצמן:
אני לא דיברתי לגופו של מקרה.

אדיר שוורץ:
אני לא מכיר, אני אומר בכנות מלאה, לא מכיר, לא יודע מי היזם, לא מעניין אותי,

אמי ארבל:
זה לא משנה מי היזם באמת.

אדיר שוורץ:
לא רואה בעיה להגדיל פה.

יוחנן וייצמן:
זה גם לא,

אמי ארבל:
מאיזה נימוק?

אריאל גולן:
יש שמה שילוב של,

אדיר שוורץ:
יותר נכון לצופף מרכזים,

ישראל קלרמן:
אמי, נכון,

אדיר שוורץ:
מרכזי עסקים (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
שתי רכבות קלות,

אדיר שוורץ:
אם ברחוב יפו אנחנו מצופפים 20 ו-30 קומות אז פה אפשר לצופף ,

יוחנן וייצמן:
כמה זה רחוק מיחזקאל?

<u>אמי ארבל:</u>
אני אראה לך, אם (לא ברור) יעבוד לי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה לא 200 מטרים.

<u>אמי ארבל:</u>
הוא לא עובד לי, אולי אני אאפס אותו. (לא ברור) אבל שניה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, הנקודה היא, אמי, נכון ש-, גם כשהראית לי ראינו שזה אחרת, נכון, אבל בגלל שיש פה קצת, אפילו ההנמכה לא הגדולה הזאת מתחת אז לכן זה לא, אז החריגה היא גם לא כזאת גדולה, אמי, מארבע לחמש. הם לא ביקשו פה שש ושבע ושמונה כמו שוייצמן אומר.

<u>אמי ארבל:</u>
אני אמרתי לך, גם אם עכשיו נשנה את המדיניות ונוסיף קומה לכל מע"ר צפון, מבטיח לך, הוא יתווכח איתי על הקומה הבאה, כי זה לא עובד ככה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אז אני רוצה,

<u>אמי ארבל:</u>
כי ככה זה עובד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
להגדיל את זה ישר לתשע, לא מוכן,

<u>אמי ארבל:</u>
אבל תשע זה לא רלוונטי, נו וייצמן, בוא, אתה סתם, אתה סתם אומר דברים שלא, לא ראויים ולא בסדר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו בסוף נגיע לתשע. זה שיטת הסלמי,

<u>אמי ארבל:</u>

אם תהיה החלטה של הוועדה המחוזית שכל מע"ר צפון יהיה תשע קומות, מבטיח לך, אני מודיע לך כבר, אני אכבד את זה. בסדר?

יוחנן וייצמן:
אני מקווה,

אמי ארבל:
אבל זה לא המקרה.

יוחנן וייצמן:
שרוב התכניות לא יגיעו כבר לוועדה המחוזית.

ישראל קלרמן:
אמי, אני יכול להגיד לך משהו לא לפרוטוקול? אמי, לא לפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:
כן. לא, זה (לא ברור) ,

אמי ארבל:
אבל זה לפרוטוקול, שומעים אותך.

ישראל קלרמן:
לא, אני אומר את זה בשקט.

יוחנן וייצמן:
לא, הטענה של אמי היא פשוטה. הוא אומר,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
(לא ברור) לכבד אותנו, (לא ברור) המחוזית.

אמי ארבל:
לא קשור למחוזית.

ישראל קלרמן:

אבל אמרת השניה, אם המחוזית יחליטו זה.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, אם יחליטו על שינוי מדיניות. חבר'ה, מה לעשות? יש בעולם היררכיה. יש מועצה ארצית, יש וועדה מחוזית, יש וועדה מקומית. יש היררכיה בעולם הזה. גם וועדת ערר אמרה לכם לא פעם, גם בסמכות מקומית, גם וועדת ערר אמרה לכם לא פעם ולא פעמיים, אין בעיה, אתם יכולים לא לקבל את ההמלצה של הדרג המקצועי, תנמקו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון, אנחנו ננמק.

<u>אמי ארבל:</u>
לבוא להגיד בלי נימוק, כמו שאתה עושה אגב בוועדת שימור, לא מנמק שום דבר אלא פשוט,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מנמק.

<u>אמי ארבל:</u>
מוחק את הסעיפים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני מנמק.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, אתה לא מנמק. מה הנימוק של לאשר חמש קומות בוועדת שימור?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה ?

<u>אמי ארבל:</u>
מה הנימוק בוועדת שימור לאשר פה חמש קומות?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כי הקומה חצי קבורה.

<u>אמי ארבל:</u>

כי מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כי הקומה חצי קבורה.

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא כתוב בוועדת שימור, תבדוק.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא כתבנו את זה בהחלטה, בפרוטוקול כן. בהחלטה צריך לנמק?

<u>אמי ארבל:</u>
וייצמן, אתה עושה מעצמך צחוק, באמת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין לי בעיה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם אתה רוצה שתתחיל לנמק את ההחלטות, (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
לא, אני לא רוצה שתתחיל לנמק, אמרתי לך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש לי גם עוד בעיה,

<u>אמי ארבל:</u>
שהוועדה המקומית צריכה (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני אגיד לך מה שקרה לי בוועדת שימור?

<u>אמי ארבל:</u>

זה הכל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
פעם הייתי כותב ומנמק, מישהו לקח לי את המחשב והוא התחיל לכתוב את ההחלטות. אז אני אשנה את זה בחזרה, יהיה בסדר.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמי, שתדע, בדרך כלל אני איתך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
פעם אני הייתי כותב את ההחלטות.

<u>אמי ארבל:</u>
רגע, עוד לא ראית את המקום,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בדרך כלל אני איתך ברזל,

<u>אמי ארבל:</u>
עוד לא ראיתם את המקום אבל. אבל אדיר, זה לא חכמה לבוא להגיד כאילו בוא, ציפוף (לא ברור) את המקום,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל כאילו לא, זה לא טיעון הזוי. בוא.

<u>ישראל קלרמן:</u>
בוא, אמי,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בדרך כלל (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
אבל זה לא עניין של הזוי. אני אומר לך בכנות, שום תוספת קומה בשום מקום בירושלים לא החריב את ירושלים, בסדר? זה לא הנקודה. הנקודה שהוועדה, גם, כמו שאנחנו, צריכה להיות עקבית. ולא לקבל אחד שהוא פנה ויש לו יותר זה,

אדיר שוורץ:
אליי לא פנו.

אמי ארבל:
קומה יותר.

אדיר שוורץ:
אליי לא פנו.

אמי ארבל:
אין בעיה. אז אני אומר לך, אם כל הרחוב הזה קיבל ארבע קומות כי זאת המדיניות, אין סיבה שהוא יקבל חמש. זה הכל, זה כל מה שאני אומר. ואם אתה רוצה, ואני מכבד, אם אתה רוצה לשנות את המדיניות, אין בעיה. נעשה דיון על המדיניות, נשנה אותה, סבבה, הכל בסדר.

אדיר שוורץ:
יכול להיות שהגיע הזמן.

אמי ארבל:
נכון, יכול להיות.

אדיר שוורץ:
זה החלטה מתקופת ברקת?

יוחנן וייצמן:
כן.

אדיר שוורץ:
הגיע הזמן לעדכן.

אמי ארבל:
יכול להיות, בוא נעדכן, אין בעיה, בוא נעשה דיון מקצועי רציני ונעדכן, אבל זה לא המצב. ולכן לתת לגופו של עניין למישהו אחד כשכולם לא קיבלו זה בעיניי לא נכון.

יוחנן וייצמן:
אני בעד שכל מי ש-, אני בעד כל מקום מי שיבקש לתת לו.

אמי ארבל:
זה המקום, זה החלקה, כן? זה מה שיש היום, רגע,

אדיר שוורץ:
מהמם.

אמי ארבל:
נכון? זה החלקה היום, פה יש שני קמרונות כנראה מתחת לדבר הזה עם כל המזבלה הזאתי.

אדיר שוורץ:
נראה כמו מארון א-ראס.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
כן, אחרי ההפצצה.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
אתה רואה, כל האזור הזה כרגע מה שאתה רואה, אין פה בניין אחד שהוא יותר משתיים שלוש קומות.

יוחנן וייצמן:
כן, השאלה מה אנחנו הולכים לעשות.

אמי ארבל:
אז לתת חמש קומות אני חושב שלא סביר, נורא פשוט. עכשיו, זה לא שאתה אומר אני אתן לך. אם תיתן לבן אדם הזה חמש קומות, סבבה, כולם יקבלו חמש קומות.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמי ארבל:
וזה שינוי של מרקם שלם שהיום נראה ככה לחמש קומות, זה משהו אחר לחלוטין.

יוחנן וייצמן:
זה מה ש-,

אריאל גולן:
כמה יש לבניין הזה, אמי?

יוחנן וייצמן:
ממש זה מה שאני רוצה לראות אבל, אמי.

אריאל גולן:
כמה?

אמי ארבל:
שתי קומות, אתה רואה. רגע, לא, סליחה, אני לא יודע למה זה ככה זז לי.

יוחנן וייצמן:
אמי, אני מודה שזה מה שאני רוצה לראות.

אמי ארבל:
אני מאמין לך בכנות שאתה רוצה לעשות תשע קומות בכל האזור, זה יחריב שכונה היסטורית בירושלים ומאד חבל לדעתי,

אריאל גולן:
(לא ברור) איפה ה-,

יוחנן וייצמן:
למה יחריב? בתל אביב כשבונים 30 קומות בשכונות ההיסטוריות,

אמי ארבל:
כן, סליחה, אני לא יודע למה הוא קופץ לי ככה.

אריאל גולן:

זה נראה פה גם חמש קומות, לא?

<u>אמי ארבל:</u>
קודם כל אתה רואה מצוין למה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אריאל,

<u>אמי ארבל:</u>
למה הרחוב הזה שונה מכל המרקם שמאחוריו שהוא הרבה יותר נמוך. אבל גם הבניין הזה,

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כולם יתרוממו לאט לאט, זה בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
כן, אבל וייצמן, נו, אנחנו חוזרים, חבר'ה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
טוב, בואו,

<u>אריאל גולן:</u>
כמה יש?

<u>אמי ארבל:</u>
אני מנסה להגיע אליו אבל לא מצליח. הנה, הנה, זה זה. ארבע קומות.

<u>אריאל גולן:</u>
לא, זה נראה יותר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה גבוהות אבל, כן.

<u>אמי ארבל:</u>
זה כנראה בית כנסת אבל, זה בניין ציבור.

יוחנן וייצמן:
זה נראה בית כנסת. כן.

אמי ארבל:
כן. אבל הוא גם ארבע קומות. ישראל, החלטה, נו, נראה לי מיצינו את הדיון, החלטה.

יוחנן וייצמן:
אני בעד לאשר.

ישראל קלרמן:
אבל רק על זה אתה רוצה לדבר?

יוחנן וייצמן:
דקה, לא, יש לי מלא מלא הערות,

ישראל קלרמן:
אז למה אתה לא מדבר?

יוחנן וייצמן:
ששלח לנו אדון פנט.

אמי ארבל:
כי דיברנו על הגובה.

יוחנן וייצמן:
כן, דיברנו על הגובה כי זה הסוגייה הכי,

ישראל קלרמן:
טוב, אז בוא,

אמי ארבל:
אתה תומך בגובה?

ישראל קלרמן:
אמי, אל תעשה לי מבחנים. אני רואה שהחברים פה,

<u>אמי ארבל:</u>
לא, בדיון (לא ברור) אמרת משהו אחר אבל.

<u>ישראל קלרמן:</u>
נכון, אבל החברים פה, לא, אמי, תמיד אבל, אני שמעתי פה את החברים,

<u>אריאל גולן:</u>
ישראל, אתה יכול להימנע.

<u>אמי ארבל:</u>
אין בעיה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
שניה.

<u>אמי ארבל:</u>
הכל בסדר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אני יכול להימנע, אתה צודק.

<u>אמי ארבל:</u>
הלאה, כן, להוריד את סעיף 1?

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי, אני אמנע. אבל עוד רגע, שניה, בוא נגמור את הסעיפים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא נלך,

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
להוריד את הסעיף של הגובה?

ישראל קלרמן:
כן.

אמי ארבל:
כן. הלאה.

יוחנן וייצמן:
סעיף 3, הוא טוען שהחדר שפונה לקיר הוא ממ"ד.

אמי ארבל:
אני לא מבין מה יש למחשב.

מיכל כהן:
מה?

אמי ארבל:
הוא לא מגיב, הוא נתקע לי על איזשהו סמן.

יוחנן וייצמן:
סעיף 4,

מיכל כהן:
רגע.

יוחנן וייצמן:
הוא אומר, אני אצליח להתאים את זה בדירות קטנות ל-3, הוא מקבל, הוא מוכן לקבל את ההמלצה שלך בסעיף 3, לצורך הנושא.

אמי ארבל:
אני מאד מודה לו באמת.

יוחנן וייצמן:
דקה, לא, לא, לא, לא, דקה,

אמי ארבל:

תודה רבה שהוא מוכן.

יוחנן וייצמן:
ולזרום, לא,

אמי ארבל:
לזרום, כן, מה אתה רוצה לזרום?

יוחנן וייצמן:
להוריד בתכנון שתיים, הוא יעשה את האוורור, מה שצריך לפי התקנות,

אמי ארבל:
למה לאשר דירות לא טובות? יש חלקה מאד מאד קטנה עם כיווני אוויר אפס לשני כיוונים,

יוחנן וייצמן:
אז יש עוד דירות קטנות, מה קרה?

אמי ארבל:
כי זה לא ראוי למגורים בצורה כזאתי, כי אין אוורור כמו שצריך.

יוחנן וייצמן:
יש שמה דירות,

אמי ארבל:
יש גם היגיון לכמה יחידות דיור אתה מוסיף בכל בניין כזה. יש היגיון לכמה אפשר להעמיס על בניין.

אדיר שוורץ:
עכשיו אני איתך.

אמי ארבל:
את רואה, הוא עושה לי עכשיו את הסימון הזה. את רואה?

מיכל כהן:
מה זה?

אמי ארבל:

השחור הזה. לא יודע. טוב, נו, וייצמן, מה עוד?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שניה, אני הולך לאט לאט, סעיף סעיף. הם שלחו לך את זה. בסעיף 10 הוא טוען שיש כן מרפסות מעל צהרי. אתה רוצה לבדוק את זה?

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף 10, מרפסות מעל דרך. ניתן לאפשר מרפסות מעל דרך בהתאם לאופייני ברחוב כלפי רחוב שערי פינה (לא ברור) לייצר מרפסות כלפי רחוב יחיא צהרי מאחר ומדובר בסמטה צרה שאינה מאופיינת במרפסות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז הוא טוען שבצהרי יש מרפסות. כך הוא טוען, אני לא, ככל שזה לא אמת אני לא, לא הולך איתו.

<u>ישראל קלרמן:</u>
חכה שניה, כן, דניאל, בחור בשם דניאל. (לא ברור) סליחה, הרב אליהו קלרמן. ביי, תודה.

<u>אמי ארבל:</u>
הנה, זה הסמטה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה שערי פינה או זה צהרי?

<u>אמי ארבל:</u>
לא, זה, אוישׁ, נו, מה יהיה עם זה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
סעיף 3 (לא ברור) ?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סעיף 3 הוא לא הוריד.

<u>ישראל קלרמן:</u>
למה? אתה רוצה להוריד?

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אני ביקשתי, הוא לא רצה.

ישראל קלרמן:
מה, מה כתוב בו?

יוחנן וייצמן:
לעשות,

אמי ארבל:
אנחנו ביקשנו לעשות, בניין נורא קטן, שתי דירות בקומה ולא שלוש.

ישראל קלרמן:
לא, סעיף 3 מה אתה אומר עליו?

יוחנן וייצמן:
זה לא, זה אותו דבר. לא משנה, הנושא הוא, זה אותו,

אמי ארבל:
אני לא רואה פה מרפסות. זה הסמטה, זאתי. זאתי הסמטה. זאתי הסמטה. מה ההיגיון שבסמטה צרה להוסיף עוד מרפסות מעבר? סמטה כל כך צרה, אין סיבה להוסיף מרפסות מעבר. תחליטו מה שאתם רוצים.

ישראל קלרמן:
הלאה.

אריאל גולן:
לא, אבל לא רואה שם מרפסות ברחוב.

אמי ארבל:
זה מה שאנחנו אמרנו. זה גם נורא צר, תראה את המרחקים בין הבניינים פה.

יוחנן וייצמן:
בסעיף 11 בוא תכתוב בהתאם לתקנות זה בסדר.

ישראל קלרמן:
רגע, ועד 11 גמרת הכל?

<u>אמי ארבל:</u>
11 מה זה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
5, מה זה קירות, מה זה (לא ברור) בקומות החדשות (לא ברור) הקיימים?

<u>אמי ארבל:</u>
כתוב בהתאם לתקנות אבל, וייצמן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמי ארבל:</u>
כתוב, להגדיל בהתאם לתקנות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
5, מה זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
איך אני יכול לבקש את זה? בוא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אה, אה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני שואל אותך שאלה באמת,

<u>אמי ארבל:</u>
גם לווייצמן יש גבולות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מצוין, בסדר, אם עברת ואם אתה, אין לי בעיה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא אומר, גבולות החלקה יסודרו בהתאם. יש לך פתרון לזה?

אמי ארבל:
מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:
בסעיף 5, אתה כתבת הקירות החדשים ייצמדו לקירות הקיימים, גבולות החלקה יוסדרו בהתאם. מה הפתרון שלו לא עושה את זה? עכשיו באמת סתם, אני מדבר טכנית.

אמי ארבל:
לא יודע, (לא ברור) לא יודע. לא יודע.

יוחנן וייצמן:
איך הוא יסתדר עם משאיות בטון, בסוף כשהוא רוצה להוציא היתר ולהתחיל לבנות?

אמי ארבל:
אני לא יודע. באמת לא יודע.

יוחנן וייצמן:
טוב, אתה, צריך לעשות תצ"ר, מה אתה הצעת לו? אני מנסה,

אמי ארבל:
אני לא רואה את זה. איזה סעיף, איזה סעיף אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:
סעיף 5.

אמי ארבל:
איזה סעיף?

ישראל קלרמן:
הנה סעיף 5, הבינוי ההיסטורי,

יוחנן וייצמן:
חורג מחוץ (לא ברור) חלקה.

ישראל קלרמן:

אבל אתה רוצה (לא ברור) , הוא יש לו סעיף אחר כאן.

יוחנן וייצמן:
אה. הוא מציע, לא, בסדר, הוא מציע, זה בסדר גמור.

ישראל קלרמן:
בסדר גמור. הלאה, נו, 7.

יוחנן וייצמן:
מה האינטרס שלך לצמצם? סתם אני מנסה להבין. אתה יודע מה?

אמי ארבל:
אבל באיזה סעיף, איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:
סעיף 5.

אמי ארבל:
.5

יוחנן וייצמן:
התב"ע הזו מציעה, ויכול להיות שאתה צודק,

אמי ארבל:
5, מה זה?

יוחנן וייצמן:
אבל התוצאה היא לא טובה.

אמי ארבל:
הבינוי ההיסטורי (לא ברור) בחזיתות צד מחוץ לתחום החלקה (לא ברור) חיזוק האלמנטים ההיסטוריים, נכון, איך אני יכול לעשות תוספת מחוץ לגבול המגרש?

יוחנן וייצמן:
אז איך בסוף הבניין ייראה?

אמי ארבל:
לא יודע, אבל הוא יפתור את זה בתוך החלקה שלו, לא בתוך השטח הציבורי.

יוחנן וייצמן:
אני מבין, אבל בוא נבין מה היה פה. בן אדם בנה בניין ואחרי זה עשו את החלקות, אז הוא פולש 20 מטר,

אמי ארבל:
אבל לא ביקשנו להרוס את הלמעלה. אמרנו,

יוחנן וייצמן:
את הלמטה לא להרוס, אז איך הבניין בסוף ייראה? פתאום למעלה הוא יעשה איזה נסיגה של 40 מטר?

אמי ארבל:
כן, יהיה לו מרפסת גג, מה?

יוחנן וייצמן:
יהיה לו מרפסת מעל שטח ציבורי?

אמי ארבל:
אני לא יכול לאשר שם בינוי מעל דרך, איך אני יכול לאשר?

יוחנן וייצמן:
הוא יעשה תצ"ר? מה הפתרון שלו באמת?

אמי ארבל:
לא, הוא לא יכול לעשות תצ"ר.

יוחנן וייצמן:
באמת, מה הפתרון החוקי? אני לא,

אמי ארבל:
אין לו פתרון חוקי, הוא לא יכול לבטל את תחום הדרך ולהגדיל את המגרש שלו על חשבון הדרך כי (לא ברור) להסכים.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמי ארבל:
מה שהיסטורי היסטורי, ומאחוריו תשים (לא ברור) , לא נראה לי דרמטי.

יוחנן וייצמן:
לא דרמטי, בסדר, אני חושב איך הבניין ייראה בסוף.

אמי ארבל:
עם נסיגה. אפשר לחשוב שכל האזור הזה נראה כמו פאר היצירה.

יוחנן וייצמן:
לא, אתה עושה בניין ככה, פתאום,

אמי ארבל:
להראות לך עוד פעם את התמונה איך נראה כל האזור הזה? כמו מחנה,

ישראל קלרמן:
ראינו,

אמי ארבל:
פליטים בעזה,

יוחנן וייצמן:
ראינו את זה.

אמי ארבל:
אז הנסיגה הזאתי תשבור את הרחוב? יאללה, בוא נמשיך.

ישראל קלרמן:
הלאה.

אמי ארבל:
יאללה, מיצינו, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
שניה, לא.

אמי ארבל:
אתה הולך קדימה ואחורה, אתה מבלבל אותנו.

יוחנן וייצמן:
בסדר, לא, ישראל, זה היושב ראש החזיר, לא אני.

ישראל קלרמן:
מה עם 7?

אמי ארבל:
לבלבל את האויב?

ישראל קלרמן:
7, לא (לא ברור) למה (לא ברור) אתה לא רוצה לתת לו?

אמי ארבל:
איזה סעיף?

ישראל קלרמן:
7.

אמי ארבל:
7. יש לעצב את גובה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
אה, אה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
יש לך כוח לריב על חמש וחצי אחרי שהשגנו חמש?

פנחס:
כבר אמי כבר מוכן לוותר לך על זה כבר.

ישראל קלרמן:
הלאה, הלאה, הלאה.

אמי ארבל:
אמרתי לך, תהיה גבר, תאשר פה תשע קומות פעם אחת ונראה אותך.

ישראל קלרמן:
הלאה.

יוחנן וייצמן:
אני הולך, אתה רואה, בצפניה זה הצליח. לאט לאט, בוא, אנחנו בשיטת הסלמי.

אמי ארבל:
כן, זה בהתנגדויות, צודק.

יוחנן וייצמן:
נכון.

ישראל קלרמן:
על 10 דיברת כבר? תמשיך, הלאה,

יוחנן וייצמן:
מה?

ישראל קלרמן:
10 דיברת כבר?

אמי ארבל:
קראת את ההתנגדויות, אני בספק גדול אם אנחנו נוכל לקבל את התכנית הזאתי, כי היא תכנית קטסטרופלית.

ישראל קלרמן:

10 דיברת?

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) 12 קומות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
10 אמי הראה את התמונות, לדעתו,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אי אפשר לעשות. הלאה, 11?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
11. אי אפשר לאוורר ממ"ד לפיר? לא, זה לא משנה, אחרי שהקטנו, אם ההחלטה היא שתי דירות לקומה אז אין טעם,

<u>ישראל קלרמן:</u>
12.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסעיף 11.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל תזכור, יש לו מגרש ריק, וייצמן. מה, אפשר לחשוב, לא צריך להגזים. זה לא בניין קיים, אין פה אילוצים, זה מגרש ריק, חוץ משני הקמרונות הקטנטנים האלה אין פה שום אילוץ במגרש.

<u>ישראל קלרמן:</u>
הלאה.

<u>אמי ארבל:</u>
שיתכנן כמו שצריך.

<u>ישראל קלרמן:</u>
12 בסדר?

<u>פנחס:</u>
רק לפנות את הערימות של הזבל.

<u>אמי ארבל:</u>
אני מוכן לבוא לעזור להם.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תראה, יהיה לו בעיה (לא ברור) הממ"ד.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה, מה, מה?

<u>אמי ארבל:</u>
אבל זה 300 שקל לשעה.

(צוחקים)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סעיף 18, שזה יהיה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
רגע, על 4 אתה לא מדבר?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
על 4 אתה לא מדבר?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אמי ארבל:</u>
איזה סעיף?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני מזמין את הוועדה, יש פה (לא ברור),

אמי ארבל:
איזה סעיף, וייצמן?

יוחנן וייצמן:
18, חוות דעת הנדסית שימורית כתנאי להיתר, בסדר?

יהודה פרוידינגר:
איך הגעת ל-18 עכשיו?

אמי ארבל:
איפה?

יוחנן וייצמן:
כתנאי להיתר. לא, סעיף 18 בהמלצת מהנדס העיר,

יהודה פרוידינגר:
אה.

אמי ארבל:
מה, שימור קירות וקמרונות, יש להגיש חוות דעת הנדסית שימורית,

פנחס:
הוא אומר,

יוחנן וייצמן:
כתנאי להיתר.

פנחס:
כתנאי להיתר ולא בשלב התב"ע.

אמי ארבל:
אוקי, הוספתי.

יוחנן וייצמן:
עכשיו העצים, העץ לשימור איננו, העצים שנמצאים,

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף, סעיף, סעיף,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
.22

<u>אמי ארבל:</u>
.22

<u>יוחנן וייצמן:</u>
העץ לשימור לא קיים.

<u>אמי ארבל:</u>
בתב"ע התקפה מוגדר עץ לשימור, יש להעביר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא איננו,

<u>אמי ארבל:</u>
חוות דעת אגרונום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא איננו, ויש שם היום אלנטוס. זה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
רגע, 18 תנאי להיתר עשית?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
טוב.

<u>ישראל קלרמן:</u>
ומה, ונשאר האחרון שזה 35.

פנחס:
35, להעביר את זה גם כן כתנאי להיתר.

אמי ארבל:
35,

יוחנן וייצמן:
לא, זה לא,

אמי ארבל:
זה לא 35. 35? מה, השלמה של חוות דעת?

ישראל קלרמן:
למה? (לא ברור) זה לתב"ע או תנאי להיתר?

פנחס:
(לא ברור) הרבה זמן וממילא צריך איזה,

ישראל קלרמן:
שניה, איך זה קבוע?

יוחנן וייצמן:
כמו תמיד.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) תנאי להיתר?

אמי ארבל:
שפ"ע,

יוחנן וייצמן:
מה שאפשר להעביר לשלב ההיתר תעביר לשלב ההיתר.

ישראל קלרמן:
טוב, בסדר, עבר . יאללה, קדימה. 10. (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
כן.

ישראל קלרמן:
טוב.

אמי ארבל:
אתם מבינים שהמטרה של לקבל את חוות הדעת זה לראות שלא יהיה לו בעיה בהיתר.

ישראל קלרמן:
נכון.

אמי ארבל:
אז אם מאשרים ככה את התכנית,

יוחנן וייצמן:
לא, לא, לא,

אמי ארבל:
(לא ברור) וכיבוי אש יגיד, לאור חוות דעת כיבוי אש, אי אפשר לתת זה. אבל אני,

ישראל קלרמן:
זה טעות אבל בסדר. לא משנה, הלאה, 10.

תיק 1258045

אמי ארבל:
טוב, תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1258045, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית בגבעת המטוס דרום. יש פה בקשה בעצם לבנות ארבעה מבני מגורים, זה מגרש ריק, הוגשה שם (לא ברור) בוועדה המחוזית שמאפשרת להגיע ל-240% לשש קומות והם מציעים את זה. יש פה הצעה שאנחנו, עלתה אחרי הדיון, אחרי שכתבנו את ההמלצה, שהיזם מבקש לבחון אפשרות ואני חושב שאנחנו יכולים לשקול אותה, להוסיף שתי קומות לדירות להשכרה ל-20 שנה. מה דעתכם על זה? במקום שש קומות שיהיה שמונה קומות, אבל שתי דירות, שתי קומות יהיו דירות להשכרה ל-20 שנה.

ישראל קלרמן:

הוועדה בעד?

יוחנן וייצמן:
רק שתי קומות?

אמי ארבל:
האמת שאני בעד, כן.

ישראל קלרמן:
אני גם.

יוחנן וייצמן:
מאה אחוז, קדימה.

ישראל קלרמן:
קדימה, נתקדם.

אמי ארבל:
אוקי. רגע, אני רק מוסיף את זה פה.

אריאל גולן:
לא הבנתי, מה ההצעה? סליחה.

אמי ארבל:
שיוסיף,

יוחנן וייצמן:
ההצעה היא להוסיף שתי קומות,

אמי ארבל:
הוא מציע כרגע שש קומות.

יוחנן וייצמן:
שהם יהיו להשכרה.

אמי ארבל:

הוא אמר, אני מוכן להוסיף, לעשות שמונה קומות, ושתי הקומות יהיו דיור להשכרה ל-20 שנה. אנחנו רוצים לתת פה דירות להשכרה, אז,

תיק 1326081

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 11 בסדר היום, תכנית 1326081, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, החומה השלישית במורשה. יש פה בניין, מגרש חום קטן, מאד קטן האמת, שמבקש להרוס, יש שמה היום, קיים בניין אחד עם גג רעפים שמשמש לגן ילדים. התכנית מציעה להקים פה בניין של שמונה קומות עם קווי בניין מאד בעייתיים ללא התחשבות בשימור, ללא קשר למדיניות באזור הזה, ואנחנו ממליצים לדחות את התכנית.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לדחות?

<u>אמי ארבל:</u>
כן, לדחות, שמונה קומות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה ציבורי, זה בית ספר.

<u>פנחס:</u>
זה מוסד ציבורי.

<u>אמי ארבל:</u>
מה, מוסד ציבורי זה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אנחנו בעד. לא, אנחנו לא,

<u>פנחס:</u>
אין שמה, אין שמה,

<u>אמי ארבל:</u>
חבר'ה, אתם לא, אתם צריכים להיות הגיוניים. אי אפשר להגיד (לא ברור) אני בעד.

אריאל גולן:
לא, אבל אמי,

אמי ארבל:
יש פה,

אריאל גולן:
קודם בבית ישראל שמה אמרת לי ,תשמע, זה חורג כי זה בניין ציבור.

אמי ארבל:
אבל אני אראה לך גם פה כמה זה חורג.

פנחס:
רגע, אמי, אבל יש להם שמה היתרים לשש קומות למגורים.

אמי ארבל:
אין לו שום היתר למגורים.

ישראל קלרמן:
למה, למה (לא ברור) ?

פנחס:
אם אני אראה לך?

אמי ארבל:
זה מגרש חום. מי שמוציאים לו היתר בנייה במגרש חום למגורים שש קומות, יש לו בעיה כנראה, וזה כנראה (לא ברור) .

פנחס:
אני אראה לך את זה, אז תאמין לי?

אמי ארבל:
כן. תראה לי מה?

פנחס:

תראה.

יוחנן וייצמן:
זה היתר או זה החלטת וועדה? מה זה?

פנחס:
החלטת וועדה. שש קומות למגורים.

ישראל קלרמן:
איפה, איפה?

אמי ארבל:
בחומה השלישית.

פנחס:
בחומה השלישית.

ישראל קלרמן:
איזה מספר?

פנחס:
עם קו בניין,

דובר לא מזוהה:
(לא ברור) הבניין הזה.

ישראל קלרמן:
3 א'? לא, 3 א',

אמי ארבל:
בניין שהיום הוא קומה אחת מעל מרתף, מבקשים היתר לתוספת בנייה (לא ברור) מערב, וכן תוספת ארבע קומות וגג רעפים, הבנייה תשמש (לא ברור) ,

פנחס:
לא, עוד רגע, תסתכל בסוף, רגע,

<u>אמי ארבל:</u>
באמת, נו מה?

<u>פנחס:</u>
רגע. רגע, שניה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, נו, זה לא למגורים.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל הוא אמר שיש היתר בנייה למגורים.

<u>פנחס:</u>
בסדר, מעון יום לקשיש זה מגורים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא.

<u>אמי ארבל:</u>
המגרש הוא מגרש חום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מעון יום לקשיש זה לא מגורים.

<u>אמי ארבל:</u>
חבר'ה, אתם או שמטעים אותכם או שאתם מטעים את עצמכם, אני כבר לא יודע מה להגיד.

<u>פנחס:</u>
בסדר, (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ודרך אגב אני סתם חייב להגיד לך שאם מישהו מטעה אותך צריך חודש לא לדבר איתו.

<u>אמי ארבל:</u>
מה?

יוחנן וייצמן:
צריך חודש לא לדבר איתו.

ישראל קלרמן:
רגע, שניה,

אמי ארבל:
אתה תפסול את כל ירושלים,

פנחס:
ואגב,

ישראל קלרמן:
שניה,

פנחס:
ואגב, שמה אישרו להם קו בניין אפס.

ישראל קלרמן:
לא משנה,

יוחנן וייצמן:
רגע, שניה.

ישראל קלרמן:
אבל שניה, מעון יום לקשיש זה ציבורי. פנחס, חכה רגע.

אמי ארבל:
ישראל, תסתכל את המיקום.

ישראל קלרמן:
המיקום אני מכיר,

יוחנן וייצמן:
מה אושר לידי?

ישראל קלרמן:
וליד זה הולך להיות שבע קומות.

יוחנן וייצמן:
המלון הוא,

ישראל קלרמן:
מלון, שבע קומות.

יוחנן וייצמן:
המלון הוא מה שאושר,

ישראל קלרמן:
שבע קומות.

יוחנן וייצמן:
שאף אחד לא מצליח לבנות אותו, דרך אגב.

אמי ארבל:
הם רוצים להגיש תכנית להפוך אותו למגורים ואני מכיר את זה, כן. יש פה, זה המגרש, תסתכלו. אדיר, תסתכלו גם אתם, תעשו לי טובה. יש פה בניין אחד, יש פה מגרש קטן, קומה וגג רעפים, שמשמש היום לצורך העניין לגן ילדים. זה הבניין. זה הכנסייה הרומנית, זה רחוב,

יוחנן וייצמן:
זה החומה השלישית.

אמי ארבל:
החומה השלישית שיש בו בניינים לא יותר מחמש קומות. אי אפשר לייצר בניין על קו בניין אפס לשמונה קומות במיקום הזה. זה לא סביר ולא הגיוני, גם כשזה מגרש חום.

ישראל קלרמן:
שמונה קומות הם ביקשו?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
כן. ולכן, הגזימו. עכשיו, אני יכול להגיד רק, אתה יודע מה הנימוק, אגב? מה הנימוק של האדריכל ששלח? אני אקריא לכם אותו כי זה נורא, באמת, חשוב להגיד את זה, אני אגיד לך מה הנימוק.

ישראל קלרמן:
לא, השאלה שלי למה אתה דוחה ולא אומר,

אמי ארבל:
כי התכנית לא טובה מהרבה היבטים. גם מבחינת השימור זה לא משמר כמו שצריך, גם קווי בניין,

יוחנן וייצמן:
השימור היה, אז בוא, בוא ניצמד,

אמי ארבל:
גם קווי הבניין שלו,

יוחנן וייצמן:
להחלטת שימור.

אמי ארבל:
לא טובים, הוא רוצה קו אפס לכנסייה הרומנית, וגם הגובה שלו.

ישראל קלרמן:
בסדר, אני מסכים איתך, אבל בוא,

אמי ארבל:
תקשיב, תקשיב,

ישראל קלרמן:
אז שימעט. אני לא מוכן.

אמי ארבל:
תקשיב. הפרויקט הינו פרויקט התחדשות עירונית. אל תצחק, זה מה שהוא כותב. שנותן מענה לצרכי הציבור הרבים הנוצרים בשכונות אלו כתוצאה (לא ברור) הבנייה הצפופה (לא ברור) היום שאמורים לפחות להכפיל את מספר התושבים. ואז הוא אומר כל מיני דברים שהם לא נכונים

בחלקם הגדול, אבל בסוף הוא אומר, לסיכום התכנית המוצגת הינה תכנית התחדשות עירונית איכותית שמאזנת בין הצרכים המרובים הנדרשים בשכונה. בחייך.

ישראל קלרמן:
אז בוא, אני מבקש ממך,

אמי ארבל:
שיבוא לתאם תכנית הגיונית, אנחנו נתמוך.

יוחנן וייצמן:
אמי, בוא, יש לי הצעה פשוטה,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אתה רוצה להוריד מסדר יום?

אמי ארבל:
אם הוא מוכן לבוא לתאם תכנית,

ישראל קלרמן:
אז,

אמי ארבל:
מה שלא נראה שהוא מוכן,

ישראל קלרמן:
אז,

אמי ארבל:
אני אין לי בעיה. התכנית מוגזמת בצורה,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) זה המחוזית.

אמי ארבל:
טראגית.

יוחנן וייצמן:
זה משובץ?

פנחס:
בגלל קו הבניין?

אמי ארבל:
בגלל הכל.

ישראל קלרמן:
אני מבקש לא לדון בזה ואנחנו נביא את זה לפה מסודר,

יוחנן וייצמן:
זה משובץ?

ישראל קלרמן:
זה משובץ למחוזית?

אדיר שוורץ:
אתה יודע מה העמדה שלהם?

אמי ארבל:
של המחוזית?

אדיר שוורץ:
כן.

אמי ארבל:
אין לי שמץ של מושג.

ישראל קלרמן:
לא, אבל שניה, שניה, אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:
מה?

ישראל קלרמן:
אמי, אני הייתי אומר לך, אבל בוא, בוא נעשה את התיאום עכשיו. תגיד אתה מה שאתה אומר ונלך על זה.

אמי ארבל:
אמרתי, לדחות את התכנית.

ישראל קלרמן:
לא, אתה לא שומע מה שאני אומר.

אמי ארבל:
אני שומע מה שאתה אומר.

ישראל קלרמן:
לכיוון, מה אתה כן מוכן לאשר?

אמי ארבל:
יש הבדל,

ישראל קלרמן:
שש קומות כן?

אמי ארבל:
יש הבדל בין לבוא ולהגיד התכנית הוגשה ככה, מורידים פה, מציעים שמה. זה תכנית אחרת לגמרי.

אדיר שוורץ:
יש פה פערים,

אמי ארבל:
אין פה היבט אחד,

ישראל קלרמן:
אני יודע,

אמי ארבל:

אין פה היבט אחד שהוא מציע שהוא מקובל. אם מוכן לבוא ולשבת,

ישראל קלרמן:
אני לא דוחה את התכנית, זה ברור. (לא ברור) נתאם זה ונבקש מהמחוזית גם להוריד מהדיון.

אמי ארבל:
אין בעיה, רק תגידו שיבוא לתאם כי הוא לא עשה את זה.

ישראל קלרמן:
אז כתוב את זה. מיכל, החלטה. התכנית יורדת מסדר היום על מנת,

אמי ארבל:
רק בוא נראה אם זה משובץ למחוזית, כי ביקשת. אני רק בודק.

ישראל קלרמן:
לא, אם משובץ, אבל לא, אנחנו נבקש מהמחוזית לדחות.

אמי ארבל:
(לא ברור) לדחות.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:
אם לא, נגיד מה אנחנו רוצים ומה לא.

אמי ארבל:
אמרתי לכם,

ישראל קלרמן:
אבל, אבל אני רוצה,

אמי ארבל:
יש היגיון מה שאפשר,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, (לא ברור) ושאתה יודע שזה ציבורי וכולי, אתה מבין?

אמי ארבל:
אני יודע שזה ציבורי, יש גם גבול למה אפשר לדחוף.

ישראל קלרמן:
אין לי בעיה. בסדר, מאה אחוז. מיכל, להוריד מסדר יום על מנת לתאם את התכנית עם מנהל האגף,

אמי ארבל:
לא, מנהל אגף הוא לא פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:
יש להם עוד הרבה מה,

אמי ארבל:
מנהל אגף לא פה.

יוחנן וייצמן:
מנהלת.

ישראל קלרמן:
האדריכל הראשי. בכל אופן, אמי,

אמי ארבל:
(לא ברור) זה עופר מנור.

מיכל כהן:
הממונה על התכנון.

ישראל קלרמן:
הממונה על התכנון.

מיכל כהן:
זה, לא,

ישראל קלרמן:

אנחנו משדרגים את זה.

מיכל כהן:
זה המשודרג. מי שלא, זה יותר משודרג מהכל.

אמי ארבל:
נו, מה יהיה?

ישראל קלרמן:
בכל אופן,

אריאל גולן:
אה, (לא ברור) תיק 12?

אמי ארבל:
לא להוריד מסדר היום כי דנו, אבל זה לדחות את ההכרעה לצורך תיאום. סבבה.

יוחנן וייצמן:
תראה, אני רוצה רק לומר לך דבר אחד לקראת הפגישות איתו, נושא קווי הבניין,

אמי ארבל:
נבחן לעומק בוועדת השימור.

יוחנן וייצמן:
לא, לא,

דובר לא מזוהה:
לא, הכנסייה (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
רגע, ומה החלטת וועדת שימור אומרת? מה הייתה ההחלטה של וועדת שימור על קווי הבניין?

אמי ארבל:
תקשיב, הוא רוצה להוציא היתר לשש קומות שיש לו, שילך להוציא היתר, כי הוא לא יקבל יותר משש קומות פה. אז אני מברך על זה, שילך להוציא היתר בנייה למה שהוא יכול בהיתר בנייה. בסדר?

פנחס:
אבל זה מציע פה משהו שהיום רלוונטי לשכונה.

ישראל קלרמן:
אמי, אמי, אמי,

אמי ארבל:
הוא לא יקבל פה יותר משש קומות, אני כבר אומר.

ישראל קלרמן:
אמי, אני מתקדם, אמי,

אמי ארבל:
אם יש לו היתר בנייה של שש קומות,

ישראל קלרמן:
אמי, חבל לנו על הזמן. הורדנו, סיכמנו,

אמי ארבל:
תכנית 12 בסדר היום,

ישראל קלרמן:
ממשיכים הלאה.

יוחנן וייצמן:
שניה אחת. אמי, רק אני רוצה לומר לך ככה, דנו, וועדת שימור לא דיברה על קווי הבניין, אין לנו,

אמי ארבל:
לא, היא דיברה דווקא.

יוחנן וייצמן:
ומה?

אמי ארבל:
היא אמרה, קו בניין, זה שמחלקת תכנון תחליט.

יוחנן וייצמן:
נכון. לא נתנו עמדה,

אמי ארבל:
בסדר, מחלקת תכנון, זה מה שהוא אומר לך.

יוחנן וייצמן:
בסדר, אז לכן אנחנו פה. אז הוועדה,

ישראל קלרמן:
אבל,

יוחנן וייצמן:
מה שכן וועדת שימור, דקה.

ישראל קלרמן:
אה.

יוחנן וייצמן:
מה שכן וועדת שימור אישרה, היא אישרה את, אישרה עד איפה לשמר. כשאתה נפגש איתו אז תמשיך איתו בכיוון של,

אמי ארבל:
נעשה פגישה ביחד עם שרון, בסדר?

יוחנן וייצמן:
לא, יש החלטת וועדת שימור, שרון לא קיימת.

ישראל קלרמן:
קח את ההחלטה.

אמי ארבל:
לא, אז אתה טועה, וייצמן, אתה טועה ומטעה לצורך העניין. היא קיימת ועוד איך, יש לה עמדה מקצועית,

יוחנן וייצמן:
לא, אחרי החלטה. חלילה, החלטה מקצועית שלה קדושה.

אמי ארבל:
גם אחרי החלטה של,

יוחנן וייצמן:
אחרי החלטת וועדת שימור,

אמי ארבל:
וייצמן, אתה טועה, אתה טועה גם בהתכתבויות שאתה שולח כל היום והלילה.

יוחנן וייצמן:
כן, אני יודע.

אמי ארבל:
וועדת שימור, כבודה במקומה מונח.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
היא לא משנה, לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:
טוב,

אמי ארבל:
את ההמלצה של הדרג המקצועי,

יוחנן וייצמן:
אז אני אומר לך, דעתנו,

אמי ארבל:

וגם המלצת מהנדס העיר לא כפופה אליה. ואם אני רוצה לתאם תכנית אני כן בהחלט אזמין את שרון, אראה מה אמרה גם שרון, גם אם וועדת שימור לא קיבלה את עמדתה.

יוחנן וייצמן:
בסדר, אז תיקח בחשבון רק,

אמי ארבל:
זה בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:
שהוועדה,

אמי ארבל:
אל תפחדו מזה כל כך. שהוועדה תעשה מה?

יוחנן וייצמן:
לא, שהוועדה חושבת (לא ברור) וועדת שימור.

אמי ארבל:
איזה וועדה?

יוחנן וייצמן:
וועדה מקומית.

אמי ארבל:
הוועדה המקומית עוד לא קיבלה החלטה בתיק,

יוחנן וייצמן:
נכון, אז אני אומר לך כעת,

אמי ארבל:
וועדת שימור אני אומר גם לך,

ישראל קלרמן:
וייצמן, הוא יעשה את זה.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמי ארבל:
וועדת שימור, וועדת שימור שכוללת שני אנשים.

ישראל קלרמן:
הוא יעשה את זה. הוא יעשה את זה.

יוחנן וייצמן:
לא, אני רוצה כן לקבל החלטה.

ישראל קלרמן:
אבל הוא יעשה את זה.

יוחנן וייצמן:
לא, לא.

אריאל גולן:
ישראל,

יוחנן וייצמן:
אני רוצה לקבל החלטה.

ישראל קלרמן:
אז תכתוב את זה גם, תכתבי את זה את.

אמי ארבל:
שמה?

יוחנן וייצמן:
שהוועדה מקבלת,

ישראל קלרמן:
שניה, אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) ,

אמי ארבל:
לא, היא ממש לא מקבלת.

ישראל קלרמן:
שניה,

אמי ארבל:
לא.

יוחנן וייצמן:
בוא נדון.

אמי ארבל:
אין בעיה, אז אני אמרתי את ההמלצה היא לדחיית התכנית.

ישראל קלרמן:
לא, אמי, אמי,

אמי ארבל:
תחליטו מה שאתם רוצים, אין שום בעיה.

ישראל קלרמן:
שניה, תן לי להוסיף משפט אחד. אני יכול להוסיף משפט אחד?

יוחנן וייצמן:
אז נדבר גם על זה.

אמי ארבל:
(לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
אני מוסיף משפט אחד,

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אני מוסיף משפט אחד, הוועדה, לגבי השימור הוועדה מבקשת ממך כשאתה מתאם איתו את הבינוי, תתייחס,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
להיצמד.

<u>ישראל קלרמן:</u>
להיצמד להחלטת הוועדה,

<u>אמי ארבל:</u>
לא, אני לא יכול להיצמד.

<u>ישראל קלרמן:</u>
למה?

<u>אמי ארבל:</u>
כי אתה לא מכיר את ההמלצה של וועדת שימור, אתה לא יודע כי היא לא מנומקת בשום צורה, ואתה לא יודע, ואתה, אני אומר לך יותר מזה, אתה כוועדה מקומית, כן? אני אגיד לך את הלוגיקה. מה שאומר וייצמן, אני יושב בוועדת שימור עם עוד חבר אחד, שני חברים, וזה כופה את דעתו על כל חברי הוועדה. נראה לך הגיוני?

<u>ישראל קלרמן:</u>
הוא לא כופה את דעתו, הוא לא כופה.

<u>אמי ארבל:</u>
המלצת בלי להבין בכלל.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, הבנתי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

לא, אני אסביר.

<u>אמי ארבל:</u>
מה הבנת? אתה מוכן להסביר לי?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני מוכן להסביר.

<u>אמי ארבל:</u>
לא הבנת, תאמין לי.

<u>ישראל קלרמן:</u>
שניה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני מוכן להסביר.

<u>אמי ארבל:</u>
תאמין לי שלא הבנת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני מוכן להסביר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
להסביר עכשיו או ש (לא ברור) ?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני אסביר עכשיו,

<u>אמי ארבל:</u>
תצביע עכשיו על פי התכנית כמו שהיא, מצידי. כן.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה אכפת לך?

<u>אמי ארבל:</u>

כן. כמו שהיא.

יוחנן וייצמן:
לא, אז אני אסביר.

ישראל קלרמן:
לא, מה אכפת לך להסביר את זה אבל בדיון הבא?

יוחנן וייצמן:
כי אני לא רוצה שיתחיל לפתוח את הדברים. בוא, ישבנו,

אמי ארבל:
אם התכנית יורדת מסדר היום,

ישראל קלרמן:
תנמק, בסדר, תנמק, אני רוצה לשמוע. שניה, אני רוצה שינמק.

יוחנן וייצמן:
אני אסביר. על נושא קווי הבניין לא קיבלנו החלטה ואישרנו (לא ברור) בוועדה מקומית, מחלקת תכנון כי, אני אומר את האמת, אני הרגשתי לא טוב עם קווי הבניין שהוא מבקש.

ישראל קלרמן:
בבקשה.

יוחנן וייצמן:
נושא הגובה מצידי גם כן, מחלקת תכנון.

ישראל קלרמן:
אז מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:
דקה.

אמי ארבל:
איך מחלקת תכנון אם אישרת הגובה בוועדת שימור?

ישראל קלרמן:
אז איפה המחלוקת?

יוחנן וייצמן:
אין לנו בעיה עם הגובה הזה, זה מה שאמרתי.

יהודה פרוידינגר:
איפה זה? באיזה רחוב זה?

ישראל קלרמן:
החומה השלישית.

יוחנן וייצמן:
החומה השלישית.

ישראל קלרמן:
אז איפה, אז מה,

יוחנן וייצמן:
עכשיו מה לשמר ומה לא בבניין. מחלקת שימור,

אמי ארבל:
פה, הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:
בוא, תעלה את הבניין, אין לי כעת את תיק התיעוד.

אמי ארבל:
הבניין הזה.

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) 11.

אריאל גולן:
זה התיק הבא.

<u>אמי ארבל:</u>
זה, זה. לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו ביקשנו לשמר עד לפה, עד העץ, לראות, לחפש דרכים איך לשמר כל מיני דברים,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אבל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) מה שביקשנו, זה הנושא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
תעשה את זה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה הסוגייה פה כעת.

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה הכל, אמי, זה לא כזה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הסוגייה היא מה שביקשנו לשמר.

<u>אמי ארבל:</u>
היות ואתה לא יודע מה הייתה המלצת מחלקת שימור ומה הנימוקים שלך, ואתה לא יודע מה ההחלטה של וועדת שימור,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) אחרי זה, מה הבעיה שלך? אנחנו פה, אנחנו פה.

<u>אמי ארבל:</u>
אנחנו פה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אתה שולח אותו להליך סרק.

ישראל קלרמן:
איזה סרק?

יוחנן וייצמן:
לא, אז אני אומר, בוא נקבל הרגע החלטה.

ישראל קלרמן:
אני שולח אותו בעיקר שקווי הבניין שאתה אמרת, ושהגובה שאתה אמרת.

יוחנן וייצמן:
אני,

ישראל קלרמן:
יביא תכנית, ואם אמי ייגע בזה, מה שאתה אומר, מעבר לוועדת שימור, אנחנו יושבים פה עוד פעם.

אמי ארבל:
זה לא שיק פתוח, וייצמן.

ישראל קלרמן:
כן,

יוחנן וייצמן:
מה?

ישראל קלרמן:
מה הבעיה?

אמי ארבל:
זה לא שיק פתוח. אני קודם כל מקבל את מה שוועדת שימור אמרה, אחרי זה נדבר על השאר. זה לא עובד ככה.

ישראל קלרמן:
אין לך בעיה, אין לך בעיה. אמי, וייצמן, זה לא הול לאיבוד, זה בא לפה.

יוחנן וייצמן:
קיבלתי.

ישראל קלרמן:
קדימה, הלאה.

תיק 1336536

אמי ארבל:
תכנית 12 בסדר היום, 1336,

יהודה פרוידינגר:
רגע, אז מה, הורדתם את זה?

דובר לא מזוהה:
ירד מסדר היום.

ישראל קלרמן:
כן, כן.

יהודה פרוידינגר:
הורדתם?

ישראל קלרמן:
כן.

אמי ארבל:
1336536, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, אברהם הררי רפול 20 פסגת זאב,

יהודה פרוידינגר:
איזה, איזה רחוב?

אריאל גולן:
אברהם הררי רפול.

אמי ארבל:
אברהם הררי רפול 20, פסגת זאב דרום. מציעים הרחבת יחידת דיור, תוספת זכויות בנייה, המלצנו להפקיד.

ישראל קלרמן:
מאה אחוז, 13.

תיק 1317759

אמי ארבל:
תכנית 13 בסדר היום, תכנית 1317759, תכנית בסמכות מחוזית, דוד ילין 17 זכרון משה, תכנית שמבקשת הרחבות בינוי ותוספת קומות למבנה קיים ואנחנו המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:
התכנית הייתה אתמול בוועדת שימור,

אמי ארבל:
כן?

יוחנן וייצמן:
וקיבלנו החלטה. אתה רוצה להטמיע אותה או צריך להיכנס,

אמי ארבל:
אני לא רוצה להטמיע שום דבר בלי להבין,

יוחנן וייצמן:
יופי.

אמי ארבל:
אם לא הבנת עד עכשיו את עמדתי, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
מאה אחוז. בסדר, חשבתי שקיבלת את ההחלטה,

חיים כהן:

איפה זה? מה זה הפרויקט הזה?

יוחנן וייצמן:
מה שהיינו אתמול בוועדת שימור.

חיים כהן:
זה פרויקט קיים?

יוחנן וייצמן:
אתמול היה וועדת שימור, דנו סך הכל בתיק אחד.

חיים כהן:
כן. הראשון?

יוחנן וייצמן:
הראשון, כן.

חיים כהן:
אה, נכון.

יוחנן וייצמן:
זה הנושא.

חיים כהן:
אה, עם (לא ברור) למוסד על יד.

יוחנן וייצמן:
ההחלטה התקבלה בהתנגדות של לורה, קיבלנו את ההמלצה של שרון ששינתה תוך כדי דיון.

חיים כהן:
נכון.

אמי ארבל:
מה אתה רוצה לשנות בהמלצה?

חיים כהן:

(לא ברור) את ההחלטה של אתמול.

<u>אמי ארבל:</u>
אז מה אתה רוצה פה לשנות בהחלטה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז בואו נלך ביחד אחד אחד.

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור) אתה רוצה חמש קומות, נכון?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? דבר ראשון חמש קומות זה גם בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) למה חמש קומות זה גם בסדר?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
למה? כי מה,

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, הולכים לקבל שמה 30 קומות מטר משמה,

<u>אמי ארבל:</u>
נו, וייצמן, אבל לא נמאס לך לחזור על אותם דברים?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
באמת אין בעיה לתת שם חמש קומות.

<u>אמי ארבל:</u>
למה, מאיזה נימוק?

<u>יוחנן וייצמן:</u>

זה על מגרש החניה של מלון מרכז.

<u>אמי ארבל:</u>
מה אתה מדבר?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, כן, כן.

<u>אמי ארבל:</u>
זה המגרש.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון, מה האחורה שלו?

<u>אמי ארבל:</u>
מה האחורה שלו?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה האחורה שלו?

<u>אמי ארבל:</u>
פה, זה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה הולך, מה, כמה קומות הבניין הזה, אתה יודע?

<u>אמי ארבל:</u>
כן. כן, אני יודע. לא, זה אחד מעליו אתה מתכוון.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמי ארבל:</u>
אחד מעליו אתה מתכוון. אחד מעליו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אה, זה, נכון, זה המגרש מעליו.

אמי ארבל:
נו, אתה באמת לא מבין את ההבדל, וייצמן, בין המרקם הזה של הבתים האלה לבין,

יוחנן וייצמן:
מה אישרנו בהמשך דוד ילין?

אמי ארבל:
וייצמן, לא אישרנו יותר מזה. רק בלמל, בגלל הלחץ שלכם. בשום מקום אחר.

יוחנן וייצמן:
לא, (לא ברור) בתמ"אות.

אמי ארבל:
איפה? לא פה אבל.

יוחנן וייצמן:
לא, פה. פה אישרנו,

אמי ארבל:
מה אישרתם פה?

עו"ד אילנית מיכאלי:
יוחנן,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
מה?

דובר לא מזוהה:
ששש.

יוחנן וייצמן:
אזעקה? מה אמרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:
כלום, כלום.

יהודה פרוידינגר:
איפה? באיזה תכנית אתה?

יוחנן וייצמן:
אני בדוד ילין.

ישראל קלרמן:
דוד ילין 17. תכנית 13 בסדר היום.

יהודה פרוידינגר:
דוד ילין זה המגרש של מלון מרכז?

אמי ארבל:
לא, לא, לא.

יוחנן וייצמן:
צמוד, זה החניה של מלון מרכז.

יהודה פרוידינגר:
מה, בצד.

יוחנן וייצמן:
ברור. הכניסה, אבל הבניין שמה הולך להיות בחניה של מלון מרכז.

יהודה פרוידינגר:
למה לא חשוב החניה,

מיכל כהן:
רגע, מה, תכנית 13?

יוחנן וייצמן:
אנחנו כעת בתכנית 13,

יהודה פרוידינגר:
רגע, יוחנן, למה לא חשובה החניה של מלון מרכז?

יוחנן וייצמן:
לשמר אותה?

יהודה פרוידינגר:
לא, (לא ברור) שיהיה חניה למכוניות.

יוחנן וייצמן:
היא נשארת חניה, נכנסים משמה.

יהודה פרוידינגר:
אז?

יוחנן וייצמן:
אני בעד.

יהודה פרוידינגר:
מה?

יוחנן וייצמן:
אני בעד שיעשו שם עוד כמה (לא ברור) ,

יהודה פרוידינגר:
חייבים.

יוחנן וייצמן:
אז בתנאי אחד, שלא יגיעו לשמה לרחובות, שיגיעו במסוקים.

יהודה פרוידינגר:
לא, שיחפרו למטה, מתחת לאדמה, מה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
טוב. אנחנו ב-1317759?

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
קדימה.

אמי ארבל:
רגע, רגע, נבדוק פה מה הוא אומר,

ישראל קלרמן:
אתה מסיים את זה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
ראית שאני לא צריך להסתכל במה שאתה מראה לי.

אמי ארבל:
זה היתר הבנייה של הבניין ליד, התמ"א 38 שציינת. זה הרמוניקה מאושרת שלו.

יוחנן וייצמן:
זה התמ"א?

אמי ארבל:
כן, אחת, שתיים, שלוש ארבע וגג רעפים. אחת, שתיים, שלוש ארבע וגג רעפים. למה חמש? אפילו בתמ"א לא חרגתם.

יוחנן וייצמן:
זה דבר ישן.

אמי ארבל:
וייצמן, די, נו, תודה גם שאתה מפסיד בכבוד.

יוחנן וייצמן:
לא, אני מודה שחשבתי שזה,

אמי ארבל:
אז אל תחשוב, תבדוק.

יוחנן וייצמן:
לא. מה? אפשר לאשר שם חמש, אין בעיה לאשר חמש.

אמי ארבל:
המדיניות היא ארבע וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:
ליד זה ארבע וגג,

אמי ארבל:
ליד זה גם בתמ"א 38 אושר (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) תב"ע להוסיף את זה, בילין יש בעיה לתת חמש קומות?

אמי ארבל:
כן, כי נתנו עד היום ארבע וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:
אז מהיום ניתן חמש.

אמי ארבל:
נו, אבל וייצמן, אתה חוזר (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
ניתן תשע, נכון.

אמי ארבל:
לא נמאס לך? אין בעיה, בוא תקבל פה החלטה לקבל תשע, אני איתך.

יוחנן וייצמן:
אני,

אמי ארבל:
תקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:
מוכרח להגיד שאני מעודד תשע.

אמי ארבל:
לא מעודד, תקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:
אין, זה לא פה.

ישראל קלרמן:
שש?

אמי ארבל:
זה מה שאני אומר.

יוחנן וייצמן:
אני, אני גם בעד שש.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
מדהים אותי, כאילו אתם לא חיים באזורים האלה, לא חיים את הצפיפות המטורפת הזאת.

יוחנן וייצמן:
אני רוצה ש- (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
זה מטרים,

אמי ארבל:
אתה לא יודע איפה זה?

יוחנן וייצמן:
כמה מטרים זה משני קווי רכבת (לא ברור) לציפוף?

ישראל קלרמן:
אין לך בעיה ,

יוחנן וייצמן:
כמה מטרים זה האדום, אתה יודע?

אמי ארבל:
מה זה אין לך בעיה?

ישראל קלרמן:
אין לך בעיה.

אמי ארבל:
מה זה אין לך בעיה?

ישראל קלרמן:
אנחנו מכירים את המקום.

אמי ארבל:
תסתכל את גודל החלקות שיש פה,

יוחנן וייצמן:
נכון, אז ניתן לכולם ככה.

אמי ארבל:
אין פה בניין אחד שיותר גבוה מזה.

יוחנן וייצמן:
ניתן לכולם ככה.

אמי ארבל:
אבל המדיניות היא ארבע וגג רעפים, חברים, אמרנו, בוא נשנה את המדיניות. נו, מתחילים לשעמם.
אפילו (לא ברור) משועמם מכם כבר.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
תראה לי בניין אחד פה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:
מה?

אמי ארבל:
תראו לי ברחוב הזה בניין אחד שהוא חמש קומות.

ישראל קלרמן:
זה.

אמי ארבל:
זה הרחוב.

ישראל קלרמן:
בדיוק, הראשון.

אמי ארבל:
מה זה הראשון?

ישראל קלרמן:
מה ש (לא ברור) שמה זה חמש.

אמי ארבל:
איפה?

ישראל קלרמן:
לך עוד קצת, עוד קצת, עוד קצת.

אמי ארבל:
זה?

ישראל קלרמן:
זה.

אמי ארבל:
זה?

ישראל קלרמן:
לא, לידו.

אמי ארבל:
מי זה לידו, זה?

יוחנן וייצמן:
אז הוא מחר יבקש חמש,

ישראל קלרמן:
חיים, חיים, חיים, חיים,

אמי ארבל:
(לא ברור) קומות.

ישראל קלרמן:
גבוהות.

אמי ארבל:
אבל נתתי ארבע וגג רעפים, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:
זה בית ספר, הוא מחר יקבל גם חמש.

אמי ארבל:
אבל תראה, זה כל הרחוב, אין פה בניין אחד שהוא חמש קומות בכל הרחוב.

יוחנן וייצמן:
מה קיבל, מה קיבל הבניין הזה? סתם, אני שואל.

אמי ארבל:
אין פה תכנית למיטב ידיעתי.

יוחנן וייצמן:
יש.

אמי ארבל:
אני לא מכיר.

יוחנן וייצמן:
זה הוא של חב"ד, שהיה דיון,

אמי ארבל:
לא יודע, בוא נראה.

יוחנן וייצמן:
לא זוכר כמה קומות הוא קיבל.

אמי ארבל:
איזה בניין, זה? אין פה תכנית. לא, ימינה, ימינה. ימינה. זה, זה. זה?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
נו, אין פה תכנית. אני לא מכיר פה תכנית. מול למל?

יוחנן וייצמן:
כן.

ישראל קלרמן:
אה, בטח, בבניין שם,

אמי ארבל:
אין פה תב"ע.

יוחנן וייצמן:
אז אולי זה תב"ע (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
לא, באדיסון,

יוחנן וייצמן:
כמה הוא קיבל שם?

אמי ארבל:
לא אדיסון, נו, הוא לא מדבר על אדיסון.

יוחנן וייצמן:
לא, הבניין שלל רופא השיניים של חב"ד.

אמי ארבל:
אין שם תכנית אבל, נו, אין תכנית.

יוחנן וייצמן:
אז אולי,

אמי ארבל:
אין פה תב"ע.

יוחנן וייצמן:
אז אולי זה בהיתר.

אמי ארבל:
אולי בהיתר. בוא נראה מה יש לו בהיתר.

יוחנן וייצמן:
תסתכל מה יש שמה.

דובר לא מזוהה:
יש שמה תכנית, וודאי שיש שמה תכנית.

ישראל קלרמן:
אה, (לא ברור) אולי עשו תמ"א.

דובר לא מזוהה:
הם הוסיפו שמה עכשיו קומה.

יוחנן וייצמן:
הוסיפו שמה. אז אני טועה אולי במגרש?

דובר לא מזוהה:
כנראה אתה טועה במגרש,

אמי ארבל:
אתה טועה,

יוחנן וייצמן:
אז אולי עוד בניין אחד.

אמי ארבל:
אתה טועה בשכונה נראה לי.

דובר לא מזוהה:
לא, לא, יש שמה, יש שמה,

יוחנן וייצמן:
לא, לא, ממש לא.

דובר לא מזוהה:
ישבו אצל לייזר. של חב"ד, נו.

יוחנן וייצמן:
של חב"ד.

אמי ארבל:
אין פה אבל, הנה, אפילו בקשה להיתר פה נסגר.

דובר לא מזוהה:
לא, יש שמה משהו אחר. יש שמה של חב"ד. זה לא זה כנראה.

יוחנן וייצמן:
לא, זה משהו אחר, זה,

אמי ארבל:
(לא ברור) להגיד דברים שהם לא (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) בניין מהחלקה הזאת.

אמי ארבל:
אין אבל, הנה, זה המידע שיש פה.

דובר לא מזוהה:
זה לא זה? רגע, על איזה רחוב אתה מסתכל?

אמי ארבל:
הוא מדבר על זה. זה.

דובר לא מזוהה:
לא, לא זה, לא זה.

יוחנן וייצמן:
לא, אנחנו כנראה מערבבים משהו.

דובר לא מזוהה:
מערבבים, זה לא שמה.

<u>אמי ארבל:</u>
אתם מערבבים אותי בעיקר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי, לא, אני מאה אחוז,

(צוחקים)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לפעמים אני טועה, לא במקרה שלנו.

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לא, איזה רחוב זה? בדוד ילין יש.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שהוא בא להתנגד, זה מחינוך חרדי, איך קוראים לו. זה שעובד בחינוך חרדי בא פה והתנגד והיה הצגות.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
מנסים.

<u>אמי ארבל:</u>
כן. טוב, יאללה, אפשר להמשיך?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, אז אנחנו מאשרים פה חמש קומות.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, אנחנו לא מאשרים חמש קומות, אנחנו מאשרים ארבע, ואתה תיזום ישיבה על המדיניות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, מאשרים חמש, מאשרים חמש.

<u>אמי ארבל:</u>
לא. וייצמן, תבין, תבין ש-,

יוחנן וייצמן:
אין בעיה.

אמי ארבל:
לא, יש בעיה, שזה חוזר, הוויכוח על עצמו בכל (לא ברור) . וייצמן, אולי נפסיק,

יוחנן וייצמן:
עכשיו שימור,

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) עוד קומה, עוד קומה. די, זה לא,

יוחנן וייצמן:
זה נושא אחד.

אמי ארבל:
אמרתי לו, אמרתי לו את זה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, רגע,

אמי ארבל:
גם אם עכשיו, וגם אם הייתי עכשיו נכנע,

אליעזר ראוכברגר:
אמי,

אמי ארבל:
ואומר, אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:
אמי,

אמי ארבל:
אני מוכן להוסיף קומה בכל מע"ר צפון, אז הם יבקשו עוד קומה מעבר לזה. זה לא ייגמר בזה.

יוחנן וייצמן:
לא, אני ישר אומר, תשע קומות.

אמי ארבל:
כל קומה שיגידו, יגידו מעבר.

יוחנן וייצמן:
עד תשע אפשר לאשר.

אליעזר ראוכברגר:
אמי.

אמי ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה ברחוב חמש?

אמי ארבל:
לא. אין ארבע אפילו.

אליעזר ראוכברגר:
אז מה ש-,

ישראל קלרמן:
לא, לא, לא, בהיתרים יש, לא.

אמי ארבל:
אין בהיתרים.

ישראל קלרמן:
הוא אמר ש-,

אמי ארבל:
עכשיו ראינו שזה לא ברחוב הזה, אתם אומרים.

ישראל קלרמן:
אז מה אתה אמרת?

דובר לא מזוהה:
תעלה רגע שניה. אני לא בטוח, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:
אישרנו שמה שמונה בלמל, מה, זה לא ברחוב הזה? זה ברחוב הזה, מה.

אמי ארבל:
לא, זה לא ברחוב הזה. אתה יודע מצוין שהרחוב הזה, שמה יש מדיניות של שש קומות ושמה הוחרג המגרש של למל כי הוא מגרש נורא גדול וקיבל שמונה.

יוחנן וייצמן:
שמונה, נכון.

אמי ארבל:
בגלל הפרשה ציבורית מאד גדולה.

אליעזר ראוכברגר:
למל זה גם ברחוב הראשי.

אמי ארבל:
נכון, זה מה שאני אומר לוייצמן, אבל הוא מביא את זה בתור דוגמה לא טובה.

יוחנן וייצמן:
בסדר.

ישראל קלרמן:
אה, רגע, בצד אחד זה יוצא רק ארבע קומות?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) של חב"ד שמה.

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, ציבורי (לא ברור) יותר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
ציבורי כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
ציבורי אני לא מתווכח, זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, מה שהיה של בית חנה חב"ד. אמרתי, זה ציבורי.

<u>אריאל גולן:</u>
בית חיה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בית חיה, לא משנה איך קוראים לזה.

<u>אמי ארבל:</u>
טוב, וייצמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה ציבורי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, עכשיו שימור.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אנחנו ביקשנו לשמר רק את החזית הצפונית.

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף, סעיף.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אצלך,

<u>אמי ארבל:</u>
מחלקת שימור. בסעיף 9 זה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסעיף 3 נראה לי, פשוט אנחנו לא אותם מסודרים אז נלך ככה. בסעיף 3 אנחנו, חלק מהעצים,

<u>אמי ארבל:</u>
ביקשנו לשמור על קו בניין של 3 מטר ואז לשמר את העצים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
הגיוני.

<u>אריאל גולן:</u>
רגע, מתי, מחר נגמור את (לא ברור) ?

<u>חיים כהן:</u>
אין מה לעשות, (לא ברור) תתכונן. אין מה לעשות, תתכונן, יומיים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אנחנו, בסעיף 10 אנחנו לא ביקשנו לשמרם במקומם,

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף 10 אומר, שימור ריצוף חיצוני היסטורי בדופן המערבית של המבנה בשביל הגישה לחצר, ישתמרו שטחי ריצוף חוץ היסטוריים, יש לשמרם. מה זה מפריע?

יוחנן וייצמן:
לא, לשמרם, אז אנחנו ביקשנו להעתיקם לשטחים משותפים עבור כלל דיירי הבניין.

אמי ארבל:
אבל זה מחוץ לבניין, למה?

יוחנן וייצמן:
כי הוא רוצה שמה כניסה נורמלית ומודרנית, ואת המקום הזה, הוא ישמר את זה במקום אחר. זה הכל.

אמי ארבל:
יש להעתיק אותם?

יוחנן וייצמן:
כן. חיים, אתה מוכן לבוא לעזור לי?

אמי ארבל:
יש להעתיק אותם.

יוחנן וייצמן:
לא, אתה ישבת אתמול איתי בוועדת שימור, ובוא, זה התיק שלורה התנגדה.

חיים כהן:
שמי?

יוחנן וייצמן:
התיק שלורה שמה התעקשה על המדרגות, אם אתה זוכר.

חיים כהן:
(לא ברור) שלא צריך את המדרגות.

יוחנן וייצמן:
אז כעת אנחנו מדברים על ריצוף החוץ. אתה זוכר? זה היה ההצעה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם זה אפשרי.

<u>אמי ארבל:</u>
למקום אחר משותף בחלקה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, להעתיק, יש לשמרם, לשקמם ולהעתיקם לשטחים משותפים עבור כלל הדיירים.

<u>אמי ארבל:</u>
יש להעתיק אותם למקום אחר משותף בחלקה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, מאה אחוז. עכשיו שימור חומת האבן,

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אנחנו כן אישרנו פתיחה.

<u>חיים כהן:</u>
פתיחה כן אישרנו, הוא רצה,

<u>אמי ארבל:</u>
לצורך מה?

<u>חיים כהן:</u>
לצורך דלת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הכניסה הראשית לבניין.

<u>חיים כהן:</u>
של,

<u>אמי ארבל:</u>

אין היום כניסה?

יוחנן וייצמן:
לא,

חיים כהן:
לא, יש שם רק שני חלונות.

יוחנן וייצמן:
הכניסה היא מדוד ילין, הוא רוצה כניסה מהחניה.

חיים כהן:
יש רק שני חלונות, ואחרי שבדקנו את האפשרות אישרו את זה בצד, כי אחרת לא ניתן להיכנס מהרחוב.

אמי ארבל:
תותר פתיחה, תותר פתיחה עבור יצירת כניסה,

חיים כהן:
פתח, פתח.

אמי ארבל:
עבור יצירת כניסה לבניין.

חיים כהן:
כן.

אמי ארבל:
לחלקה בעצם, לא לבניין.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
לחלקה.

יוחנן וייצמן:
וסעיף 12, אז אנחנו אישרנו כן,

אמי ארבל:
יש לשלב או להעתיק את גרמי המדרגות ההיסטוריים,

יוחנן וייצמן:
אז אנחנו אישרנו,

חיים כהן:
לא, יש שמה גם,

יוחנן וייצמן:
לייזר לא רוצה.

אמי ארבל:
לשלב או להעתיק.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להביא להצבעה? לא אכפת לי.

חיים כהן:
והריצוף גם כן,

יוחנן וייצמן:
לא, לא עוד לא הריצוף, בוא נלך לפי סדר, בוא נלך לפי סדר בשביל שלא נתבלבל.

אמי ארבל:
כתוב לשלב או להעתיק אבל.

יוחנן וייצמן:
נו, אז את גרמי המדרגות בכלל לא. עוד מעט, סעיף הבא זה ככה.

אמי ארבל:
למה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:
גרמי המדרגות החלטנו שלא לשמר. אין מה לעשות.

אמי ארבל:
טוב.

יוחנן וייצמן:
עכשיו, על הריצופים ההיסטוריים,

חיים כהן:
אנחנו מביאים את הדוגמאות, ושרון אמרה תעבירו לנו את זה, אנחנו (לא ברור) יש לה איזשהו פרויקט חדש.

יוחנן וייצמן:
על הריצופים ההיסטוריים אז אנחנו ביקשנו,

חיים כהן:
התחייבנו להביא להם את המידות,

יוחנן וייצמן:
שככל שהוא לא רוצה אז הוא צריך להעביר את זה לעיריית ירושלים.

חיים כהן:
להביא את זה עם מידות,

אמי ארבל:
מה העירייה תעשה עם זה?

יוחנן וייצמן:
שיהיו ריצופים היסטוריים בחדרי המבנה.

חיים כהן:
היא הולכת על איזשהו פרויקט, ריצופים,

אמי ארבל:

אתר זיכרון לשימור?

חיים כהן:
לכל מיני בתי ספר וכולי. ככה היא אמרה, שרון.

אמי ארבל:
לכתוב מה?

יוחנן וייצמן:
כתבנו ככה,

אמי ארבל:
ככל שיזם לא,

יוחנן וייצמן:
ככל ויזם, החלטת וועדת שימור אומרת ככה,

אמי ארבל:
ככל ויזם?

יוחנן וייצמן:
ככל ויזם התכנית אינו מעוניין בשילובם כפי שהוצג בדיון, יש לפרקם לפירוק זהיר בתיאום אדריכל שימור, ולהעבירם בצירוף מדידה סלאש שרטוט מדויק לידי עיריית ירושלים אשר תשלבם במבני ציבור ברחבי העיר.

חיים כהן:
זה הפרויקט שהיא לקחה על עצמה.

ישראל קלרמן:
אמי,

אמי ארבל:
טוב.

ישראל קלרמן:
תראה רגע עוד פעם את החתך, כמו שאמרת. שם זה דירה 4.

אמי ארבל:
להראות את החתך?

ישראל קלרמן:
מה?

אמי ארבל:
להראות את החתך אתה רוצה? מה להראות, את החתך, ישראל?

ישראל קלרמן:
תראה את הבניין מרחוב פינס.

אמי ארבל:
תראה.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) יותר גבוה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) ארבע קומות.

ישראל קלרמן:
שיראה את החתך.

חיים כהן:
לא,

אמי ארבל:
אני מראה, אני מראה.

חיים כהן:
אני רוצה לראות את החתך, אני רוצה לראות את החתך. בוא נראה את החתך.

יוחנן וייצמן:
אני מעדיף שם חמש קומות, אני מודה על האמת שאם הוא היה מבקש תשע אני גם הייתי בעד זה.

חיים כהן:
בואו נראה את החתך, הוא צודק, בואו נראה את החתך.

אמי ארבל:
אתה באמת חושב שהשכונה הזאת יכולה לתפקד אם כל הבינוי שם יהיה תשע קומות, וייצמן?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
אתה כל כך טועה, זה פשוט מדהים כמה אתה לא מבין, באמת.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) השכונה יכולה לתפקד.

אמי ארבל:
השכונה לא יכולה לתפקד עם בינוי של תשע קומות בכל השכונות האלה.

יוחנן וייצמן:
למה?

אמי ארבל:
כי זה פי שלוש בערך אוכלוסייה ממה שיש פה היום,

יוחנן וייצמן:
בסדר, בוא, אני (לא ברור) ,

אמי ארבל:
עם בינוי אגרסיבי הרבה, אני אפילו לא מדבר על השימור,

יוחנן וייצמן:
הלוואי והכל ייבנה.

אמי ארבל:
אני לא מדבר אפילו על ערכי השימור.

ישראל קלרמן:
שניה, אתה יודע מה? אפשר לעשות משהו באמצע,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
(לא ברור) בשכונה הזאתי.

ישראל קלרמן:
תוספת ל- ולא כ (לא ברור) , זה אפשר לעשות.

אמי ארבל:
מה, מה?

ישראל קלרמן:
אפשר לעשות משהו באמצע, לעשות תוספת ללמטה ולא חדשה לגמרי, לא דירות חדשות.

יוחנן וייצמן:
בבקשה שמבוקשת, מה שאנחנו אישרנו חמש וגג.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
כן, בבקשה, תספור קומות, אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש וגג רעפים,

ישראל קלרמן:
לא מפה, סליחה, זה מתחת. הנה, פה.

אמי ארבל:
אחת, שתיים, שלוש, ארבע. מה מתחת?

ישראל קלרמן:

הנה, הוא צודק, אחת, שתיים, שלוש, ארבע.

<u>אמי ארבל:</u>
אה, זה לא קומה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה לא, זה מתת.

<u>אמי ארבל:</u>
מתחת למה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה רחוב דוד ילין.

<u>אמי ארבל:</u>
מה פתאום, זה רחוב דוד ילין.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נו, אז מצוין.

<u>חיים כהן:</u>
לא, שמה זה קומה מינוס 1.

<u>אמי ארבל:</u>
זה 1, 2,

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה מינוס 1. לא, זה 1.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) לרחוב,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לא, לא, לא,

<u>אמי ארבל:</u>

חבר'ה, בואו, אל תחרטטו לי,

ישראל קלרמן:
מה, זה 1?

אמי ארבל:
זה, זה, זה, זה.

ישראל קלרמן:
זה 1?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
כן. אתה רואה? כל הפתחים מעל הקרקע.

ישראל קלרמן:
ופה פינס? לא, תראה לי את רחוב פינס.

אמי ארבל:
הנה, זה פינס. 1, 2, 3, 4, 5 וגג רעפים.

ישראל קלרמן:
איפה?

יוחנן וייצמן:
לא, זה החניה, זה לא פינס.

ישראל קלרמן:
זה רחוב פינס.

אמי ארבל:
לא.

ישראל קלרמן:

הנה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, זה (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
וואי, ישראל, אתה קורע אותי. אולי נכתוב רחוב פינס,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
על פינס בונים 30 קומות.

<u>אמי ארבל:</u>
בקומה השלישית ואז (לא ברור) בקומה שלישית.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
על פינס בונים 30 קומות. בסוף החניה בונים 60 קומות. 60. לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אני חושב שאמי,

<u>אמי ארבל:</u>
אל תגזימו.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אפשר לעשות הצבעה?

<u>אמי ארבל:</u>
אל תגזימו. על מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תעשה מה שאתה רוצה.

<u>אמי ארבל:</u>
ראיתם שברחוב אין בניין אחד. וייצמן, ישראל, ראית, ישראל, ראית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

לא, הפוך.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא.

אמי ארבל:
ישראל, ראית שבכל הרחוב אין בניין אחד של ארבע קומות.

אליעזר ראוכברגר:
בדיוק הפוך.

אמי ארבל:
אין בניין אחד של ארבע קומות בכל הרחוב הזה. למה? מה, למה להגזים? תראה איזה בניין קטן יש פה היום.

יהודה פרוידינגר:
די, כמה זמן על זה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני, לא, אני לא רוצה לאשר את זה. מה שיעשו במחוזית, יעשו את זה (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה שיעשו במחוזית יעשו, אבל זה לא העסק שלי. אני חושב שלא צריך,

אמי ארבל:
קורע מצחוק.

אליעזר ראוכברגר:
לעשות יותר. (לא ברור) ממה שיש ברחוב.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמי ארבל:
זה הבניין הכי גבוה ברחוב גם בארבע קומות וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל יש כרגע עוד כמה תב"עות שם בצנרת.

אמי ארבל:
וכולם מקבלים אותו דבר.

יוחנן וייצמן:
ב-30 לחודש. כולם ניתן אותו דבר, חמש.

אמי ארבל:
לא.

אליעזר ראוכברגר:
אמרתי לך אתמול, (לא ברור) ,

אמי ארבל:
טוב, יאללה, החלטות.

חיים כהן:
אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:
אז זהו, בוא,

יוחנן וייצמן:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
לא, בשביל קומה אחת אני צריך לריב? לא. אם יש היגיון, יש היגיון. פה אין היגיון.

חיים כהן:
אני איתך.

ישראל קלרמן:
לא, חיים, אז,

חיים כהן:
אני איתו. זהו.

יוחנן וייצמן:
לא,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
אבל אני אומר את זה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:
זה מה שהוא אומר, נו.

אמי ארבל:
אני אומר את זה בכלל לא בציניות, וייצמן, אני אומר את זה בכלל לא בציניות. בוא נעשה דיון אם אתה רוצה (לא ברור) רציני על מע"ר צפון. כאילו, חבל שאנחנו מתווכחים על זה כל שבוע.

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שאתה עושה כל הזמן.

ישראל קלרמן:
לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:
עזוב.

(מדברים ביחד)

תיק 1348846

<u>אמי ארבל:</u>
יאללה, תכנית 14 בסדר היום, תכנית 1348846, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית חזון אי"ש 46 ברמת שלמה, הרחבות דיור בבניין קיים, ממליצים להפקיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, שניה.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, שניה, שניה, תן לי רגע,

<u>אמי ארבל:</u>
רמת שלמה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שניה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה עכשיו?

<u>אמי ארבל:</u>
תיק 14,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הולכים הלאה, ממשיכים.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אה, מצוין.

<u>אמי ארבל:</u>

תיקנו פה דבר אחד, (לא ברור) עמנואל שהבן אדם פנה שלשקול תוספת בנייה ולא להציע תוספות בנייה לכל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, פה זה, תיק 14, כן, (לא ברור) מה יש לי כאן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה שאמי אומר שהוא מוכן,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, הוא אמר שהוא דיבר איתו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, בסדר, אבל הוא אומר דבר אחד, בוא נראה מה יש כאן.

<u>מיכל כהן:</u>
אה, זה התיק הזה של אחד העם? יש פה תכנית של אמרי קלמן. זה (לא ברור) ?

<u>אמי ארבל:</u>
כן, צריך לתת לו תשובה שם.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, באחד העם עניתי גם ל (לא ברור) ,

<u>מיכל כהן:</u>
לא, אחד העם זה משהו אחר.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
אחד העם זה (לא ברור) ,

<u>אמי ארבל:</u>
תגידי ל (לא ברור) ,

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
כתבתי לה, כתבתי לה, הסברתי לה.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) כמה פעמים בעבר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמי, אמי.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לך את הפנייה, נכון? בוא נעבור סעיף סעיף ביחד.

<u>מיכל כהן:</u>
אני אגיד לך מה זה אמרי קלמן, זה משובץ ל-30,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
על מה זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תיק 14, רמת שלמה.

<u>מיכל כהן:</u>
אני מעבירה לך מייל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה כותב פה יש להציע תוספת בנייה,

<u>אמי ארבל:</u>
נעמי זוננפלד?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, נעמי זוננפלד.

<u>אמי ארבל:</u>
היא כותבת פה, ביקשנו מחסן מתחת לתוספת המוצעת,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אתה כותב פה שיש להציע תוספות בנייה גם ל (לא ברור) ,

אמי ארבל:
בסדר, כתבתי, תיקנתי, לשקול ולא להציע. אני חושב שצריך אבל, אחרי זה אנחנו פשוט נתקלים בזה בהתנגדויות ועושים 106 ב'. חבל, אני חושב שאפשר, אבל כתבתי לשקול ולא להציע.

אליעזר ראוכברגר:
מאה אחוז.

אמי ארבל:
לגבי, היא כותבת פה,

אליעזר ראוכברגר:
לא תותר תוספת בניית (לא ברור) המהווים (לא ברור) ,

אמי ארבל:
נכון, יש שם בנייה בקו אפס שאני לא חושב שנכון לאשר אותה, זה לכיוון שכן. הראיתי את זה גם אתמול לעמנואל, לא?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) זה גם קנייני.

אמי ארבל:
טוב. יש פה תוספת של עבירת בניה שהיא בחלקה מתחת לקרקע כלפי החניה שמאחורה, אתם רואים כאן. פה יש איזשהו מפרט שפה יש לך תוספת שמתחת. פה אישרנו, (לא ברור) זה קו אפס לשכן מעל הקרקע, זה אני לא חושב שצריך לאשר.

אריאל גולן:
ישראל, ישראל.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל יש שמה גדר.

אמי ארבל:

הבנייה בקו אפס היא מייצרת את ה-,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה?

<u>אמי ארבל:</u>
הקיר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לפי התמונה הזאתי אנחנו רואים קיר.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, זה כן אישרתי, אבל הצידה, חזון איי"ש 46, חזון איי"ש 46.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה גם קבור נראה.

<u>אמי ארבל:</u>
הנה, תסתכל כאן. אתה רואה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה, זה?

<u>אמי ארבל:</u>
תראה. יש כאן, זה התוספת, זה עבירת בנייה, תסתכל. כל זה עבירת בנייה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה?

<u>אמי ארבל:</u>
כל זה וכל זה עבירת בנייה. גם זה וגם זה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקי.

<u>אמי ארבל:</u>

בכיוון הזה אין לי בעיה, כי ההרחבה הזאתי היא מתחת למפלס הקרקע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה גם קבור.

<u>אמי ארבל:</u>
כן, לכיוון הזה לא אכפת לי. אבל לכיוון הזה, התוספת הזאת,

<u>חיים כהן:</u>
אבל שם זה סוכה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל יש שם גדר, זה לא גדר?

<u>חיים כהן:</u>
זה סוכה, זה סוכה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה סוכה.

<u>חיים כהן:</u>
זה סוכה.

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, רגע, שניה,

<u>אמי ארבל:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה פרגולה בכלל.

<u>חיים כהן:</u>
זה מה שאני אומר, זה סוכה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אחת, שתיים, שלוש, זה פרגולה.

<u>חיים כהן:</u>
זה סוכה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי, אמי, אמי,

<u>אמי ארבל:</u>
אם זה פרגולה אין בעיה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) בסוכות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנה, רואים את הפרגולה כאן בבירור. הנה.

<u>חיים כהן:</u>
זה סוכה, זה לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה פרגולה.

<u>חיים כהן:</u>
זה סוכה, מה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה זה נקרא? עכשיו זה פרגולה, בסוכות מצפים את זה בסכך.

<u>אמי ארבל:</u>
כל השנה זה עבירת בנייה, ו (לא ברור) זה פרגולה וסוכה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה עבירת בנייה? אם זה פרגולה זה עבירת בנייה? מה יש פה עוד? מה לגבי המחסן?

אמי ארבל:
(לא ברור) מחסנים מעל הקרקע עם חלונות. יש פה שטח פתוח מאוורר עם חלונות, למה שיהיה מחסן? שיהיה שימוש עיקרי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל היא אומרת שכל המחסנים בסוג המבנים האלו הם מעל הקרקע.

אמי ארבל:
זה חדש אבל היא מבקשת עכשיו. ביקשנו מחסן מתחת לתוספת המוצעת. אז אם תרצה, שיהיה שטח עיקרי. לא אכפת לי.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמי ארבל:
אבל למה שיהיה מחסן מעל הקרקע?

אליעזר ראוכברגר:
אם זה מה שמקובל שם?

אמי ארבל:
מה זה מקובל? כמה אתה חושב מתוך המחסנים מעל הקרקע עם חלונות גרים בהם וכמה משמשים למחסן?

אליעזר ראוכברגר:
אני יש לי מחסן,

אמי ארבל:
סטטיסטית.

אליעזר ראוכברגר:
אני יש לי מחסן מעל הקרקע ומשמש למחסן.

אמי ארבל:
אתה צדיק.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אין אצלי,

אמי ארבל:
אבל צדיקים, אין הרבה צדיקים.

אליעזר ראוכברגר:
לא צדיק, יש אצלי בבניין 16 מחסנים, אחד גרים.

אמי ארבל:
כולם מעל הקרקע?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אמי ארבל:
מה ההיגיון בזה?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בוא, בחייך, בניין ש-,

אמי ארבל:
אין בעיה, מה ש-,

אליעזר ראוכברגר:
בניין שנבנה בשנות ה-80, מה,

אמי ארבל:
אין בעיה, אז מה שנבנה, אבל אנחנו בחדשים.

חיים כהן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל אם זה משמש מחסן אז מה אכפת לך?

<u>אמי ארבל:</u>
פה הוא מבקש תוספת עכשיו.

<u>חיים כהן:</u>
בבניין שלו, בבניין שלו,

<u>אמי ארבל:</u>
נו?

<u>חיים כהן:</u>
אין לו חניה תת קרקעית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין לי כלום, אני חונה ברחוב.

<u>חיים כהן:</u>
והוא (לא ברור) , ואז מה שעשו,

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>חיים כהן:</u>
אז המחסנים היו בקומת אפס.

<u>ישראל קלרמן:</u>
גם אצלנו בזווין.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לי חלון בגודל של, אתה רואה את הריבוע הזה? זה החלון בשביל אוורור, ושמה יש רשת והכל בשביל שלא ייכנסו חתולים,

<u>חיים כהן:</u>
אצלך זה (לא ברור) ,

אמי ארבל:
אבל רוב האנשים, אני אומר את זה לא בציניות, שחסר להם חדר לילדים, ישימו שם ילדים.

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול לבוא, יש שמה יין טוב.

אמי ארבל:
אצלך אולי, אבל ברוב המקרים זה לא מה שקורה כי גרים שם, כי יש מצוקת מגורים. טוב, הורדתי, נו, אני לא אתווכח על זה.

ישראל קלרמן:
הלאה.

אמי ארבל:
תכנית 14 בסדר היום, זה היה זה.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) 15? 15.

אמי ארבל:
תכנית,

אליעזר ראוכברגר:
תכנית 15, לא 14.

תיק 1252899

אמי ארבל:
כן. 15 בסדר היום, תכנית 1252899, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה. זה תכנית בקניון רב שפע שבעצם מציעה,

יוחנן וייצמן:
תוכל להציג אותה?

אמי ארבל:

כן, בוודאי. התכנית מציעה לקחת את הקומות, היא מתעסקת קודם, מי שלא מכיר יש שם קניון למעשה בכמה קומות שמעליו יש בניין מגורים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
וקיבלנו שם מכתב אתמול,

(מדברים ביחד)

<u>ישראל קלרמן:</u>
המכתב לא רלוונטי, המכתב,

<u>אמי ארבל:</u>
זה למעשה, לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, מה שהם כותבים זה לא, גם קנייני וגם לא על המגורים, על המסחר. זה תכנית על המסחר בלבד.

<u>אריאל גולן:</u>
יש פה משהו שהוא לא זה, לקחת חניות ולהפוך אותם למסחר ואחסנה, כשאנחנו יודעים את הבלגן, כשאנחנו יודעים את הבלגן,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
שיש שמה.

<u>אריאל גולן:</u>
שיש שמה באזור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אריאל גולן:</u>
בכניסה לקניון, ובחניון עצמו שיש בלגן, שזה גורם בלגן בחוץ.

יוחנן וייצמן:
כל ירושלים.

אריאל גולן:
יש בתוך, בקניון עצמו, בחניה, יש שמה פקקים, שזה משליך על כל החניות בחוץ גם כן, על כל התנועה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:
יש שם (לא ברור) היום.

יהודה פרוידינגר:
שלא לדבר שיש,

אריאל גולן:
בסדר, (לא ברור) , מה.

יהודה פרוידינגר:
היום,

אריאל גולן:
זה בשימוש חורג היום.

יהודה פרוידינגר:
גם מדברים על,

אריאל גולן:
גם בשימוש חורג לא הייתי נותן להם, אז מה,

יהודה פרוידינגר:
גם הם מדברים על מקום של אשפה ו-,

יוחנן וייצמן:
אני הייתי רוצה להבין באמת מה קורה פה.

אמי ארבל:

שניה, אני מנסה,

יוחנן וייצמן:
ולדעת, אני, בתכנית הזאתי להסדיר בעיות אחרות שיש שמה.

אליעזר ראוכברגר:
אי אפשר להסדיר,

יוחנן וייצמן:
מה שאפשר. מה שאי אפשר לא.

אליעזר ראוכברגר:
מה, להוסיף עוד גרם מדרגות? מה זה קשור לזה בכלל.

אריאל גולן:
לא גרם מדרגות, רוצים לעשות, להפוך,

אליעזר ראוכברגר:
לא, רוצים עוד גרם מדרגות.

יוחנן וייצמן:
לא, מה שהמינהל כתב עוד גרם מדרגות כנראה זה לא מעשי.

אליעזר ראוכברגר:
עוד מעלית. מה זה רלוונטי? זה לא קשור.

יוחנן וייצמן:
אני רוצה לראות איך האנשים לא סובלים מזה,

אריאל גולן:
(לא ברור) שיש שמה פיגוע תחבורתי.

יוחנן וייצמן:
ואיך המרחב הציבורי לא סובל.

אליעזר ראוכברגר:

לדעתי המינהל לא הבין בכלל את התכנית.

אריאל גולן:
אני אומר שכל האזור הזה פיגוע תחבורתי.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
לא, הוא לא כל כך מתייחס לתכנית, הוא אומר, יש שם בעיות כבר היום ש (לא ברור) לבניין המגורים,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אבל אני לא יכול לפתור אותן.

אמי ארבל:
אני מסכים שיש בעיה לפתור את הבעיות שלמעלה, אולי למעט את נושא האשפה שאולי כן אפשר להתייחס אליו. הם טוענים שהיום יש בעיה מאד קשה למסחר,

יהודה פרוידינגר:
יש בעיה,

אליעזר ראוכברגר:
מבחינת אשפה.

יהודה פרוידינגר:
אשפה.

אמי ארבל:
מבחינת אשפה.

אליעזר ראוכברגר:
אז זה צריך לפתור.

אמי ארבל:
אז אם תכנית שפוטרת ומוסיפה מסחר, אני מסכים שצריך לפתור את זה.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אמי ארבל:
אבל,

אליעזר ראוכברגר:
נכון. צריך לזה אישור של תברואה.

אמי ארבל:
כל הגישה, הגישה לקומות למעלה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אבל כל תב"ע אנחנו אומרים שצריך אישור תברואה. מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:
לא, גישה לא תמיד אפשר לפתור בתוך (לא ברור) אבל מה מבוקש?

אמי ארבל:
הם מרחיבים את הקניון, מרחיבים את הקניון הקיים בשתי קומות לכיוון הרחוב ולכיוון בית הלוויות.

אריאל גולן:
ולא, גם שטחים, החלפת שטחים מחניה למסחר.

אמי ארבל:
כן. ובנוסף מבקשים, נכון, תשאלו אותי, הכל קיים שם בעבירות בנייה.

אריאל גולן:
(לא ברור) שקיים,

יוחנן וייצמן:
ברור.

אריאל גולן:

לא צריך לאשר את זה, לא, בשימוש חורג.

יהודה פרוידינגר:
אבל לא צריך לאשר את זה. מי אמר שצריך לאשר את זה?

אריאל גולן:
זה שימוש חורג, ואני לא רוצה לאשר את זה. פיגוע תחבורתי שמה אחד גדול,

יהודה פרוידינגר:
גם הוספת קומות, זה יביא עוד רכבים לשם, כי יהיה עוד חנויות שימשכו אנשים.

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר שזה כבר קיים היום, אז מה, יביא עוד?

יהודה פרוידינגר:
מה? הוא אומר, רוצים הרחבה.

אמי ארבל:
כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:
לא, הוא אומר הכשרת עבירות בנייה של מסחר.

יהודה פרוידינגר:
אה, הכשרת עבירות?

אריאל גולן:
בשימוש חורג.

יהודה פרוידינגר:
זה בחניה.

יוחנן וייצמן:
זה בחניון הם עשו,

יהודה פרוידינגר:

בחניה אני לא מדבר. אבל אני מדבר, הוא אומר יש מעבר לזה תוספת, לא?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סך הכל אנחנו,

<u>אמי ארבל:</u>
עוד דקה זה יעלה, אני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו לא,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אבל החניה, אחת הבעיות, שחסר שמה חניה בגלל שהשתלטו על החניה.

<u>אמי ארבל:</u>
אני הבנתי שזה גם קניון די מוצלח, זה לא,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
זה קניון מאד מוצלח.

(מדברים ביחד)

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
גם בקניון רמות מתחילים לעשות בחניות חנויות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
תראה, וייצמן.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
ובסוף אין חניות מספיק, בסוף אין חניות מספיק.

<u>אמי ארבל:</u>
הם למעשה מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:
בקניון רמות (לא ברור) ,

אמי ארבל:
להשלים את המסחר,

יהודה פרוידינגר:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
זה רכבת.

אמי ארבל:
אתה רואה? ברצועה הזאתי וברצועה הזאתי. היום יש נסיגה בבניין, כאילו, קו הבניין של המסחר מגיע לכאן ולכאן. הם מבקשים להרחיב את הקניון, אתה רואה? גם לכאן וגם לכאן.

אליעזר ראוכברגר:
כמה מטר?

אמי ארבל:
זה, אני יודע? 7-8 מטרים פה, ופה זה 6 מטרים בערך.

אליעזר ראוכברגר:
אה, וזה ברוחב. מה באורך?

אמי ארבל:
לא, האורך זה, סליחה, זה אפילו יותר, זה עוד יותר.

יהודה פרוידינגר:
רגע, איפה רחוב (לא ברור) ?

אמי ארבל:
(לא ברור) בערך 15 מטר.

יהודה פרוידינגר:

איפה הרחובות, תגיד לי, איפה הרחובות?

<u>אמי ארבל:</u>
זה הרחוב הראשי וזה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה שמגר, זה הכניסה לבית הלוויות.

<u>אמי ארבל:</u>
זה הכניסה לבית הלוויות. נכון. עכשיו, סך הכל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה גם הכניסה לחניון.

<u>אמי ארבל:</u>
זה גם פה הכניסה לחניון. נכון. עכשיו, אני אין לי בעיה עם ההשלמה של הקומות האלה וכולי, זה דבר אחד. דבר שני, הם מציעים למטה בקומת המרתף, שזה תיכף נגיע אליה. פה, להפוך את כל השטחים האלה שהיו חניות גם למסחר,

<u>אריאל גולן:</u>
אני מתנגד לזה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
למה?

<u>אריאל גולן:</u>
למה? כי יש שם בלגן גם ככה בחניות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה פתאום?

<u>אריאל גולן:</u>
מה זה מה פתאום?

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה אתה מבלבל?

אריאל גולן:
(לא ברור) מה יש שמה?

ישראל קלרמן:
זה כבר קיים,

יוחנן וייצמן:
נכון.

אריאל גולן:
צריך לבטל את זה, צריך לבטל את זה.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) להשכרת רכב, הכל ריק שמה.

אריאל גולן:
צריך לבטל את זה, צריך לבטל את זה.

ישראל קלרמן:
מה אתה מבלבל סתם? מה פתאום.

יהודה פרוידינגר:
למה אתה בעד להוסיף?

ישראל קלרמן:
אמי, זה לא נכון.

אמי ארבל:
יש שם בלגן, יש שם בלגן.

יהודה פרוידינגר:
למה אתה בעד להוסיף?

ישראל קלרמן:
זה לא נכון, (לא ברור) ,

אריאל גולן:
אתה יודע איזה פקקים יש פה?

יוחנן וייצמן:
לא, אני מדבר (לא ברור) על עובדיה. אני מדבר על נתיב שיורד לבעלז, לא על הנתיב שיורד,

ישראל קלרמן:
אבל זה, מה?

יהודה פרוידינגר:
אני גם נגד.

ישראל קלרמן:
אני על זה מדבר.

יהודה פרוידינגר:
למה אתה בעד להוסיף חנויות?

אריאל גולן:
לא, אני לא בעד להוסיף חנויות.

יהודה פרוידינגר:
לא, הנה, לא,

אמי ארבל:
חנויות זה עוד למעלה.

אליעזר ראוכברגר:
כמה המרחק? 50 מטר?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

יוחנן וייצמן:
הבלגן שמה משפיע, תבוא לשמה רגע, זה שחיטה אחת גדולה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל אל תשכח שרוב האנשים שמה הם באים בלי רכב, אלה שגרים שם באזור,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) ביחידות דיור או דברים כאלו, ו-, וגם הרבה, מה שנקרא,

אריאל גולן:
אבל יש שמה סופרמרקט,

אליעזר ראוכברגר:
תיירים.

אריאל גולן:
יש שמה סופרמרקט של אושר עד שמגיעים מכל ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) החנויות הם לא (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
נכון. אבל אם נעשה חניות אולי זה ישחרר לחץ?

אריאל גולן:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) חניות?

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בדיוק? אילן ששון יחזיר לך את זה?

יוחנן וייצמן:
לא. ברור.

ישראל קלרמן:
אתה בעד להפקיד את זה, לא?

אמי ארבל:
כן.

ישראל קלרמן:
כן, למה לא? מה.

אמי ארבל:
אני, ההמלצה היא, אתמול קיבלנו מכתב, אתמול קיבלנו מכתב מהתושבים, המינהל הקהילתי,

ישראל קלרמן:
אבל הם מדברים על משהו אחר, זה כבר על הלמטה.

אמי ארבל:
אמרתי, יש דברים שקשורים שאנחנו לא יכולים לעזור בהם כמו גישה או מעלית,

אליעזר ראוכברגר:
מעלית או עוד גרם מדרגות,

ישראל קלרמן:
זה לא קשור.

אמי ארבל:
אבל דברים שקשורים לקניון עצמו כמו פתרון אשפה שהוא בעייתי,

אליעזר ראוכברגר:
זה אני מסכים איתך.

אמי ארבל:
הפריקה והטעינה שהוא בעייתי, הנושא של הגריעה של חניות בקומה קיימת שהיא בעבירות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא גריעה,

אמי ארבל:
או ש (לא ברור) אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא גריעה, זה כבר היום המצב ככה.

ישראל קלרמן:
לא,

אריאל גולן:
לא, זה עבירה.

יהודה פרוידינגר:
לא הכל.

ישראל קלרמן:
לא, זה חברת השכרה, (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בתכנית המאושרת.

אריאל גולן:
אבל אנשים לא חונים כי זה,

ישראל קלרמן:
לא, בגלל שאין שמה.

אליעזר ראוכברגר:
אבל בוא, אני יכול להחזיר,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
ההשכרת רכב חונה שמה, (לא ברור) להכשיר,

אליעזר ראוכברגר:
החליפות, החליפות שמה וכל זה. כן.

ישראל קלרמן:
מה הבעיה? (לא ברור) מה הבעיה? תפסיק.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה מזרנים.

ישראל קלרמן:
זה מה שיעזור לך?

אליעזר ראוכברגר:
המזרנים.

ישראל קלרמן:
הייתה דרישה של רישוי עסקים שהם יעשו את זה, אז הם עושים פה תב"ע,

אריאל גולן:
לייזר, לקחו חניות, עשו חברת השכרה של רכב,

ישראל קלרמן:
שום דבר לא יעזור ההיתר פה.

אמי ארבל:
היום יש פה נסיגה, אתה רואה? הנסיגה הזאתי בבניין,

יוחנן וייצמן:
זה מה שהם מבקשים לסגור?

אמי ארבל:
והנסיגה הזאתי בבניין. הם מבקשים להגיע פה, להשלים עד פה, עד כאן את הקניון, להרחיב את הקומות, וגם בצד להרחיב את הקניון עד לכאן. זה, במקום כל הבלגן שיש פה, להרחיב את הקניון (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו יכולים לדרוש את זה שזה לא יהיה בבניה מלאה?

אמי ארבל:
מה זאת אומרת לא בבניה מלאה?

אליעזר ראוכברגר:
סוג של,

יוחנן וייצמן:
באיזה קומה? הם רוצים פה שלוש קומות,

אליעזר ראוכברגר:
פרגולה, של משהו פתוח כזה, כמו משהו פתוח.

אמי ארבל:
אתה יכול שזה יהיה מזכוכית ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא רוצה זכוכית,

אמי ארבל:
היום (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה שיהיה משהו פתוח לכיוון הכביש,

אמי ארבל:
פתוח מאיזה בחינה?

אליעזר ראוכברגר:
מבחינת המסה של הבנייה, עכשיו אני לא מדבר על (לא ברור) , אני מדבר על מסת בטון.

אמי ארבל:
הם הביאו, רוצים להרחיב את זה עד לכאן ועד לכאן, להשלים את זה לריבוע.

אליעזר ראוכברגר:
קודם כל לכאן זה בעיה, (לא ברור) הלמעלה הוא באמת, כאן הם רוצים ליישר, זה קצת יותר הגיוני. אבל למטה אני לא בטוח.

אמי ארבל:
גם בצד לכיוון בית הלוויות,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל,

אמי ארבל:
איזה בלגן יש פה היום.

אליעזר ראוכברגר:
לכיוון בית הלוויות כבר היום בשביל להיכנס לחניון יש שמה לפעמים פקקים וכל זה.

יוחנן וייצמן:
משליך על הצומת של הרכבת הקלה.

אמי ארבל:
זה מעל, זה הכניסה לחניה כאן,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמי ארבל:
זה כאן.

אמי ארבל:

הוא מדבר על זה, לקחת, לסגור את זה מעל המפלס הזה ולהגיע עם, להרחיב את הקניון בשתי הקומות האלה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל איפה יהיה הפריקה והטעינה? כאן, איפה שרואים את המשאית. אתה רואה? אתה רואה את המשאית פה? אז המשאית הזאת,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) נראית רע מאד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, זה חוסם את כל הצומת.

<u>אמי ארבל:</u>
כן, לכן אני בעד להעיף את כל הבלגן הזה משני הצדדים האלה, לעשות בינוי מסודר. פריקה וטעינה צריכים להציג פתרון, אני מסכים איתך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקי, אני מציע, אני מציע שתנאי להפקדה יהיה הצגה לתחזוקה,

(מדברים ביחד)

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אבל המשאיות לא יכולות להיכנס לחניה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם אשפה וגם פריקה וטעינה.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
הם לא יכולות להיכנס לחניה.

<u>אריאל גולן:</u>
אתה יכול להצביע?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, בסדר, בסדר.

יהודה פרוידינגר:
המשאיות לא יכולות להיכנס. רגע, אמי, המשאיות לא יכולות להיכנס לחניה הזאת בגלל הגובה שלהן.

אמי ארבל:
המשאיות?

יהודה פרוידינגר:
נכון.

אמי ארבל:
ברור.

יהודה פרוידינגר:
נו, אז הם יעמדו גם ככה. אז יעמדו לך, במקום ככה יעמדו לך עוד 2 מטר קדימה.

אריאל גולן:
אני מתנגד,

יהודה פרוידינגר:
אני גם מתנגד לתכנית. לייזר, אנחנו, אני נגד. לייזר, אני נגד התכנית.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, שמעתי.

יהודה פרוידינגר:
איך, איפה המשאיות יורידו סחורה?

אליעזר ראוכברגר:
אז אני עושה את זה תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:
אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:
לא תנאי להפקדה, שיבואו הנה, שיציגו תכנית מלאה, מושלמת, ונדון בה. שיביאו דוח חניה, יביאו מה קורה ברחוב. כן.

אמי ארבל:
אפשר להגיד שהוועדה מוטרדת בנושא הפריקה והטעינה ובנושא האשפה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

יוחנן וייצמן:
והחניות למטה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
לכן אבל כמו שלייזר אומר, תנאי להפקדה. מה הבעיה שלך?

יוחנן וייצמן:
לא, שיציגו את זה תנאי לדיון.

ישראל קלרמן:
למה?

יוחנן וייצמן:
מה אכפת לך?

אריאל גולן:
כי יש שם מצוקת חניה קשה, מצוקה תחבורתית קשה מאד.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
מה?

אריאל גולן:
זה רק יעמיס על הבלגן.

יהודה פרוידינגר:
פתרון חניה, פתרון חניה בתוך,

יוחנן וייצמן:
כי על החניות למעלה אני לא רואה שהוא מוצא לי פתרון. שיביא פתרון.

ישראל קלרמן:
החניות לא דיברתי על חניות, הוא מדבר על פריקה וטעינה,

יוחנן וייצמן:
אני מדבר על החניות למטה, אני מדבר על הכל.

ישראל קלרמן:
הוא מדבר על פריקה וטעינה ועל הזה.

יוחנן וייצמן:
לא לדחות את התכנית.

אמי ארבל:
להכרעה בתכנית.

ישראל קלרמן:
מה אתה אומר? לייזר, מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני מה אכפת לי, שיביאו את זה ונדון בזה עוד חודש.

יהודה פרוידינגר:
תחבורתיים וחניה.

אליעזר ראוכברגר:
פריקה וטעינה, לא, פריקה וטעינה ותברואה.

ישראל קלרמן:
ותברואה.

אריאל גולן:
חניה.

יהודה פרוידינגר:
תברואה.

אליעזר ראוכברגר:
חניה יש בחניון.

אריאל גולן:
אין בחניון, הם רוצים,

ישראל קלרמן:
אבל זה לא נכון,

אריאל גולן:
הם רוצים לבטל.

ישראל קלרמן:
יש שמה שתי קומות ריקים.

אליעזר ראוכברגר:
מתי היית בפעם האחרונה?

אריאל גולן:
הייתי (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
הוא לא היה שם למטה.

אליעזר ראוכברגר:
מתי היית?

אריאל גולן:
לפני כמה חודשים.

ישראל קלרמן:
ירדת לקומה,

אליעזר ראוכברגר:
תמיד יש שם מקום,

ישראל קלרמן:
תמיד.

אליעזר ראוכברגר:
תמיד.

אריאל גולן:
לא, לא,

יהודה פרוידינגר:
לא נכון, לא נכון.

אריאל גולן:
אני אומר לך שלא.

יהודה פרוידינגר:
אין מקום.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה תמיד.

אריאל גולן:
אתה חצי שעה,

אליעזר ראוכברגר:
כי אתה לא יורד למטה.

(מדברים ביחד)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה נמצא בקומה הראשונה, שיהיה לך נוח.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
לא, לא, אני יורד עד ל-,

<u>אריאל גולן:</u>
בחצי שעה (לא ברור) ,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) מה שאתה מדבר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ממש לא נכון.

<u>אריאל גולן:</u>
20 דקות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש בשפע מקום לחניות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
יש שמה שש קומות חניה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש שמה היום חנויות, אף אחד לא יפנה את זה, לא כלום. בוא נסדיר את זה, זה הכל.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אבל תחשוב שאתה מוסיף חניות (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה לא תוסיף חניה, לא בטוח. ואל תשכח שעוד מעט יש גם רכבת שם, מרחק של 100 מטר, 150 מטר.

יהודה פרוידינגר:
שכוייח.

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

יוחנן וייצמן:
לא, זה שיקול.

אליעזר ראוכברגר:
בוא, זה שיקול, וודאי.

חיים כהן:
אם אני לא טועה,

אליעזר ראוכברגר:
חוץ מזה, חלק גדול מהאנשים שבאים לשם זה בכלל לא באים מהרחוב, הם באים (לא ברור) ,

חיים כהן:
אם אני לא טועה החניון הזה למטה, החניון הזה למטה סגור ללקוחות כי הוא משמש כיום חברת השכרה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
זה הבעיה, נו, זה הבעיה.

ישראל קלרמן:
רק 6 מינוס.

חיים כהן:
רגע, זה סגור, זה לא משמש (לא ברור) ולדעתי אם עכשיו אתה סוגר אותו ואתה נותן להכשיר אותו, מה, מה הם רוצים (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

אתה לא שומע, חיים,

יוחנן וייצמן:
הם רוצים להכשיר דבר,

ישראל קלרמן:
אתה לא, אז אתה לא,

חיים כהן:
אבל ממה נפשך,

ישראל קלרמן:
אתה רוצה לשמוע?

יוחנן וייצמן:
תפתח אותו.

ישראל קלרמן:
לא, רוצה לשמוע?

אריאל גולן:
(לא ברור) חניות.

חיים כהן:
זה שטח פרטי.

יוחנן וייצמן:
לא.

חיים כהן:
זה שטח פרטי,

יוחנן וייצמן:
שיפתח.

ישראל קלרמן:

אה.

יוחנן וייצמן:
הוא קיבל היתר בנייה?

חיים כהן:
זה שטח פרטי, בן אדם קנה 15 חניות, עכשיו הוא השכיר אותם לחברת השכרה,

ישראל קלרמן:
אז זה לא יעזור לך כלום, הוא צודק.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אין שום מניעה להכשיר את זה, זה הכל.

יוחנן וייצמן:
הבניין הזה, הבניין קיבל היתר?

ישראל קלרמן:
הוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:
תקשיב,

יוחנן וייצמן:
הבניין קיבל היתר?

אליעזר ראוכברגר:
המכוניות,

יוחנן וייצמן:
הבניין קיבל היתר?

אליעזר ראוכברגר:
המכוניות חונים (לא ברור) בדיוק כמוהו.

יוחנן וייצמן:
.. מאזן חניה?

חיים כהן:
בן אדם קנה,

ישראל קלרמן:
אתה לא שומע.

יוחנן וייצמן:
הבניין קיבל היתר, הציג מאזן חניה? הבניין הציג מאזן חניה בהיתר?

חיים כהן:
אני לא יודע מה היה שם.

יוחנן וייצמן:
מה קורה עם זה?

חיים כהן:
אתה שואל אותי? הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:
אני אלך לראות, בסדר.

ישראל קלרמן:
אבל הוא צודק.

אריאל גולן:
חיים, אתה בטוח שזה פרטי, החניות למטה?

(מדברים ביחד)

חיים כהן:
לא, זה סגור, אתה מגיע,

אריאל גולן:
מי אמר לך? אולי זה, כמו שסגרו הרבה חניות,

חיים כהן:
לא, זה חברת השכרה, שזה סגור, יש מחסום.

יוחנן וייצמן:
אני לא יודע, אני באמת לא יודע. לא, אני חושב שלייזר צודק בנושא הזה.

ישראל קלרמן:
אז מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:
לדעתי צריך,

ישראל קלרמן:
אם לייזר צודק אז נגמר הסיפור, מה אתה רוצה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
יש לי חניה, מותר לי לעשות (לא ברור) הוא נותן לחברת השכרה לעשות. זהו, אין מה לעשות.

ישראל קלרמן:
וביקשו ממנו ברישוי עסקים להכשיר את זה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
לא. לא. לא.

אריאל גולן:
(לא ברור) כשהוא קיבל היתר למרכז המסחרי, אמרו לו אתה צריך 200 חניות.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אריאל גולן:
הוא עכשיו,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
לא, לא.

חיים כהן:
מסחרי קנה את החניות,

אריאל גולן:
יוחנן,

דובר לא מזוהה:
כל מי שרוצה נכנס (לא ברור) ,

חיים כהן:
(לא ברור) המרכז המסחרי נותן רק 150 ולא כמו שהוא התחייב, ואת (לא ברור) האלה הוא מכר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יאללה, חברים, הלאה. כמו בכל קניון.

תיק 1166479

אמי ארבל:
תכנית 16 בסדר היום, תכנית 1166479, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, מעגל בית המדרש 22 בבית הכרם, תכנית קטנה שמציעה למעשה איחוד וחלוקה בין שטח דרך לשטח פרטי, כי בפועל, הכביש הקיים שם בפועל הוא בחלקת המגורים, ואנחנו רוצים לעשות שמה חילופי קרקע כדי להסדיר את מגרש המגורים ולכן אנחנו מבקשים שהוועדה המקומית תצטרף כי זה קרקע רמ"י לצורך העניין, השטח.

תיק 1283738

אמי ארבל:
תכנית 17 בסדר היום, תכנית 1283738, תכנית בסמכות מקומית, הרב בנימין צביאלי 18 עד 28 בפסגת זאב, תכנית שמבקשת תוספת קומה, תוספת של 11 יחידות דיור על ידי פיצול יחידות דיור והרחבות דיור בכל הבניינים האלה, והמלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע,

אמי ארבל:
נושא אחד,

אליעזר ראוכברגר:
יש שם שינויים.

אמי ארבל:
כן, נושא אחד שדיברו איתי, שהם, לא יודע, טעו או לא התכוונו, שהם רוצים שהקומה האחרונה תהיה בגובה של שאר הקומות. תיקנתי את זה וכתבתי את זה, בהתאם לבקשת מגישי התכנית, הקומה האחרונה תהיה בגובה של 2.84, כמו שהוא ביקש. לגבי שלביות הביצוע אז קצת גם כן ישבתי עם עמנואל אחרי שפנו אליו לתקן את שלביות הביצוע, בגדול בגלל שהרוב זה בחללים, בתוך חללים או פיצול דירות אז צריך, אפשר לפצל פה את שלביות הביצוע בצורה שכתובה פה על הלוח, סך הכל (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
מלמעלה למטה.

אמי ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
אמי,

אליעזר ראוכברגר:
מלמעלה למטה.

אמי ארבל:
בנפרד המחסנים ובנפרד הפיצול, (לא ברור) מה שסיכמנו.

יהודה פרוידינגר:
אמי, כמה שנים הפרויקט הזה קיים?

אמי ארבל:
חדש יחסית.

יהודה פרוידינגר:
וכמה שנים אחרי שבניין, מבנים קיימים יש לגיטימציה להגיש עוד שינוי תב"ע?

אמי ארבל:
רוב השינויים,

אליעזר ראוכברגר:
אין לזה כללים.

אמי ארבל:
פעם היה איזושהי החלטה שאומרת שעשר שנים מיום,

אליעזר ראוכברגר:
מזמן מזמן לא חל.

אמי ארבל:
זה כבר לא חל. רוב השינויים פה הם פנימיים והם לא, כמעט ולא נראים מבחינה חיצונית בכלל, והתכנית מוסיפה גם הרחבות דיור מצד אחד וגם תוספת 11 יחידות דיור.

יהודה פרוידינגר:
לא, אני שואל עקרונית.

אמי ארבל:
אין מניעה כעיקרון.

יהודה פרוידינגר:

אבל,

<u>אמי ארבל:</u>
אתה יודע, השכונה שאני גר בה למשל, הר חומה,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
זה ללא יציאה, נכון? זה דרך ללא מוצא, צביאלי.

<u>אמי ארבל:</u>
כן. הר חומה למשל, שאתה, אומרים שכונה חדשה, שכונה חדשה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נדמה לי קיים לפי הערכתי,

<u>אמי ארבל:</u>
כבר 22 שנה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>אמי ארבל:</u>
ולא (לא ברור) תכניות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, הבנייה הזאת, משהו כמו שבע שנים.

<u>אמי ארבל:</u>
לא, הבעיה שיש שם, רוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי שמונה.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
זה ללא מוצא, נכון?

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:
ולא יתווספו דירות עם חניות?

אמי ארבל:
בנייה לא חוקית (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:
לא, יש שם בשפע,

יהודה פרוידינגר:
זה דירות קטנות?

אליעזר ראוכברגר:
יש שם בשפע גם חניה, אין שם מחסור.

יהודה פרוידינגר:
בסדר, אבל גם מתחיל להיות קצת צפוף.

אמי ארבל:
בגלל שרוב הבינוי הוא פנימי וכמעט לא רואים אותו ואין לו כמעט משמעות חיצונית אז אנחנו בעד.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שניה, שניה.

אמי ארבל:
גם עצים לשימור, וייצמן (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, (לא ברור) קבוצה בהינף אחד, לא, בעמודה, בצמיחה מלמטה למעלה.

אמי ארבל:
איפה?

אליעזר ראוכברגר:
בסעיף, אני לא יודע איזה מספר זה,

אמי ארבל:
לא, המחסנים אמרנו לכל עמודה אחד מעל השני.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, כאן, בסוף, בסוף, פיצול.

אמי ארבל:
זה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, בסוף אותו סעיף.

אמי ארבל:
בכל אגף, אה,

אליעזר ראוכברגר:
בשלביות מלמעלה למטה.

יהודה פרוידינגר:
אבל מה, כל הפרויקט הזה ביחד?

אמי ארבל:
לא, זה שישה בניינים.

יהודה פרוידינגר:
כל אחד לבד.

אליעזר ראוכברגר:
שישה בניינים,

יהודה פרוידינגר:
כל בניין,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן, כל אגף.

יהודה פרוידינגר:
כל אגף.

אמי ארבל:
כל בניין למעשה, אבל אמרתי, בגלל שהרוב זה לא עמודות חיצוניות אלא פנימיות אז זה פחות, אם אין נראות חיצונית זה פחות מפריע.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

תיק 1289040

אמי ארבל:
תכנית 18 בסדר יום, 1289040, תכנית בסמכות הוועדה המקומית בעין כרם, תכנית שמבקשת שימוש מבני מגורים והקמת תוספות בעין כרם, לפי זכויות בנייה מאושרות ורק שינוי קו בניין אז אנחנו ממליצים להפקיד למעשה.

תיק 1225606

אמי ארבל:
תכנית 19 בסדר היום, 1225606 , סמכות מחוזית, וואדי ג'וז, רחוב יצחק הנדיב. זה תכנית שמציעה בעצם להוסיף שתי קומות על בניין קיים אבל אין לו שום פתרון חניה, וגם פתרון החניה שיש היום הוא בכלל על שצ"פ ואין גישה, לכן אנחנו ממליצים לדחות את התכנית.

תיק 1319458

אמי ארבל:
תכנית 20 בסדר היום, 1319458, תכנית בסמכות מקומית ברחוב בורוכוב 16 בקריית יובל, תכנית להרחבות דיור, המלצנו להפקיד. וקיבלנו פה מכתב מעורך דין, בטח אולי גם אתם קיבלתם.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני גם שלחתי את זה לאילנית.

אמי ארבל:

כן, אילנית, את ראית את זה. הוא למעשה טוען,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אילנית, מה את אומרת? מה? שלחתי לך את זה,

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, אני זוכרת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא טוען שיש פה גניבה ולוקחים לו,

<u>אמי ארבל:</u>
הוא טוען בעיקר שהתכנית מציעה הרחבות דיור בעיקר לקומות שלמעלה לפי התנאים, והקומות שלמטה לא מקבלות כמעט שום דבר. הוא טוען שאין פה מספיק הסכמות, כי הוא טוען שצריך 60% הסכמות, מה שלא נכון, כי זה הרחבות דיור, צריך רק 33. וככל שבשלב ההתנגדויות תוגש התנגדות נוכל לבחון אותה (לא ברור) ,

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
זהו, מה שאנחנו אומרים זה ככה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני דיברתי איתך על זה.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
כן. אנחנו בדקנו את הנושא של, התכנון בודק את הנושא של ההסכמות לפי התקנות. יש תקנות מפורשות, אין פה יותר מדי משחק. ואמי אומר שהם בדקו והם עומדים בתנאי הסף, אז לא צריכה להיות בעיה.

<u>אמי ארבל:</u>
כן, הוא טוען בעיקר כי הוא מבקש, הוא חושב שצריך 60% וצריך רק 33.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
כן. לדון, אין בעיה לדון עכשיו כיוון שהוא עומד בתנאי הסף. טענות נוספות, ככל שיהיו לו הוא יוכל להתנגד אם הוא עומד, אם הוא בעל מעמד להתנגד, אז הוא יוכל להתנגד אחר כך, אחרי ההפקדה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

רגע, ומה עם הנושא התכנוני? מקובל?

<u>אמי ארבל:</u>
התכנית מבחינה תכנונית מקובלת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מבחינה תכנונית זה מקובל? כי יש לו גם השגות על התכנון.

<u>אמי ארבל:</u>
בסדר. אני מניח שדייר שמקבל פחות הרחבות בצורה משמעותית מאלה שמקבלים יותר אז הוא מתנגד. אבל על הגג בסופו של דבר,

<u>אריאל גולן:</u>
יש איזון, יש מנגנון איזון.

<u>אמי ארבל:</u>
אין איזון. הרחבות דיור,

<u>אריאל גולן:</u>
לא, יש מנגנון.

<u>אמי ארבל:</u>
אה, מבחינת רכוש משותף.

<u>אריאל גולן:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
אתה צודק, יש.

<u>אריאל גולן:</u>
יש מנגנון.

<u>אמי ארבל:</u>
בהרחבות אין איזון כי תמיד הקומות שלמעלה יכולות לקבל יותר מהקומות שבחזיתות, אבל.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אני רק אציין שלא מדובר בהתנגדות כי זה לא שלב של התנגדויות,

אריאל גולן:
כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:
והוא קורא לזה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:
לא, הוא טוען שזה לא עומד בתנאי סף.

עו"ד אילנית מיכאלי:
לא, המכתב שלו נושא את הכותרת התנגדות או לא התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל זה, ההתנגדות, אבל הנימוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:
(לא ברור) שאין עליה זכות ערר,

אליעזר ראוכברגר:
אבל הנימוק שלו שזה לא עומד בתנאי סף.

עו"ד אילנית מיכאלי:
נכון, זה הנימוק הראשוני ש-, הוא גם דיבר איתי נדמה לי, הוא אמר לי, תשימו לב ש-, אמרתי לו, יגיע השלב של ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:
לא, בשלב ההתנגדויות הוא יוכל להגיש התנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין שום בעיה.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
אז הוא אמר לי, אבל תשימו לב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אני רק רוצה לדעת שאנחנו לא, שהולכים על קרקע,

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
הוא אמר לי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יציבה מבחינת,

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
ברור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עמידה בתנאי סף.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
ברור. הוא אמר לי, תשימו לב שזה עומד בתנאי הסף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זהו.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
אז אנחנו, הסברתי לו שאנחנו בוחנים את זה לפי התקנות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאה אחוז.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>

ואמי אומר, בחנו, זה עומד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
זהו.

<u>יוסי חבילו:</u>
כן, גולן,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
הלאה.

<u>אמי ארבל:</u>
רק לדייק, מי שבודק את ההסכמות זה המחלקה המשפטית, אילנית, זה לא אנחנו.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא הגענו?

<u>אריאל גולן:</u>
עוד אחד.

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 22 בסדר היום,

<u>אריאל גולן:</u>
רגע, 21.

תיק 1127109

<u>אמי ארבל:</u>
21 בסדר היום, 1127109, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב יפו 92. יש פה, יש פה את הבניין, מי שמכיר, של שעון השמש שיש על הבניין.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>

וודאי,

ישראל קלרמן:
מי לא מכיר.

אמי ארבל:
מי לא מכיר. זה הבניין.

יהודה פרוידינגר:
מי לא מכיר, כן.

אמי ארבל:
יש פה תכנית שמבקשת תוספות בשימור, אנחנו המלצנו להפקיד. ביקשנו דבר אחד, אתם רואים, מאחורה יש סמטה מאד מאד צרה, אני מראה אותה רגע, את הרוחב שלה. אנחנו ביקשנו שלסמטה יהיה קצת נסיגה ויהיה שתי קומות לכיוון הסמטה ולא ארבע כמו שהוא מבקש.

יוסי חבילו:
רגע, הוא לקח לי את זה.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) יש פה בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, לפני בית הכנסת. לפני בית הכנסת.

אמי ארבל:
זה לא בית כנסת, למה בית כנסת?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
בית כנסת.

אריאל גולן:
שטיבלאך.

אליעזר ראוכברגר:
שטיבלאך,

יוחנן וייצמן:
אלה בית כנסת.

ישראל קלרמן:
גם, גם.

אליעזר ראוכברגר:
וודאי. אבל רגע, שניה, אמי. יש פה טענה שהייתה החלטת וועדת שימור ולא הביאו לנו אותה.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמי ארבל:
מה?

יוחנן וייצמן:
בסדר, זה תקלה.

אמי ארבל:
כי זה היה, לא, זה לדעתי היה אחרי ש (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
היה תקלה.

אמי ארבל:
אחרי שיצא הסדר יום.

אליעזר ראוכברגר:
אז בוא,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) זה תקלה.

אליעזר ראוכברגר:
שניה, בוא נחליט כמו וועדת שימור ושלום.

אמי ארבל:
למה?

אליעזר ראוכברגר:
למה לא? אז בוא נבטל את וועדת שימור.

אמי ארבל:
לא, אמרתי מקודם כשלא היית. עם כל הכבוד לוייצמן, וועדת שימור זה שני אנשים, לא כל החלטה שהיא מקבלת היא יכולה להכריח (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
לא מכריחים.

ישראל קלרמן:
לא מכריחים, יוצאים לדיון.

אמי ארבל:
אין בעיה, אז בוא נעשה דיון.

ישראל קלרמן:
אז בוא נעשה דיון.

אליעזר ראוכברגר:
אבל, אבל,

ישראל קלרמן:
זה בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה מסכים איתי שצריך לכבד אותה, את הוועדה.

אמי ארבל:

תמיד אני מכבד את כולם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, בסדר.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל עדיין צריך לדון לגופו של עניין.

<u>חיים כהן:</u>
אנחנו לא חייבים לקבל, זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, על פי חוק הם ממליצים, נכון.

<u>ישראל קלרמן:</u>
חיים, אתה לא אחד מהם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אני אומר,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אתה אחד מהם?

<u>חיים כהן:</u>
(לא ברור) שני אנשים.

<u>אמי ארבל:</u>
נכון, אבל זה מה שאמרתי.

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
והצוותות זה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
וייצמן והוא.

אדיר שוורץ:
לא הבנתי, אתה לא סופר את לורה ורטון?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
אה, לא באים? בסדר, גם פה יכול להיות ככה.

אדיר שוורץ:
אמי, אתה לא סופר את לורה ורטון?

אמי ארבל:
היא לא חברה.

יוחנן וייצמן:
היא חברה. חברה, חברה.

עו"ד אילנית מיכאלי:
לורה לא, חברה,

יוחנן וייצמן:
לורה חברה בוועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:
לורה חברה וגורא חבר והדרג המקצועי חבר ויוחנן חבר,

ישראל קלרמן:
ממלא מקומו.

יוחנן וייצמן:
חיים כהן.

אדיר שוורץ:
וייצמן מדבר כמו איזה שלושה אנשים.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
תודה, תודה.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה ארבע- חמש. בוא, אני חושב שבדרך כלל החלטות שמתקבלות שם הן סבירות. לא אמרתי שתמיד,

אדיר שוורץ:
אבל מה העניין (לא ברור) ?

אמי ארבל:
הלוואי.

אליעזר ראוכברגר:
הן סבירות. לא, לא, לא, אמי, עזוב, בוא.

אמי ארבל:
אני אומר בכנות הלוואי.

אדיר שוורץ:
זה לא שימור מחמיר, זהרי חמה?

יוחנן וייצמן:
זה הרבה יותר משימור מחמיר.

אמי ארבל:
לא, זה לא הוויכוח כרגע.

יוחנן וייצמן:
השימור מחמיר הוא השעון שמש, השעון.

ישראל קלרמן:

השעון.

אדיר שוורץ:
לא, כל הבניין.

יוחנן וייצמן:
ודרך אגב את השעון, לא, ממש לא.

אדיר שוורץ:
השעון הוא לא איזה אובייקט מבודד מהבניין.

יוחנן וייצמן:
לא, סטטוטורית שום דבר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אפשר לדעת מה חילוקי הדעות?

יוחנן וייצמן:
המצא היוצא.

אמי ארבל:
אני אראה לכם.

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לדעת מה חילוקי הדעות? בוא נראה, ונראה אם הם צודקים או לא.

אמי ארבל:
אמרתי, הדבר היחידי שאנחנו אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:
אם הם צודקים,

אמי ארבל:
אתה רואה? יש מאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין שגם בתוך הוועדה שרון פחות או יותר הסכימה בסוף לדברים.

<u>דובר לא מזוהה:</u>
נכון, נכון.

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, היה תיק אחר שאמרתם (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה, אולי בתיק אחר זה היה.

<u>אמי ארבל:</u>
כמו שאמרנו,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא זוכר.

<u>אמי ארבל:</u>
זה רחוב יפו ופה יש רחוב חיים ולרו. אתם רואים?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אמי ארבל:</u>
גם רחוב ולרו הוא רחוב מאד מאד צר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ממול, ממול זה מחנה יהודה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן. הרכבת, אתה רואה אותה.

<u>אמי ארבל:</u>
זה המלון, המלון של כי"ח, כן, זה המלון.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, כן.

אמי ארבל:
כל מה שאנחנו ביקשנו, אנחנו אישרנו את התכנית,

יהודה פרוידינגר:
עץ חיים.

אמי ארבל:
אין לנו משהו דרמטי, כל מה שאנחנו ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:
עץ חיים (לא ברור) מחנה יהודה.

אמי ארבל:
בגלל שהסמטה פה היא מאד קטנה והבינוי הוא בקו בניין אפס, ביקשנו שלכיוון הסמטה שזה קו אפס יהיה שתי קומות ולא ארבע, זאת אומרת שתהיה נסיגה קטנה. זה כל מה שביקשנו.

יוחנן וייצמן:
אנחנו צריכים את זה, אמי, אני אסביר לך משהו. אתה צודק. אלף אני מסכים, כגישה, אלף אתה צודק. אני אסביר, יש שמה את בניין ה (לא ברור) ,

אמי ארבל:
זה הסמטה, תסתכל, זה הסמטה,

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
וזה הפרופורציה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול להעלות את זה ב-GIS?

אמי ארבל:
אני חושב שזה,

יוחנן וייצמן:
תעלה את ה-GIS.

אמי ארבל:
אבל תסתכלו, באמת,

אריאל גולן:
מה יש שם בבניינים ליד, אמי?

אמי ארבל:
תראו, זה ממחיש,

יוחנן וייצמן:
גור קיבלו שמה אפס.

אמי ארבל:
תראו את זה.

אריאל גולן:
כמה קומות?

אמי ארבל:
כל מה שביקשנו,

יוחנן וייצמן:
שש.

אמי ארבל:
זה שלסמטה, תראו פה,

אריאל גולן:
כמה קומות?

יוחנן וייצמן:
זה מה שאני שואל.

אמי ארבל:
כל מה שביקשנו זה שהסמטה הזאתי, חבר'ה, תסתכלו רגע.

אליעזר ראוכברגר:
שניה, שניה, בואו.

אמי ארבל:
כל מה שביקשנו זה שהסמטה הזאתי שזה הרוחב שלה, תראו, זה בן אדם, נמוך האמת לדעתי אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:
כן, נכון.

אמי ארבל:
זה הסמטה, ביקשנו שפה יהיה שתי קומות (לא ברור) פה, ופה בנסיגה, כדי שלא יהיה גובה כזה,

ישראל קלרמן:
כמה נסיגה? כמה נסיגה?

אמי ארבל:
3 מטר.

יוחנן וייצמן:
כלום, הסמטה אפס.

אליעזר ראוכברגר:
זה איפה שערכים שם בפינה?

אמי ארבל:
(לא ברור) זה אפס.

יוחנן וייצמן:

כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה איפה שערכים שם בפינה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, ערכים זה מול גור, זה עוד יותר למטה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אה, זה עוד אחד למטה?

<u>אמי ארבל:</u>
כל מה שביקשנו, ישראל, שתהיה פה נסיגה של 3 מטר, שמי שהולך בסמטה אז יראה את (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) למעלה.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל תראה, זה לא (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא, אני אסביר, כמה זה,

<u>אמי ארבל:</u>
זה הסמטה שאני עומד,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא תעלה רגע, אז בוא נראה את זה, לכן אמרתי, בוא נראה אותה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה אמת, אתה הולך בקניון, אני מסכים איתך, אני מסכים. ההליכה היא בקניון. אבל זה בית כנסת, והוא כל כך חשוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) נעשה הפסקה של אוכל ואחרי ההפסקה.

יוחנן וייצמן:
אבל זה בית כנסת כל כך חשוב, פתוח לכולם,

אמי ארבל:
(לא ברור) משמעותי.

ישראל קלרמן:
יש שמה מניינים כל היום.

יוחנן וייצמן:
פתוח כל היום.

אמי ארבל:
חבר'ה, זה לא בית כנסת, זה ספרייה ו (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
לא משנה, אבל זה,

אמי ארבל:
דירות.

יוחנן וייצמן:
אין פה דירות.

אמי ארבל:
הנה,

ישראל קלרמן:
דירה קיימת,

יוחנן וייצמן:
הם לא מבקשים דירות.

ישראל קלרמן:
קיימת.

<u>אמי ארבל:</u>
קיימת, למה לא?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אה, מה שיש שמה שיש, מה, אני לא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
קיימת, אנחנו לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש שמה דיירים (לא ברור) ,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אבל באמת, (לא ברור) מאד חשובה לעיר. זהרי חמה זה,

(מדברים ביחד)

<u>אמי ארבל:</u>
אין מחלוקת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא הנה, אמי, הסמטה פה, זה גור. זה לא הרבה יותר רחב, הם קיבלו אפס.

<u>אמי ארבל:</u>
מה זה גור?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה גור. סליחה, פה.

<u>אמי ארבל:</u>
איפה גור?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה.

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה את הקברים, נו.

יוחנן וייצמן:
הקברים הם פה, זה הקברים.

אמי ארבל:
נו, מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:
זה הקברים.

אמי ארבל:
אבל זה הסמטה הצרה, פה.

יוחנן וייצמן:
גם זה סמטה צרה, זה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אבל יוחנן, אבל מה ביקשנו? שיעלה את זה ב-GIS,

יוחנן וייצמן:
הנה, אנחנו ב-GIS.

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אריאל גולן:
את הגובה.

אליעזר ראוכברגר:
בתלת ממד.

אמי ארבל:
בתלת ממד.

אליעזר ראוכברגר:
ונהיה יותר חכמים. נראה אם זה באמת כמו שהוא אומר, אם אני עושה ככה,

יוחנן וייצמן:
לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:
אני נוגע בבניין מולי.

יוחנן וייצמן:
כן, כן, התשובה היא כן.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) לייזר,

יוחנן וייצמן:
התשובה היא כן.

אמי ארבל:
זה צר מאד.

ישראל קלרמן:
אבל כל הרחוב (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
אני למדתי שם מלא שנים. סליחה, הסתובבתי שמה מלא שנים.

אליעזר ראוכברגר:
אבל כל מחנה יהודה זה ככה.

ישראל קלרמן:
בדיוק.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:
תראה, זאתי הסמטה, היום אין בסמטה יותר מבניין של שתי קומות, שהמשמעות שהבניין הזה יעלה פה לגובה של כמעט חמש קומות בקו אפס,

אליעזר ראוכברגר:
איפה הבקשה, על איזה בניין?

אמי ארבל:
זה זה לדעתי, נכון?

דובר לא מזוהה:
כן.

דובר לא מזוהה:
כן.

אדיר שוורץ:
כן, זה זהרי חמה מאחורה.

יוחנן וייצמן:
כן.

יהודה פרוידינגר:
כן, כן.

אמי ארבל:
בכל הסמטה אין יותר משתי קומות. אז אמרנו שיהיה נסיגה קטנה, רק בשביל הפרופורציה.

ישראל קלרמן:
של מטר.

יוחנן וייצמן:
אבל אתה מפסיד מלא חדרי תפילה בכל קומה, עוד חדר תפילה, עוד חדר תפילה.

אמי ארבל:

אז יתפללו יותר חזק.

יוחנן וייצמן:
זה יהיה צפוף,

אמי ארבל:
(לא ברור) צפוף שמה, זה בדיוק מה שאני אומר אבל.

יהודה פרוידינגר:
אמי,

אדיר שוורץ:
אמי,

אמי ארבל:
תראה, זה הרוחב של הסמטה. אני מרים פה עכשיו את הקיר הזה ואני חוזר לפה,

יהודה פרוידינגר:
אבל בסדר, אמי, אם אתה עושה בנסיגה, מה אכפת לך שיהיה ארבע קומות בנסיגה?

אמי ארבל:
יש שם, לא התווכחנו על הקומות,

ישראל קלרמן:
לא, הוא לא מתווכח, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:
לא, השיח הוא לא על הקומות.

אמי ארבל:
אין שום וויכוח על הקומות.

אריאל גולן:
(לא ברור) נסיגה של כמה?

יוחנן וייצמן:

קומות, זה בית כנסת. אחרת היינו עושים 10.

דוד:

וייצמן, בין (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידינגר:

עד לגובה של הקדימה, לא?

דוד:

נסיגה של 3 מטר.

יהודה פרוידינגר:

עד לגובה של הקדימה.

יוחנן וייצמן:

זה לא טוב, זה לא בריא. בוא, בסוף בית כנסת צריך תנועה, יש את המדרגות, יש את המערכת, את הסירקולציה של בית כנסת.

ישראל קלרמן:

גם לא, אני לא, מבחינתי,

יהודה פרוידינגר:

מה, נסיגה?

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב,

ישראל קלרמן:

לא צריך נסיגה, אני לא, אני לא. כשמדובר בבית כנסת אין,

אמי ארבל:

אני מנסה לחזור לחתך, אני מתנצל, זה לא עובד.

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטר אתה רוצה כאן נסיגה?

<u>אמי ארבל:</u>
3 מטרים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, באורך כמה?

<u>אמי ארבל:</u>
זה חלקה כזאתי צרה, זה לא כזה משמעותי. זה גם לא כזה משמעותי מבחינת השטח.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אם זה מוריד חדרי תפילה זה כן משמעותי.

<u>אמי ארבל:</u>
חדרי תפילה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה משמעותי מבחינת תכנון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי זה שטיבלאך.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה חלקה צרה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, המקום הזה, (לא ברור) שטיבלאך. מיכל,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מבוקר עד ערב, עד לילה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מי היה, אבא שלך או חמיך, מי היה שמה? חמיה היה שמה רב.

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן?

אליעזר ראוכברגר:
כן, את מכירה את זה, זה שטיבלאך. ושטיבלאך, כל חדר תפילה הוא משמעותי, כל חדר תפילה הוא משמעותי כי זה המהות של שטיבלאך. מה ה המהות של שטיבלאך? חדרים חדרים.

יוחנן וייצמן:
פה אוחזים פה, פה אוחזים פה,

אליעזר ראוכברגר:
ודרך אגב, ככל שמחנה יהודה יותר יגדל, ככה יהיו שם יותר מתפללים.

יוחנן וייצמן:
ברור.

אליעזר ראוכברגר:
כל המתפללים שמגיעים לשמה רובם,

יהודה פרוידינגר:
המתפללים שמה עוברים,

אליעזר ראוכברגר:
ממחנה יהודה.

יהודה פרוידינגר:
זה לא של קהילה מסוימת.

אליעזר ראוכברגר:
הולכים לשוק, קונים, לפני התפילה או אחרי התפילה, חוצים את הכביש ונכנסים לתפילה. מנחה, ערבית,

אריאל גולן:
מנחה ערבית.

אליעזר ראוכברגר:
כן, או שחרית. יש שם, עד 12 יש שם שחרית.

אריאל גולן:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) "פתח פיך ואמלאהו". בשטיבלאך,
דוד:
יש שמה מניינים של מנחה מעריב,

יהודה פרוידינגר:
אחד מתפלל ליד השני, אז (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:
זהו,

אליעזר ראוכברגר:
יש כאלה, אתה בא להתפלל מנחה, יש עוד כאלה אוחזים בשחרית.

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) "פתח פיך ואמלאהו".

אדיר שוורץ:
זהו, אני מתחייב לא להגיע, להפליל את עצמי.

אמי ארבל:
ישראל, תסתכלו. אתה באמת חושב שזה סמטה,

יהודה פרוידינגר:
לייזר,

אמי ארבל:
שאנשים הולכים פה,

יהודה פרוידינגר:
בשטיבלאך, אחד אומר "והלא מי רגליים יפים לה", וההוא אומר, "פתח פיך ואמלאהו",

אליעזר ראוכברגר:
כן.

ישראל קלרמן:
אין לי בעיה.

אמי ארבל:
למה אין לך בעיה?

יוחנן וייצמן:
למה על שלוש,

אמי ארבל:
תסתכל, (לא ברור) בין זה לבין זה לבין זה?

יוחנן וייצמן:
למה שתי קומות אתה חושב שזה סימפטי וחמש לא?

אמי ארבל:
כי,

יוחנן וייצמן:
אני מסכים איתך שאני רוצה,

אמי ארבל:
אני אגיד לך, אני אגיד לך למה. כי בסוף אנשים שהולכים בזה רואים קצת גובה ברחוב, לא רואים הרבה מעבר. וברגע ש-,

ישראל קלרמן:
איך אמרת? חלקה קטנה ובניין בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא רחוב שרואים בו רחוב,

ישראל קלרמן:
זה בית כנסת,

יוחנן וייצמן:
זה לא יפו,

ישראל קלרמן:
זה לא, (לא ברור) הרחוב הזה.

יוחנן וייצמן:
זה לא יוסף מתתיהו, זה לא יוסף שוורץ,

ישראל קלרמן:
אני גם חושב.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, בסדר.

יהודה פרוידינגר:
מה עם מעלית?

אליעזר ראוכברגר:
גמרנו, די, גמרנו. בואו, לא צריך,

יהודה פרוידינגר:
יש שמה מעלית?

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. מה,

יהודה פרוידינגר:
יש שמה מעלית?

אליעזר ראוכברגר:

נגישות? זה בניין ציבורי. צריך נגישות.

יהודה פרוידינגר:
אבל עושים שמה מעלית? יש בתכנית מעלית, אמי?

יוחנן וייצמן:
מספר דברים,

יהודה פרוידינגר:
אמי, יש מעלית בתכנית?

אמי ארבל:
כן.

אדיר שוורץ:
שאלה טובה.

יוחנן וייצמן:
עוד מספר דברים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר שיש.

יוחנן וייצמן:
בקשר ל-,

אמי ארבל:
כן, להמלצה.

יוחנן וייצמן:
בקשר לשימור.

אמי ארבל:
כן, סעיף?

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביקשנו לשמר את החזית. את החזית, את החזית.

<u>אמי ארבל:</u>
ההמלצה היא לשמר את המבנה ההיסטורי הקיים במלואו כראוי למונומנט כולל (לא ברור) ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כולל (לא ברור) שימור כלל המבנה כולל דפנותיו, קירות צדדיים, תקרות קיימות בכל הקומות ההיסטוריות.

<u>אמי ארבל:</u>
זה כתוב.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כתוב. עכשיו, בורות המים לא במלואם ביקשנו. שניה אחת. בורות המים אנחנו ביקשנו לשמר רק את הדרומי.

<u>אמי ארבל:</u>
למה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כי כנראה את הצפוני היו צריכים בשביל המעלית או משהו כזה.

<u>אמי ארבל:</u>
כשאתה אומר לי כנראה אני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה רוצה, אני יכול להסתכל בתמליל. אני לא זוכר כעת. ביקשנו לשמר בדרומי,

<u>אמי ארבל:</u>
סליחה שאני אומר לך את זה כל פעם, אני מתכונן לוועדה, אני יודע מה אני כותב. אתה לא יכול להגיד לי כנראה, אולי, אמרו, לא אמרו. באמת, מה אני אמור לעשות עם זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם תצא אני עוד דקה או שתיים אענה לך, אני חושב שיש שמה את המעלית.

<u>חיים כהן:</u>

(לא ברור) בגלל שהוא גר שמה.

<u>אמי ארבל:</u>
מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני חושב שיש שמה את המעלית.

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) אני מנסה שהדיון יהיה מקצועי ורציני ולא נראה לי ואני חושב.

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? ביקשנו לשמר את הדרומי, אני זוכר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
כנראה שלפרוטוקול אמרו, אמי, אפשר לסמוך עליהם שלפרוטוקול הם אמרו דברים.

<u>אמי ארבל:</u>
לסמוך על מי? הוא לא יודע אבל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הם רוצים בינוי שם.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, בטוח,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מבוקש בינוי במקום של הצפוני ואנחנו אישרנו,

<u>ישראל קלרמן:</u>
כתוב, בורות המים, יישמר בור מים דרומי.

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) אותו, את הדרומי בלבד.

אמי ארבל:
כן, מה דיברו?

ישראל קלרמן:
הוא אומר שאמרו את זה.

אמי ארבל:
חבר'ה, תלמדו, באמת. אני אומר את זה פעם 5,747. אין בעיה,

דובר לא מזוהה:
ו-8.

אמי ארבל:
אין בעיה ש-, לא, זה התיק הבא, 8. אין לי בעיה שוועדה מקומית וגם וועדת שימור תקבל החלטות אחרות ממה שהדרג המקצועי אומר. תנמקו. כשדרג מקצועי אומר אני רוצה לשמור שני בורות מים ואתה אומר אני רוצה לשמר אחד,

חיים כהן:
אתה יודע מה הבעיה בזה? אתה יודע מה הבעיה?

אמי ארבל:
אין לי בעיה, תסביר למה.

חיים כהן:
אני אסביר לך מה הבעיה בזה.

אמי ארבל:
נו?

חיים כהן:
במה שאתה אומר.

אמי ארבל:
למה, מה הבעיה?

חיים כהן:
שאתה כזה בעל כישרון, שאנחנו, כל מה שאנחנו ננסה לנמק אתה מפרק אותנו.

אמי ארבל:
לא נכון.

חיים כהן:
אתה מפרק אותנו.

אמי ארבל:
למה? באלף ואחד פעמים,

חיים כהן:
(לא ברור) ,

אמי ארבל:
למה פה,

חיים כהן:
(לא ברור) ,

אמי ארבל:
אבל חיים, זה לא הוגן, אני אגיד לך למה,

חיים כהן:
אתה הפרופסור,

אמי ארבל:
אני אגיד לך למה.

אליעזר ראוכברגר:
בוא הנה, יש לך בעיה,

אמי ארבל:
אני אגיד לך למה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה תלמיד חכם. הוא לא למד.

אמי ארבל:
אני אגיד לך למה.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה שאני אעלה את משה שפירא שניה על הקו?

אמי ארבל:
לא, רגע, רגע. אני אגיד לך למה זה לא נכון, כי גם פה בדיונים אתם אומרים דברים ואני לפעמים שוקל ואני אומר, אתם צודקים, נכון. ועושים דיון ומקבלים, זה בסדר, אז אני מנמק את זה. כשוועדת שימור אומרת לצורך העניין אני מחליטה ככה והיא לא מנמקת את זה, אני לא יודע להתמודד עם זה.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) עוד רגע, אני מחפש בתמליל,

אמי ארבל:
אולי זה נכון אגב, אבל אני לא יודע, אני לא יודע.

חיים כהן:
יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:
כן? אני בודק, שניה.

חיים כהן:
אנחנו מעכשיו והלאה,

אמי ארבל:
תנמקו.

חיים כהן:
ננמק את זה.

אמי ארבל:
סבבה, תנמקו.

חיים כהן:
מעכשיו בוועדת שימור אנחנו נתחיל לנמק.

אמי ארבל:
מצוין.

יוחנן וייצמן:
נכון, אני רוצה בכלל לנמק. הבעיה שאני לא, אני אתחיל לכתוב את ההחלטות,

אמי ארבל:
הוא לא על המחשב הוא אומר, זה בעיה.

יוחנן וייצמן:
כן, מהיום אני אכתוב את ההחלטות ואני אנמק. אני יכול להקריא את מה שאמרה האדריכלית שהציגה.

אמי ארבל:
מה עם קריית יובל, באחת?

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לגמור את הכל, הפסקה, ואז יישאר רק קריית יובל. אבל בוא נרוץ, לא נשאר לנו פה עוד הרבה תיקים,

ישראל קלרמן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
גם אני לא יודע אם יש פה זה,

יוחנן וייצמן:
תראה, הם הולכים,

ישראל קלרמן:
אחד אולי, אחד.

אליעזר ראוכברגר:
אחד או שניים.

אדיר שוורץ:
יש פה כמה תיקים שייקחו,

אליעזר ראוכברגר:
לך יש?

אדיר שוורץ:
לא, גרונר וזה, יש פה כמה תיקים שייקחו זמן.

אליעזר ראוכברגר:
גרונר? (לא ברור) גרונר?

יוסי חביליו:
זה עכשיו.

אדיר שוורץ:
.22

אמי ארבל:
מה הבעיה להשמיש את בור המים?

יוחנן וייצמן:
לא, את השני כן, הצפוני הושמש. (לא ברור) ייהרס, צריכים אותו, צריכים אותו לבנייה. לא מצליחים אחרת.

אמי ארבל:
דווקא בגלל שזה מבנה היסטורי ודווקא בגלל שזה,

יוחנן וייצמן:

יש להם גרם מדרגות, היא הראתה לנו את זה על השרטוט, אני כעת נזכר, אני קורא את התמליל פשוט. אני יכול להקריא מה שהיא כותבת. אנחנו רוצים להשמיש את בורות המים בצורה יפה. עשיתי פשוט חיפוש על המילה הצפוני. משמרים את הקמרונות, קימרון אחד ב (לא ברור) של הבור הדרומי, הבור הצפוני בלית ברירה, מאד מוגבלים במקום, יש לנו גרם מדרגות לשימור בקומה א', לא רוצים לגעת בו, מצומצמים עם המדרגות. לכן אין לנו ברירה אלא להרוס חלק מהבור בתיאום עם רונן, אני לא יודע מי זה הרונן הזה, כנראה מוועדת שימור.

<u>אמי ארבל:</u>
הם יכולים להתאמץ טיפה יותר, אליעזר, אה, וייצמן. הם יכולים להתאמץ טיפה יותר. נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
השאלה, יש לי עוד שאלה אליך שהיא די ערכית.

<u>אמי ארבל:</u>
נו?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עכשיו, בלי קשר לסוגייה הזאתי. כל בור מים ראוי לשימור?

<u>אמי ארבל:</u>
לא.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא.

<u>אמי ארבל:</u>
רק כשמחלקת שימור אומרת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז זה נבחן והחלטנו שלא.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל זה לא נבחן, זה בדיוק העניין.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה נבחן, זה נבחן בוועדת השימור.

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא נבחן, כי התשובה היחידה שאתה אומר להרוס את בור המים כי היזם אמר שהוא צריך לבנות שמה. זה לא טיעון אבל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה כן טיעון.

<u>אמי ארבל:</u>
איך זה טיעון?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הם עושים שמה מעלית.

<u>אמי ארבל:</u>
לשמר.

(מדברים ביחד)
דוד:
(לא ברור) תורה מסיני?

<u>אמי ארבל:</u>
זה לא תורה מסיני. אין לך מושג כמה אני רב עם שרון, אתם לא יודעים את זה, אגב.
דוד:
למה?

<u>אמי ארבל:</u>
בהמון דברים, כי אתם לא צריכים לדעת כל דבר. אבל יש לנו דיון מקצועי, והרבה פעמים כששרון באה (לא ברור) לא הגיוני ולא מקובל ולא סביר, אתם לא יודעים את זה. כי אני באמת, אתה יודע, אני באמת חושב (לא ברור) שאני בן אדם סביר. אני שומע את הכל ומנסה לתכלל ולהגיע להחלטות נכונות. אבל מה שמצחיק,
דוד:
(לא ברור) אם היית בפוניבז',

<u>אמי ארבל:</u>
נו?

דוד:
היית מהשפיצים של הישיבה.

<u>אמי ארבל:</u>
תודה, אולי בגלגול הבא. מה שאני אומר,
דוד:
עוד יש לך סיכוי.

<u>אמי ארבל:</u>
אולי, בגלגול הבא. אני אומר, בסוף אנחנו באמת מנסים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא, אני רואה, תראה, אני לא, בוא, אם היינו מביאים את זה לפה הם היו מסבירים, אבל אני רואה שאני שאלתי אותה, למה את לא רוצה מעל הבור לעשות טור ממ"דים? אז היא ענתה לי שזה, היא לא יכולה להכניס את זה שמה, אלא אם כן אין לה מקום למקם את המעלית. היא הסבירה את עצמה טוב מאד. אני לא אמור לזכור כל מילה שנאמרה, אני כן מקריא לה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
רגע, זה ה-trade off, מעלית ובור? משמעותי. אם זה נגישות זה ערך חשוב יותר מעוד חדר.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל בואו, היא יכולה לשמור ולעשות את המעלית בכל מקום, זה לא, אני באמת חושב שהיא יכולה לפתור את זה, וייצמן. בוא.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
היא לא יכלה לפתור את זה.

<u>אמי ארבל:</u>
היא יכולה, תאמין לי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
היא לא יכלה.

<u>אמי ארבל:</u>
שאם תהיה החלטה היא תפתור את זה.

יוחנן וייצמן:
היא לא יכלה לפתור את זה.

אדיר שוורץ:
למה, וייצמן?

יוחנן וייצמן:
תאמין לי שהיא יכלה.

יוחנן וייצמן:
כי היא לא הצליחה, הם ישבו קודם, ישבו עם איזה מהנדס חיצוני, רונן,

אדיר שוורץ:
אם אפשר גם וגם, מה רע?

יוחנן וייצמן:
אבל זה לא עובד.

אדיר שוורץ:
אבל הוא אומר שזה כן עובד, ואמי אני סומך עליו.

אמי ארבל:
לא, אני לא יודע, אני לא בדקתי את זה, אני אומר, אני לא בדקתי את זה,

יוחנן וייצמן:
הם בדקו את זה, הם בדקו את זה, זה לא עובד.

אדיר שוורץ:
אז בואו נעשה משהו מרוכך.

אמי ארבל:
שווה מאמץ.

אדיר שוורץ:
כן, שווה מאמץ, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
אתה יודע מה? אין לי בעיה שייבחן שימור, אבל,

אדיר שוורץ:
שווה מאמץ. משהו מרוכך, קדימה. באמת חבל. בור מים זה משהו מיוחד שהוא חלק מההיסטוריה.

אמי ארבל:
במיוחד במבנה ציבור שהוא,

יוחנן וייצמן:
נכון, אני מסכים איתך.

אמי ארבל:
מבנה כזה חשוב.

יוחנן וייצמן:
אני מסכים, לכן הם משמרים את הבור.

אדיר שוורץ:
מבחינתי שיעשו בזה מקווה.

יוחנן וייצמן:
מה?

אדיר שוורץ:
שיעשו מזה מקווה.

דובר לא מזוהה:
אין פה צורך,

אדיר שוורץ:
שיעשו בריכה שפתוחה בשבת. מה אכפת לי מה יעשו עם זה? אבל,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:
שוין, אז בלי זה, אבל עדיין אפשר לשמר את זה ולעשות מעלית. אפשר לנסח את זה מרוכך?

אמי ארבל:
שיתאמצו קצת (לא ברור) להתאים לוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:
אני מציע לנסח את זה ככה,

אמי ארבל:
ולא יבואו ויגידו אנחנו לא יכולים.

יוחנן וייצמן:
שניה אחת, אני,

אמי ארבל:
יש לסמן את בור המים הקיים לשימור,

יוחנן וייצמן:
לא, יש לסמן את בור המים הדרומי לשימור, ולבחון את שימורו ולהשמישו, ואת בור המים הצפוני תכתוב לשמר. עכשיו, פרטי הפנים המקוריים,

אמי ארבל:
הצפוני אמרת לא, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:
הצפוני לבחון. את הדרומי לשמר, את הצפוני לבחון.

אמי ארבל:
לא, אז בוא נכתוב, בוא נשאיר את הסעיף הזה כמו שזה, וככל שיוכח שלא ניתן לשמר את בור המים,

יוחנן וייצמן:
הצפוני,

אמי ארבל:
הצפוני, ניתן יהיה לסמן אותו להריסה.

יוחנן וייצמן:
בסדר. עכשיו פרטי הפנים, תוריד.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
פרטי פנים אפשר להוריד,

יהודה פרוידינגר:
יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:
מה?

יהודה פרוידינגר:
בור אחד לא יספיק לתשליך, איפה ייכנסו כל העבירות בבור אחד? לא יספיק.

יוחנן וייצמן:
יש את הבור של גור.

אמי ארבל:
הלאה.

יוחנן וייצמן:
את גג הרעפים,

אמי ארבל:
כן?

יוחנן וייצמן:
תוריד כי יש שמה את, ותשאיר את 7. סעיף 7 הוא בסדר.

אמי ארבל:
למה להוריד את 6?

יוחנן וייצמן:
את 6 יש שם רק את, אין שום עניין בגג רעפים היסטורי, בוא, פעם אחת נחליט את זה.

אמי ארבל:
למה לא?

יוחנן וייצמן:
אין עניין ברעפים היסטוריים, הם רקובים, ובן אדם שבונה,

ישראל קלרמן:
יורד גשם בהם.

יוחנן וייצמן:
הם רקובים.
דוד:
יעשו רעפים יפים.

ישראל קלרמן:
יש (לא ברור) את הישנים האלה,

יוחנן וייצמן:
בוא. בא מישהו חדש למחלקת שימור (לא ברור) נוסף דבר חדש, לכל תכנית שימור, תשמרו את הרעפים.

ישראל קלרמן:
מה זה?

יוחנן וייצמן:
לא צריך, מיותר.

אמי ארבל:
למה? תסביר לי שימורית.

אדיר שוורץ:
אמי,

יוחנן וייצמן:
מה?

ישראל קלרמן:
אין בהם מה (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
כי אתה בונה בניין חדש, תביא רעפים טובים, זה הכל.

אמי ארבל:
חלק מערכי השימור שיש בבניין זה גם רעפים, אם זה חלק מהבניין,

ישראל קלרמן:
הצורה.

יוחנן וייצמן:
לא, ממש לא.

אדיר שוורץ:
הוא לא אומר לבטל את הרעפים, הוא אומר (לא ברור) את הרעפים ממש.

ישראל קלרמן:
(לא ברור)

אדיר שוורץ:
של מראה הרעפים.

אמי ארבל:
אם אפשר, מה אכפת לי?

ישראל קלרמן:
אין בהם שום אלמנט,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
כי הם רקובים.

אמי ארבל:
למה?

יוחנן וייצמן:
ברוב המקרים.

אמי ארבל:
אולי זה מסורת בנייה ישנה,

ישראל קלרמן:
הם נוזלים. לא.

אמי ארבל:
אולי זה רעפים מיוחדים.

ישראל קלרמן:
לא, הרעפים, לא,

יוחנן וייצמן:
אם זה רעפים מיוחדים הוא ישמר את זה ממילא.

ישראל קלרמן:
כן.

יוחנן וייצמן:
ורוב הרעפים הם רעפים ישנים.

יהודה פרוידינגר:
אבל רגע, רגע, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:
מה רגע, רגע?

יהודה פרוידינגר:
שניה. יש פה משהו על המרפסת גם.

ישראל קלרמן:
רגע, רגע, רגע, מה רגע, רגע?

אדיר שוורץ:
אל תצעק על יהודה, תצעק עליו.

יוחנן וייצמן:
המגדל התצפית (לא ברור) ,

יהודה פרוידינגר:
מה זה המרפסת גם?

ישראל קלרמן:
איך הגעת למרפסת? עכשיו על רעפים.

אמי ארבל:
זה אחרי זה.

יוחנן וייצמן:
לא משנה, הוא השאיר מגדל תצפית. לא, לא, בסדר.

יהודה פרוידינגר:
בסוף 6. מה שמחקת בסוף 6.

אמי ארבל:
זה רשום פה.

יוחנן וייצמן:
רשום אחרת, זה בסדר. סעיף 6 זה בסדר.

ישראל קלרמן:
דיברו על הרעפים, דיברו על הרעפים,

יהודה פרוידינגר:
לא הרעפים, (לא ברור) מה אכפת לי, שיחליפו. אבל אם יהיה לו נזילה או יהיה לו (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
זה מה שאמרתי.

יהודה פרוידינגר:
מה, (לא ברור) רעפים מ-1940, אז מה? כל פעם שהיו זורקים מלמעלה זבל היו שוברים רעפים, לאט לאט כל פעם היינו צריכים להחליף את כל הרעפים.

אליעזר ראוכברגר:
ובסוף הכל התחלף.

יוחנן וייצמן:
בסעיף 10,

אמי ארבל:
מה אמרנו, לגבי הנסיגה אמרנו לבטל? אני כבר לא זוכר.

יוחנן וייצמן:
מה, מה ?

ישראל קלרמן:
כן, כן, כן.

אמי ארבל:
נסיגה אמרנו לבטל?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוחנן וייצמן:

אישרנו כאילו את הזהו. בסעיף 10, לא תותר פגיעה בקירות וקמרונות היסטוריים לשימור, אז אחרי, קמרונות לא, אבל קירות אלא לצורך חיזוקים.

<u>אמי ארבל:</u>
באיזה סעיף?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסעיף 10.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
10.

<u>אמי ארבל:</u>
10.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
10? זה 11.

<u>אמי ארבל:</u>
אה, זה עכשיו 14. זה 14, פה? לא.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, כן.

<u>אמי ארבל:</u>
נו, אז מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז את הקמרונות, לקירות כן לתת דיקוק אם צריך לצורך חיזוקים.

<u>אמי ארבל:</u>
לא בקמרונות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמי ארבל:</u>
רק לא לפגוע בקמרונות?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ולא לפגוע בקמרונות. כן, זה מה שהתכוונתי.

<u>אמי ארבל:</u>
לא יותרו דיקוק ופגיעה בקמרונות. אוקי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עכשיו, אין להציע חפירה אלא בתיאום מהנדס. סעיף 4, את החפירה,

<u>אמי ארבל:</u>
איך הגעת ל-4?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
דקה. כי אני לא רואה אותו בהחלטת וועדת שימור, אני רואה תוספת שלך. בסעיף 4 כתבת, אין להציע חפירה תחת המבנה ההיסטורי, מונומנט נדיר (לא ברור) תכתוב ככה, ככל ומוצעת חפירה יש להגיש חוות דעת מהנדס שימור. הפוך, תתחיל ב-, המילים הראשונות. ככל ותוצע,

<u>אמי ארבל:</u>
עדיף ככה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני יודע.

<u>אמי ארבל:</u>
ככל ותוצע חפירה (לא ברור) מהנדס שימור.

יוחנן וייצמן:
ראית, כן?

אמי ארבל:
כן, הלאה.

אליעזר ראוכברגר:
זהו.

אמי ארבל:
יאללה.

יוחנן וייצמן:
שניה, שוב, דקה. אז בוא, יש לך מוקשים פה,

אמי ארבל:
איזה מוקשים?

יוחנן וייצמן:
ההרחבה באגף האחורי מותנית ולא בפגיעה בבור המים.

אמי ארבל:
נו?

יוחנן וייצמן:
אז התשובה היא כן.

אמי ארבל:
סעיף, סעיף, סעיף .

יוחנן וייצמן:
סעיף, כרגע זה 8 אני חושב. 8.

אליעזר ראוכברגר:
היית ב-10, איך חזרת לזה?

יוחנן וייצמן:
דקה.

אמי ארבל:
איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:
8 של כעת.

אמי ארבל:
זה 8 מה שתיקנו עכשיו.

יוחנן וייצמן:
הסעיף שמתחיל, ההרחבה באגף. זה, שוב, הוא סותר את ההחלטה שלנו מקודם.

אמי ארבל:
ההרחבה באגף האחורי שפונה לסמטה מותנית בחוות דעת מהנדס שימור (לא ברור) ללא פגיעה בבור המים.

יוחנן וייצמן:
אז לא, אז ברור שלא זה הסיבה.

אמי ארבל:
זה הצפוניי?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) המותנית, כן.

אמי ארבל:
זה הצפוניי?

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:

טוב, נו. אוקי.

יוחנן וייצמן:
בסדר.

אמי ארבל:
מוקשים. (לא ברור) מוקשים.

יוחנן וייצמן:
לא, זה. בסדר.

אמי ארבל:
טוב. 22 בסדר היום, תכנית 1167469, תכנית בסמכות הוועדה,

יוסי חבילו:
רגע, לגבי הקודם, אמי, אתה השתכנעת מהם או שיש לך עמדה אחרת? כי אני, אם לא אני בעמדה שלך.

אליעזר ראוכברגר:
תכתבי ב-,

אמי ארבל:
אני לא מצביע,

יוסי חבילו:
אז אני,

אמי ארבל:
אני לא מצביע, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:
הוא בעמדה של אמי. הלאה.

יוסי חבילו:
אני הייתי רוצה לאמץ את עמדת מהנדס העיר בתכנית הזאת.

אליעזר ראוכברגר:
מאה אחוז,

יוסי חבילו:
21,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר גמור.

יוסי חבילו:
לא 22.

חיים כהן:
שמה הוא? תנמק, תנמק. אתה כל פעם אומר,

יוחנן וייצמן:
כן, כעת הגיע תורך.

חיים כהן:
(לא ברור) תנמק.

יוסי חבילו:
למה?

חיים כהן:
תנמק.

יוסי חבילו:
אני יש לי (לא ברור) כמו אמי,

חיים כהן:
תנמק, תנמק.

יוסי חבילו:
שאתה אחזת עליו כגדול.

חיים כהן:
אז תנמק.

יוסי חבילו:
אז אני מצטרף לנימוקים שלו.

חיים כהן:
אבל תנמק.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה, הלאה, נו, קדימה.

יוחנן וייצמן:
הבא זה גרונר?

אמי ארבל:
(לא ברור) מצגת על גרונר, מיכל?

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול בינתיים לדבר איתו על מוקשים שמה.

תיק 1167469

אמי ארבל:
כן, תכנית 1167469, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בדב גרונר 10 תלפיות מזרח. יש פה תכנית שמציעה מתחם לפינוי בינוי. המתחם היום כולל מספר בניינים ו-88 יחידות דיור, והתכנית מציעה מכפיל של 4.43 שזה די מקובל בשכונה.

יוסי חבילו:
זה גדול מאד,

אמי ארבל:
סדר גודל של 4 נקודה (לא ברור) ,

יוסי חבילו:

ראינו שב-3.5 מרוויחים בשכונות,

יוחנן וייצמן:
באיזה שכונה?

אמי ארבל:
בארמון הנציב, זה בארמון הנציב.

יוחנן וייצמן:
לא, אני שאלתי את יוסי באיזה שכונה,

יוסי חביליו:
בשכונות טובות מאד.

יוחנן וייצמן:
.3.5

אליעזר ראוכברגר:
כמה הם מציעים?

אמי ארבל:
.4.43

יהודה פרוידינגר:
וואי, זה הרבה.

אליעזר ראוכברגר:
כמה יחידות דיור?

אמי ארבל:
390 סך הכל יחידות, כשקיים היום 88, תוספת של 302 יחידות דיור. התכנית למעשה מציעה גם, אני אפתח את זה רגע כי אני,

יוסי חביליו:
תאמין לי, הורסים את העיר. אני בא לוועדה, אני לא יודע מה לעשות, לקבור את עצמי. עוד 30 ועוד 40 ועוד 50 ועוד 60, יאללה,

חיים כהן:
מה, יש ביקוש, כל העולם רוצה לבוא לארץ ישראל.

יוסי חבילו:
אני אומר לך, כל מי שיש פה עוד 10-20 שנה יגידו, אתם הרסתם את ירושלים.

יהודה פרוידינגר:
נכון, אני אומר את זה גם.

יוסי חבילו:
רק חבילו וקצת אחרים התנגדו.

חיים כהן:
לא, את זה לא יגידו.

ישראל קלרמן:
את זה בחיים לא יגידו, יגידו (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
השאלה אם אני אהיה פה בשביל להגיד את זה.

יהודה פרוידינגר:
לא, יגידו, רק חבילו שהיה יכול לעצור לא הגיע לוועדות בשביל להתנגד.

יוסי חבילו:
למה? אני מגיע לכל תב"ע בשביל להתנגד. עם כל הכבוד, יהודה פרוידינגר, שאני מעריך את העבודה שלך שאתה לא מקבל שכר.

יוחנן וייצמן:
יוסי, אני יכול להגיד לך רק דבר אחד. אם כל ההצעות שלך יתקבלו אז עוד 20 שנה יגידו מי הרס את ירושלים ונתן לה,

יוסי חבילו:
לא, הפוך.

יוחנן וייצמן:
להתנוון.

יוסי חבילו:
ונתן להתנוון,

יוחנן וייצמן:
מי ניוון את ירושלים.

יוסי חבילו:
אה, בטח. יתחרט. טוב, אבל רגע, אני מציע,

יוחנן וייצמן:
אין בעיה, יוסי,

אמי ארבל:
אני רק פותח את המצגת, שניה.

יוחנן וייצמן:
יופי, יופי, בוא נעשה כעת סדר. כמה בניית דירות לדעתך אישרנו היום לחרדים וכמה לחילונים באחוזים.

יוסי חבילו:
לא,

יוחנן וייצמן:
בסדר היום הזה, אדוני, יש פה שני דפים,

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול לעשות את זה אחרי הוועדה?

יוחנן וייצמן:
לא, הרגע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) עם אמי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול לעשות את זה אחרי הוועדה?

יוסי חבילו:
אני לא דיברתי על חרדים.

עו"ד אילנית מיכאלי:
לא נספיק לכפרות, לא נספיק,

יוסי חבילו:
אני בכלל לא דיברתי על החרדים, תאשרו לחרדים.

יוחנן וייצמן:
אמרת, אמרת שאנחנו נותנים לחרדים.

יוסי חבילו:
לא, אמרתי במירכאות,

יוחנן וייצמן:
אמרת, אם יקבלו את ההצעות שלנו העיר תהיה חרדית. תגיד לי כמה אישרו היום לחרדים וכמה לחילונים.

יהודה פרוידינגר:
באלפיים,

יוסי חבילו:
לא, אני התכוונתי בהפוך, לא הבנת אותי.

יהודה פרוידינגר:

ב-2060,

יוסי חבילו:
תפסיק לצרוח.

יהודה פרוידינגר:
(לא ברור) הכל לחרדים.

יוחנן וייצמן:
עוד קודם. אבל, זה לא קשור.

יוסי חבילו:
רק הזמן יגיד למי אישרנו את הדירות האלו.

יהודה פרוידינגר:
זהו.

יוחנן וייצמן:
כן.

יוסי חבילו:
אבל כרגע ההתנגדות שלי הייתה בשכונות שהם לא חרדיות.

יוחנן וייצמן:
נכון.

יוסי חבילו:
תבנה את המגדלים אצלכם.

יוחנן וייצמן:
אני בעד. אז אתה מצביע נגד מגדלים, כשאני מציע מגדלים אצלנו אתה מתחיל לצעוק אני עם אמי. אתה מבין את הקרקס שאתה עושה פה?

יוסי חבילו:
לא, כי אתם רק עם היזמים אתם.

חיים כהן:
כשהוא מציע מגדלים, בכלל,

יוחנן וייצמן:
כן.

חיים כהן:
הוא נגד אמי.

יוחנן וייצמן:
כן. לא,

יוסי חבילו:
אני נגד מגדלים.

יוחנן וייצמן:
הוא אומר בשכונות שלכם תעשו מגדלים.

יוסי חבילו:
לא, אני, בגדול אני נגד מגדלים בכלל.

אליעזר ראוכברגר:
הוא מצביע, נגד שתי קומות הוא מצביע. אנחנו רוצים ארבע, לא יותר, הוא אמר שתיים,

יוסי חבילו:
תלוי איפה,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו רוצים ארבע,

יוסי חבילו:
תלוי איפה.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה משנה? מקור ברוך, מה. בשכונות שלנו.

יוסי חבילו:
אני מציע בתכנית הזאת שנשמע את המחלקה החברתית, כי,

אליעזר ראוכברגר:
מה המחלקה החברתית? אני עוד לא יודע על מה מדובר, אתה כבר מדבר איתי על מחלקה חברתית? הוא אפילו לא הציג את זה, הוא לא אמר מה יש פה.

יוסי חבילו:
בסוף ההצגה שלו, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
אה, ברור שנשמע אותם.

יוסי חבילו:
יש להם המלצה,

אליעזר ראוכברגר:
גם אם אתה לא תרצה לשמוע אותם אנחנו נשמע אותם.

רותם פסו:
אני פה בשביל כל התכניות של התחדשות עירונית, אל תדאגו.

אליעזר ראוכברגר:
אני אומר, גם אם יוסי לא רוצה שנשמע אותם אנחנו נשמע אותם.

יוסי חבילו:
אה, יופי, יופי, מגיע לך צל"ש.

אליעזר ראוכברגר:
נו, אמי?

אמי ארבל:
רגע, זה לא עולה לי.

יוחנן וייצמן:

אישרנו היום יותר מ-90% חילוני,

אליעזר ראוכברגר:
אז תסביר בעל פה,

יוחנן וייצמן:
בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
בוא נתקדם, בחייך. אנשים רעבים, רוצים לאכול צהרים. מה, כבר, איך אמרה אילנית? אנחנו כבר לא נגיע לכפרות גם.

אמי ארבל:
הנה, הנה.

יוסי חבילו:
אני מקווה שאף אחד לא שוחט תרנגולות פה.

אליעזר ראוכברגר:
בטח ששוחטים.

יוסי חבילו:
אתה שוחט?

אליעזר ראוכברגר:
בטח, אצלי בלשכה. ואני שופך את זה אליך, למטה, לקומה 5.

יוסי חבילו:
זה לא מצחיק, זה לא מצחיק.

ישראל קלרמן:
למה לא מצחיק?

אמי ארבל:
אל תשאל שאלות מיותרות,

ישראל קלרמן:
מה שאתה אומר יותר מצחיק.

אמי ארבל:
שלא תקבל תשובות מיותרות.

יוסי חבילו:
לא, כי דווקא אני יודע שהוא אמר שהוא יותר בעד כסף בעבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:
גם אנחנו בעד כסף.

יוסי חבילו:
אה, כן, אתה.

אמי ארבל:
אוקי, תראו, זה עלה, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אמי ארבל:
ארמון הנציב, זה מתחם י"ד, אני מזכיר, תכנית ארמון, שכונת ארמון הנציב חולקה בזמנו, כשעשינו את תכנית האב, לחלוקה למתחמים לפי כל המתחמים בשכונה, זה נקרא מתחם י"ד. התכנית מדברת כרגע, כמו שאמרתי, על 88 יחידות דיור במצב הנכנס, ו-390 במצב היוצא, מכפיל, כמו שאמרתי, 4.2.

יוסי חבילו:
4.43.

אמי ארבל:
אני מקריא רגע.

יוסי חבילו:
אני גם קורא, מפה.

<u>אמי ארבל:</u>
נו, מה יהיה? קשה היום עם המחשב הזה. נעשה ככה אולי. אוקי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה גודל השטח?

<u>אמי ארבל:</u>
הנה, תיכף יהיה הכל. אנחנו נמצאים, כבר אמרנו, בשכונת ארמון הנציב, מתחם י"ד זה מתחם שנמצא, אופס,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, זה גרונר כעת.

<u>ישראל קלרמן:</u>
המשכת ל-22?

<u>אמי ארבל:</u>
כן, כן, אני מדבר על 22 עכשיו. המחשב מתקשה. הנה, זה המתחם שאתם רואים, מתחם י"ד שמסומן פה בכחול, בשכונה, ואם פה היום זה הציר של הרכס והכניסה העיקרית לשכונה, עוברים את המתנ"ס, יורדים למטה, המתחם נמצא כאן. היום במתחם יש, זה המתחם, יש בו חורשת עצים מאד יפה בחלק המזרחי של רחוב עולי הגרדום. יש פה שורת בניינים, (לא ברור) שורת הבניינים האלה. פה מתחת יש מגרש חום שאחרי זה נתייחס אליו. תכנית מתאר 2000, תכנית אב שכונתית, סימנה את זה כמתחם י"ד. זה שתי תכניות שמקודמות במקביל מתחת או ממערב, תכנית אחת שכבר נמצאת לקראת מתן תוקף ועוד אחת שמשלימה אותה באזור הזה על רחוב שלמה בן יוסף, (לא ברור) והכל מגורים. אלה המבנים הקיימים, מבנים של שלוש ארבע קומות, לא, זה די שגרתי לבניינים שיש בארמון הנציב. התכנית למעשה מציעה לקחת את כל הבניינים האלה ולהרוס אותם, ותיכף נגיע לתכנון החדש.

<u>אריאל גולן:</u>
ארמון הנציב 22. דב גרונר.

<u>יוסי חביליו:</u>
הנה, בבקשה, תראה מה מציעים, איזה יופי בובה.

<u>אמי ארבל:</u>

התכנית מציעה כרגע במתחם הזה,

יוסי חבילו:
תעלה רגע להדמיה.

אמי ארבל:
שניה, שניה, רגע.

אריאל גולן:
מה רע בזה? יפה מאד.

אמי ארבל:
נו, מה יהיה? אני מתנצל בשם המחשב. התכנית מציעה פה כרגע שלושה בניינים והקצאה של מגרש חום ושמירה על כל החורשה שסך הכל זה כן מאפיין חזק בשכונה, לכן אנחנו רוצים לשמור עליה ולא להרוס אותה, למרות שלכאורה זה בעיה כי אז הבינוי לא תופר כמו שצריך את הטופוגרפיה אבל כן חשבנו שנכון לשמור, זה שצ"פ של כמעט שלושה דונם. וזה מה שמוצע, שלושה מגדלים, זה החלק הזה, זה שלושת הבניינים, כל אלה זה תכנית אחרת, עתידית. זה אחד, שניים, שלושה בניינים והמגרש החום הזה. אנחנו ביקשנו במסגרת הדיונים לבחון חלופה של להחליף בין המגרש החום למעשה ל-, בגלל שיש פה, זה עכשיו התכנית עצמה, אמרתי, שלושה מגדלים ושטח חום,

יוסי חבילו:
פה באמת כתוב 4.2,

אמי ארבל:
זה החורשה,

יוסי חבילו:
אבל אצלך כתוב 4.43.

אמי ארבל:
שניה, זה לא באמת חשוב, יוחנן, אה, יוסי.

יוסי חבילו:
תוריד את זה ל -3.5,

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו,

יוסי חבילו:
נתחיל לדבר.

אמי ארבל:
אנחנו בעצם ביקשנו שהשטח החום יעבור ויהיה צמוד לשטח החום הזה כדי לייצר שטח חום גדול ואפקטיבי, שלושת המגדלים לקחת פשוט שמאלה, להדביק אותם שמאלה. זה החלופה שהוצאתי לפי ההזזה הזאתי. עדיין שומרים על השצ"פ, שלושה המגדלים זזו למעשה שמאלה ופה מייצרים שטח חום צמוד למגרש החום הזה כדי שיצא לנו מגרש גדול של 3 דונם,

אליעזר ראוכברגר:
זה יותר הגיוני.

אמי ארבל:
נכון, אנחנו משתדלים להיות הגיוניים, אמרתי את זה כל היום.

אליעזר ראוכברגר:
דרך אגב, הסיבה של 4.2 ו-4.4 זה בגלל שפה זה 370 יחידות דיור, פה זה 390.

אמי ארבל:
בסדר. כרגע זה מצגת, ואנחנו מתייחסים להמלצה ולמסמכי התכנית, יוסי, לא למצגת. אבל זה רק כדי להמחיש את זה. וזה התוצאה שמתקבלת, שלושה בניינים, התכנית כן מגשרת על הפרשי הטופוגרפיה ברחוב התחתון.

אליעזר ראוכברגר:
מה הגובה פה? 20, 30, כמה?

אמי ארבל:
תיכף אני אראה את הגובה.

יוסי חבילו:
31 ו-28.

אמי ארבל:
הנה, יוסי יודע. זהו, זה הפרויקט.

<u>אריאל גולן:</u>
יפה מאד.

<u>אמי ארבל:</u>
יאללה, יוסי.

<u>יוסי חבילו:</u>
תוריד, תוריד. כן, לא, אני,

<u>אמי ארבל:</u>
זה להשאיר?

<u>יוסי חבילו:</u>
כן, תשאיר את זה גם, כן.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
הוא צריך לצלם, להראות למה הוא מתנגד ישר,

<u>יוסי חבילו:</u>
בדיוק.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
לקותי פוגרמנסקי.

<u>יוסי חבילו:</u>
אה, לקותי היום? או לגמיש?

<u>אמי ארבל:</u>
יאללה, יוסי.

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
יש יום לזה יום לזה, אה? תלוי מתי הוועדה יושבת.

יוסי חבילו:
זה בעיה, אני צריך,

אמי ארבל:
יוסי, דבר.

יוסי חבילו:
לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אולי לפני שהוא מדבר נשמע קודם את רותם?

יוסי חבילו:
כן, זה מה שביקשתי,

רותם פסו:
אני אתן את ההתייחסות.

יוסי חבילו:
בגלל ש-,

אליעזר ראוכברגר:
כן, קדימה.

יוסי חבילו:
אני חושב שבעקבות הדיבור שלו יכול להיות שזה יחסוך לנו את הדיון.

אליעזר ראוכברגר:
אז בוא נשמע אותו.

רותם פסו:
המתחם, המתחם הזה הגיע לפורום להתחדשות עירונית לפני משהו כמו שנה, באוגוסט 23', קיבל הנחיות ומאז בעצם לא קיבלנו עדכון כמו שצריך. זאת אומרת, היזם לא פעל לפי הנוהל החברתי. לנו כרגע אין תמונת מצב עדכנית על המתחם הזה, גם אין לנו מיפוי של אזרחים וותיקים ואנשים עם

מוגבלויות שזה משהו סטנדרטי בנוהל העירוני. זה יזם שיש לו עוד תכניות בעיר, זה יזם שישב אצלנו בפגישה לפני חודש,

אליעזר ראוכברגר:
איזה יזם?

רותם פסו:
גולדן סיטי. אי אפשר להגיד שהוא לא מכיר את הנוהל. לכן בנסיבות האלה, וגם בעיקר בגלל שבהנחיות שכבר ניתנו לו אז ובבדיקה שעשינו אז זיהו כל מיני מורכבויות, אז אנחנו ממליצים להוריד את זה מסדר היום, שישלימו את מה שהם צריכים להשלים ושיחזרו לדיון.

אריאל גולן:
הייתה בהפקדה חוות דעת חיובית, לא?

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

יוסי חבילו:
אז אני מציע בשלב הזה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אמי,

יוסי חבילו:
לפני שאני יורד לקומות,

אליעזר ראוכברגר:
מה האמירה שלכם?

יוסי חבילו:
רגע, שניה.

אמי ארבל:
חיובית.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, אני רוצה לשמוע את אמי. מה?

<u>אמי ארבל:</u>
הוא עמד בתנאי סף ב-25.8, זה כבר מתחיל להיות גבולי מבחינת הוועדה המקומית.

<u>אריאל גולן:</u>
לעשות את זה תנאי להפקדה אולי.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני רוצה לדבר עכשיו, בבקשה, אליעזר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כן, דבר, דבר.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני, הרי אנחנו תמיד אומרים שאנחנו מתחשבים בהמלצות של המחלקה, שאני טוען שהן צריכות להיות עוד יותר עם שיניים, וחשוב לנו התושבים ושידאגו להם וכולי. אז הוועדה פה באופן חריג, יחסית למה שאני רואה, באה ואומרת, אנחנו כן ממליצים להוריד את זה מסדר היום כי היזם לא משתף בכלל פעולה ולא עושה את כל מה שצריך, שזה המלצה יותר חזקה ונחרצת מהפעמים הקודמות. ולכן אני חושב שהמסר שלנו צריך להיות כרגע, יורדת מסדר היום. הוועדה המחוזית שתעשה מה שהיא רוצה, אנחנו נראה מה היא תעשה, נטפל בזה גם כן. זהו, ולא להתחיל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יודע מה היא תעשה.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני, בסדר, בוא, אבל תן לי להיות שם ולהשתמש לפחות במה שאמרנו. יש תקשורת, יש בתי משפט,

<u>יהודה פרוידינגר:</u>
אבל,

<u>חיים כהן:</u>
יוסי, יוסי,

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, תן לי לסיים. הוא שאל אותי משהו.

חיים כהן:
לא, (לא ברור) למה שאתה אומר,

יוסי חבילו:
תן לי לסיים.

חיים כהן:
לוועדה המחוזית, אם לא יהיה דיון פה, תגיע ההמלצה הכתובה.

יוסי חבילו:
בסדר, אז אני חושב שהמסקנה של הדיון צריכה, שלעת הזאת,

חיים כהן:
זה (לא ברור) ,

יוסי חבילו:
אז אני אומר לך מה צריכה להיות ההמלצה. ולו, אני אחרי זה יכול, אם אתם לא תקבלו את דעתי אז אני אנמק למה אני מתנגד גם לגוף העניין. אבל תראה, חיים, מה שעשינו,

חיים כהן:
אתה שמעת מה שאמרתי או לא שמעת?

יוסי חבילו:
אני שמעתי, אני שמעתי.

חיים כהן:
שמה?

יוסי חבילו:
שאם יהיה, הוועדה המחוזית תדון בלי ההמלצה שלנו.

חיים כהן:
לא, לא זה מה שאמרתי.

יוסי חבילו:

מה אמרת?

חיים כהן:
אמרתי שאם אנחנו לא נקבל החלטה,

יוסי חבילו:
נו?

חיים כהן:
כמו שאתה אמרת, שלהוריד מסדר היום,

יוסי חבילו:
כן? כן?

חיים כהן:
הוועדה המחוזית תגיע, תדון בזה עם המלצה של מהנדס העיר החיובית,

יוסי חבילו:
הבנתי.

חיים כהן:
אז זאת אומרת שכן תהיה המלצה.

יוסי חבילו:
לא, אז אני אומר, רגע, אז אני רוצה להגיב למה שאתה אומר. אני רוצה להגיב,

אליעזר ראוכברגר:
11674769?

יוסי חבילו:
לאור ההערה של חיים, אז אני, הדעה שלי יותר נחרצת.

יוחנן וייצמן:
כן, כן, כן, כן.

יוסי חבילו:

להמליץ לדחות את התכנית.

חיים כהן:
זה כבר משהו אחר.

אריאל גולן:
יש לי גם,

יוסי חבילו:
שניה, לא סיימתי.

אריאל גולן:
אה, עוד לא?

יוסי חבילו:
לא, אני מחכה ליושב ראש, הוא עסוק בפלאפון.

יוחנן וייצמן:
דקה.

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא עסוק בפלאפון, הוא עסוק בתכנית. רק יש לו בטלפון לגבי התכנית.

יוסי חבילו:
בסדר, אני ממתין. תגיד לי מתי אני יכול להמשיך.

אמי ארבל:
זה.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אמי ארבל:
לדון (לא ברור) טרם התקבלה החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

בעקבות המריבות שלי עם שירה על זה.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמי ארבל:</u>
יש עוד אחד שבוע הבא אגב, תכנית גדולה במקסיקו, שגם משובצת אצלם ב-14,

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, זה (לא ברור) אני יכול לקבל את זה?

<u>אמי ארבל:</u>
מה אתה יכול לקבל?

<u>יוסי חבילו:</u>
את הרשימה הזאת.

<u>אמי ארבל:</u>
למה?

(צוחקים)

<u>אמי ארבל:</u>
כשאתה תרצה לעבוד אצלי באגף תכנון אני אשקול,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חברים, מה אתם אומרים?

<u>אמי ארבל:</u>
לשתף אותך ב (לא ברור) ,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:
אה, בבקשה.

יוסי חבילו:
אני רוצה, אני חושב ש-, תראו, כבר אמרתי בתכנית של גילה שלבוא ולהגיד אנחנו לא נקבל החלטה, או יותר גרוע, נמליץ לאשר את התכנית בגלל שהוועדה המחוזית לא שומעת אותנו, זה אבסורד. אבל אז לא שמעתם את דעתי, אני מבקש להישמע עכשיו. עכשיו עולה פה טענה, מעבר לגודל של המגדלים והצמצום וכל זה, שלא עמדו בכלל ברמה החברתית. לכן אני עכשיו אומר, ההמלצה שלי הפרווה,

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוסי חבילו:
שאני המלצתי להוריד את זה מסדר היום, שיתכבד היזם ויעמוד בתנאים. אז העיר חברי חיים כהן, אז אנחנו לא נקבל החלטה וזה יבוא עד הוועדה המחוזית ולא יהיה כלום.

חיים כהן:
לא, עם המלצה חיובית ממהנדס העיר.

יוסי חבילו:
עם המלצה חיובית ממהנדס העיר. מאה אחוז. אז לכן אני חושב שההחלטה שלנו צריכה, בנסיבות האלה, ההמלצה שלנו לוועדה המחוזית זה לדחות את התכנית, לדחות את התכנית, אני מדגיש, או לחילופין שאתם גם בוועדה המחוזית תורידו את זה מסדר היום עד שהיזם ימלא את התנאים לשביעות רצון המחלקה החברתית, ואז יחזור אלינו. עכשיו אני אומר לך שיש סיכוי מסוים שהם יקבלו את זה. כי תראו, זה נכון שהם עושים מה שבא להם, אבל יש בית משפט, יש ציבור, יש תקשורת, ואתה רואה שבמידה מסוימת, לא מספיק, שירה עושה לזה חשבון. כי עובדה שהיא תופסת אותי בחניון עם דן קינן,

חיים כהן:
אל תעשה פרסונלי, זה לא,

יוסי חבילו:
לא פרסונלי. אז עובדה שאני מגיע לדיוני הוועדה וזה מאד מאד מטריד אותם,

חיים כהן:
אל תעשה פרסונלי.

יוסי חבילו:
שניה, אני עונה לך.

אליעזר ראוכברגר:
זה מטריד אותם כי אתה מבזבז להם את הזמן כמו שאתה מבזבז לנו את הזמן.

יוסי חבילו:
אני לא פרסונלי, חיים, עובדה. אנחנו יודעים מי מקבל שם את ההחלטות. אז נקרא לזה הוועדה, אני חושב שהוועדה עושה חשבון מאד גדול לאפשרות שיהיה בית משפט ולתקשורת ולדעת הציבור. קורה שאני מגיע לשם, מה אתה משמיץ אותנו, מה אתה זה, מה אתה זה, מאד מטריד אותם. וגם כשהיה את הדיון בגילה ואמרתי להם מה שהיה פה א זזה הטריד אותם והם הורידו את זה, אמרו, לא, זה לא, יש החלטה שהיא תומכת וסבבה. לכן אני חושב שאם אנחנו לא נקבל פה את ההמלצה בוריאציה זו או אחרת,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, תודה, בוא נשמע את החברים,

יוסי חבילו:
אנחנו מועלים בתפקידנו.

אליעזר ראוכברגר:
תשמע, בוא, נשמע,

יוסי חבילו:
רגע, עוד שניה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, בוא נשמע את החברים האחרים.

יוסי חבילו:
עוד משפט אחרון.

אליעזר ראוכברגר:
אבל בשביל מה? אם אנחנו מסכימים לך אז מה אתה צריך להמשיך?

יוסי חבילו:
נכון, אם דעתי לא תתקבל אני אטען לגוף התכנית.

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר אמרת שלוש פעמים. אריאל.

אריאל גולן:
רגע, אם דוחים את התכנית,

יוסי חבילו:
לך איתי, אריאל, פעם אחת.

אריאל גולן:
לעוד הכרעה או משהו, אז בסדר, אז לא אמרתי כלום. אין פה, הפרוגרמה לצרכי ציבור, אין פה שטחים לבתי כנסת, יש מבני ציבור, מבני דת.

יוסי חבילו:
אבל אתה בעד לקבל את ההצעה שלי? אמרת אולי כן.

אריאל גולן:
לא, עוד פעם, עוד פעם, אני לא יודע, מה שיחליטו כולם, אני בעד ההחלטה ש-,

יוסי חבילו:
מה זה מה שיחליטו כולם? תתמוך בי,

אריאל גולן:
או שדוחים,

חיים כהן:
אני, אני חושב,

אריאל גולן:

או שעושים את זה תנאי להפקדה, את המחלקה החברתית.

יוסי חבילו:
בשום פנים לא תנאי להפקדה.

חיים כהן:
אני חושב,

יוסי חבילו:
זה חארטה ברטה.

אריאל גולן:
למה לא? תנאי להפקדה זה חארטה ברטה?

יוסי חבילו:
להוריד מסדר היום,

רותם פסו:
שוב, תנאי להפקדה, אם הם היו,

אריאל גולן:
(לא ברור) להביא, להביא,

רותם פסו:
אם הייתי מזהה את הבעיות והם כן היו עובדים לפי הנוהל החברתי אז הייתי אומר בסדר, הם יגישו את מה שצריך ועדיין זה (לא ברור) בבדיקה החברתית. אבל פה זה דבר על דבר.

יוסי חבילו:
לא סופרים כלום.

רותם פסו:
הם לא הגישו את מה שצריך אז אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
כן, חיים.

אריאל גולן:
ואם זה יהיה תנאי להפקדה,

יוסי חבילו:
אבל אריאל, הוא עונה לך. אתה מנסה למשוך ממנו משהו אחר.

אריאל גולן:
(לא ברור) חוות דעת,

רותם פסו:
אני מסביר לך, תנאי להפקדה היה בפרויקט קודם פה בברל לוקר. למה זה היה תנאי להפקדה? כי הם עבדו לפי הנוהל החברתי והגישו את כל מה שצריך.

יוסי חבילו:
אבל היו,

רותם פסו:
זה שאני שוחחתי באופן אישי עם דיירים וגיליתי בעיות זה משהו אחר. פה,

חיים כהן:
תשמע,

רותם פסו:
זה אומר שהם בכלל, הם לא הגישו את החומרים,

חיים כהן:
מה השם שלך?

רותם פסו:
אני רותם.

חיים כהן:
רותם, אני פחות או יותר בתכנית אני מסכים עם ההחלטה של מהנדס העיר,

רותם פסו:

החלטה שלכם.

חיים כהן:
אבל יש משהו שמאד מפריע לי, ההערה שלך. מאד מפריע לי, בגלל שבסופו של דבר אנחנו,

אריאל גולן:
זה הדיירים, זה התושבים.

חיים כהן:
זה תושבים, זה דיירים שאנחנו לא יודעים אפילו, אנשים מבוגרים, לא מבוגרים, לא משנה, מה שלא יהיה. ולכן אני חושב שמכיוון שכל עוד שלא תוקן הדבר הזה ש-, התיאום הזה, שיכול להיות שהיה תיאום ואנחנו לא יודעים, גם זה יכול להיות.

יוסי חבילו:
הוא אומר לך,

חיים כהן:
רגע,

יוסי חבילו:
לא היה שום תיאום.

אריאל גולן:
לא, הוא אמר שהוא לא יודע.

חיים כהן:
התנתקו ממנו.

רותם פסו:
לא, לא, שניה.

חיים כהן:
אמרת,

רותם פסו:
יש,

חיים כהן:
התנתקת מהם,

רותם פסו:
יש נוהל חברתי עירוני שכל יזם בעיר צריך לעמוד בו.

חיים כהן:
אמרתי סך הכל שאו שזה כמו שאתה אומר, או שאנחנו, אין לנו את האינפורמציה.

רותם פסו:
נכון, אין לי את הכלים אפילו לבדוק,

חיים כהן:
אז זה לא ש-,

רותם פסו:
בנקודת הזמן הזאת.

חיים כהן:
יכול להיות שהוא לא ביצע מה שצריך ,ויכול להיות שהוא ביצע.

רותם פסו:
לא קיבלתי דוח.

חיים כהן:
אבל מכיוון שאנחנו נשארים רק עם הרושם שאתה אומר, שאין אינפורמציה, לכן אני מבקש כן להוריד את זה מסדר יום. זהו.

אליעזר ראוכברגר:
טוב. ישראל, אתה רוצה לומר משהו?

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
ולהתייחס בהערה גם לוועדה המחוזית, להגיד לה,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה.

יוסי חבילו:
אנחנו הורדנו מסדר היום כי ככה וככה וככה, ואת מתבקשת לא לדון. ואם הם כן ידונו, נטפל בזה. אני אומר לך פה ללכת לבית משפט זה סיכוי גבוה לתפוס הצלחה. ולעשות להם גם בלגן בתקשורת, לא נורמלי. ולהראות את האטימות שלהם.

אריאל גולן:
הכי חשוב.

יוסי חבילו:
לא הכי חשוב, הכי חשוב להצליח בסוף.

חיים כהן:
טוב, ישראל, נו?

ישראל קלרמן:
מה?

חיים כהן:
מה?

ישראל קלרמן:
אז דיברנו. אני איתך.

חיים כהן:
אז לייזר, נו, קח החלטה, אדוני היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:
מה, מה, מה הוא חושב?

יוסי חבילו:
להוריד מסדר היום. הוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, ישראל לא אמר.

ישראל קלרמן:
אתה (לא ברור) ?

יוסי חבילו:
ישראל אמר כמו חיים.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני שואל מה דעתך.

ישראל קלרמן:
תנאי.

אליעזר ראוכברגר:
תנאי. תנאי או להוריד?

ישראל קלרמן:
להוריד מסדר היום, אבל לא לדחות.

אליעזר ראוכברגר:
לדחות את ההכרעה.

ישראל קלרמן:
את ההכרעה כן.

אליעזר ראוכברגר:
יוחנן?

יוחנן וייצמן:
אני הייתי יותר קיצוני מלדחות את ההכרעה, אני מצידי בשלב זה להמליץ לדחות.

יוסי חבילו:
אני עם יוחנן, אבל מוכן להתפשר על להוריד מסדר יום.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
אני לא יודע לאשר תכנית כשיושב לי פה בן אדם,

חיים כהן:
אתה לא מאשר.

ישראל קלרמן:
אתה לא מאשר.

חיים כהן:
אתה לא מאשר.

ישראל קלרמן:
לדחות את ההכרעה, מה אתה רוצה?

חיים כהן:
מה אתה רוצה? אתה לא מאשר.

יוחנן וייצמן:
לדחות את ההכרעה,

חיים כהן:
כן.

יוחנן וייצמן:
כן, לא, אבל השאלה,

חיים כהן:
למה? הרי,

יוחנן וייצמן:

מחר המחוזית תתחיל, תשב בהתחדשות עירונית, מה יהיה אצלם? המקומית לא דנה. אני אומר המקומית כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, המקומית דנה ודחתה את ההכרעה בגללם.

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, בסוף,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז זה יהיה חלק מהחלטת הוועדה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסוף אין החלטת וועדה מקומית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין החלטת וועדה מקומית.

<u>יוסי חבילו:</u>
אבל למה? אפשר לפשר בין העמדות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו (לא ברור) ,

<u>יוסי חבילו:</u>
לייזר, לייזר, לייזר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
דקה, יוסי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, תן לו להשלים, יוסי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

יוסי, תן לי לסיים.

יוסי חביליו:
לפשר, לפשר.

אליעזר ראוכברגר:
אבל תן לו להשלים את דיבורו, נו באמת.

יוסי חביליו:
שישלים את הדיבור.

יוחנן וייצמן:
אני אומר, אנחנו גוף מייעץ לוועדה המחוזית. ככל שאנחנו לא החלטנו, הם יכולים להחליט, חוקית זה, גם אם התמליל שלנו, הפרוטוקול שלנו נראה איך שהוא נראה, אבל בסוף בפניהם אין המלצה שלנו. אני אומר, במצב זה שלא לאשר את התכנית, איך קוראים לזה, אצל יואל שבת קוראים לזה לדחות במתכונת. זה אותו דבר, לא לתת לזה, לא להשאיר, להשאיר פתוח זה לא טוב. אני לא יודע איך תנסחו את זה, אבל שיהיה ברור, אנחנו, לא שאנחנו דוחים את הדיון ואז הם בשבוע הבא ישבו ויגידו, וועדה מקומית לא דנה,

ישראל קלרמן:
לא דוחים את הדיון, אנחנו דנו ואומרים שמה שהוא אמר מקובל עלינו,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) הכי טוב.

יוחנן וייצמן:
בסדר.

יוסי חביליו:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
לא אכפת לי לדחות את התכנית.

ישראל קלרמן:
את התכנית לגמרי?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוחנן וייצמן:
לא יגיע עם המלצה חיובית,

אליעזר ראוכברגר:
כן, שיזמים ילמדו שיש פה תושבים ויש פה אנשים ויש פה (לא ברור) ,

חיים כהן:
רגע, אבל אנחנו לא,

אליעזר ראוכברגר:
רוסים, אתיופים,

חיים כהן:
השאלה,

אליעזר ראוכברגר:
מבוגרים, זקנים,

יוחנן וייצמן:
חלשים.

אליעזר ראוכברגר:
נכים, חלשים, וצריכים להתחשב בהם ואי אפשר לדרוס אותם, זה הכל.

חיים כהן:
לייזר, הוא טוען שהוא לא, אין להם את האינפורמציה. יכול להיות ש-,

יוחנן וייצמן:
יותר גרוע?

אליעזר ראוכברגר:
אין להם מה?

אריאל גולן:
יכול להיות שעשו ואנחנו לא יודעים,

חיים כהן:
(לא ברור) אנחנו לא יודעים,

יוחנן וייצמן:
זה יותר גרוע.

רותם פסו:
אני רוצה לחדד.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא?

רותם פסו:
אני רוצה לחדד.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא הוא לא יודע? הוא לא יודע, בסדר, זאת אומרת, מבחינתנו אין.

חיים כהן:
כן.

רותם פסו:
אני רוצה לחדד שניה, חשוב לי,

חיים כהן:
אבל יכול להיות שכן,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא? אבל יש נוהל, אתה צריך לעבוד לפי הנוהל.

רותם פסו:

יש נוהל חברתי עירוני עם שלבים מוגדרים מתי צריכים להגיש כל דבר ובאיזה שלב. כרגע אנחנו בשלב של דיון במקומית, ואחרי פתיחת תיק תב"ע, והם גם עמדו בתנאי סף. הדוח החברתי ומיפוי הקשישים היה צריך להגיע לפני שהדיון הזה בכלל מתקיים, והם יודעים את זה. הם כן עובדים על זה עכשיו, לשאלתכם. אני אגיד, הם עובדים על זה עכשיו, אבל זה לא מנשה את העובדה שכרגע אנחנו דנים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי, מינהל התכנון,

<u>רותם פסו:</u>
ואני לא יכול לתת את חוות הדעת כי אין לי את האינפורמציה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אם הם עובדים על זה עכשיו אז אני לא, אז לא לדחות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז זה יותר קל, כן.

<u>רותם פסו:</u>
שניה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) .

<u>רותם פסו:</u>
עוד בהנחיות החברתיות הקודמות שהם קיבלו היו מעוכבות. אני אגיד לכם, היה מעוכבות בתקשורת עם הנציגות לבעלי הדירות, היה בעלי דירות שטענו שיש סכסוך באחד הבניינים, שהם לא מקבלים בכלל את המידע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, רגע, שניה, שניה, כשאתה אומר שהם עובדים על זה מה זה אומר? מה אתה יודע?

<u>רותם פסו:</u>
שאני לא יודע, הם אומרים לי אנחנו עובדים על זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

מה יגיע אליך? אוקי, עובדים.

רותם פסו:
לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
מתי? חודש, חודשיים,

רותם פסו:
אין לי מושג.

אליעזר ראוכברגר:
שבוע, שבועיים?

רותם פסו:
אני אומר לך ברצינות, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
מה הם עונים לך? אתה דיברת איתם.

רותם פסו:
אני דיברתי איתם לפני חודש וחצי.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, מה הם אמרו לך אז?

רותם פסו:
שהם עובדים על זה והם יגישו את זה.

אליעזר ראוכברגר:
ומה הלו"ז?

רותם פסו:
עוד פעם, אני לא שאלתי אותם לגבי נקודת הזמן שבה הם יגישו. הם היו אמורים להגיש את זה כבר.

חיים כהן:

(לא ברור) אנחנו לא, אין לנו אינפורמציה אמיתית. אני הייתי לשבץ את,

<u>אריאל גולן:</u>
תנאי להפקדה?

<u>חיים כהן:</u>
לשבץ את זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לוועדה הקרובה.

<u>חיים כהן:</u>
לוועדה הקרובה .

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה לוועדה הקרובה, הם לא הביאו,

<u>חיים כהן:</u>
ולדאוג שינסה (לא ברור) ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל הוא אומר כבר חודש וחצי הוא מנסה.

<u>חיים כהן:</u>
לא,

<u>אריאל גולן:</u>
לא, הוא אומר עובדים על זה,

<u>חיים כהן:</u>
לא, פעם אחרונה זה היה חודש וחצי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם הוא אומר להם היה דיון פה,

<u>חיים כהן:</u>

לא היה המשך שיחה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עם המלצת דחייה ואני הצלתי אותכם בעור שינייי,

<u>רותם פסו:</u>
אני נפגשתי, אני נפגשתי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
וועדה הבאה תקבלו דחייה באמת,

<u>רותם פסו:</u>
אני נפגשתי עם הנציגות שלהם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
(לא ברור) ,

<u>רותם פסו:</u>
אני נפגשתי בפגישה עם הנציגות שלהם,

(מדברים ביחד)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>חיים כהן:</u>
אתה מדבר איתם ואומר שאם עד הוועדה הבאה (לא ברור) ,

<u>רותם פסו:</u>
זה לא בקשה שלא הגיעה אליהם כבר.

<u>חיים כהן:</u>
לא משנה, אבל אתה אומר,

<u>רותם פסו:</u>
זה בקשה שהגיעה אליהם לפחות פעמיים.

חיים כהן:
אתה אומר להם עכשיו שאם לא יהיה לך את המידע ההמלצה תהיה לדחייה.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) מתי לשבץ את זה?

אמי ארבל:
30.10.

חיים כהן:
בסדר, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:
בשביל זה היא שלחה את זה,

אמי ארבל:
כן, אבל (לא ברור) רק ב-25.10. יש לנו וועדה ב-30.10. וועדה הבאה.

חיים כהן:
אז זה ההחלטה? תנסח,

יוסי חבילו:
לא, אבל אמי, אני רגע רוצה לשאול אותך. נגיד שעכשיו זה מגיע לוועדה המחוזית,

חיים כהן:
לא מגיע.

יוחנן וייצמן:
לא, זה לא יגיע, לא יגיע, לא יגיע.

יוסי חבילו:
לא יגיע? רגע, לא, שמעתי,

אמי ארבל:
בהנחה שיגיע, נו?

יוסי חבילו:
מה?

אמי ארבל:
אם יגיע, נו?

יוסי חבילו:
מה יקרה?

יוחנן וייצמן:
אה, כן,

אמי ארבל:
מה זה מה יקרה?

יוחנן וייצמן:
אז זה יגיע עם חלון ריק. עם חלון ריק.

יוסי חבילו:
לא, השאלה אם אנחנו יכולים להגיד שאנחנו מורידים את זה מסדר היום,

חיים כהן:
אנחנו מנמקים למה.

יוסי חבילו:
רגע,

חיים כהן:
מנמקים למה.

יוסי חבילו:
בסדר, וככל שהוועדה המחוזית בכל זאת תבחר לדון אנחנו מבקשים שהיא לא תדון. זה יהיה בהחלטה, ואם היא תבחר לדון, (לא ברור) לדחות את התכנית.

חיים כהן:

זה יהיה הנימוק שלך למה אתה מתנגד.

יוסי חבילו:
לא, למה? שנגיע ביחד. אני אומר, אנחנו,

חיים כהן:
תקשיב, ההחלטה היא מאד פשוטה. אנחנו מבקשים,

יוסי חבילו:
אבל יוחנן אומר,

חיים כהן:
לשבץ את התיק, רגע,

יוסי חבילו:
שבמחוזי לא ייתנו.

יוחנן וייצמן:
לא, זה לא יגיע, זה חודשיים, זה לא יגיע.

חיים כהן:
אנחנו ממליצים לשבץ את זה לדיון הקרוב. ואנחנו (לא ברור) אותו,

יוחנן וייצמן:
אנחנו משבצים את זה ב-30 לחודש.

חיים כהן:
(לא ברור) אנחנו נקבל החלטה לדחות את התכנית, חד וחלק, נו מה. יותר ברור מזה?

יוסי חבילו:
אז זה מספיק טוב לוועדה המחוזית?

חיים כהן:
מה אתה רוצה? יותר ברור מזה אין.

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני, לא יקרה כלום.

יוסי חבילו:
בסדר, יאללה, לך על זה, נו, לפחות נצא משהו בהסכמה.

חיים כהן:
אז אתה איתי עכשיו.

רותם פסו:
היושב ראש וחברי המועצה, חשוב לי גם, חשוב לי להוסיף. זה לא יזם שזה התכנית הראשונה שלו, לכן אני מעלה את זה. זה לא,

יוחנן וייצמן:
איך תמיד הוא מתנהג עם אנשים?

רותם פסו:
אז אני אומר, אני, זה יזם שכן הגיע לשלבים הספציפיים בתכניות אחרות.

יוחנן וייצמן:
ושמה, שמה הוא התנהל נורמלי?

רותם פסו:
יש תכניות ויש תכניות.

חיים כהן:
לכן אני אומר, אתה לא יודע, יש חוסר אינפורמציה. אני מבקש, תודיע להם,

רותם פסו:
הם יודעים.

יוחנן וייצמן:
לא, תודיע להם שהיה פה, נשפך פה דם על הרצפה.

חיים כהן:
(לא ברור) שאם אתה בוועדה הקרובה לא מגיע,

רותם פסו:
הם יראו, הם יראו,

חיים כהן:
התכנית,

רותם פסו:
הם יראו את ההחלטה גם בלי שאני אודיע להם, אבל אני אודיע להם, ברור.

חיים כהן:
אבל יש הבדל אם אתה מודיע להם ומה שהם רואים, זהו.

רותם פסו:
אני אומר לך שכבר דיברתי איתם כמה פעמים,

חיים כהן:
כן, אבל יש הבדל (לא ברור) ,

רותם פסו:
נכון, מאתיים אחוז. אני שמח שזה חשוב לכם, זה לא מובן מאליו.

יוחנן וייצמן:
זה חשוב לנו מאד.

חיים כהן:
חשוב מאד מאד.

יוסי חבילו:
טוב, אפשר להתקדם?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לעשות, לפחות 250. אפשר להוסיף.

מיכל כהן:
אז רותם, זה משובץ ל-30. אז עד,

יוחנן וייצמן:
זה משובץ אצלנו ל-30.

אליעזר ראוכברגר:
כן, יכול להיות שהזה ליד מביא, וההוא ליד, צריך לתכלל את הכל. ויש לך שטח חום גם.

מיכל כהן:
ל-30.10.

רותם פסו:
זה הוועדה הבאה?

מיכל כהן:
כן.

יוחנן וייצמן:
כעת יש חגים.

מיכל כהן:
מיד אחרי סוכות.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) שטח חום שם,

רותם פסו:
בדיוק, לא, לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
לא, ביחד, אחרי שעשית את השינוי. שטח גדול מאד.

מיכל כהן:
הכל תלוי במה ש (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אוקי, דחינו את ההכרעה על מנת לקבל,

חיים כהן:
אינפורמציה,

אליעזר ראוכברגר:
אינפורמציה ועדכון מהמחלקה החברתית. תראה מה כתבתי.

יוסי חביליו:
טוב, בסדר.

חיים כהן:
הוועדה מבקשת מהוועדה המחוזית שלא לדון בתכנית. כתבו לך את זה, יוסי.

יוסי חביליו:
בסדר, אני דרך אגב הצעתי את זה מלכתחילה, אבל וייצמן הוא ערער אותי.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, זה בסדר, אם זה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:
לא ידעתי מתי זה עמד בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:
יאללה, הלאה.

יוחנן וייצמן:
זה עוד בתוך המירוץ של הימים, זה לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה, אמי.

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>יוסי חבילו:</u>
פה ושם דעתי נשמעת.

תיק 1298728

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 23 בסדר היום, תכנית 1298728, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אבן עזרא 22,

<u>יוסי חבילו:</u>
מתי ההפסקה?

<u>אמי ארבל:</u>
(לא ברור) פה בניין מוסד שמשמש לישיבה ובית כנסת. התכנית מציעה להוסיף קומות על הבניין, להרוס אגף אחורי. סך הכל התכנית תואמה ואנחנו המלצנו,

<u>חיים כהן:</u>
תואמה והכל בסדר,

<u>אמי ארבל:</u>
כן.

<u>חיים כהן:</u>
וגם בשימור הייתה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אנחנו, כמה קומות אושר בסוף?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, זה בסדר. הקומות מסודר.

אמי ארבל:
מה שהם ביקשו.

אליעזר ראוכברגר:
קומות מסודר, חמש פלוס חצי.

אמי ארבל:
זה קומה מעבר למה שמקובל בגלל שזה בניין ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
ובנסיגה.

אמי ארבל:
זה בניין לשימור ברמה גבוהה,

אליעזר ראוכברגר:
זה בסדר, הקומות בסדר. אבל היה לך עוד משהו ש-,

יוחנן וייצמן:
על הפינה, סעיף 11, פינת המבנה הצפון מזרחי.

אליעזר ראוכברגר:
מה יש שם?

יוחנן וייצמן:
זה בנייה חדשה, זה לא בנייה ישנה כל כך.

ישראל קלרמן:
אבל מה שמדברים, השימור לא קיים.

יוסי חבילו:
יש שם מתנגדים (לא ברור) תגיד לי, אבל מה זה, זה תואם את הקומות באזור? אמי, אתה יכול,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
לבניין ציבור כן.

יוסי חבילו:
מה?

אמי ארבל:
זה קומה אחת מעל,

אליעזר ראוכברגר:
זה קומה אחת מעל בגלל שזה בניין ציבור.

יוסי חבילו:
ציבור?

דובר לא מזוהה:
למה רחביה? אין פה,

יוחנן וייצמן:
זה של המינהל הקהילתי. תחייך לפחות.

יוסי חבילו:
תוספת ארבע קומות. אפשר לראות את התצ"א פה? רגע, זה הפקדה או התנגדויות?

אמי ארבל:
הפקדה.

חיים כהן:
לא, הפקדה.

אמי ארבל:
הפקדה, הפקדה.

יוסי חבילו:
אבל אתה יכול להראות את התצ"א הזאת רגע?

אמי ארבל:
כן, אני מראה.

יוסי חבילו:
זה אזור רגיש.

אליעזר ראוכברגר:
למה רגיש?

ישראל קלרמן:
למה רגיש?

יוסי חבילו:
זה העיר ההיסטורית, זה רחביה.

חיים כהן:
ברחביה יש תב"ע מאד קשוחה, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:
בונים שם משרדים לקפלניסטים.

אמי ארבל:
זה הבניין.

יוסי חבילו:
רגע, תסובב, תסובב.

אמי ארבל:
זה.

אליעזר ראוכברגר:
הנה, תסתכל את ההוא משמאל אליו.

אמי ארבל:
הוא משומר ברמה גבוהה,

יוחנן וייצמן:
כן.

אמי ארבל:
יש פה חצר ברמה גבוהה,

אליעזר ראוכברגר:
ראית את ההוא משמאל אליו?

יוחנן וייצמן:
כן, כן, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
יותר גבוה.

יוחנן וייצמן:
כן. האגף ה-,

אמי ארבל:
זה?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

ישראל קלרמן:
בדיוק, הצפון מזרחי זה,

יוחנן וייצמן:
החדש יותר.

אמי ארבל:
זה?

יוחנן וייצמן:
כן, והוא מוסתר. לכן ביקשו להרוס את זה ולבנות מחדש שמה.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל לא אמרנו שלא.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמרתם שלא, ב-11.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אז אני לא הבנתי את זה.

<u>יוסי חבילו:</u>
תראה רגע את ההוא לידו,

<u>ישראל קלרמן:</u>
כל (לא ברור) תשוחזר בהתאם למצב,

<u>יוסי חבילו:</u>
אמי, תראה את ההוא לידו.

<u>אמי ארבל:</u>
רגע.

<u>חיים כהן:</u>
מה אתה רוצה לשאול אותו?

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, אני רוצה לראות את ההוא לידו, שלא חורג ממנו.

<u>חיים כהן:</u>
לא, מה פתאום, ההוא יותר גבוה.

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף 11,

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, אמי, בדיוק הראית לי.

אמי ארבל:
נו הנה, אני מראה לך. מה אתה רוצה?

יוסי חבילו:
לא, לייזר אמר שיש אחד לידו באמת גבוה, תראה לי אותו.

אמי ארבל:
זה הבניין לידו.

יוסי חבילו:
אז רגע, אתה רוצה להביא אותו כאילו לגובה הזה?

אמי ארבל:
הוא מציע חמש קומות עכשיו.

יוחנן וייצמן:
רגע, ומה רחביה אומרת עכשיו שמה רגיל?

יוסי חבילו:
לא, אז רגע, עם התוספת של עוד ארבע, הוא יעבור אותו.

יוחנן וייצמן:
שים לב, קיבלת כעת הזמנה ליום ירושלים.

אריאל גולן:
לא, למה? זה ארבע וחצי קומות.

יוסי חבילו:
שניה, שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא ארבע, זה שלוש וחצי.

יוסי חבילו:
אמי, אני רגע שואל אותך שאלה. אם אתה חוזר כבר לתצ"א, אתה יכול?

אמי ארבל:
אמרתי, אם זה היה בניין מגורים הוא היה מקבל חמש קומות, לפי מה שמקובל באזור הזה. בגלל שזה בניין ציבור והתכסית שלו יחסית נמוכה ורחוקה מהרחוב, הוספנו חצי קומה מעל שהיא קומה שישית. חצי קומה בחריגה.

יוסי חבילו:
אני שואל אותך עכשיו, איך זה יהיה יחסית לבניין ליד? יותר גבוה ממנו.

אמי ארבל:
חצי קומה,

אליעזר ראוכברגר:
עוד חצי קומה הוא אומר לך.

יוסי חבילו:
אז למה שלא נשווה את הגובה?

אליעזר ראוכברגר:
בגלל שזה בניין ציבור.

ישראל קלרמן:
הוא לא מבין.

יוסי חבילו:
בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אז אנחנו צריכים מבני ציבור,

ישראל קלרמן:
מה הוויכוח?

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה רוצה?

אמי ארבל:
הבנתי מה אתה,

אליעזר ראוכברגר:
בכל מקום מבני ציבור אנחנו נותנים יותר.

אמי ארבל:
אתם וועדת שימור החלטתם שאין לזה ערך, וייצמן?

ישראל קלרמן:
מה?

אמי ארבל:
לזה.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמי ארבל:
החלטתם שאין לזה ערך?

יוחנן וייצמן:
כן, אני מביא,

אמי ארבל:
טוב.

אליעזר ראוכברגר:
עוד משהו?

ישראל קלרמן:
חניה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אני לא חושב שבחניה. אני מקבל את ההמלצה של אמי על החניה.

ישראל קלרמן:
וודאי שכן, שהם רוצים פטור,

אליעזר ראוכברגר:
לא, הם רוצים חניה ולעקור עצים. אני לא חושב שזה מוצדק.

ישראל קלרמן:
לא, לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
כן, זה מה שהם רוצים.

אמי ארבל:
סעיף, סעיף, ישראל.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא חושב שזה מוצדק.

ישראל קלרמן:
לא (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אין שם מקום,

ישראל קלרמן:
אבל העצים זה בנושא אחר,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, עצים זה על חניה.

ישראל קלרמן:
אני אומר לך עוד פעם, (לא ברור) , להיפך, הם שמחים עם זה שיהיה פטור, (לא ברור) היחיד זה רק מה יהיה עם נכים. זה הבעיה, שאם יבקשו מהם חניית נכים בגלל שזה בית כנסת אז יצטרכו חניית נכים אחת במגרש ואז נצטרך לעזור להם.

אליעזר ראוכברגר:
אז להיפך,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:
אז צריך לנסות,

אמי ארבל:
(לא ברור) מפרץ על הרחוב.

חיים כהן:
ההנגשה, ההנגשה,

אליעזר ראוכברגר:
שיעשו חניית נכים,

ישראל קלרמן:
של הנגשה, של הנגשה.

אליעזר ראוכברגר:
הנגשה.

אמי ארבל:
איזה סעיף זה?

יוחנן וייצמן:
אלא לצורך (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:
חניה,

אליעזר ראוכברגר:
חנייה לנכים כן, אבל כל השאר לא.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) חניה לנכים.

אמי ארבל:
איפה אתה רואה חניה בסעיף 5?

יוחנן וייצמן:
לא, זה סעיף 14.

אמי ארבל:
אה.

יוחנן וייצמן:
ב-14,

ישראל קלרמן:
זה מה שהוא אומר, שבמידת הצורך, לייזר,

אמי ארבל:
מדובר במבנה עטוף בעצים,

ישראל קלרמן:
ניתן להציע חניה נגישה במפרץ החניה הקיים ברחוב אבן עזרא, יש הרי מפרץ שמה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

ישראל קלרמן:
שאת זה ישאירו.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. בסדר.

אמי ארבל:
חניית נכים שיהיה (לא ברור) ברחוב, למה?

ישראל קלרמן:
אבל יש שמה כבר היום, כי זה קיים.

אמי ארבל:
היום אין שם כלום.

ישראל קלרמן:
בטח שיש שמה כניסה, אנחנו מכירים את זה.

יוחנן וייצמן:
אולי זה לא סטטוטורי אבל יש שמה.

אמי ארבל:
לא, אין היום. איפה?

ישראל קלרמן:
יש שמה, תראה את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:
סוג שחונים על המדרכה כזה.

יוחנן וייצמן:
על הכניסה כזה.

ישראל קלרמן:
בכניסה כזה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, כאילו,

יוחנן וייצמן:
מתחת לעץ פה, נו.

ישראל קלרמן:
הנה, בדיוק, פה, הנה, זה.

אליעזר ראוכברגר:
זהו, הנה.

אמי ארבל:
ממש לא הגיוני. אתה רוצה חניית נכים? תעשה במפרץ פה, תסמן חניית נכים. מה הבעיה? למה צריך להיכנס לפה?

ישראל קלרמן:
זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:
אפשר?

ישראל קלרמן:
הם מבקשים בתוך המגרש. (לא ברור) בתוך המגרש, מה, פתרון.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) פרטי.

ישראל קלרמן:
פתרון, חלק חניות ציבורי, למה לא?

אמי ארבל:
(לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
זה גם יותר קרוב לנכה.

ישראל קלרמן:
למה לא?

אמי ארבל:
ב-2 מטרים? (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל למה לקחת,

יוחנן וייצמן:
לא, אנחנו, אני חושב שאתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:
למה לקחת ברחוב אבן עזרא מהציבור חניה, אם אני יכול שיעשו בתוך המגרש שלהם?

חיים כהן:
רגע,

אליעזר ראוכברגר:
שיעשו על חשבונם בתוכו.

ישראל קלרמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
מה, לא.

ישראל קלרמן:
ועצים אבל, לייזר, גם היום,

אליעזר ראוכברגר:
עצים לא לפגוע.

ישראל קלרמן:
אתה צודק, אבל יש שני עצים, שני עצים שהם,

יוחנן וייצמן:
שהם בחזית לרמב"ן?

ישראל קלרמן:
שהם קרוב לרמב"ן,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שככל שיהיה עקירה, שייתנו חלופי.

ישראל קלרמן:
שני עצים, לא,

אמי ארבל:
אבל תסתכל, הגישה,

יוחנן וייצמן:
מה?

אמי ארבל:
תסתכל רגע,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) ייפגעו.

אמי ארבל:
אליעזר, תהיה פה גישה לחניה הזאת בתוך המגרש שהיא על חשבון, וואי, נו, זה לא זה. רגע, שניה. לא, זה זז לי, אני לא יודע מה קורה למחשב היום. רגע, שניה.

יוחנן וייצמן:
לא מדברים שם עברית בבניין, אתה יודע מזה.

אליעזר ראוכברגר:
מדברים הרבה עברית.

יוסי חבילו:
אה, אסולין,

יוחנן וייצמן:
כן?

יוסי חבילו:
מה נשמע?

יוחנן וייצמן:
כשאני באתי לא שמעתי.

אליעזר ראוכברגר:
אני הייתי שם לא פעמיים ולא פעמיים.

יוסי חבילו:
איפה אני? אתה באת עכשיו, מה איפה אני?

אליעזר ראוכברגר:
בילדותי דרך אגב התפללתי שם הרבה פעמים.

יוחנן וייצמן:
יכול להיות, כשאני הייתי שם כעת,

אליעזר ראוכברגר:
בן דוד שלי היה שמה חזן, היה בעל תפילה.

אריאל גולן:
הראש ישיבה שלי היה אומר תמיד, (לא ברור) הרב גוסטמן.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) גדלתי שם הרבה.

אריאל גולן:
זה ראש ישיבה שהיה מדבר עליו ב (לא ברור) ,

אמי ארבל:
אוי, נו.

אריאל גולן:
מה קרה לעכבר? מה זה, בטריה?

אמי ארבל:
לא, זה, אני לא יודע. אין לי תשובה, לא יודע.

יוסי חבילו:
לייזר, מתי הפסקה? יש לי מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו, עכשיו, אנחנו רוצים לעשות,

אמי ארבל:
אליעזר, כן, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
אבל בוא, נמשך, נמשך. כן.

אמי ארבל:
הכניסה לחניה היא מתוך, (לא ברור) בתוך המדרכה, זה המדרכה.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמי ארבל:
ועולים למדרכה בשביל להיכנס למקום אחד, חניה אחד. זה לא סביר.

ישראל קלרמן:
למה לא?

אמי ארבל:
תוסיפו כבר עוד שני מקומות חניה פה במקום הדבר הזה.

ישראל קלרמן:
אין שם חניות, אתה לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) זה בעיה, זה בעיה לרכבים שנכנסים.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) אבל למה לא?

אליעזר ראוכברגר:
אבל הוא לא מפריע,

אמי ארבל:
כי התמרון שלו ברוורס למדרכה. אם הנכה שנכנס ידרוס מישהו אחר ויהפוך אותו גם לנכה אז לא השגנו בזה שום דבר. מה, לא הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:
אבל היום עושים את זה בלי סוף שמה,

אמי ארבל:
וכמה נדרסו שמה עד היום?

ישראל קלרמן:
עוד לא, עוד לא, זה מה שהוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:
לא קיבלתי תלונה.

חיים כהן:
אמי, אמי,

אמי ארבל:
עשו פה באמת כל כך הרבה,

חיים כהן:
אמי, אמי,

אמי ארבל:
עם חצר כל כך יפה,

חיים כהן:
אמי,

אמי ארבל:

הכניסה הזאתי מיותרת.

חיים כהן:
הנכה הזה שאתה אומר (לא ברור) ,

אמי ארבל:
יכול להיות. אליעזר, חבל. זה תמרון ברוורס למדרכה בשביל מקום חניה אחד? לא הגיוני בעיניי.

אליעזר ראוכברגר:
תשאיר את זה לשלב ההיתר.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, לא, בסדר, אמי,

אליעזר ראוכברגר:
שיהיה לשלב ההיתר.

(מדברים ביחד)

יוסי חבילו:
לייזר יהיה שמה,

יוחנן וייצמן:
אבל זה מה שהם מבקשים, הם מבקשים פה,

יוסי חבילו:
הוא אומר שלא נהיה פה אחרי ארבע.

אליעזר ראוכברגר:
לא, מיקום חנית הנכים,

יוחנן וייצמן:
זה ההצעה של אמי.

אליעזר ראוכברגר:
תיקבע בשלב ההיתר.

יוחנן וייצמן:
זה ההצעה של אמי. ההצעה של אמי,

אליעזר ראוכברגר:
מיקום חניית הנכה ייקבע בשלב ההיתר.

יוחנן וייצמן:
דקה, אני לא יודע, נראה לי שאנחנו, הוויכוח סרק. יועץ התנועה שלהם אומר את אותם מילים שאמי אמר.

אמי ארבל:
מצוין.

יוחנן וייצמן:
שלעשות את החניה, זה הדוח, זה התנועה שלהם, תסתכל מה הוא מבקש.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:
אז ככה לא תכרות עצים. זה בסדר גמור, אני לא יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:
איפה הוא אומר לעשות, כאן? זה?

יוחנן וייצמן:
כן, זה מה שאמי הציע.

ישראל קלרמן:
הוא לא כורת עצים.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) משאיר את זה.

אמי ארבל:
טוב.

ישראל קלרמן:
אין לי בעיה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, הלאה.

ישראל קלרמן:
אבל שני העצים הדרומיים לכיוון רחוב רמב"ן, תסתכל.

יוחנן וייצמן:
אה, את העצים האלה, כן.

ישראל קלרמן:
זה בבנייה בין כה יכרתו, אין לנו, שני עצים.

יוחנן וייצמן:
ככל שיהיה זהו,

אמי ארבל:
איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:
לא לסמן לשימור,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) מה?

אמי ארבל:
סעיף עצים?

ישראל קלרמן:

כן.

<u>אמי ארבל:</u>
נו, מה הבעיה שם?

<u>ישראל קלרמן:</u>
איפה הסעיף הזה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לטענתו,

<u>אמי ארבל:</u>
סעיף 20-19,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה מפריע לבנייה.

<u>אמי ארבל:</u>
נו, ה על הלוח, תסתכלו על הלוח.

(מדברים ביחד)

<u>ישראל קלרמן:</u>
הדרומי, על רחוב רמב"ן, יש שמה שני עצים שבין כה ייפגעו,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שכנראה הבנייה תפגע בהם.

<u>ישראל קלרמן:</u>
הם ייפגעו בבנייה.

<u>אמי ארבל:</u>
אז שלא יפגעו בהם. ראית איזה גודל של עצים? תסתכל.

<u>ישראל קלרמן:</u>
תראה אותם, את השניים האלה.

יוחנן וייצמן:
אז בוא נמספר, בוא נגיד מה אנחנו מוכנים, מה לא.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה מה כן ומה לא.

יוחנן וייצמן:
בעצם זה עבודה שוועדת שימור הייתה אמורה לעשות ואם הייתי רק מסביר את זה פה, הייתי אומר החלטנו 8 כן ו-7 לא אז אמי היה אומר תנמק, ולא הייתי זוכר.

אמי ארבל:
איזה עצים? איזה עצים?

ישראל קלרמן:
לרמב"ן, לרחוב רמב"ן, בצד השני.

אליעזר ראוכברגר:
אבן עזרא, רמב"ן זה השני. הנה, פה זה רמב"ן.

אמי ארבל:
אבל הוא לא מציע שום בינוי לכיוון הזה, אז מה, למה לעקור? אין בינוי לכיוון הזה, זה קיר לשימור. זה קיר לשימור פה.

אליעזר ראוכברגר:
נכון ,צודק. אין פה בינוי, הבינוי מאחורה.

אמי ארבל:
לכן אמרנו, אין שום לעקור אותם כי אין בינוי מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, יאללה, קדימה.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, לא, לא מדובר,

חיים כהן:
אמי,

יוחנן וייצמן:
דקה, דקה,

חיים כהן:
(לא ברור) בשימור,

יוחנן וייצמן:
לא, אז אני אסביר. יש לי את מפת, את הסקר עצים, אני מדבר על עץ 12 ו-15.

אמי ארבל:
שהם איפה?

יוחנן וייצמן:
שהם צמודים,

אמי ארבל:
לרמב"ן?

יוחנן וייצמן:
מה?

אמי ארבל:
לרמב"ן?

יוחנן וייצמן:
הם יותר צמודים (לא ברור) ממש צמודים לבניין הזה,

אמי ארבל:
אבל אין בינוי לכיוון רמב"ן.

יוחנן וייצמן:
כנראה מפריע לו, אולי הוא מדבר על העץ, אולי לזה, נראה לי שזה 12.

<u>אמי ארבל:</u>
אבל הוא לא בונה לכיוון הזה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה.

<u>אמי ארבל:</u>
וייצמן, הוא לא בונה לכיוון הזה כלום, זה קיר לשימור.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא לא בונה שם מאחורה?

<u>אמי ארבל:</u>
לא.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא סימן את זה צהוב. למה הוא סימן את זה צהוב? אני לא יודע.

<u>אמי ארבל:</u>
זה מה שאני לא יודע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כנראה עם סיבה.

<u>אמי ארבל:</u>
אין שום סיבה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
הם כותבים במפורש,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אבל הסקר עצים סימן,

<u>ישראל קלרמן:</u>
(לא ברור) העץ במהלך הבנייה.

אמי ארבל:
אבל אין בנייה לכיוון הזה. לא, זה קיר לשימור. תראה איזה יופי, מה, זה קיר,

ישראל קלרמן:
אז איך מגיעים, למה, הם לפי (לא ברור) ?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
ביקשו שמה הרי לפני שנתיים שלוש,

אמי ארבל:
(לא ברור) הבניין ההיסטורי,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) שתי קומות,

יוחנן וייצמן:
אמי,

אמי ארבל:
בונים על הגג. נכון, על הגג, לא למטה.

יוחנן וייצמן:
אמי, אמי, זה הסקר עצים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
מעל הקונטור הקיים.

אמי ארבל:
מעל הקונטור הקיים.

יוחנן וייצמן:

הסקר עצים, מה שצמוד לרמב"ן לשימור. מה שצמוד לבניין הוא מציע לא לשימור.

ישראל קלרמן:
(לא ברור) את הבנייה אבל.

אמי ארבל:
הוא בונה על הבניין הקיים, בחייכם, נו.

ישראל קלרמן:
כי עצרו להם את הבנייה אבל.

אליעזר ראוכברגר:
תגיע לעוד כמה קומות.

אמי ארבל:
יאללה, 24 בסדר היום,

ישראל קלרמן:
לא, לא ייתנו להם.

אמי ארבל:
תכנית 135,

יוסי חבילו:
רגע, אני נמנע בתכנית הקודמת.

יוחנן וייצמן:
אני מתנגד. אה, רק נמנע?

יוסי חבילו:
כן.

יוחנן וייצמן:
סליחה, טעיתי.

חיים כהן:

איפה, בזה? בזה?

מיכל כהן:
יוסי?

אליעזר ראוכברגר:
יוסי נמנע ואנחנו מאשרים את התכנית, הלאה. כולל, בהתאם, בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:
לא, חצי קומה אני לא,

אליעזר ראוכברגר:
והתיקונים שנעשו. הלאה.

תיק 1358837

אמי ארבל:
24 בסדר היום, תכנית 1358837, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה מנהרת הולכי רגל שמובילה מתחנת הרכבת בהרצל לשערי צדק.

יוחנן וייצמן:
וועדת ערר.

אמי ארבל:
זה כבר היה, נכון,

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אמי ארבל:
הוציאו לזה היתר בנייה, זה הגיע לוועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:
וועדת ערר החזירה את זה לתב"ע.

אמי ארבל:

והם הגישו תב"ע, היא עמדה בתנאי סף עכשיו ואנחנו ממליצים להפקיד אותה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה.

תיק 1279256

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 25 בסדר היום, תכנית 1279256, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה. הנטקה 48 קריית יובל.

<u>יוסי חבילו:</u>
תציג אותה בבקשה, אמי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שניה, אז תשאיר את זה פתוח. הלאה.

<u>אמי ארבל:</u>
אוקי.

<u>יוסי חבילו:</u>
זה פתוח? אז אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני רוצה להתייחס לזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תתייחס כשיגיע.

תיק 1242962

<u>אמי ארבל:</u>

תכנית 26 בסדר היום, תכנית 1242962, תכנית בסמכות מקומית דיון להפקדה, רמת הגולן 30. תכנית שמציעה הרחבות עבור שתי יחידות דיור, תוספת קומה אחת עבור כל יחידה, ממליצים להפקיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
27 גם תשאיר פתוח. הלאה.

<u>אמי ארבל:</u>
27 פתוח.

<u>יוסי חבילו:</u>
לייזר, שלא יהיה מצב שאני לא פה.

תיק 1319045

<u>אמי ארבל:</u>
28, תכנית 1319045,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תשב.

<u>יוסי חבילו:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תשב.

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית בסמכות הוועדה המקומית,

<u>יוסי חבילו:</u>
אני אשב. יש לי עוד דברים, מה.

<u>אמי ארבל:</u>
תיקון החלטה להפקדה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז תלך.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא הולך.

<u>אמי ארבל:</u>
קיבלנו במסגרת החלטה להפקדה שיהרסו עבירת בנייה או פלישה לתחום דרך, הם ביקשו שנעביר את זה לתנאי למתן תוקף והסכמנו.

תיק 1203272

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 29 בסדר היום, גם תיקון החלטה להפקדה, 1203272, זה תכנית שבעצם קבעה שלביות ביצוע אבל בטעות שלביות הביצוע היא לא נכונה כי דיברנו על עמודות ויש פה רק בנייה על הגג, אנחנו מבטלים את זה.

תיק 1026889

<u>אמי ארבל:</u>
תכנית 1026889, תיקון החלטה להפקדה בגבעת שאול, שינוי מיקום של ממ"ד שתואם איתנו ואנחנו ממליצים להפקיד. ותכנית 32,

<u>יוסי חבילו:</u>
מה זה בצ'ילה? תציג את זה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
31.

תיק 1258763

<u>אמי ארבל:</u>
31, 31 בסדר היום, 1258763, זה גם תיקון החלטה, רחוב צ'ילה 9,

יוסי חבילו:
לא, אני רוצה לראות אבל.

אמי ארבל:
זה תכנית ש-,

אליעזר ראוכברגר:
תשמע קודם, אולי כולה להוסיף עוד שני בלוקים? מה אתה.

יוסי חבילו:
לא יודע,

אמי ארבל:
תכנית שכבר הוחלט,

יוסי חבילו:
אני רוצה לראות, אתה רץ ככה.

אליעזר ראוכברגר:
נכון. הלאה.

ישראל קלרמן:
יש פה יושב ראש, אתה לא מנהל את הדיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:
זה לא החלטה, זה רק תיקון. תשמע.

ישראל קלרמן:
הלאה, נו.

יוסי חבילו:
אני רוצה לראות את זה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, הלאה.

אמי ארבל:
תכנית שהוחלט להפקיד,

יוסי חבילו:
מה הלאה?

אמי ארבל:
רגע, תקשיב אבל רגע. תן לסיים, יוסי, אחרי זה תדבר.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.

אמי ארבל:
תכנית שהוחלט להפקיד אותה בוועדה המקומית, תכנית להרחבות דיור. גם במסגרת ההחלטה להפקדה ביקשנו להרוס קיר שבוצע ופולש קצת לתחום דרך, ביקשו גם את זה לעשות כחלק מהתנאי למתן תוקף, לא תנאי להפקדה, והסכמנו. מה אתה רוצה לראות עכשיו, יוסי?

אליעזר ראוכברגר:
שום דבר, הלאה, תכנית אחרונה.

יוסי חבילו:
אני רוצה לראות, כן, את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בשביל הקיר הזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:
דוחים הריסת קיר,

אליעזר ראוכברגר:
אל תשגע אותנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:
לשלב יותר מאוחר.

יוסי חבילו:
לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.

אמי ארבל:
תכנית 32 בסדר היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:
דוחים את השלב של הריסת הקיר.

אמי ארבל:
133,

אליעזר ראוכברגר:
כן, סך הכל אותו דבר רק עושים את זה במקום בשלב א', בשלב ב'.

יוסי חבילו:
בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
גמרנו.

יוסי חבילו:
אבל יכול להיות שאני לא רוצה את כל התכנית הזאתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:
אבל היא כבר אושרה.

ישראל קלרמן:
לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר אושר.

יוסי חבילו:
בסדר.

ישראל קלרמן:
אתה לא יכול לא לרצות.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.
תיק 1330075

אמי ארבל:
תכנית 1330075, זה תכנית ברחובות הבוכרים 27 שהיה דיון הוחלט להפקיד אותו. בבקשה, הייתה פה פנייה, ישראל, אתה רוצה להגיד מה הם ביקשו?

ישראל קלרמן:
כן, היה, אנחנו דיברנו פה שוויתרו לו על גג רעפים וזה לא נכנס להחלטה אז הבאנו את זה בחזרה.

אמי ארבל:
הוועדה החליטה להוסיף גג רעפים על הבניין,

ישראל קלרמן:
לא הוועדה.

אמי ארבל:
הוועדה החליטה להוסיף גג רעפים לבניין.

ישראל קלרמן:
אה, (לא ברור) , כן, בסדר.

אמי ארבל:
היזם פנה וביקש שלא יהיה גג רעפים אלא גג שטוח כי הוא רוצה מרפסת על הגג.

ישראל קלרמן:
כן.

חיים כהן:
אפשר לראות את הבניין?

יוחנן וייצמן:
אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:
למה? בוא, בוא נעשה אותו מרפסת, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:
כן.

חיים כהן:
אני רוצה לראות במה מדובר, איזה בניין זה.

ישראל קלרמן:
לא, מה העניין?

חיים כהן:
סתם. אוקי,

ישראל קלרמן:
אבל לא, אבל מאוחר.

אליעזר ראוכברגר:
נו, עזוב, זה להוציא מרפסת, מה.

חיים כהן:
אני לא אתעכב על זה.

אליעזר ראוכברגר:
זה גג רעפים, אתה יודע,

חיים כהן:
אני יודע, אבל איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:
כמו שובך יונים כזה,

חיים כהן:
(לא ברור) הבוכרים 27,

ישראל קלרמן:
השאלה אם אפשר לעשות חצי חצי, אמי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, לא, לא, זה לא יפה.

אריאל גולן:
דחינו, דחינו אותה,

יוסי חביליו:
דחינו, רק (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, שניה, חברה. עכשיו אנחנו נעשה הפסקה עד רבע לשלוש, ארוחת צהרים. רבע לשלוש אנחנו מכניסים את,

עו"ד אילנית מיכאלי:
לא יאכלו (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:
אז יש, מי שרוצה שיאכל אחר כך.

יוסי חביליו:
20 דקות זה יספיק? תחזור בעשרה לשלוש.

אליעזר ראוכברגר:
כן. אחר כך עושים את קריית יובל להשלים, ואת שתי התכניות,

אמי ארבל:

באיזה שעה קריית יובל אז?

רותם פסו:
למה? רבע לשלוש זה,

אליעזר ראוכברגר:
רבע לשלוש.

רותם פסו:
קודם קריית יובל?

אליעזר ראוכברגר:
רפאל, אפשר לכבות את ההקלטה? עד רבע לשלוש הפסקה. אפשר לכבות את ההקלטה?

(הפסקת ההקלטה)

יו"ר אליעזר ראוכברגר:
אוקי, טוב, חברים, אנחנו חוזרים מהפסקה לדיון, ואנחנו בתוכנית 30008, תוכנית אב של קריית יובל, את פרק תחבורה כבר עשינו, ועכשיו אנחנו בפרק של שטחים פתוחים, עופר מנור, אדריכל העיר, אתה מציג לנו?

עופר מנור:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
קדימה, קדימה.

עופר מנור:
אז קודם כל צהריים טובים. אני אשמח שאתם אחרי ארוחת צהריים, אז אתם קצת רגועים.

יוחנן וייצמן:
לא כולנו.

עופר מנור:
אני גם לא, אני לפני, אז אני,

ישראל קלרמן:
חבל.

אליעזר ראוכברגר:
יללה, קדימה, נו.

עופר מנור:
אוקי, אני מבין שקיבלתם כבר הקדמה על כל הסיפור הזה של יובלים גנים וכולה,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עופר מנור:
אני מדבר כרגע, אז אני לא אעשה לכם את ההקדמה הגדולה, אני אתרכז רק באותו נושא של השטחים הפתוחים, שוב זה מרכיב מאוד מאוד חשוב במסגרת המחויבות שלנו לספק את הצרכים לתושבים העתידיים של, של השכונה, אוקי. עכשיו את כל ההקדמה, אני מדלג, ואני מגיע רק לשטחים הפתוחים. אני אדבר על שני היבטים, פעם אחת זה באמת את הדרך שאנחנו מציעים, לתת את אותם מענים של שטחים פתוחים, לתושבים הקיימים והעתידיים של השכונה. ופעם, ובחלק השני, אני אראה איך אנחנו הולכים לעשות את זה,

אליעזר ראוכברגר:
אוקי,

עופר מנור:
אתה אומר לי - אוקי, או לטלפון?

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

עופר מנור:
אוקי, אז קודם כל אנחנו מדברים, הדרך שאנחנו עושים את זה, זה שאנחנו עושים תהליך מיפוי מאוד מאוד מעמיק, אני מרשה לעצמי להגיד, שלדעתי זה לא נעשה בארץ, רמת עבודה מעמיקה כזאת, מבחינת הניתוח של המצב הקיים ומה אנחנו מציעים, אוקי, זה ברמת. ומה שעשינו זה באמת, אנחנו הלכנו ומיפינו גם על הנייר, וגם בשטח את כל השטחים הפתוחים הקיימים, ובדקנו.

יואל אבן:
מה קורה?

עופר מנור:
אהלן. ובדקנו מה האופציות, אז אני מתקדם רגע. למה זה לא עולה לי? שנייה. אז פה אתם יכולים לראות שוב, תגיד לי כמה זמן יש לי, ולפי זה אני אדע גם כמה מהר לרוץ.

יהודה פרוידיגר:
את ההנחות עבודה,

אליעזר ראוכברגר:
לפי החומר, אני יודע,

עופר מנור:
אין בעיה,

רועי לביא:
בוא תסביר להם איך.

עופר מנור:
אז פה אתם יכולים לראות את התשריט של מצב קיים,

אליעזר ראוכברגר:
אם לחומר אין הערות, אז זה ילך מהר, אם יש הערות,

עופר מנור:
אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:
יותר, הכול,

עופר מנור:
אוקי, אז פה אתם רואים, מה שהזכרתי קודם, זה מיפוי המצב הקיים, ששוב, המיפוי הוא מאוד מאוד מדויק, והוא מחלק את השטחים הפתוחים לכל מיני קטגוריות של,

אליעזר ראוכברגר:

זה הקיימים?

עופר מנור:
זה המצב הקיים, כן,

אליעזר ראוכברגר:
אוקי,

עופר מנור:
אוקי,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו זה רק שטחים פתוחים ירוקים מפותחים, או גם לא מפותחים?

עופר מנור:
גם, הכול,

אליעזר ראוכברגר:
הכול,

עופר מנור:
בדיוק, קודם כל זה הכול, עכשיו אנחנו גם מפתחים את זה,

אליעזר ראוכברגר:
אוקי,

עופר מנור:
אפרופו השאלה שלך, ידענו שתשאל, סליחה זה קופץ לי, העכבר הוא קצת,

רועי לביא:
תעשה עם החצים.

יהודה פרוידיגר:
זה זה,

עופר מנור:

כן,

יהודה פרוידיגר:
תעצור פה.

עופר מנור:
כן. רגע, דקה, אני עוד לא, זה שקף שעוד לא הגעתי אליו, דקה. אני פה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

עופר מנור:
עכשיו אני מתקדם, אני עושה עם החיצים ולא עם העכבר. עכשיו כמה דברים, יש, יש לנו כמה הנחות יסודות, שאתם כנראה מכירים את זה, אז אני טיפה מדלג על זה, אבל מה שחשוב לי להגיד, זה שאנחנו מדברים באמת, שאנחנו רוצים, השאיפה שלנו זה להגיע לשמור על התנאי הזה של מפתח של 3 מטר מרובע לנפש, ששוב זה מפתח שנקבע ברמה הארצית, אוקי, זה מפתח שכל בן אדם מגיע לו 3 מטר מרובע, מה שנקרא שצ"פ סף בית, שזה שצ"פ שאתה לא צריך לעשות טיול שנתי להגיע אליו, זה נמצא פחות או יותר מתחת לבית שלך,

אליעזר ראוכברגר:
לא צריך לגן סאקר.

עופר מנור:
נכון, לא צריך גן סאקר, אני לא זוכר את המספרים, אבל זה מרחק הליכה מסוים, כמה דקות הליכה,

אליעזר ראוכברגר:
מרחק סביר.

עופר מנור:
בדיוק, מרחק מאוד סביר.

דובר לא מזוהה:
3 דקות.

עופר מנור:

אני לא זכרתי, כתוב אפילו 3 דקות, כי ידעתי שאני לא אזכור. ואנחנו גם, אנחנו החמרנו, אנחנו לא לקחנו כל, כל חלקת קרקע קטנה, לקחנו רק משהו מעל 100 מטר מרובע, אוקי, כי כל מה שמתחת, למה אין הרבה מה לעשות עם זה.

יהודה פרוידיגר:
זה שצ"פ מאובזר או שצ"פ?

עופר מנור:
רגע, תיכף אני אגיע לזה, כרגע, אני חוזר, כרגע זה שטחים פתוחים, תיכף אני אדייק את הכול. ואנחנו לקחנו, שוב אנחנו לקחנו, טוב, אני ממשיך. עכשיו הנה פה, פה, אני עונה לשאלה שלך, אוקי, מה זה בדיוק השצ"פ הזה? אז השצ"פ הזה זה בעצם משהו מצטבר, זה מתחיל מהשורה הראשונה שזה בעצם, רגע, רגע, אני, אני אגיע לטבלה, זה השצ"פים הקיימים היום, זה שצ"פים סטטוטוריים, מה שנמצא בפועל על הנייר, מה זה שצ"פ קיים היום, כן, זה כל אותם כתמים שראיתם קודם, שבייעוד שצ"פ, שאתה פותח את ה – GIS, ואתה רואה שצ"פ, אתה יכול לראות שאנחנו מגיעים, יש שם 11 דונם, מעגל מספרים, של שצ"פים קיימים סטטוטוריים. עכשיו מה שקורה זה שבפועל, כשאתה מסתכל בפועל, במספר (לא ברור) שעשינו סיורים בשטח, לא כל מה שנמצא על הנייר קיים בשטח, אנחנו כבר ראינו שבפועל מתפקדים כשצ"פ, יש לנו 52 דונם, אוקי. אז עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:
כל השאר לא מפותחים.

עופר מנור:
כל השאר לא מפותחים,

דובר לא מזוהה:
לא מתפקדים.

עופר מנור:
אכלו לי, פלשו לי, וכולה,

אליעזר ראוכברגר:
מוריד את המתקנים, כי לא היו בטיחותיים, ולא החזירו.

עופר מנור:
למשל, אוקי,

רועי לביא:
זה שצ"פ בשיפוע שלא יכול לתפקד כשצ"פ,

עופר מנור:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, ברור, הטופוגרפיה היא,

עופר מנור:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
קשה.

עופר מנור:
מה שאנחנו בעצם אומרים, כשאנחנו באנו, תיכף אני אראה לכם איך עשינו את זה, אנחנו באנו ועל בסיס המיפוי שהראיתי בפניכם, אנחנו באנו וניתחנו, וראינו מה הפוטנציאל לשצ"פים עתידיים, לפי חומשים. אז תשימו לב, בחומש הראשון שזה הירוק, אנחנו רואים שאנחנו יכולים להוסיף עוד 52 דונם,

רועי לביא:
זה הקיים, זה הקיים.

עופר מנור:
סליחה,

יהודה פרוידיגר:
זה קיים?

אליעזר ראוכברגר:
.58

עופר מנור:
סליחה 58,

אדיר שוורץ:
רגע, זה להוסיף עוד או שזה מה שיש?

עופר מנור:
לא, להוסיף עוד. סליחה, זה להוסיף עוד, סליחה, נכון, בתוך ה – 111 יש 52, אנחנו מוסיפים עוד 6, בחומש השני, אנחנו מוסיפים עוד בערך 10, ובחומש השלישי אנחנו מוסיפים 30.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא הגיוני,

רועי לביא:
להוסיף עוד 58.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

דובר לא מזוהה:
זה להוסיף עוד 68.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, תסתכל על הזה.

יהודה פרוידיגר:
להוסיף עוד,

אליעזר ראוכברגר:
תסתכל על הספירה,

רועי לביא:
הטבלה זה באמצע,

אליעזר ראוכברגר:
37, ו – 38, זה יותר מ – 6,

עופר מנור:
אתה צודק, סליחה, אתה צודק, אנחנו, נכון,

אדיר שוורץ:
בדיקת ערנות רק.

עופר מנור:
נכון, אני פשוט בדקתי אם אתם בקשב.

אליעזר ראוכברגר:
גם קשב, וגם יודעים לקרוא.

עופר מנור:
יפה, אוקי, אז זה, כשאנחנו מגיעים, תיכף אני אראה לכם איך אנחנו מגיעים למספרים האלה, אבל מה שאנחנו רוצים להראות, זה שאם נגיע למספרים האלה, תיכף אני אראה לכם איך,

אליעזר ראוכברגר:
תעשה לי הפוך, תגיד לי כמה אתה צריך,

עופר מנור:
הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:
לפי ה – 3 מטר לאדם, כמה אתה צריך, ואז נראה אם זה נותן מענה, בוא נאמר, אתה צריך לומר 1000 מטר, סתם לצורך השיחה, בוא נראה אם יש פה 1000.

עופר מנור:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
או שאתה צריך 300, ונראה אם יש פה 300.

עופר מנור:
ידעתי שתשאל, זה בדיוק מה שעשינו, עשינו את זה הפוך, אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:
כל היום אתה יודע מה אני שואל,

עופר מנור:
אוקי, עכשיו מה שחשוב לי להגיד לכם פה, שאני ארוץ. אז מה שחשוב לי להגיד לכם, זה דבר כזה, אם אנחנו לא נעשה שום דבר, אוקי, והאוכלוסייה תלך ותגדל לפי התחזיות, בסופו של דבר מה שיקרה זה שהיום אנחנו רוצים היום אנחנו 2.5, אוקי, מטר מרובע לנפש, וככל שיתקדמו החומשים, אנחנו (לא ברור). אם נעשה כל מה שאני הולך להראות לכם עוד כמה דקות, אז אנחנו בעצם נגיע למצב כזה, שנכון שיש שם ירידה נקודתית בחומש, במצב הקיים, 2.2 כמו היום, אבל בכל מקרה (לא ברור), בכל מקרה השני והשליש אנחנו בעצם לא רק שאנחנו שואלים על ה – 3 מטר לנפש, אנחנו השאיפה שלנו שאנחנו עוברים אותם, אוקי, זה ייעוד דרך מאוד מאוד שאפתני, אבל אנחנו אומרים שזה מה שאנחנו רוצים לעשות, כדי להגיע לתושבים, שמצטופפים,

אליעזר ראוכברגר:
השצ"פים הגדולים,

עופר מנור:
תיכף נראה.

אליעזר ראוכברגר:
או באמצעות הקטנים?

עופר מנור:
אני מיד מראה,

אליעזר ראוכברגר:
שהם ליד הבית?

עופר מנור:
אני מיד מראה, לא, אני מדבר כרגע,

אליעזר ראוכברגר:
או שפארק האזבסטונים יפותח, ואז הוא נותן לך,

אדיר שוורץ:
רק על שצ"פ סף בית.

עופר מנור:
רק, בדיוק, זה התשובה, אני אומר כרגע השצ"פ סף בית,

רועי לביא:
אבל פארק אזבסטונים, במקומות שהוא ליד הבית, בזה, הוא כן נספר.

עופר מנור:
אבל לא רק,

רועי לביא:
כל עוד הוא במרחק הליכה מבית,

אליעזר ראוכברגר:
אז גם כרמית נספר.

רועי לביא:
כרמית לא, עשינו ספירה שמתואמת עם,

אליעזר ראוכברגר:
אני כן אומר, האם אתה הולך על דברים, מקודם הוא אמר 100 מטר, זה גם יכול להיות 300 ו – 400, אין לי בעיה, אבל, אם אתה הולך פתאום על ה – 70 דונם, (לא ברור) בשמיים.

עופר מנור:
חד-משמעית לא, ואני גם,

יוסי חבילו:
תגיד מה נספר ומה לא, כרמית נספר? אזבסטונים נספר, זה נספר?

עופר מנור:
אני רוצה להגיד, אז יש לי מפה דקה,

יוסי חבילו:
כי הוא אומר זה אולי זה כן נספר.

עופר מנור:
כרמית כן, אזבסטונים לא, אזבסטונים בשוליים, יש,

יוסי חבילו:

זה כן, אזבסטונים גם,

עופר מנור:
גם הפיל למשל,

אדיר שוורץ:
זה הגיוני לספור אותו חלקית,

עופר מנור:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
הגיוני לספור אותו, למבנים שהם צמודים.

אדיר שוורץ:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
אבל לא לספור אותו למרחק של 2 קילומטר.

אמנון ארבל:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
כי זה כבר, תספור גם את גן סאקר. גם תספור.

יוסי חבילו:
סף בית, אתה צריך שטחים נפרדים, דברים ציבוריים,

עופר מנור:
נכון,

יוסי חבילו:
ודברים של סף בית.

אמנון ארבל:

נכון,

עופר מנור:
אתה צריך, שוב, אני אומר, אנחנו, אנחנו לא בונים לאף אחד, אנחנו לא לקחנו את מה שאתה אומר, לא לקחנו שטחים גדולים, ואמרנו זה,

יוסי חבילו:
לא, אני חושב שאתם עשיתם דברים טעויות,

עופר מנור:
רגע,

יוסי חבילו:
בשביל להראות שאתם עומדים בדרישות.

עופר מנור:
היינו כאן, אנחנו היינו מאוד מחמירים עם עצמנו.

יוסי חבילו:
לא, אני חושב שלא, יש לבדוק גם, תסיים אני אתייחס.

עופר מנור:
אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

עופר מנור:
אוקי, עכשיו אותה טבלה שאני הראיתי אותה פה, טבלה שהראיתי קודם, עכשיו למשל אמרנו מקודם, את יובלים, את כל אזור יובלים גנים חילקנו את זה לחמישה תתי – רובעים,

יהודה פרוידיגר:
רגע, יש לי שאלה,

עופר מנור:
כן,

יהודה פרוידיגר:
בטבלה הזאת שהראית איך אתם מצמצמים אתה פערים עד (לא ברור) חומש 30. זה בגלל שבעצם אתם בונים על זה את כל ה - , פיתוח של השצ"פ יעשו הקבלנים במטלות יזם?

עופר מנור:
אז אני אענה,

יהודה פרוידיגר:
או, או,

עופר מנור:
אז אני אענה,

יהודה פרוידיגר:
אם זה תלוי בכם,

עופר מנור:
אז אני אענה,

יהודה פרוידיגר:
ואתם יודעים איפה אמור להיבנות, אתם יכולים להתקדם בפיתוח של השצ"פים באותו קצב, שכל הזמן זה יהיה מתקדם, לא פתאום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אבל יכול להיות שזה גם,

יהודה פרוידיגר:
אם זה מטלות היזם,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אם זה גם מה שאתה אומר,

יהודה פרוידיגר:
בגלל זה אני שואל,

עופר מנור:
אז אני אענה, אתה שאלת, אני אענה,

אליעזר ראוכברגר:
אתה צודק,

עופר מנור:
התשובה היא שזה גם וגם. אבל האחוז של השצ"פים שאנחנו הולכים להרוויח במסגרת מטלות יזם, זה הוא כאילו זניח, אני לא זוכר את האחוזים, אבל הוא אחוזים בודדים. הרוב המוחלט של השצ"פים העתידיים, הם במסגרת, כל מיני אזורים שאני אראה לכם בהמשך, זה בעצם שטחים ציבוריים שאנחנו הולכים להכשיר אותם לשצ"פ.

יהודה פרוידיגר:
אז למה אתם לא יכולים?

אליעזר ראוכברגר:
צריך לתת מכות לחגי,

יהודה פרוידיגר:
אתם לא, אם אתם, לא צריכים לחכות ליזמים.

אליעזר ראוכברגר:
צריך לתת מכות לחגי, מה זה?

יהודה פרוידיגר:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
שלא מביא לנו חובה על היזם, לפתח.

עופר מנור:
אבל רוב המטלות ליזמים דרך אגב זה שטחי, זה מוסדות ציבור,

יוחנן וייצמן:
בנייה,

אליעזר ראוכברגר:
גם המון שצ"פים, גם המון שצ"פים.

יהודה פרוידיגר:
אם אתם,

אליעזר ראוכברגר:
יש (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:
אם אתם מפתחים את השצ"פים, למה אתם לא מתקדמים במקביל? אתם יודעים איפה זה אמור להיות,

עופר מנור:
אז אני עונה, אז אני עונה,

אהרל'ה בן נון:
רוב המטלות, הן מטלות מבונות.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, אתה צודק, נכון,

יהודה פרוידיגר:
בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אבל עדיין יש שם שצ"פ,

עופר מנור:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
אפילו,

יהודה פרוידיגר:
השאלה שלי מתעצמת,

אליעזר ראוכברגר:
אז יכול להיות שלא מבקשים מהיזם לפתח אותם, אלא רק הפרשות.

עופר מנור:
אני שמעתי את השאלה, ואענה לך, אנחנו מבקשים בכל מקום,

אהרל'ה בן נון:
אנחנו מבקשים בהסכם.

אליעזר ראוכברגר:
אם ככה, אז יש המון שצ"פ.

אהרל'ה בן נון:
בכל מקום, יש, בטח.

אליעזר ראוכברגר:
המון שצ"פ,

יוחנן וייצמן:
יואל.

אהרל'ה בן נון:
יש, ובכל מקום, אנחנו מבקשים בהסכם,

יוחנן וייצמן:
לצאת איתך?

אליעזר ראוכברגר:
אז איך הוא אומר שאין כמעט, שזה מזערי וזניח?

אהרל'ה בן נון:
כי תלוי מה התב"ע קובעת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מבחינת השצ"פים שהם בונים לכיוון ה - , החומשים הבאים, אז הוא אומר שמה היזם, מה ששאל אותו יהודה, שמה שהיזם צריך לפתח זה מזערי וזניח, לעומת מה שאנחנו נצטרך לעשות.

רועי לביא:
יהודה שואל, למה, האם זה בידיים שלנו, לא, לא הכול קורה.

עופר מנור:
אז אני רוצה לענות, נכון, יהודה שאל את זה, ואני רוצה לענות לך, כעיקרון,

אליעזר ראוכברגר:
לא, כי יש דברים שלא ייבנו, אתה עושה גם הערכה, מתי להוציא את ההיתר בנייה.

יהודה פרוידיגר:
בסדר, אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:
ובאיזה קצב הוא יבנה.

יהודה פרוידיגר:
אתה פותח (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
גם אם הוא הוציא היום היתר בנייה, זה לא מחר בבוקר בנוי, והוא יכול לפתח.

יהודה פרוידיגר:
רגע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
יארך לו 20 חודש, 25 חודש לבנות.

יהודה פרוידיגר:
לפתח שצ"פ, לפתח שצ"פ, עדיין יותר מהר מאשר לבנות פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה לא תבקש ממנו בהתחלה, רק בסוף.

ענת קליינמן:
יהודה,

אליעזר ראוכברגר:
אחרת, אחרת הכול יהיה,

ענת קליינמן:
יהודה, אבל בהמון מקרים זה משולב, זה מעל החניון,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

ענת קליינמן:
זה לא שצ"פ בצד כזה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

ענת קליינמן:
זה הכול משולב.

אהרל'ה בן נון:
איפה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
וגם בצד, אז הבנייה תהרוס אותו.

אהרל'ה בן נון:
איפה שניתן, איפה שניתן לייצר שלביות, או איפה שניתן לכפות, או לקשר אין השצ"פ לפרויקטים, אנחנו עושים את זה, על חשבון היזם.

רועי לביא:
חבר'ה, אני אסביר לכם, לא,

יהודה פרוידיגר:
היום למשל, מה אני אומר? היום למשל,

רועי לביא:
פשוט כי אתם,

יהודה פרוידיגר:
גבעת המטוס,

רועי לביא:
פשוט חומשים פה,

יהודה פרוידיגר:
מתחילים לבנות מבני ציבור, הרבה יותר (לא ברור),

רועי לביא:
השני זה חומש אחד.

יהודה פרוידיגר:
שצ"פים?

רועי לביא:
אנחנו התייחסנו לחומש הראשון כבר עד שלושה, ולכן כשהוא אומר חומש ראשון, זה עד 25, כי מה לעשות? זה הסיבה.

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר מחר בבוקר.

רועי לביא:
זה מחר בבוקר, יהודה לשאלה שלך, אתה רואה למטה את החומשים?

יהודה פרוידיגר:
כן,

רועי לביא:
בעצם החומש הראשון זה מחר בבוקר, ולכן יש ירידה, כי המימוש בפועל עד סוף 25, הוא מאוד יהיה חלקי, ולכן תהיה ירידה, אבל כבר עד סוף 30, זה אמור, זה אמור להתאזן, זה הסיבה,לא צריך, אין פה איזה השהייה של ה - ,

עופר מנור:
אין פה,

יהודה פרוידיגר:
בגבעת המטוס, אתם כבר מתחילים לבנות מבני ציבור, לא רק שצ"פים, עוד הרבה לפני זה נבנה ומאוכלס והכול, בגלל שאתם מתכוננים, אני אומר לך,

רועי לביא:
אני לא עכשיו להגיד משהו שאנחנו חושבים שהוא לא ריאלי,

יהודה פרוידיגר:
בסדר,

רועי לביא:
שיקרה, לא ייקח לנו,

יהודה פרוידיגר:
מה לעשות, בוא נמשיך הלאה.

עופר מנור:
לא, חשוב, השאלה שלך היא באמת חשובה, וגם התשובה היא חשובה, אחד, באמת החומש שלנו הוא לא מסונכרן בחומש שראיתם קודם במצגת (לא ברור), שאנחנו עד 25, עכשיו לעשות שצ"פ זה לא, זה לא מחר בבוקר, זה מחרתיים בבוקר, כי שוב, זה בידיים שלנו, אבל צריך לקבל תקציב עירוני, צריך להעסיק אדריכלים, צריך לתכנן, וכולה, ויש הרבה מהשצ"פים, גם צריך לעשות שינוי סטטוטורי, להכשיר את זה סטטוטורי, תיכף אני אראה דוגמאות שאתה צריך לקחת שטח, למשל זכות דרך ולהעביר את זה, לשצ"פ, וכולה, תיכף אני אראה את זה. אז שוב, כעיקרון השאיפה היא שאנחנו נהיה מסונכרנים, וזה קורה, אני אומר יש איזה ירידות קטנות, שוב, בגלל שאנחנו דייקנו מאוד בתאריכים, אז יש ירידות נקודתיות. עכשיו מה שאני כן רוצה להגיד, שאת החלוקה הזאתי של ההתאמה בין הכמות השצ"פים לגידול האוכלוסייה, אנחנו חילקנו לפי הרובעים, יש חמישה רובעים, מה שחילקנו לכם, אני לא יודע אם אתם רוצים להיכנס, לטבלאות של כל אחד מה-, חמשת השכונות בתוך הרובע יובלים גנים, אבל פה אתם יכולים פחות או יותר לראות את הפירוט של המעקב הזה, הלאה,

אליעזר ראוכברגר:
רק תגיד לנו איפה המקומות, היותר רוויים, ופחות, רוויים.

עופר מנור:
אני אגיד, אז הנה דווקא פה אנחנו בעיר גנים, המקום שהוא פחות רווי, יותר בעייתי, בוא נגיד, זה השטח הזה של הנורית, מתחם הנורית, מי שמכיר, שזה עכשיו, זה עכשיו יוצא לביצוע, ויש שמה, אתה זוכר כמה יחידות דיור?

אליעזר ראוכברגר:
2000.

עופר מנור:
2000 כן, 2000 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:
כן, בערך 2000.

עופר מנור:
ושמה אנחנו, נכון, ושמה אנחנו באמת.

רועי לביא:
מה שהראינו בתמונה,

עופר מנור:
כן, אני חושב דווקא בעיר גנים, תעבירו שקף בבקשה. סליחה בשקף הזה בעיר גנים, הגדולה, זה שוב אנחנו, בסוף אנחנו נהיה במצב,

אהרל'ה בן נון:
בן נון.

עופר מנור:
לפני ההמלצות יש, כן, לפני ההמלצות, אנחנו תמיד מעל ה – 3 מטר לנפש, אבל אנחנו הולכים ויורדים, ברגע שאני אעשה כמו ההמלצות, אנחנו עולים הרבה הרבה מעל הכמות הדרישה הזאתי של 3 מטר לנפש, שוב, בגלל הצפיפות המאוד מאוד גבוה שם. אוקי, אנחנו רוצים להביא לזה ביטוי, הלאה. ופה אתם יכולים לראות את החלוקה, אז שוב, זה מה שקורה עם, לפי ההמלצות, וזה מה שאנחנו מציעים, אם נממש את כל ההמלצות, עכשיו אתם רואים את המספר יחידות הדיור התוספתיים, ואת השטחים הנוספים, ששוב פעם הבאה, אני אראה לכם אי-אפשר זה קורה. אותו

דבר לגבי יובלים דרום, הלאה, שוב, אני לא יודע כמה אתם רואים שאני אתקן, אבל בדיוק אותו חישוב אנחנו עשינו, זה מצב ללא התערבות, זה מצב עם התערבות, הלאה.

יוסי חבילו:
תחזיר את השקף הקודם, בבקשה.

עופר מנור:
תחזיר שנייה,

יוסי חבילו:
עוד אחד,

רועי לביא:
זה (לא ברור) דרום.

יוסי חבילו:
אני רואה שאתה גם נמצא על הגבול פה של השלוש.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה מהיום.

יהודה פרוידיגר:
זה הקיים, זה הקיים.

עופר מנור:
לא, זה לא הקיים,

יוסי חבילו:
זה השאיפה.

עופר מנור:
השאיפה. כבר היום הרבה מעל, ואני אמשיך להיות מעל.

יוסי חבילו:
זה לא הרבה מעל. את הימני, רגע, תחזיר.

רועי לביא:
(לא ברור) וחצי זה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה בכפול.

יהודה פרוידיגר:
פי 2,

אליעזר ראוכברגר:
אתה בכפול, מה אתה רוצה? 6.84, ובסוף 6.53.

יוסי חבילין:
מה שצריך?

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עופר מנור:
כן, זה ה- , נכון, הלאה.

יהודה פרוידיגר:
ואלה בטווח הליכה של 3 דקות?

רועי לביא:
כן,

עופר מנור:
כן, חד-משמעית. אוקי, הלאה.

יהודה פרוידיגר:
איפה יש להם בנורית למשל?

עופר מנור:
אז אני תיכף, אנחנו יכולים, אני חושב שיש לי דוגמא ספציפית על נורית, אז דקה, אוקי,

אהרל'ה בן נון:
לא, לא,

עופר מנור:
הלאה, זה במרכז, אנחנו עושים את זה לכל אחד. אוקי, עכשיו אני רוצה להראות לכם את הדוגמאות, איך אנחנו הולכים לממש, זה עלה בשאלות שלכם, אני רוצה להראות לכם דוגמאות, איך אנחנו מממשים את השצ"פים החדשים האלו, מאיפה השטחים האלה. אז דוגמא אחת, זה ביובלים גנים, זה פארק האזבסטונים, אוקי, אותו פארק שאנחנו לא סופרים אותו, אוקי, אנחנו לא סופרים, זה פארק האזבסטונים, שכבר הוא בביצוע דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:
סופר רק את המקווקו?

עופר מנור:
כן, כל האזור הזה,

אליעזר ראוכברגר:
יש לך שם אדום.

עופר מנור:
אז הנה, אז עכשיו אני מגיע לזה. עכשיו אני כן מדבר על האזור 1, שהוא מי שמכיר, הוא על, האזור הזה גן הפיל, נכון?

דובר לא מזוהה:
כן,

עופר מנור:
גן הפיל, והוא נמצא באמת על, על הנרייטה סולד, מי שמכיר זה,

יהודה פרוידיגר:
כן,

עופר מנור:
זה פרויקט בזק. אוקי, אז עכשיו מצד אחד הוא, הוא חלק מההמשכיות של פארק האזבסטונים,

יהודה פרוידיגר:

איפה שהמגלשות שיש האלה, לא?

עופר מנור:
הוא לא בא על חשבון הספירה, של פארק האזבסטונים, שהוא פארק שכונתי ורובעי, יהודה

פרוידיגר:
מה?

עופר מנור:
אלא אנחנו עושים, מגדירים להם את התא שטח הזה כשטח שצ"פ סף בית, אוקי, שצ"פ.

יהודה פרוידיגר:
איזה רחוב זה? אתה יודע להגיד?

עופר מנור:
הנרייטה סולד.

יהודה פרוידיגר:
הנרייטה סולד.

עופר מנור:
הנרייטה סולד, וזה הכול ירידה לתחנת הדלק, לכרמית וכולה. וזה רחוב מקסיקו.

יוסי חבילו:
תגיד לי, למשל מגרשי ספורט לקחת בחשבון של השצ"פ?

עופר מנור:
לא, לא, ממש לא. עכשיו מה שאנחנו רואים היום זה השטח הזה, אני אנסה להסתכל על המספרים, השטח הזה, היום הוא, היום השטח המתפקד הוא 7 דונם, אוקי, השטח,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עופר מנור:
בפועל, כל השטח הזה, הוא 7 דונם. אנחנו אומרים שאחרי שאנחנו נתערב, זה בעצם השטח, אני לא זוכר אם היא תופקד, או לא תופקד, זה 7 דונם. מה שאנחנו אומרים זה שאחרי שניכנס לתוך השטח הזה, ונשדרג אותו, השטח הזה יהיה 7 דונם, הוא יעלה 9 דונם, זאת אומרת עובר עוד 2 דונם

אפקטיביים, השטח קיים היום, אבל הוא לא אפקטיבי. אנחנו ניכנס במסגרת תוכניות (לא ברור) של שפ"ע, מהחומש השלישי, גם לא השני, דרך אגב, צריך בחומש השני, אנחנו עושים את זה, אז אנחנו נוסיף פה עוד 2 דונם אפקטיביים למקום הזה. אוקי. ופה אנחנו, אני לא יודע אם אתם מצליחים לקרוא, אבל אנחנו כותבים מה אנחנו הולכים לעשות פה, אז אנחנו גם נחזק את הקישוריות, אנחנו גם נכניס את כל הדברים של נדנדות וכולה, וגם נכשיר אתה טופוגרפיה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עופר, עופר, בגדול, אנחנו הבנו. אני עכשיו רוצה לשאול שאלה, הבנתי שיש פה מבחינת הפוטנציאל יש פה מענה מעל ומעבר, אפילו כפול. איפה השלביות? מה קורה שיבוא אדון, אתה אומר בתוכנית עבודה של שפ"ע, יפה, יבוא אדוני, אומר - אדוני, אין לי כסף. יבוא אדון מנכ"ל, הוא אומר - אין לי כסף. מה יקרה אז?

<u>עופר מנור:</u>
אז אני אענה לך, אז אני אגיד לך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה השלביות אז?

<u>עופר מנור:</u>
אז אני אענה, אז קודם כל השלביות, היא מעוגנת בהחלטה של הוועדה המחוזית, אוקי. הוועדה המחוזית בעצם אנחנו באים ואומרים, אנחנו מתחייבים, גם בפני, סליחה, הוועדה המקומית וגם בפני הוועדה המחוזית, שאם אנחנו לא נעמוד בהבטחות האלו, לא יאשרו עוד יחידות דיור זה בדיוק מה שאנחנו, אנחנו עושים חוזה כזה, אנחנו עושים חוזה, עם הציבור, שאומר - חבר'ה, אנחנו רוצים לצופף, אנחנו מבינים שאנחנו לא יכולים לצופף, אם אנחנו לא עושים, נותנים את המענים, בין השאר המענים של שצ"פ לנפש, וזה החוזה, אנחנו, זה בעצם התחייבות. רק אתמול או שלשום, היה דיון אצל המנכ"ל, הצגנו לו את זה, ואמרנו לו למנכ"ל יש לזה השלכות, ברגע שאנחנו מאשרים את המספר יחידות הדיור האלה, התוספתיים, אתה צריך להבין שבמקביל לזה, אנחנו צריכים לעשות את כל הפעולות הנדרשות בעירייה, כדי לאפשר את המימוש של הדברים האלה. שוב, בגלל שזה הדרישה של הוועדה, אני מקווה שההחלטה של הוועדה המקומית וכנראה של הוועדה המחוזית.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
קודם כשדיברנו על ה - , על ההתפלגות, אז אתה בעצמך אמרת, אי-אפשר לתכנן את זה, כי גם אין, כי אין כסף.

<u>עופר מנור:</u>
לא אמרתי את זה.

יהודה פרוידיגר:
אני שאלתי אותך למה אי-אפשר להתקדם במקביל,

עופר מנור:
לא, אמרתי לך,

יהודה פרוידיגר:
שיהיה מהתחלה,

עופר מנור:
לא אמרתי כסף, אמרתי בעיות סטטוטוריות, יש כמה מהשצ"פים שאנחנו צריכים להכשיר, שהם דורשים שינוי תב"ע, זה מה שאני אמרתי, ובאמת זה לוקח זמן, זה בתוכניות עבודה שלנו, חלק מתוכניות העבודה, זה לא רק לתת נידם כסף כדי שיבוא עם המעדרים, אלא זה גם לתת כסף לרועי לעשות שינוי תב"ע, כדי לאפשר את ה - ,

יוסי חבילו:
לפחות אני לא שמעתי לעניין של השלביות,

עופר מנור:
אז אני כן אמרתי.

יוסי חבילו:
הוועדה המחוזית היא לא נותנת מענה, היא אומרת דברים וממשיכה בטירוף.

עופר מנור:
לא, זה לא מדויק, אני אגיד לך,

יוסי חבילו:
אנחנו צריכים להגביל אותו ולפקח עליה,

עופר מנור:
נו, בבקשה. רגע, התשובה היא, מי שמפקח על הוועדה המחוזית זה הציבור, אנחנו, שוב, אנחנו מציעים,

יוסי חבילו:

הנה אז יש לי פה משהו מהציבור, מאסף שפיינר, שתיכף אני אציג את זה בסוף, שטוען זה מה שאתה אומר לא נכון, ולא עומדים בשצ"פ, הוא עושה פה ניתוח משמעותי.

<u>עופר מנור:</u>
אז תיכף חברי הוועדה ישמעו,

<u>יוסי חבילו:</u>
חבל שהוא לא נמצא פה.

<u>עופר מנור:</u>
תיכף חברי הוועדה ישמעו את אסף, ואנחנו נוכל להתווכח.

<u>אדיר שוורץ:</u>
כמה שורות כאלה יש לך?

<u>עופר מנור:</u>
226, או 266,

<u>רועי לביא:</u>
לא יודע כמה (לא ברור). 450, כמה מתוכם הם ב - , בתוך שצ"פים?

<u>עופר מנור:</u>
תיכף, אני, יש לי את זה, אני לא ספרתי, זה רשום, יש לי טבלת אקסל, שתיכף נראה, אם תתנו לי להתקדם.

<u>אדיר שוורץ:</u>
שנייה, אבל אני אומר את זה, יוסי, זה כן, אני לא בטוח שפיינר מודע לרצינות הזאת.

<u>יוסי חבילו:</u>
למה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה עבודה רצינית שכן נעשתה.

<u>יוסי חבילו:</u>

בסדר, אבל יש פה נתונים אחרים, הוא יש לו נתונים, הנה אני מציג פה, אני, תראה אני חשבתי שהוא צריך להיות פה, ולא שאני אהיה כלי שני.

<u>אדיר שוורץ:</u>
בסדר, עזוב, זה לא מעניין.

<u>עופר מנור:</u>
רגע לפני שאתה עונה, אז תן לי רק שנייה, לסיים להציג.

<u>אדיר שוורץ:</u>
עוד 200 שורות, נו עוד.

<u>עופר מנור:</u>
בגלל שאתם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא חולק על הנתונים שעופר מציג?

<u>עופר מנור:</u>
נכון,

<u>יוסי חבילו:</u>
כן,

<u>עופר מנור:</u>
כנראה, אני לא יודע, אני תיכף נשמע.

<u>יוסי חבילו:</u>
כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל הוא אומר האמת נמצאת בפרטים, והפרטים פה.

<u>יוסי חבילו:</u>
אז בסדר, אז הנה גם יש פרטים פה. תשמע, אני קשה לי להתמודד עם זה, לכן רציתי איש מקצוע, בשבילי הוועדה הפיזית, יושב ראש שמה המינהל הקהילתי,

עופר מנור:
אמי (לא ברור).

יוסי חבילו:
הוא איש מקצוע, לכן הוא היה צריך להיות פה, הוא היה צריך להציג את התוכנית שלו, לא לשלוח לי, הוא היה צריך לאמת את עופר, הנה אתה רואה שגם את זה (לא ברור).

אדיר שוורץ:
בגדול (לא ברור).

יוסי חבילו:
בסדר. הם היו צריכים ולהתמודד עם זה.

אדיר שוורץ:
מה שכן יש לי, את מה שהוא גם רושם.

יוסי חבילו:
מגדל ענק, אתה אומר - וואלה, רואים את זה, אין בעיה. מתחיל לחשב זה 2 מטר, וזה 3 מטר, ולחלק את זה, אגב,

עופר מנור:
קיבלת טבלה, קיבלת טבלה של שוב, אני, קיבלת טבלה,

אמנון ארבל:
תלך להתחלה.

עופר מנור:
רגע, הטבלה הזאתי, היא בעצם שמה, אני לא זוכר כמה שורות יש פה, אבל תשימו לב,

יוסי חבילו:
רגע, אתם העברתם את הטבלה הזאת למינהל קהילתי?

עופר מנור:
כן, אמי,

אמנון ארבל:
כן,

עופר מנור:
הטבלה הזאת העברנו למינהל קהילתי?

אמנון ארבל:
כן, היא הופצה במסגרת סדר היום,

רועי לביא:
היא הופצה,

אמנון ארבל:
לכל חברי הוועדה,

יוסי חבילו:
מתי?

אמנון ארבל:
סדר היום,

רועי לביא:
לפני שבועיים.

אמנון ארבל:
המינהל הקהילתי ראה אותה, והגיב עליה כבר, ואמרנו כל הכבוד, איזה יופי.

יוסי חבילו:
לא, הוא שלח לי היום,

אמנון ארבל:
אני אומר לך שזה מה שבטבלה.

יוסי חבילו:
מי?

אמנון ארבל:
אסף שפיינר.

יוסי חביליו:
הנה אני מתקשר אליו עכשיו.

עופר מנור:
אני, אני,

יוסי חביליו:
הוא שלח לי הבוקר משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:
הוא התחרט, מה?

עופר מנור:
אבל רק,

אליעזר ראוכברגר:
אמי, מה? אסור להתחרט?

אמנון ארבל:
מה?

ישראל קלרמן:
אוטובוס,

יוסי חביליו:
לא, הוא לא התחרט.

אליעזר ראוכברגר:
מה? אתה רוצה להגיד לי שאמי אומר דברים שלא אמת?

ישראל קלרמן:
אמי לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אמי איש ישר, הוא אומר אמת, יכול להיות שעכשיו הוא, הוא בדק עוד פעם, והתחרט.

יוסי חבילו:
(לא ברור),

אמנון ארבל:
התכתבו איתי עוד לפני שבועיים, ואמרו שכל הכבוד על הטבלה, והראו לו הערות ספציפיות, וגם אמרו שיש להם הערות,

יוסי חבילו:
אנחנו נמצא כרגע בוועדה מחוזית, הנה אני מדבר איתו,

עו"ד אילנית מיכאלי:
המקומית.

יוסי חבילו:
המקומית, אני מציג את ה - , הם מציגים את השצ"פים שהמצב סבבי, והם עשו את השלושה מגרשים. ואני אומר להם, הנה מה שעבודה שעשה אסף שהוא לא חושב כמוהם. אומר אמי ארבל, העברנו את החומרים, שהוא מראה לי היום, אליכם, ואתה התקשרת אליו, ואמרתי לו - כל הכבוד.

אמנון ארבל:
הוא לא התקשר אלי, הוא דיבר איתי (לא ברור) מהנדס העיר.

יוסי חבילו:
מה? לא הבנתי.

אמנון ארבל:
הוא התכתב עם מהנדס העיר,

יוסי חבילו:
התכתבת עם מהנדס העיר סליחה, לא התקשרת אליו, הנה אני מדייק.

עו"ד אילנית מיכאלי:
כותבת ובוא נקבע ישיבה, מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה הוא התכתב עם מהנדס העיר שמה?

יוסי חביליו:
הנה, הנה אז בוא, תקשיב רגע, בוא נשמע משהו,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור).

יוסי חביליו:
לייזר, בבקשה תגיד, שומעים מה שאתה יש לך על השצ"פים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא שלח לי את זה, אני ראיתי את מה שהוא שלח, הוא שלח לי. אבל אני גם מה שהוא אומר, שהוא אומר, אני מאמין, אמי לא אדם שחשוד על שקר, חלילה. יכול להיות שהוא שינה את דעתו, בסדר.

אמנון ארבל:
שיש לו הערות לגבי החישוב של השטחים, שיביא לי מסמך, ומסביר.

יוסי חביליו:
אבל רגע עופר, הוא אומר שמגרש כדורגל החשבת אותו.

עופר מנור:
איזה מגרש? מגרש כדורגל.

יוסי חביליו:
לא החשבת שום מגרש, הוא אומר שהוא לא החשיב מגרש כדורגל. תקשיב, לייזר, חבל שאסף לא פה, אני מציע שיישב עם עופר,

ישראל קלרמן:
זה לא יכול להיות פה.

יוסי חביליו:
בחדר אחד, והנה עובדה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כבר ישב,

יוסי חבילו:
הוא לא ישב.

רועי לביא:
אפשר לקחת לדיון אינטליגנטי, מה שהוא מנסה להגיד שפנייר, הוא רוצה להגיד, שיש תאי שטח, כן, בתוכנית, הוא מנסה להגיד, המגרשי כדורגל בפירוש חלק מהשצ"פ, למה שזה לא יהיה?

יוסי חבילו:
מה?

רועי לביא:
אתה עושה שצ"פ,

יוסי חבילו:
נו.

רועי לביא:
אתה עושה פה גם מגרשי כדורגל, זה חלק מהפיתוח.

יוסי חבילו:
אז זה הכנסתם או לא הכנסתם?

רועי לביא:
אז אני אומר, אני לא, לא יודע אם נכנס,

יוסי חבילו:
יש לכם סתירה.

עופר מנור:
אתה מדבר על מגרש כדורגל קיים או מתוכנן מגרש כדורגל קיים, אני לא זוכר שהכנסתי.

אדיר שוורץ:
זה שאלה כן טובה.

יוסי חבילו:
הכנסת?

עופר מנור:
יכול להיות, המגרש כדורגל,

יוסי חבילו:
חבר'ה,

אדיר שוורץ:
עופר, השאלה,

יוסי חבילו:
(לא ברור) משפט, רגע,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:
א', לייזר טוב, שחברי הוועדה יידעו, האם מגרשי ספורט כלולים או לא כלולים,

דובר לא מזוהה:
נכון,

אדיר שוורץ:
אני כן חושב שיש איזה שהוא נפקות, אם הם כלולים או לא,

אליעזר ראוכברגר:
אבל דרך אגב, אני לא חושב שיש מניעה שיכלילו, כי ילד בן 12 משחק כדורגל, מבחינתו זה השצ"פ שלו, ילד בן 4, הולך למגלשה, וזה השצ"פ שלו, כן,

יוסי חבילו:
שני הדברים חשובים,

אליעזר ראוכברגר:
והאימא עם העגלה עם התינוק,

יוסי חבילו:
אי-אפשר לכלול את זה,

אליעזר ראוכברגר:
צריכה מקום פתוח, קצת ירוק, ועם ספסל, ושמה היא יוצאת, ויש לה אוויר קצת לנשום מהבית, כן,

אדיר שוורץ:
אני כן חושב שיש נפקות, אבל מה שהוא שואל, במסמך שהוא הביא, רגע, רועי,

יוסי חבילו:
זה עכשיו.

אדיר שוורץ:
רועי, במסמך שהעביר הוא אומר, יש תאי שטח שבהם אין שימושים,

יוסי חבילו:
מגרש כולל,

אדיר שוורץ:
הוא אומר אם אני מחלק את זה לפני מתחמים בהתאם לדירות,

יוסי חבילו:
למה? מגרש,

אדיר שוורץ:
עשיתם ניתוח שבו, יוסי, עשיתם ניתוח שבו בכל מקום בקריית יובל 3 מטר?

אליעזר ראוכברגר:
בכל רובע, הם חילקו את זה לרובעים כאלה.

עופר מנור:
בתוך כל רובע יש מקומות,

אדיר שוורץ:
הוא כאילו עשה פה איזה חלוקה למתחמים, זה מה שהוא מנסה להגיד,

עופר מנור:
רגע, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:
גם הם עשו חלוקה.

עופר מנור:
אבל מעבר,

אדיר שוורץ:
אז בוא נבין, אז זה כבר אינטליגנט,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אני לא יכול לעשות על כל 200 מטר בדיקה.

אמנון ארבל:
ברור שלא כל תוכנית בפני עצמה מייצר 3 מטר, זה ברור,

אדיר שוורץ:
ולכן?

אליעזר ראוכברגר:
אבל הרובע כן,

אדיר שוורץ:
אני מסכים איתך, אבל בוא נבין מה כן, כדי שנוכל להגיד,

אליעזר ראוכברגר:
אדיר, רובע כן,

עופר מנור:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
רחוב, או סמטה, או,

אדיר שוורץ:
אז בוא נדגיש את העניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:
סמטה ורחוב לא (לא ברור).

יוסי חבילו:
לעצור את הבנייה באותו רחוב?

יהודה פרוידיגר:
גם הם מודים, גם הם מודים,

עופר מנור:
אז רגע, אז התשובה היא - נכון,

אדיר שוורץ:
אני רוצה לשמוע מה הוא אומר, כן,

עופר מנור:
התשובה היא בדיוק מה שלייזר אומר, ברמה הרובעית אני הוכחתי לכם כבר הצגתי לכם הבעיה של,

אליעזר ראוכברגר:
הרובע (לא ברור) הכוונה,

עופר מנור:
כן, כל אחד מחמשת הרובעים,

רועי לביא:
מערב, דרום, ימינה,

עופר מנור:
בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אוקי,

<u>אמנון ארבל:</u>
מתחם.

<u>עופר מנור:</u>
כל מתחם, אנחנו, אנחנו עומדים יפה, יפה אפילו. זה נכון שבתוך כל אחד, לא בכולם, באחד או שניים, אני לא זוכר איזה, ויש לנו מיפוי של זה, אין לי את זה פה, אבל אני יכול לספק את זה, יש אזורים מאוד מאוד ספציפיים תאי שטח קטנים בתוך כל אחד, בתוך אחד או שניים מהרובעים, ששמה מבחינת המרחק הליכה, אנחנו לא עומדים ב – 3 דקות.

<u>יוסי חבילו:</u>
לייזר, הוא אמר שהוא רוצה לבוא, לייזר, למה לא אישרת לו לבוא, רק לנקודה הזאת?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי אני לא מסכים שיבואו חיצוניים, נקודה, אני לא,

<u>יוסי חבילו:</u>
אבל איך אני יכול להתעמת איתו?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אל תתעמת.

<u>יוסי חבילו:</u>
אני לא איש מקצוע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אל תתעמת.

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אני רוצה, כי אני מקבל נתון אחר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בשביל זה אתה מקבל משכורת,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, בסדר, אבל הוא יש לו מערכת שלמה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל יוסי, אבל יוסי, אתה יודע לקרוא ברוך השם, ולא קיבלת נתון אחר, לא קיבלת.

<u>יוסי חבילו:</u>
בוודאי, הנה, פה קיבלתי נתון אחר, מה אני יודע,

<u>אדיר שוורץ:</u>
גם לשיטת שפיינר ואני ואתה לייזר, וכולם קיבלו את אותו מסמך בבוקר, לא בהכרח יש סתירה, הוא אמר,

<u>יוסי חבילו:</u>
יש סתירה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
הבדל בחלוקה הפנימית שמייצרת איזה שהוא שינוי,

<u>יוסי חבילו:</u>
לא, אבל שפיינר אומר גם בכאילו הוא פה על הקו, תגיד לי, אתה לפי מה שאתה אומר, כמה דקות הליכה?

<u>עופר מנור:</u>
3,

<u>יוסי חבילו:</u>
3 דקות הליכה?

<u>עופר מנור:</u>
כן, כן,

<u>יוסי חבילו:</u>
הוא אומר לי 3 דקות הליכה. עשית 3 או 7?

<u>עופר מנור:</u>
3,

<u>יוסי חבילו:</u>

הוא 3, והוא מספיק לו, זה יכול להיות דבר כזה?

אליעזר ראוכברגר:
תורה מסיני.

אדיר שוורץ:
לא, עזוב את זה שהוא עצמו, יש פה אינטרס ציבורי זה, אני לא אוהב את השיח הזה.

עופר מנור:
שנייה אני אנסה זה,

דובר לא מזוהה:
לא לסביר.

יוסי חבילו:
מה? מה הבעיה? לא הגיוני? למה לא הגיוני?

אמנון ארבל:
זה דיון פנימי, ואתה בטלפון.

יוסי חבילו:
מה?

ישראל קלרמן:
יוסי, אף פעם,

יוסי חבילו:
זה לא בדיוק דיון פנימי,

ישראל קלרמן:
פנימי לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:
יש לך עוד משהו?

אמנון ארבל:

זה פנימי לגמרי.

יוסי חבילו:
להזמין אותו.

ישראל קלרמן:
לא, זה לא הוא בעל הבית.

אמנון ארבל:
תקשיב רגע, אסף, אסף,

יוסי חבילו:
הוא היה צריך להיות פה,

אמנון ארבל:
אסף ב שבועיים האחרונים בדיון הקודם יכל יפה מאוד לקבוע עם מהנדס העיר, או עם עופר, או עם איתי, הוא לא עשה את זה, אז מה? עכשיו תוך כדי דיון זה 5, זה 4,

אליעזר ראוכברגר:
גם אלי לא באו, הוא רק רצה לבוא פה.

יוסי חבילו:
חבל,

אמנון ארבל:
זה לא רציני,

יוסי חבילו:
בוא ניתן לו עכשיו שבוע, הוא ישב איתו,

אליעזר ראוכברגר:
לא אפילו 7 דקות, קדימה.

יוסי חבילו:
היית יושב איתם,

יהודה פרוידיגר:
רגע, השאלה שלי,

אליעזר ראוכברגר:
בעוד 3 דקות אנחנו עוברים לפרק של מבני ציבור,

יוסי חביליו:
מביאים לי פה אלף נתונים,

אליעזר ראוכברגר:
קדימה

יוסי חביליו:
אני מציג להם מה שאתה שלחת לי,

אליעזר ראוכברגר:
יהודה, תשאל.

יהודה פרוידיגר:
השאלה שלי,

עופר מנור:
אני לא רגיל להמולה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר, עופר, קדימה נו, אתה סיימת. רק יהודה.

ישראל קלרמן:
הגיע הזמן שאתה גם תכיר את זה,

עופר מנור:
להגיע לפה.

ישראל קלרמן:
הגיע הזמן שגם אתה תכיר את זה,

יהודה פרוידיגר:
השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:
יללה, יהודה.

יהודה פרוידיגר:
אם אתה אומר, אם אתה, האם,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

ישראל קלרמן:
אנחנו עוברים,

יהודה פרוידיגר:
האם יש מצב,

יוסי חבילין:
לא, כי תבין, אתה (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:
שבמהלך הבנייה, נגיד עכשיו עושים פרויקטים שמאושרים ברחוב דהומיי, ברחוב, נגיד שנתיים שלוש ראשונות, לא יהיה את זה, ובהמשך זה יתפתח?

עופר מנור:
אז אני אומר כן, במקרים מאוד מסוימים זה יכול להיות, אבל שוב, זה משהו מאוד מאוד זמני,

יהודה פרוידיגר:
זמני,

עופר מנור:
אני לא יודע להגיד לך, זמני של חודשים,

יהודה פרוידיגר:
זאת אומרת יש דברים נקודתיים,

עופר מנור:
לא שנים, כן,

יהודה פרוידיגר:
שלעולם לא,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל גם בבנייה, אתה הרי לא יודע בטווח חודשים האם פתאום פורץ מלחמה, ואז הפועלים הכול (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:
כשאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:
גם את זה אתה לא יודע,

יוסי חבילו:
רגע, אסף, אסף.

עופר מנור:
זה עניין של חודשים, עניין של חודשים, כי שוב,

אליעזר ראוכברגר:
הפער בין אפשרות של אכלוס, זה (לא ברור).

עופר מנור:
כשאני אומר חודשים, אני אומר אין לי את הנתונים, מתי יקבל טופס 4, ומתי,

אליעזר ראוכברגר:
מתי יהיה האכלוס בפועל.

יהודה פרוידיגר:
כל העבודות התכנוניות, הרישויים, תב"עות וזה, כל זה שינוי ייעוד והכול, הכול אתם כבר,

עופר מנור:

כן, הליכים, זה בדיוק זה, הטבלה הזאתי באה ואומרת לעצמנו, מה אנחנו צריכים לעשות עכשיו,

יהודה פרוידיגר:
אבל אין מעוגן,

עופר מנור:
יהיה,

יהודה פרוידיגר:
יש מעוגן של תאריכים,

רועי לביא:
כן, יש,

עופר מנור:
כן, יש, בוודאי שיש, סליחה רגע, העכבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:
לי כתוב פה 24, 28, 29, הנה יש פה. רגע, רגע, זה, תחזיר שנייה עופר, בבקשה.

עופר מנור:
אני אנסה, פשוט העכבר קצת (לא ברור) שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
הנה, אתה רואה יש לך פה, שנים, 24, 33, 24, 33,

רועי לביא:
תכנון ביצוע,

אליעזר ראוכברגר:
24, תכנון ביצוע, אתה רואה? אם הוא היה פה, אז היית רואה 28, היית רואה 38,

עופר מנור:
זה תוכנית עבודה מאוד מאוד מדויקת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עופר מנור:
שאומרת לנו מה אתם צריכים לעשות, לא בחומש, אלא בשנה.

רועי לביא:
אני רוצה להוסיף עוד מילה ברשותך,, עופר.

אליעזר ראוכברגר:
כן, סיימנו, אני רוצה לעבור למבני ציבור,

יוסי חבילו:
תתקשר עכשיו תבקש לעשות,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוסי חבילו:
תשב עם שפיינר ותחזור אלי,

עופר מנור:
א',

אליעזר ראוכברגר:
מצוין.

יוסי חבילו:
תגיד לי שישבת איתו, ואתה עדיין עומד מאחורי הדברים שלך, אתה יודע אני מאמין לך, איך אני בשבילך?

אליעזר ראוכברגר:
מצוין, קדימה רועי, שתי דקות.

יוסי חבילו:
זה בוא (לא ברור) את זה כהחלטה.

רועי לביא:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
עוד שתי דקות.

רועי לביא:
אני בקשר עם שפיינר, אבל זה לא חייב להיות קשור לזה, אני רוצה להגיד,

יוסי חבילו:
זה קשור לזה,

רועי לביא:
לא, זה לא קשור, אבל,

יוסי חבילו:
בטח קשור,

אליעזר ראוכברגר:
יוסי, די,

יוסי חבילו:
השטחים?

רועי לביא:
אני רוצה להגיד משהו כן, לגבי הגמישויות שעשינו בחישובים, ואני משער שגם יכול להיות שזה חלק מהפערים שאתה מראה פה, אנחנו ניסינו להיות הכי אמיתיים מבחינת מה משמש בפועל אנשים. זאת אומרת אם למשל יש טיילת, שהיא נמצאת לצד רחוב, היא לא מוגדרת אולי כשצ"פ של נדנדות וזה, אבל היא מייצרת מרחב ציבורי, שבו אפשר לרוץ ולשחק וזה, אז אנחנו כן סופרים אותו.

יוחנן וייצמן:
אז גם בריכה אתה סופר?

רועי לביא:
שנייה לא, תן לי לסיים משפט,

יהודה פרוידיגר:
שביל אופניים.

רועי לביא:
אם יש לי שביל אופניים, או הרחבת מדרכה מ – 3 ל – 5 מטר, אני לא סופר, אבל אם יש לי שדרה כמו ברוטשילד בתל – אביב שבלב הזה זה מרחב ציבורי שחיים בו, אז כן ספרתי,

אליעזר ראוכברגר:
מה? זה רוטשילד,

יוסי חבילו:
אין פה שדרה כמו רוטשילד,

אליעזר ראוכברגר:
יש פה, יש לך פה קק"ל, למה אתה,

רועי לביא:
אז אני,

אליעזר ראוכברגר:
למה אתה הולך עד רוטשילד? מה? ירושלים אין לנו? יש לנו קק"ל.

רועי לביא:
נכון, ויש כאלה, שנייה,

יהודה פרוידיגר:
בן מימון.

אליעזר ראוכברגר:
במימון, נכון, יש שם קיוסק אפילו.

רועי לביא:
בשדרה. ויש כאלה,

יוסי חבילו:
איפה בבן מימון?

רועי לביא:
אז אני אגיד לא, יש,

יוסי חבילו:
רמב"ן? (לא ברור) זה בבן מימון,

רועי לביא:
בן מימון זה (לא ברור) זה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:
אפילו לא מכיר את רחביה, נו בחייך,

יוסי חבילו:
לא מכיר, יומיים רצוף חניתי שם והלכתי לכיכר פריז, יום אחד ראיתי אותך, ואתמול לא ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:
כן, זה מה שבנינו היום משרדים (לא ברור) נו. היום אישרנו את המשרדים עוד קומה.

אהרל'ה בן נון:
באמת?

אליעזר ראוכברגר:
בטח, זה הבית כנסת, זה משרדים.

יהודה פרוידיגר:
איזה בניינים?

רועי לביא:
בקיצור, מה שאני מנסה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:
בטח,

יוסי חבילו:
זה לא היה מגדל.

רועי לביא:
אבל זה בדיוק הדוגמא,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אז הוא התחיל לצעוק, אמרתי זה משרדים לקפלניסטים,

רועי לביא:
אבל זה בדיוק הדוגמא, הרחבת, הרחבת מדרכה לא נחשב. אבל אם יש לך טיילת שהולכת לצד המדרכה, כן, נחשב.

יוסי חביליו:
אני לא חושב, אתה יודע מה? אפילו שאני מסתכל על בן מימון, ולא יודע,

יהודה פרוידיגר:
בחבצלת.

יוסי חביליו:
קריית יובל,

רועי לביא:
יש טיילת.

יוסי חביליו:
תראה לי, טיילת לא יכול לבוא ולשחק שם,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, עופר, תודה, תודה רבה חברים, אנחנו עוברים למבני ציבור. אהרל'ה, קדימה. איפה? מי עוד פה איתך? ענת ראיתי מקודם, היא הלכה?

אהרל'ה בן נון:
היא הלכה.

אדיר שוורץ:
אפשר להגיד לסגירת הזה, עופר, עבודה מאוד יפה, בעיני זה באמת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מסכים איתך,

<u>אדיר שוורץ:</u>
עבודה יסודית, 200 שורות, מחשבים את הזה, עכשיו האמת מה שנקרא נמצאת בפרטים, ואני מאוד אשמח באמת.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
המימוש, המימוש,

<u>אדיר שוורץ:</u>
עם אנשים שיש להם עניין בזה, מהציבור, א.ש הוא דוגמא לזה, אבל גם אחרים, ולא חשוב מי,

<u>יוסי חבילו:</u>
מה זה א.ש? מה זה שב"כ פה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
אסף שפיינר, אדיר שוורץ, אסף שפיינר, כל מי שקוראים לו א.ש הוא רוצה לשבת איתך על העניין הזה, זה בעיני אחלה. זה לא דבר,

<u>עופר מנור:</u>
לגמרי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה מאות מיליונים.

<u>אמנון ארבל:</u>
אהרל'ה, אתה קורה לענת? או שאתה מציג?

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, מה עם נושא של כמות יחידות הדיור?

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור),

<u>יוסי חבילו:</u>

מה? עכשיו היה שצ"פים, עכשיו על מה ידברו, מבני ציבור.

<u>אמנון ארבל:</u>
מבני ציבור,

<u>יוסי חביליו:</u>
כמות יחידות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מצב הכסף בירושלים, גם על הפנים.

<u>יוסי חביליו:</u>
רועי לביא, מה עם כמות היחידות? מתי תדברו על זה?

<u>רועי לביא:</u>
נסיים את כל אלה, ונציג גם את הסיפור של ה - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, אהרל'ה.

<u>יוסי חביליו:</u>
גם פה יש לי נתונים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאה אחוז,

<u>יוסי חביליו:</u>
שונים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אהרל'ה, בבקשה מבני ציבור.

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
טוב, מתי נפגשנו בפעם האחרונה? לייזר, פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אני לא יודע, נו, קדימה תתחיל את זה, כי אנחנו,

אהרל'ה בן נון:
אז אני,

אליעזר ראוכברגר:
רוצים להתקדם,

אמנון ארבל:
מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:
יש לנו עוד שתי תוכניות, ויש לנו עוד מעט טקס.

אהרל'ה בן נון:
אני אלך ככה לטבלה הזאת, בוא נראה מה יש לי פה.

אליעזר ראוכברגר:
תגיד אתה השתגעת? אם הוא יהיה בעד, הוא לא ירגיש טוב, הוא לא ישן בלילה, מה? הוא לא ישן.

יוחנן וייצמן:
זה כבר אדיר, הוא לא בא, מילא אם החרדים לא היו באים נגד, אז אני מבין,

יהודה פרוידיגר:
נגד שלא דאגנו לחרדים.

יוחנן וייצמן:
לא בא?

ישראל קלרמן:
בדיוק, הוא לא יודע על מה מדובר.

יוחנן וייצמן:
הוא לא יודע על מה מדובר.

ישראל קלרמן:

הוא רואה חרדים, הוא יוצא החוצה.

יוסי חבילו:
מה קשור לחרדים בכלל?

ישראל קלרמן:
לא קשור, אז למה אתה לא בא?

עו"ד אילנית מיכאלי:
אולי גם את זה,

יוסי חבילו:
כי אני נגד ההסכם הזה,

אליעזר ראוכברגר:
יוחנן, תבדוק מה הוא עשה בוועדת כספים,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
תבדוק מה הוא עשה בוועדת כספים,

יוסי חבילו:
נגד,

יוחנן וייצמן:
נגד.

אליעזר ראוכברגר:
הוא הצביע נגד?

יוחנן וייצמן:
הצביע נגד, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:
הוא צעק שהוא נגד, בסוף הוא נמנע.

יוסי חבילו:
מי?

אדיר שוורץ:
במונחי ירושלים הסכם הגג,

אליעזר ראוכברגר:
מה? כמוני?

יוסי חבילו:
יכול להיות, אני לא, לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:
אני נמנעתי בוועדת כספים, בהסכם. אני דיברתי, אמרתי לא מכיר, לא, פעם ראשונה.

יוסי חבילו:
אני לא שולל את מה שוייצמן אמר, אבל, ודיברתי נגד.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע, מה וייצמן, וועדת כספים הראשונה אחרי הבחירות, אתה יודע (לא ברור) בחירות, גם לא ידעו מי יהיה, וגם כולנו היו עסוקים.

אדיר שוורץ:
כן זה היה ממש תעלומה.

יוסי חבילו:
בבחירות הקודמות?

אליעזר ראוכברגר:
בחירות של פברואר,

יוסי חבילו:
לא, לדעתי ההסכם, אתה מדבר על הסכם הזה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, נו, ברור. הדברים היו ברורים, אבל,

יוסי חבילו:
כן, הגדול.

דובר לא מזוהה:
יואל אבן ככה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן, ברור.

יוסי חבילו:
אבל היה את ההסכם הגדול שהיה בקדנציה הקודמת.

אריאל גולן:
חוזר מנכ"ל,

אליעזר ראוכברגר:
ראש העיר,

יהודה פרוידיגר:
מה נסגר עם ה - ?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא (לא ברור) הכול לאיציק.

יהודה פרוידיגר:
הכול ל - ?

אליעזר ראוכברגר:
לאיציק, מודיע לי בסוף כמה כסף אתה מביא לי.

יוסי חבילו:
ראיתי שמה הביאו להם,

אליעזר ראוכברגר:
בסוף כסף. אומר, אדוני, אני שלחתי אותך להביא 200 מיליון, יש 200 מיליון, בסדר, אין 200 מיליון, תלך תעבוד עוד. זה, זה מה שמעניין אותו בסוף. איך אתה מביא, באיזה צורה אתה מביא, פחות (לא ברור). הוא צודק,

אריאל גולן:
שלום ענת.

ענת קליינמן:
שלום, שלום.

אליעזר ראוכברגר:
אהרל'ה.

אהרל'ה בן נון:
היי.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו איתך.

אהרל'ה בן נון:
כן, תודה. תראה, אני אגיד קודם כל הערה כללית ביחס למה שראינו בפעם הקודמת, איפה ענת?

ענת קליינמן:
אני כאן. המיפוי שלנו כרגע גם בתחום החינוך, וגם בתחום מבני ציבור, הוא רחב מאוד, ומאוד מתקדם בהיבט של קידום תוכניות בניין עיר לעיבוי מגרשים חומים, וגם בהיתרי בנייה במקביל, לחינוך, ולא רק. אבל יש לנו הרבה מאוד מטלות, אולי בניגוד, אפרופו השיחה הקודמת של שצ"פים, הרבה מאוד מטלות קטנות, ויותר גדולות אפילו בהרבה מאוד מקומות, גם בקריית יובל, וביתר סט לפי דעתי בעיר גנים. אז אנחנו גם יש מישהו שאומר, בקשר שלנו עם יובלים גנים, שבכל מה שקשור לחניון, אנחנו אפילו בסדר, ואנחנו ברוויה, ובטיפה,

אריאל גולן:
תוכנית למגזר.

אהרל'ה בן נון:
לדעתי, יש פה מיפוי מאוד מאוד רחב של כל הדבר הזה.

יהודה פרוידיגר:
רגע, כל שאלה,

אהרל'ה בן נון:
כן,

יהודה פרוידיגר:
בהנחת היסוד, מה הגודל משפחה ממוצעת שבניתם את כל הצורכי ציבור הזה?

אהרל'ה בן נון:
יש,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, תחזור לשקף הקודם.

יוחנן וייצמן:
רשום 3.8,

אריאל גולן:
אבל מה - ,

אהרל'ה בן נון:
זה? ככה?

ענת קליינמן:
לא, יש שקף שמדבר על ה - , זה,

אהרל'ה בן נון:
זה?

ענת קליינמן:
זה מדיניות תכנון,

אהרל'ה בן נון:
לייזר, זה?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

יוחנן וייצמן:
היה רשום באחד מהשקפים הראשונים.

יהודה פרוידיגר:
הנחתם שזה מכפיל של 3.8?

אהרל'ה בן נון:
אמי, זה המספר, נכון?

אריאל גולן:
מה זה תכנון ב'?

אהרל'ה בן נון:
מה?

אריאל גולן:
תכנון ב – ה' ב',

אהרל'ה בן נון:
איפה אתה רואה?

אריאל גולן:
חומש אחד באמצע.

אליעזר ראוכברגר:
בטח השלמת בינוי או משהו,

אריאל גולן:
השלמת בינוי?

אהרל'ה בן נון:
כן, השלמת בינוי.

ענת קליינמן:
כן,

אהרל'ה בן נון:
כן,

יהודה פרוידיגר:
3.8 זה המצב בירושלים,

אהרל'ה בן נון:
וכולה, מה שאני מנסה להגי,

רועי לביא:
זה פחות מהממוצע היום בפועל, אבל החיוב שלנו הולך לפי,

ענת קליינמן:
ה"ב זה היתר בנייה.

אריאל גולן:
היתר בנייה?

רועי לביא:
הערכה של אוכלוסיות,

אהרל'ה בן נון:
השנה,

רועי לביא:
פה התייחסנו לאחוז אוכלוסייה כפי שקיים היום, כך התייחסנו בזה, אם אני זוכר נכון, החישוב היה לפי,

יהודה פרוידיגר:

בקריית יובל, ובגנים?

רועי לביא:
מה?

יהודה פרוידיגר:
כפי שקיים כיום בקריית יובל וגנים?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אהרל'ה בן נון:
רוצה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

רועי לביא:
זה 25.

אריאל גולן:
תגיד לי, תורה ועבודה למה נכנס פה אצלנו תורה ועבודה?

ענת קליינמן:
מה?

אריאל גולן:
תורה ועבודה זה נחשב קריית יובל?

יהודה פרוידיגר:
זנב של קריית יובל,

אהרל'ה בן נון:
זה התפר.

יהודה פרוידיגר:

זה התפר, אבל זה לא מספיק 3.8, אני מקווה שזה יספיק, אהרל'ה, 3.8 זה מאוד גבולי,

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
כן, אתה צריך לצאת מ - , מאיזה שהיא נקודת מוצא, וזו הנקודת מוצא שנקבעה לפי דעתי גם במחוזית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, תמשיך.

<u>יוסי חבילו:</u>
רגע, מעביר לנו?

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
תלחץ, אמי, מה שרואים,

<u>יוסי חבילו:</u>
זה הופץ?

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
הופץ,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כמה, כמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לפני שנה.

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
זה הופץ,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כמה, כמה מבנים לתנועות נוער יש פה? לתנועות נוער.

<u>אריאל גולן:</u>
יש אחד שכבר עשו בהנרד,

יהודה פרוידיגר:
עוד לא עשו, עוד לא עשו,

אהרל'ה בן נון:
בסדר.

אריאל גולן:
מה לא עשו? כבר תקציב, היה היתר הכול.

יהודה פרוידיגר:
הכול יש, ואין עוד כלום לעשות.

אריאל גולן:
לעשות את זה בית כנסת,

יהודה פרוידיגר:
מה?

אהרל'ה בן נון:
עוד אחד במתחם ההסתדרות, ויהיה עוד אחד.

יהודה פרוידיגר:
מה?

אהרל'ה בן נון:
יהיה, כמה וכמה.

יהודה פרוידיגר:
סניפים?

אהרל'ה בן נון:
כן, בטח. אחד באזבסטונים, בניינים עקיבא,

יהודה פרוידיגר:
טיפת חלב יש פה?

אהרל'ה בן נון:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
מה עם מתנ"ס?

אהרל'ה בן נון:
מתנ"ס?

אליעזר ראוכברגר:
נראה לי בדיוק איפה שאתה עומד יש מתנ"ס.

אהרל'ה בן נון:
נכון, נכון.

אריאל גולן:
איפה שהצופים נמצאים היום,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא מספיק.

אהרל'ה בן נון:
בקוסטה ריקה, דווקא בקוסטה ריקה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה לא מספיק בשביל כל ה - ,

אהרל'ה בן נון:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
כל המתחם.

אהרל'ה בן נון:
כי יש, כי יש את המתנ"ס בדהומי שהוא גדול, ואנחנו גם שם מקווים התב"ע לעבות אותו עוד.

יהודה פרוידיגר:
הוא לא כזה גדול,

אהרל'ה בן נון:
מתנ"ס פעיל.

יהודה פרוידיגר:
הוא לא כל כך גדול.

אהרל'ה בן נון:
נכון, לא כזה גדול, לכן אנחנו עושים תב"ע להוסיף שם בריכת שחייה,

יהודה פרוידיגר:
למטה איזה שלוחה קטנה.

אהרל'ה בן נון:
יש את בית רחל לידו,

יהודה פרוידיגר:
בצ'ילה למטה יש,

אהרל'ה בן נון:
לא צ'ילה זה פליפ ליאון.

ענת קליינמן:
אני צ'ילה זה פליפ לאון, שגם הולך ל –

אהרל'ה בן נון:
זה פליפ ליאון, הולך לשדרוג.

ענת קליינמן:
להרחבה בצדדים,

אהרל'ה בן נון:
לידו,

אליעזר ראוכברגר:
מה עם כל אולסוונגר ברזיל?

רועי לביא:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
אולסוואנגר ברזיל?

אהרל'ה בן נון:
אולסוואנגר ברזיל, יש את בית רחל, שהוא הולך גם,

יהודה פרוידיגר:
עוד קומה ראיתי בבית רחל אתם עושים, עוד קומה.

אליעזר ראוכברגר:
קטן,

יהודה פרוידיגר:
הוא קטן, עוד קומה. או לגיל השלישי שמה בבית רחל,

אהרל'ה בן נון:
בעיקר, זה בעיקר לגיל השלישי.

ענת קליינמן:
זה לגיל השלישי, נכון,

אהרל'ה בן נון:
מוסיפים לו עוד,

יהודה פרוידיגר:
יש שמה מעלית.

אהרל'ה בן נון:
מוסיפים לו עוד קומה, לא, יש מעלית, יש מעלית.

ענת קליינמן:
חייבת מעלית.

יהודה פרוידיגר:
אמרתי יעשו מעלית.

אליעזר ראוכברגר:
איפה פה פתרונות לחרדים?

אהרל'ה בן נון:
אני מבחינתי, כרגע, כל מה שיש פה, זה מצאי שמשרת אוכלוסייה. אני לא צובע כרגע,

יהודה פרוידיגר:
הוא לא אומר ה – 12 כיתות היסודי האלה זה ילך לבית יעקב, או ל - ,

אהרל'ה בן נון:
על מה אתה מדבר?

יהודה פרוידיגר:
או לנועם, לא, בבית ספר שאתה כותב 12 כיתות,

אהרל'ה בן נון:
איפה? באיזה מקום?

יהודה פרוידיגר:
סתם בכל מקום,

אמנון ארבל:
בכל מקום, מה שאמרת.

ענת קליינמן:
כל מקום.

יהודה פרוידיגר:
6 כיתות גני ילדים, אתה לא אומר אם זה חרדי, או חילוני,

ישראל קלרמן:
נכון,

אהרל'ה בן נון:
ממש לא.

יהודה פרוידיגר:
זהו, שהכול יהיה,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, אל תהיה תמים, יש פרוגראמה, לחרדי אין פרוגראמה של 12. כשאתה עושה 12, 12, אתה יודע מראש למי זה הולך, אל תשחק בנדמה לי.

רועי לביא:
12,

יהודה פרוידיגר:
אבל יש פה גם של 18.

אליעזר ראוכברגר:
כיתות.

יהודה פרוידיגר:
יש גם 18.

אליעזר ראוכברגר:
גם ב – 18 אין פרוגראמה כזאתי, אלא אם כן,

אהרל'ה בן נון:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
אלא אם כן תעשה 16 וגני ילדים.

אהרל'ה בן נון:
וגני ילדים, נכון, אני מבין על מה לייזר מדבר,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יהודה פרוידיגר:
בגלל שהרבה יותר מקבילות?

אריאל גולן:
מה שבונים על הקיים,

אליעזר ראוכברגר:
לא, בגלל ש - , למשל חטיבות ביניים אין בחרדי,

אהרל'ה בן נון:
נכון, יש א' – ח'.

אליעזר ראוכברגר:
יש א' – ח'. א' – ח' זה אם אתה נותן אז או 8, או 16, אין באמצע,

יהודה פרוידיגר:
ע"פ המספר?

אליעזר ראוכברגר:
אם זה בשתי מקבילות,

אהרל'ה בן נון:
צודק.

אליעזר ראוכברגר:
אז זה 16,

יהודה פרוידיגר:
16.

אליעזר ראוכברגר:
אם זה מקבילה אחת, אז זה 8,

ענת קליינמן:
כן, אני אגיד לכם משהו, התב"עות לא קובעות כמות כיתות, אנחנו משאירים את זה חינוך, אין קביעה של כמות כיתות.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

ענת קליינמן:
לא, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
אבל במקום שאפשר 12, למה נעשה רק 8? אנחנו מבזבזים סתם שטח.

ענת קליינמן:
כשמתכננים,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה למקסם.

ענת קליינמן:
כשמתכננים להיתר,

אהרל'ה בן נון:
קודם כל האמירה שלך נכונה, הפרוגראמות בחינוך הממלכתי, ממלכתי דתי הן שונות, מהפרוגראמות,

יהודה פרוידיגר:
כיתה א' עד ו',

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

אהרל'ה בן נון:
אנחנו יודעים את זה, וזאת הערה. אבל כרגע אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
גם העל – יסודי,

אהרל'ה בן נון:
נכון, נכון, אבל כרגע גם גודל הכיתה משתנה מ - ,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון,

אדיר שוורץ:
להגיד את זה פשוט,

אהרל'ה בן נון:
אנחנו, מה?

אדיר שוורץ:
אם השכונה מתחרדת, אין בעיה בשכונה.

יהודה פרוידיגר:
יהיה בעיה.

אהרל'ה בן נון:
אני לא נכנס לזה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:
לא קשור עכשיו מתחרדת, היה פעם,

אריאל גולן:
אם ישחררו בתי ספר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
היה פה, היה פה אמירה בבוקר, שרוצים, בגלל הנושא של התחבורה, סליחה, כמה שיותר, גם שיעבדו בתוך השכונה, וגם שילמדו בתוך השכונה, למעט בנסיעות, ככה היה אמירה של התחבורה, נכון? יפה. אז זה כולל הכול, אז זה כולל גם את המגזר הכללי, גם את המגזר החרדי, גם הדתי לאומי, כולם צריכים לקבל פתרונות.

אדיר שוורץ:
לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
כל אחד לפי גודלו, לפי חלקו, לפי הצורך האמיתי.

אדיר שוורץ:
אבל רגע, אני שואל רגע,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אדיר שוורץ:
אז אני שואל רגע, זה לא תחת ההנחה ששכונה מעורבת, 3.5?

יהודה פרוידיגר:
3.8.

אהרל'ה בן נון:
זה גם נתון, אבל אנחנו כרגע,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) צריך התייחסות.

יוסי חביליו:
לתעסוקה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, מדבר עכשיו על מבני חינוך.

אהרל'ה בן נון:
בעבודה הזאת, אנחנו לא מתייחסים כרגע שהבית ספר הזה,

אדיר שוורץ:
3.5,

אליעזר ראוכברגר:
חינוך?

יהודה פרוידיגר:
3.8 אבל.

אהרל'ה בן נון:
.3.8

יוסי חבילין:
אין צורך כל כך גדול.

אליעזר ראוכברגר:
זה אני מסכים איתך.

יהודה פרוידיגר:
רגע, אהרל'ה, חינוך מיוחד יש פה?

אריאל גולן:
אין צורך תיזרק.

אהרל'ה בן נון:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יהודה פרוידיגר:
כמה החינוך המיוחד, כמה כיתות לחינוך מיוחד?

אהרל'ה בן נון:
קודם כל השכונה הזאת בקריית יובל, רוויה בחינוך מיוחד, יש לנו את (לא ברור), ויש לנו,

יהודה פרוידיגר:
יש לנו טנא.

אהרל'ה בן נון:
טנא,

יהודה פרוידיגר:
הטנא.

אהרל'ה בן נון:
הטנא, במקור קוראים לזה (לא ברור). יש לנו,

אריאל גולן:
זוסמן שנייה,

אהרל'ה בן נון:
זוסמן בורוכוב, יש, השכונה הזאת,

ענת קליינמן:
את הטנא הולכים להגדיל.

אהרל'ה בן נון:
השכונה הזאת מלאה ב - ,

יהודה פרוידיגר:
ופה בבינוי שלכם יש עוד?

אהרל'ה בן נון:
יש תגבור בכמה מקומות, יש כיתות חינוך מיוחד,

יהודה פרוידיגר:
העיקר שלא ייסעו, העיקר שלא יהיה בהסכמות, אין לך מושג, איזה קטסטרופה זה הסעות.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בגלל שאתה היית פעם שמה 600,

יהודה פרוידיגר:
כמה בתי כנסת יש פה?

אהרל'ה בן נון:
בעיקר במבונות, קודם כל בכל מגרש, אנחנו מאפשרים בית כנסת, אבל בהפרשות מבונות, יש לא מעט.

ישראל קלרמן:
לייזר, אהרל'ה סיים?

אליעזר ראוכברגר:
מה אהרל'ה?

ישראל קלרמן:
סיים עם ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
עוד לא התחיל,

יהודה פרוידיגר:
תראה, את הרחוב,

אליעזר ראוכברגר:
חכה, עוד לא שמענו, בסדר, זה שמענו. מה עם בתי כנסת?

יהודה פרוידיגר:
בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:
מקווה.

אהרל'ה בן נון:
בתי כנסת, בתי כנסת, בתי כנסת יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:
מקווה, טיפת חלב,

אהרל'ה בן נון:
טיפות חלב,

אליעזר ראוכברגר:
מועדוני נוער, גני ילדים, מועדון יום, בוא תן, דרך אגב גני ילדים, מעונות יום אין הבדל חרדי לא חרדי,

אהרל'ה בן נון:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
למשל, שמה אין הבדלים.

אהרל'ה בן נון:
לא בגני ילדים.

יוסי חבילו:
שאלה מה זה,

אהרל'ה בן נון:
גם לא בגני ילדים, מה? בזק?

יוסי חבילו:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
24 כיתות על – יסודי, פלוס 4 גני ילדים.

יוסי חבילו:
איפה זה במתחם בזק?

אהרל'ה בן נון:
למה זה לא נפתח לי? הנה.

יוסי חבילו:
ליד פאב המפלצת?

אהרל'ה בן נון:

ליד,

<u>אמנון ארבל:</u>
לפני שבועיים.

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
אני אומר מה התוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה המשך,

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
מציעה, כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
דרך אגב זה אותו יזם שאתה כל כך אוהב אותו.

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
היזם שאתה כל כך אוהב הוא פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? זה היזם שאתה מאוד אוהב אותו,

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
זה פליפ ליאון,

<u>יוסי חביליו:</u>
אני לא אוהב אותו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאיפה אתה יודע? וגם יהיה יזם שם, אמנון מרחב.

<u>אמנון ארבל:</u>
איזה יזם הוא אוהב?

<u>יוסי חביליו:</u>

הוא לא היזם, הוא היה,

אליעזר ראוכברגר:
הוא המנכ"ל של החברה, נהיה עכשיו, בוא, זה ברור (לא ברור),

יוסי חבילו:
של בורג' חליפה, כן, נכון.

אליעזר ראוכברגר:
בורג' חליפה.

יוסי חבילו:
רגע, אבל אהרל'ה,

אהרל'ה בן נון:
איפה כל ה - ,

יוסי חבילו:
הבית ספר הזה זה כאילו על פאב המפלצת.

אהרל'ה בן נון:
לא, רגע, רגע,

יוסי חבילו:
כן, לא יקום, ולא יהיה,

אהרל'ה בן נון:
אני רוצה את כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
מה לא יקום ולא יהיה?

יוחנן וייצמן:
היא יוצאת להריסה, מה הפירוש?

אליעזר ראוכברגר:

מה לא יקום ולא יהיה?

אהרל'ה בן נון:
את כל המתחם של צ'ילה של פליפ ליאון,

אליעזר ראוכברגר:
מה לא יקום?

אמנון ארבל:
פאב המפלצת.

יוסי חביליו:
בדיוק,

אהרל'ה בן נון:
נראה להם את זה רגע,

אדיר שוורץ:
(לא ברור) בהפסקות.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. זה אני משאיר ליוחנן,

יוסי חביליו:
בדיוק, יפה.

אליעזר ראוכברגר:
יוחנן, מה ברחבת עד שמה?

ישראל קלרמן:
הוא מחכה לקריאה של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
אתם מדברים דברים חשובים.

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת הוראות מהבייביסיטר?

יוחנן וייצמן:
לא, לא, ממש לא.

יוסי חבילו:
אז אתה הולך עכשיו לטקס?

יוחנן וייצמן:
אני הולך לפוצץ את הטקס.

יוסי חבילו:
יללה תפוצץ, נראה אותך.

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
חתימה על הסכם.

אהרל'ה בן נון:
כן. זה המתחם של הדסה הקטנה,

אליעזר ראוכברגר:
זה דרך אגב בנוי?

אהרל'ה בן נון:
כן, זה בנוי,

אליעזר ראוכברגר:
מאוכלס, לא יודע אם כולו, אבל חלק גדול,

אהרל'ה בן נון:
בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

חלק גדול בוודאי,

יוסי חבילו:
בארבע או בארבע וחצי?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
מתי מסיימים פה היום בארבע?

אליעזר ראוכברגר:
תלוי בכמה תפריע.

יהודה פרוידיגר:
ארבע הטקס, נכון?

ישראל קלרמן:
ארבע וחצי.

אהרל'ה בן נון:
עכשיו כאן אנחנו מתכננים עוד בניין,

יוסי חבילו:
והכיבוד,

אהרל'ה בן נון:
בהיתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אהרל'ה בן נון:
שהוא יהיה בניין רב – תכליתי עם מעונות יום, גני ילדים, ומרכז לפעילויות,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אהרל'ה בן נון:
זה ממש ליד הדסה הקטנה,

ענת קליינמן:
זה בין פליפ ליאון, לבין הדסה הקטנה.

אהרל'ה בן נון:
אתה רואה פה איפה האצבע שלי?

ענת קליינמן:
על החנייה,

אליעזר ראוכברגר:
מול התחנת דלק?

יוסי חבילו:
איפה המגדלים (לא ברור).

ענת קליינמן:
תחנת הדלק היא למטה, היא בצד שמאל,

אהרל'ה בן נון:
תחנת הדלק היא,

ענת קליינמן:
אתה רואה? שמאלה, שמאלה פה,

אליעזר ראוכברגר:
כאן, כן,

אהרל'ה בן נון:
כן, כן,

ענת קליינמן:

זה גם חנייה של ה - ,

אהרל'ה בן נון:
פה, זה הפרויקט של אשטרום, זה הפרויקט של אשטרום, וזה הדסה הקטנה, פה יהיה מרכז,

יוסי חבילו:
אז מה? זה תצ"א ישנה לפני הבניינים האלה? או ש - ,

אהרל'ה בן נון:
אתה רואה את הבניינים, בהקמה.

רועי לביא:
בבנייה שם,

אהרל'ה בן נון:
כן, וכאן,

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר תצ"א ישנה יחסית,

ענת קליינמן:
בסדר, כי זה,

אליעזר ראוכברגר:
היום הבתים שמה חלק מאוכלוסים,

ענת קליינמן:
בדיקה שעשינו מזמן, כן, זו בדיקה שעשינו מזמן,

אהרל'ה בן נון:
כן, על כל פנים המבנה הזה כרגע בשיפוץ, והוא משמש פה, היו פה, זה היה של המדינה, זה חלק מהפרשה הציבורית שהייתה במסגרת הפרויקט של אשטרום, אנחנו קיבלנו את המבנה לידינו, היו פה את, היה פה אלווין, ויש פה קופת חולים מכבי אמורים להתפנות, וכרגע החלק הזה נמצא בשיפוץ, לטובת,

ענת קליינמן:

מרכז חדשנות.

אהרל'ה בן נון:
מרכז לחדשנות עירונית הוא נמצא בעיצומו של שיפוץ, גם קופת חולים תתפנה תעבור לכאן,

יהודה פרוידיגר:
קופת חולים (לא ברור) שיש שמה?

אהרל'ה בן נון:
כן, כן, מכבי, כאן אנחנו מתכננים בניין בעצם,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, איפה מכבי?

אהרל'ה בן נון:
מכבי פה שוכרים, באגף הזה, לייזר, פרסום הם שוכרים.

אליעזר ראוכברגר:
זה שטח חום?

יוסי חבילו:
לא,

אהרל'ה בן נון:
זה היה מבנה של המדינה, היה טיפת חלב, הדסה הקטנה הייתה בעצם טיפת חלב.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני שואל את זה בשביל אמי.

אהרל'ה בן נון:
היום זה שטח חום, היום זה ציבורי, זה מבנה ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
והיה שם קופת חולים, אמי, אתה שומע?

אמנון ארבל:

כן,

אהרל'ה בן נון:
מדינה,

ענת קליינמן:
זה קודם,

אליעזר ראוכברגר:
אתה מבין מה אני מתכוון,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אתה זוכר,

אמנון ארבל:
כן,

אהרל'ה בן נון:
תספר גם לי,

אמנון ארבל:
לא מסכים איתך, אבל כן,

אליעזר ראוכברגר:
כן, לא, לא, פגישה שהייתה אצלי,

אמנון ארבל:
אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

אהרל'ה בן נון:

כן, כן, הם עדיין פה, הם אמורים להתפנות, אנחנו אמורים לתת יתרה. זה סוג של,

ענת קליינמן:
יכול להיות שהייעוד פשוט השתנה, אני אומרת,

אהרל'ה בן נון:
זה בערך 1200, 1300 מטר של כל הבניין הזה, הוא בניין לשימור דרך אגב, אי-אפשר להוסיף עליו,

אליעזר ראוכברגר:
אי-אפשר לנגוע בו?

אהרל'ה בן נון:
לא, בניין לשימור.

ענת קליינמן:
פנימי רק,

יהודה פרוידיגר:
שזה לא נכנס בראשי תיבות א.ש.

אהרל'ה בן נון:
זה הייתה בעצם ההפרשה של המתחם הזה, של ה – 500 יחידות דיור של,

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי.

אהרל'ה בן נון:
אנחנו,

ענת קליינמן:
ייעוד אחר, זה השתנה.

אהרל'ה בן נון:
כאן אנחנו מתכננים כרגע,

אמנון ארבל:

כל (לא ברור) לפני.

אהרל'ה בן נון:
מה?

אמנון ארבל:
כל הייעוד היה שפ"פ.

אהרל'ה בן נון:
שפ"פ, כן. כאן אנחנו מתכננים, בניין כמו שאמרתי בהיקף של כ – 4000 מטר מרובע, הוא כבר נמצא ב - , יש צוות תכנון מלא שעובד על ההיתר הזה, משרד נעמה מליס, וזה נמצא כרגע בעבודה, יש פה סוגיה לא פשוטה, הכי הפורטל הפרויקט של,

ענת קליינמן:
אשטרום.

אהרל'ה בן נון:
אשטרום הוא עובר דרכנו, ויש פה בעיות של זיהום אוויר, ויש פה בעיות של תיאום, אנחנו עושים כרגע בדיוק, הולכים על כל הדבר הזה.

יהודה פרוידיגר:
מה אתם בונים פה?

ענת קליינמן:
מבנה רב – תכליתי.

אהרל'ה בן נון:
מרכז רב – תכליתי.

ענת קליינמן:
שהוא,

אהרל'ה בן נון:
כולל מעונות יום, כולל,

ענת קליינמן:

שטחים למתנ"ס,

אהרל'ה בן נון:
שטחי פעילות קהילתיים ציבוריים,

אדיר שוורץ:
מרכז חדשנות.

ענת קליינמן:
לא, מרכז החדשנות זה בהדסה הקטנה.

אהרל'ה בן נון:
לא, החדשנות הוא פה,

ענת קליינמן:
הדסה הקטנה.

אהרל'ה בן נון:
תסתכל, בהדסה הקטנה.

יהודה פרוידיגר:
כמו היפכא כזה בפסגת זאב?

ענת קליינמן:
כן,

אהרל'ה בן נון:
כן, דומה. כאן זה פליפ ליאון, כאן זה פליפ ליאון, וכאן אנחנו רואים את מתחם בזק, זה מתחם בזק זה כאן פאב המפלצת, וכרגע הם נמצאים בהיתר בנייה, בתוך המתחם של בזק בתוך הבניין הזה יש לנו 3000 מטר מרובע כהפרשה מבונה.

אליעזר ראוכברגר:
מקום מצוין בשביל ישיבה.

יהודה פרוידיגר:
ומה אתם מתכננים פה בהפרשות?

ענת קליינמן:
אסור ישיבה, (לא ברור) צמוד ל - , לתחנת דלק,

אהרל'ה בן נון:
כרגע עדיין בדיונים, עם ה - ,

ענת קליינמן:
עשינו פה כל מיני בדיקות, ל - ,

אליעזר ראוכברגר:
זה יותר מ – 72.

יהודה פרוידיגר:
ראיתי, 80 מטר.

אהרל'ה בן נון:
מה זה מה?

יהודה פרוידיגר:
זה יותר, הרבה יותר מ – 80 מטר מהתחנת דלק.

ענת קליינמן:
ממש לא,

אליעזר ראוכברגר:
בטח,

ענת קליינמן:
לא,

אהרל'ה בן נון:
לא, לא,

יהודה פרוידיגר:
זה לא יותר מ - 80 מטר מהתחנת דלק?

ענת קליינמן:
לא,

אהרל'ה בן נון:
מדוד, מדוד,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה רוחב, יש שם רוחב כביש,

ענת קליינמן:
עשינו בדיקה, עשינו בדיקה.

אהרל'ה בן נון:
בדקנו.

ענת קליינמן:
אני אגיד לך, אני, ה – 80 מטר, 72 מטר מגיעים עד אמצע המגרש, עד לכאן או יותר,

אליעזר ראוכברגר:
כמה, השאלה גם כמה משאבות יש שם.

אהרל'ה בן נון:
פיות,

ענת קליינמן:
כן,

אהרל'ה בן נון:
פיות ומשאבות.

ענת קליינמן:
בכל אופן,

אליעזר ראוכברגר:
כן, זה עד ארבע משהו,

ענת קליינמן:
ה – 3000 מטר,

אהרל'ה בן נון:
מתחנת הדלק,

אליעזר ראוכברגר:
תמ"א/18.

ענת קליינמן:
כן,

אהרל'ה בן נון:
כן,

ענת קליינמן:
ה – 3000 מטר האלה, הם בעצם מוצר משלים לבריכה של המתנ"ס, זה, כל מיני שטחי ספורט, ספא, הם יתחברו,

אהרל'ה בן נון:
אנחנו עוד לא סגרנו את הפרוגראמה עד הסוף, מול ה – 3000 מטר, אבל זה באמת נפח מאוד גדול של,

יהודה פרוידיגר:
פחות (לא ברור) גם,

אהרל'ה בן נון:
של שטחי פעילות. כאן בצד הזה של המגרש, מה שנקרא מגרש 2, הוא שלנו, הוא לא חלק ממתחם בזק, הוא קרוב אליו, כל הדופן הזאת, הדופן המזרחית.

אליעזר ראוכברגר:
אני סומך (לא ברור).

אהרל'ה בן נון:
לא, לא, זה שלנו, זה שלנו, זה לא שלו. זה שלנו. שוב, צריך לראות,

יוסי חבילו:
אז למעשה,

ענת קליינמן:
יש מעבר פה, זיקת הנאה פה, המון זיקות הנאה,

אליעזר ראוכברגר:
את זה שלנו כחום?

ענת קליינמן:
כן,

אהרל'ה בן נון:
זה,

אליעזר ראוכברגר:
יש שמה תב"ע מאושרת?

אהרל'ה בן נון:
כן, כן,

ענת קליינמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

ענת קליינמן:
אבל לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
למה כן?

אהרל'ה בן נון:
מבני ציבור, כל מיני, אתה יודע,

ענת קליינמן:
אבל לא, (לא ברור), ניסינו לשנות את זה,

יהודה פרוידיגר:
מה הבאת?

אהרל'ה בן נון:
חשבנו להוסיף שימוש,

אליעזר ראוכברגר:
כמה השטח הזה?

אהרל'ה בן נון:
2 דונם אולי ועוד שצ"פ,

יוסי חבילו:
לא, אהרל'ה, איפה עומד המגדל המגורים הזה של בזק?

אהרל'ה בן נון:
זה,

אליעזר ראוכברגר:
על הכביש,

אהרל'ה בן נון:
זה היתר חפירה כבר,

אליעזר ראוכברגר:
על הכביש,

יוסי חבילו:
אבל היה שמה, היה עתירה מינהלית, עם הפאב המפלצת.

אליעזר ראוכברגר:
על הכביש, על הכביש,

אדיר שוורץ:
היתר חפירה אבל עוד לא החליטו מה, אין (לא ברור), לשאר הדברים, לשימוש הציבורי בתוך הדבר הזה לספציפי,

אהרל'ה בן נון:
למה?

אדיר שוורץ:
נגיד נגיע ליום שבו צריך, אם יש שם בית ספר או יש שמה משהו,

אהרל'ה בן נון:
לא, המגרש, החלק הזה איפה שהיד שלי,

אדיר שוורץ:
כן,

אהרל'ה בן נון:
זה יש תב"ע, תוקף, חלק מהתב"ע של בזק.

אדיר שוורץ:
שמגדירה בית ספר?

אהרל'ה בן נון:
היא לא מגדירה בית ספר,

ענת קליינמן:
לא,

אדיר שוורץ:
אוקי,

אהרל'ה בן נון:
היא לא מגדירה בית ספר, אנחנו חשבנו כן לעשות, אין מספיק מקום.

אדיר שוורץ:

היד לך כרגע ממש על פאב המפלצת,

אהרל'ה בן נון:
כן, כן, נכון, נכון, וזה מהגרש בדיוק.

אדיר שוורץ:
אוקי,

אהרל'ה בן נון:
זה המגרש. אוקי, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:
יוחנן, יש לך משהו להגיד?

אהרל'ה בן נון:
יש פה שימושים אחרים שהם לא,

יוחנן וייצמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
פאב המפלצת?

יוחנן וייצמן:
מה אתה רוצה שאני אגיד?

אליעזר ראוכברגר:
מה? אני לא יודע, מה שאתה רוצה.

עו"ד אילנית מיכאלי:
להריסה.

יוסי חביליו:
הוא עסוק.

יוחנן וייצמן:

המקום מיועד להריסה, זה הכול.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה קרה? יוסי הטיפול הנופי עליך את אימתו, את חיטתו?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני מכיר את ה - , יש שמה תב"ע שאושרה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חשבתי שזה מהאיומים של הבוקר, השתתקת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התב"ע של בזק אושרה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוסי, האיומים שלך עומדים, תראה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התב"ע של,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תראה,

<u>יוסי חבילו:</u>
אני אאיים עליך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תראה איך העלבת אותו, תראה.

<u>יוסי חבילו:</u>
הוא לא ניתן (לא ברור).

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני לא קולט איפה הבעיה שלכם, התב"ע של בזק אושרה?

<u>אמנון ארבל:</u>

כן,

יוחנן וייצמן:
היא מסמנת להריסה?

אליעזר ראוכברגר:
היא לא אושרה, זה כבר עובדים שם.

אהרל'ה בן נון:
יש גם היתר בנייה,

יוחנן וייצמן:
מסמנת להריסה למקום,

אליעזר ראוכברגר:
חפירה ודיפון.

יוחנן וייצמן:
את, היא מסמנת להריסה שמה את כל העבירה הבנייה הזאת, של פאב המפלצת,

אליעזר ראוכברגר:
נו.

יוחנן וייצמן:
וזהו.

אליעזר ראוכברגר:
אולי תחזיר להם כפול?

יוחנן וייצמן:
יש החלטה של הוועדה המחוזית שקיבלה החלטה הוועדה המקומית שהצבעתי נגדה, של לתת שמה 200 מטר לתרבות, לא כתוב למי למה,

אהרל'ה בן נון:
איפה? איפה?

אמנון ארבל:
בתוך הבניין, בתוך הבניין,

יוחנן וייצמן:
בתוך המתחם.

אהרל'ה בן נון:
של בזק?

יוחנן וייצמן:
כן,

יוסי חבילו:
400 מטר, לא?

אהרל'ה בן נון:
יש הרבה יותר.

אמנון ארבל:
לא, בציבורי.

אהרל'ה בן נון:
בציבורי?

יוחנן וייצמן:
הוסיפו עוד 200 מטר לשימושי תרבות, זה צריך לעבור וועדה הקצאות,

אליעזר ראוכברגר:
במבונה, במבונה,

אדיר שוורץ:
3000 מטר תרבות? בוא הנה זה פאב של 3000 מטר, וייצמן, תראה, באת (לא ברור).

אמנון ארבל:
יש יום 3000 מטר בבניין מגורים, ועוד בניין ציבורי גדול.

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה אוכל? אריאל.

אהרל'ה בן נון:
תביאו לפה משהו.

אריאל גולן:
את זה, אתם לא יכולים לאכול.

אליעזר ראוכברגר:
לא אכלת בשרי?

עו"ד אילנית מיכאלי:
חלבי, הוא לא אכל,

יוחנן וייצמן:
עזוב, זה לא כשר, אל תאכל את זה,

יוסי חבילו:
זה היה טעות לאכול את הבשר.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא טעות, הכול בסדר, אבל עוגה אפשר לאכול, איזה פאי לימון קטן כזה.

אהרל'ה בן נון:
זה פרווה.

יוחנן וייצמן:
תביא כשרות נורמאלית,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) הקטנים.

אדיר שוורץ:
מזמין אותך למשחת שוורץ, כמנהג הרמה, שומרים שעה הכול בסדר.

אהרל'ה בן נון:
בקיצור.

אליעזר ראוכברגר:
גם (לא ברור) שומרים שלוש שעות.

אדיר שוורץ:
הדנים שומרים 3 שעות.

אהרל'ה בן נון:
נעבור לורבורג, או שאין לדבר?

אמנון ארבל:
תעברו, תעברו.

אליעזר ראוכברגר:
ורבורג כולם מכירים, היינו שמה, למרות שראיתי שם חיילים,

אהרל'ה בן נון:
יש פה, יש פה החלטת וועדה שקבעה שנבנה את הכול ביחד.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל בלי חללים. בלי החללים, לא (לא ברור).

אהרל'ה בן נון:
אנחנו אישרנו פה,

אליעזר ראוכברגר:
הנה אתה רואה, הוא הביא לנו,

אהרל'ה בן נון:
אנחנו אישרנו בוועדה שני שלבים, וקבעו שזה יהיה בשלב אחד.

יוסי חבילו:
יש פירות, גם מה זה? פרווה.

אליעזר ראוכברגר:
לא הבאת לנו משהו, דברים טובים?

יהודה פרוידיגר:
יש שמה, הרוב חלבי אבל.

אליעזר ראוכברגר:
לא, כאלה פטיפורים, אני יודע,

אדיר שוורץ:
הביא לך תירס גמדים, מדבר אליך?

אליעזר ראוכברגר:
תירס גמדי. מלון עם תירס גמדי ביחד בהיריון, אישה בהיריון זה, אישה בהיריון, חמוץ עם ריבה.

אהרל'ה בן נון:
על ההסכם (לא ברור).

אמנון ארבל:
בוא נסיים, ונלך לאכול יללה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, טוב, אהרל'ה, אתה רוצה עוד משהו, או שפחות או יותר סיימת?

אהרל'ה בן נון:
אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:
רק תסכם, רק תסכם, ואז רועי.

יוסי חבילו:
כמות היחידות דיור עם רובי לביא,

אליעזר ראוכברגר:
אז אמרתי קודם אהרל'ה יסכם, ואחרי זה רועי, כן.

יוסי חבילו:
אני אביא פירות בינתיים,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
רועי לביא, אל תתחיל.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוחנן וייצמן:
אני אעשה, אל תיקח לפני שאני אעשה משהו,

אליעזר ראוכברגר:
רק תתייחס לבתי כנסת,

אהרל'ה בן נון:
אני אומר, אני אומר יש לנו, יש לנו בכל המגרשים שאנחנו מקדמים תוכניות, יש לנו עם אופציה גם להוסיף בתי כנסת. יש לנו לא מעט בתי כנסת, מועדונים, גני ילדים, טיפות חלב, בהפרשות מבונות. הזדמנות נעשה סקירה של כל ההפרשות המבונות, ויש באמת, באמת מכובד, ואיפה שרק אפשר, אנחנו כמובן, כמובן מוסיפים. ענת, את רוצה להוסיף משהו? לפני שאני אומר לך תודה על כל מה שאת עושה בעניינים האלה? לא, אז אני רוצה להודות לענת, על העבודה שהיא עושה, ועל הליווי שלה.

אליעזר ראוכברגר:
בשם כולנו.

אהרל'ה בן נון:
באמת, יוצא מן הכלל.

אליעזר ראוכברגר:
בשם כל הוועדה,

אהרל'ה בן נון:

אין מה להגיד.

יהודה פרוידיגר:
לי יש עוד שאלות, שאלה אחת,

אליעזר ראוכברגר:
כן, יהודה.

יהודה פרוידיגר:
אנחנו בונים הרי את כל השכונה הזאת, על כל מיני מעברים שיהיה, גישות לרכבת, ומדרגות נעות, וכל מיני מסלולים כאלה ואחרים. גם כל המבנה ציבור נכנסים ב- , בתוכניות האלה של,

ענת קליינמן:
אנחנו כולנו מסונכרנים, יש, יש שולחן עגול של מבני ציבור, יושבים נציגים של אדריכל העיר, ולהיפך, ויש את השולחן המתכלל של רועי, שמתכלל את כולם. וכל פעולה אנחנו בתיאום,

רועי לביא:
אנחנו רבים לא מעט.

אהרל'ה בן נון:
האמת היא שהשתפרנו.

יהודה פרוידיגר:
צריך,

יוסי חבילו:
איפה אני?

רועי לביא:
לא, אתן לך דוגמא, אנחנו צריכים לייצר חיבור מסוים, ובאים מבני ציבור אומרים, אני צריך את כל השטח של הבית ספר שלא תפריעו לי, ואנחנו אבל החיבור יותר חשוב, ואנחנו אומרים לו - אבל השטח יותר חשוב. בסוף אנחנו מחליטים, איפה יהיה מעבר, ואיפה יהיה מגרש שלא יעברו בו, כי הוא בית ספר שלם. זה הכול משתלב, זהו, כל אחד מושך לצד שלו, (לא ברור). יש את הצורך הזה, ויש את הצורך הזה, ואנחנו צריכים לאזן בין כולם.

יהודה פרוידיגר:

למה את זה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
מותרים לך, מותרים לך.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
מה יכול למנוע,

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
כן,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
איזה סיכונים יש שימנעו את מימוש התוכנית?

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
הזאת? שלנו?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כן,

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
תראה, תמיד יש פה שאלה של תקציב, תמיד, תמיד שאלה של תקציב,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כמה אנחנו (לא ברור) על תקציב?

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
אבל אני יכול להגיד לך ככה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
על מה? על תקציב?

<u>אהרל'ה בן נון:</u>
כל התב"עות החשובות,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>

תקציב חוץ שצריך להגיע?

אהרל'ה בן נון:
שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
99%,

אהרל'ה בן נון:
את התכנון כולו אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אני אומר הבנייה לא תכנון.

אהרל'ה בן נון:
אני מדבר, לא, אבל אנחנו, מה אנחנו עושים, אנחנו מייצרים זמינות.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

אהרל'ה בן נון:
את התכנון, את התכנון של מתחם (לא ברור), טלי קריית יובל,

ענת קליינמן:
בהסתדרות.

אהרל'ה בן נון:
בהסתדרות,

ענת קליינמן:
קולומביה,

אהרל'ה בן נון:
קולומביה,

ענת קליינמן:

במתחם של גואטמלה.

אהרל'ה בן נון:
גואטמלה, וכל המתחמים, כל המתחם שאנחנו עובדים עליהם, ממומנים בתקציב עירוני, המטרה להביא את זה לזמינות, ולפנות, למשרד החינוך, העירייה לא תעמוד בכל מה שיש פה מימונית, לא יעזור שום דבר. אבל לפחות אנחנו מביאים את זה למקום, שאפשר עם משרד החינוך, להגיש, הנה יש לי בית ספר, הנה (לא ברור) קניין,

ענת קליינמן:
ולהוציא היתר,

אהרל'ה בן נון:
ולהוציא היתר בנייה, זה הרבה מאוד כסף. אבל את הבנייה אנחנו חייבים תקציב,

אליעזר ראוכברגר:
כמה כיתות יש היום?

אהרל'ה בן נון:
בקריית יובל?

אליעזר ראוכברגר:
אני יודע, כמה אתה מוסיף?

אהרל'ה בן נון:
יש לנו,

ענת קליינמן:
יש לנו בטבלאות, יש סכימה, להכול.

אליעזר ראוכברגר:
אתה יודע להגיד לי כמה אתה יש, וכמה אתה מוסיף?

אהרל'ה בן נון:
אפשר לספור, כן.

אריאל גולן:

הנה זה זוסמן.

יהודה פרוידיגר:
השאלה שלי איפה תהיה פה גבעת המנ"דים?

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שנייה, לא, לא, שנייה, שנייה, אני שאלתי שאלה,

ענת קליינמן:
אתה רואה את זה בא,

יהודה פרוידיגר:
בטח, מה?

אהרל'ה בן נון:
יש לנו פה את הקיים בטבלה?

יהודה פרוידיגר:
אהרל'ה,

אהרל'ה בן נון:
רגע,

יהודה פרוידיגר:
אהרל'ה, איפה תהיה פה גבעת המנ"דים?

אהרל'ה בן נון:
איפה תהיה פה גבעת המנ"דים? קודם כל אין לנו מקום לגבעת המנ"דים.

יהודה פרוידיגר:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
כל השטחים, אבל לא, לא יצטרכו.

יהודה פרוידיגר:

הכול (לא ברור) כסף.

אליעזר ראוכברגר:
יהודה, זה הכול,

אהרל'ה בן נון:
האמת היא, האמת היא ש- ,

יהודה פרוידיגר:
משרד החינוך ממן באמת את הכול?

אהרל'ה בן נון:
יהודה,

אליעזר ראוכברגר:
משרד החינוך זורק כסף מסיבות פוליטיות, לא מסיבות חינוכיות.

יהודה פרוידיגר:
נכון, ותמיד לא בטוח שיישאר ליאון בחומש השני, (לא ברור), אם אתה תהיה ראש העיר אולי משרד החינוך לא יאהב אותך?

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות,

יהודה פרוידיגר:
אז אני נשאר עם גבעת המנ"דים.

יוסי חביליו:
אני מציע שנעבור ליחידות דיור.

ענת קליינמן:
יש פה, יש פה,

אהרל'ה בן נון:
תסתכל,

ענת קליינמן:
חומש ראשון לצורך העניין, אז יש כל ההיצע, יש פה כל זה, אתה רואה כאן את ה - , סך הכול מבוקש 26, וסך הכול מוצע, יש לנו פה פער של כיתה אחת, פה, פערים קטנים.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא סך הכול מוצע, וסך הכול מבוקש? לא הבנתי.

אריאל גולן:
מה צריך? בתב"עות קיימות?

ענת קליינמן:
זה מבוקש.

אהרל'ה בן נון:
מה יהיה צורך בחומש הראשון,

ענת קליינמן:
זה הצורך, כן?

אליעזר ראוכברגר:
אני לא שואל הצורך, אני אומר אם לא עושים כלום, כמה יש היום כיתות?

ענת קליינמן:
אין לי את זה כאן,

אהרל'ה בן נון:
צריך לספור,

ענת קליינמן:
יש, יש לנו.

אהרל'ה בן נון:
אבל אני יכול להגיד לך, אני יכול להגיד לך, שה – 500 דירות של,

יהודה פרוידיגר:
ב – 25?

רועי לביא:
כן,

אהרל'ה בן נון:
של אשטרום,

רועי לביא:
פשוט בטבלה עם,

אהרל'ה בן נון:
והמגדל של (לא ברור),

אדיר שוורץ:
היה כתוב עד 25,

אהרל'ה בן נון:
לא הזיז כי הוא זה,

יהודה פרוידיגר:
25,

אהרל'ה בן נון:
מבחינת צרכים, לתוספת כיתות.

אליעזר ראוכברגר:
שומע? יהודה, שמעת?

רועי לביא:
25 סוף חומש.

יוחנן וייצמן:
יוחנן, שמעת?

יוסי חבילו:
אמרתי את זה,

יהודה פרוידיגר:
מה הוא אמר?

יוחנן וייצמן:
מה הסיבה לזה?

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר, מה הסיבה? שבמקום 12 ילדים בכיתה, יש 16.

אהרל'ה בן נון:
יש, המערכת,

יוסי חבילו:
לא, רוב המשפחות שבאו לשמה, משפחות עם ילדים.

יהודה פרוידיגר:
מה הוא אומר? מה הוא אומר?

אליעזר ראוכברגר:
למה? גם הם באו עם ילדים, הכיתות הם בתפוסה מאוד מאוד, מאוד מאוד מוגברת.

יוסי חבילו:
משפחות שבשתי הפרויקטים האלה, זה משפרי דיור, ולא משפחות עם,

אהרל'ה בן נון:
בסדר, אני אומר, אני אומר באופן כללי, המערכות יודעות,

אליעזר ראוכברגר:
גם משפרי דיור יהיו ילדים בית ספר,

אהרל'ה בן נון:
לספוג, יודעות לספוג,

אליעזר ראוכברגר:
לא בכיתה א', לא כיתה ה',

אדיר שוורץ:
(לא ברור) באשטרום, לא, אנחנו מקווים, (לא ברור),

אהרל'ה בן נון:
כן,

אהרל'ה בן נון:
אבל בטהון גם, אני הולך לטהון.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אשטרום זה זוגות צעירים?

אדיר שוורץ:
לא,

יוסי חביליו:
אין,

אדיר שוורץ:
(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אין,

יוסי חביליו:
גם בטהון אין.

אהרל'ה בן נון:
לא הזיז.

אדיר שוורץ:
לא הזיז את המחוגה.

אהרל'ה בן נון:
בטהון אני יכול להגיד לכם בטהון במגדל, יש לנו שם שתי כיתות, אתה שומע? לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
כיתות מה? גן?

אהרל'ה בן נון:
גן, חלק מהמגדל. ויש שם חינוך מיוחד שבא מסביב.

רועי לביא:
אזורי כאילו,

אהרל'ה בן נון:
אזורי. לכן ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, רועי, רועי, איפה רועי?

אהרל'ה בן נון:
רועי, בוא תסתכל.

יהודה פרוידיגר:
האם הוא מפחד (לא ברור). כל מיני דברים פה אחד בשני, אחד בשני, אחד בשני.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אחרי ששולחים לוועדה, את מה שביקשנו.

אהרל'ה בן נון:
מה זה?

ענת קליינמן:
של מיטל, (לא ברור). אנחנו צריכים לשלוח, להכניס למשרד החינוך,

יהודה פרוידיגר:
עד 2030 יהיה רכבת בקריית יובל?

יוסי חביליו:
מה יהיה?

יהודה פרוידיגר:
רכבת,

אהרל'ה בן נון:
מה ביקשת, מה שאמרתי פה?

יוסי חבילו:
רגע, לייזר, אני רוצה להתייחס,

יהודה פרוידיגר:
לייזר, עד 2030 יהיה רכבת?

אהרל'ה בן נון:
זמן הדיון,

אליעזר ראוכברגר:
איפה?

יוסי חבילו:
צריך להוציא, חברי הוועדה.

יהודה פרוידיגר:
כן, בטח, פרויקט כזה עוד חצי שנה.

אליעזר ראוכברגר:
בשנה הקרובה.

יהודה פרוידיגר:
עוד אחד יש פה,

אליעזר ראוכברגר:
הסגול.

אדיר שוורץ:
זה אחרי 30.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הסגול? 32.

<u>אדיר שוורץ:</u>
תלוי כמה חזק נתפלל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
התחדשות עירונית איך קוראים לזה?

<u>ענת קליינמן:</u>
יש פה (לא ברור) אבל מה שיותר חשוב לי זה המעונות.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
וייצמן פה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה וייצמן צריך לעשות?

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
העוזר שלך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רועי, מחכים לך.

<u>רועי לביא:</u>
אני מחפש את המצגת, שנייה רגע,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, זה לא כשר.

<u>עו"ד אילנית מיכאלי:</u>
לא כשר, למה? למה אתה חושב שזה לא כשר?

יוחנן וייצמן:
לא, סתם צוחק.

עו"ד אילנית מיכאלי:
זה לא הכשרות שלך,

יוחנן וייצמן:
כן, כן, צחקתי, צחקתי די.

אהרל'ה בן נון:
תודה.

רועי לביא:
שוב, אני אסביר עד שאמי יציג את הזה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, דבר, דבר.

רועי לביא:
אני אגיד כמה דברים עקרוניים, אני חושב שעלה פה מספר פעמים לב הויכוח לגבי, ביקשתם גם שנציג מה קורה עם הצהובים, וזה הולך.

יוסי חבילו:
הגיע יואל,

רועי לביא:
עוד רגע נראה אותו.

יוסי חבילו:
בשביל לתת לו (לא ברור) סופית.

רועי לביא:
אבל תקשיבו, אני חושב שלב הזה, וזה עלה פה כמה פעמים, זה חברה אחרי 8000 יחידות דיור, אנחנו כבר נמצאים בשלבים מאוד מתקדמים ביחס ל – 8000 יחידות דיור, וחשוב לי להסביר את

המתודה שעברנו איתה מבחינת חישוב יחידות הדיור, כי זה מה שישב ברקע. אנחנו מקדמים היום את כל התוכניות,

ענת קליינמן:
זה לא,

רועי לביא:
בצנרת הסטטוטורית, טרום סטטוטורית בהיתרים, ואנחנו ניסינו לחשב ברמת החומשים טבלת המשימות שלנו, היא מותאמת לטבלת המימושים, זאת אומרת לרמת הצפי שלנו, של האכלוס, מתוך הבנה שלא כל תוכנית שנמצאת היום בצנרת, תמומש במאה אחוז בטח שלא ב – 5, 10, 15 שנים הקרובים. אני אגיד רגע בכלליות, ואז אמי תראה את המספרים האלה. ובעצמם מה שאנחנו באים ואומרים, יש איזה שהוא לוגיקה שחוזה את המימושים,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, יוסי, תקשיב שלא תשאל אחר כך עוד פעם ואתה תטריח אותנו.

רועי לביא:
יש איזה לוגיקה שחוזה את המימושים בפועל מבחינתנו, הלוגיקה הזאתי היא לוגיקה שיצטרך להיבחן כל הזמן, כל שנה, אנחנו נצטרך לעשות בדיקה, לראות אם אנחנו יותר או פחות, כי אנחנו בסופו של דבר, לא נבנה דברים שלא צריך, ואם נצטרך למהר דברים, אז צריך לראות מה עושים איתם.

יהודה פרוידיגר:
יש לנו אפשרות לבנות יותר ממה שהיום?

רועי לביא:
שנייה,

יהודה פרוידיגר:
סימנת.

רועי לביא:
אתה לא רוצה, אתה לא רוצה, גם לא תקבל תקציבים ממשרד החינוך לבנות לפני הזמן,

אריאל גולן:
השקף הקודם שלו,

אמנון ארבל:
אני אעבור על הכול,

יהודה פרוידיגר:
אל תבנה, אני אומר, אתה אומר כל סוף שנה, אנחנו יושבים רואים איפה אנחנו עומדים, איפה אנחנו זה, נגיד שאנחנו רואים, שהסטטיסטיקה משתנה, ויש,

רועי לביא:
אז יש לנו,

יהודה פרוידיגר:
5 ילדים למשפחה.

רועי לביא:
אז אנחנו יכולים, אז אנחנו יכולים,

יהודה פרוידיגר:
יש לנו מקום לבנות עוד בתי ספר?

רועי לביא:
אנחנו יכולים, לבוא לפרויקטים ולהגיד להם - חברה תוסיפו עוד בנייה, נגיד הפרשה מבונה משמעותית יותר. היום אנחנו לא עושים את זה, כי הדבר הזה יגרום,

יהודה פרוידיגר:
חומים,

רועי לביא:
לא, שנייה, לא, אני יכול לתת לו בלי שטח. אנחנו לא עושים את זה היום, כי אנחנו לא רוצים להעמיס עוד יחידות דיור. בסופו של דבר אם אני אומר לכל פרויקט להגיד, אני אלך על ה – SAFE SIDE, כל פרויקט יבנה לי בית ספר. אוקי, אני יכול,

יהודה פרוידיגר:
בסוף צריך תחבורה.

רועי לביא:

אבל שנייה, אבל בדבר, לא, אני מדבר שנייה על המבנה ציבור,

יהודה פרוידיגר:
זה הכול.

רועי לביא:
עכשיו לגבי אופי חישוב המימוש, בעצם לקחנו את כל מה שבהיתרים חישבנו, ברור, כאילו מאה אחוז קורה, כל מה שנמצא בתוכניות חישבנו, כ – 80% מימוש תוכניות מאושרות, בשלושה חודשים. זה גם הערכה לדעתי אופטימית, את כל מה שנמצא לפני תב"ע מאושרת, הורשנו ל – 60% מימוש בארבעה חומשים, זה היה בגדול הפורמט שבו אנחנו מחשבים, וגם הכנסנו לחישוב תוכניות שלא נולדו, כולם באחוזי מימוש מאוד קטנים, אבל אמרנו יש פה פוטנציאל גם אותו ננסה לכמת, לפחות לשלושה חומשים הקרובים, זה ממש מעט, כי אנחנו מעריכים שזה יהיה מעט.

יהודה פרוידיגר:
מה זה הכתומים נגיד? במפה של ה - ,

רועי לביא:
לא, זה לא קשור לכתומים, זה קשור לתוכניות,

יהודה פרוידיגר:
כתום כחול?

רועי לביא:
האם הם, האם הם נכנסו לצנרת, עוד לא נכנסו, נולדו בתהליך,

יהודה פרוידיגר:
כשאתה אומר גם תוכניות שלא בתב"ע בכלל, שעוד לא ביקשו עליהם תב"ע,

רועי לביא:
כן,

יהודה פרוידיגר:
לקחתם כתומים בחשבון שיעשו יום אחד תב"ע?

רועי לביא:

לקחנו בחשבון, כל מה שיכול או במדיניות רק"ל להפוך לזה, או ב - , מדיניות של פינוי בינוי, כל מה שתיאורטי,

<u>אמנון ארבל:</u>
גם הכתומים,

<u>רועי לביא:</u>
עתידי, כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
הרוב זה כתומים.

<u>רועי לביא:</u>
אז בוא תראה שנה, אפרופו כתומים,

<u>אמנון ארבל:</u>
תראו זה איזה שהוא ניתוח שהכין המנהלת, לקראת הדיון שמדברת על סך הכול על כמות יחידות דיור, יש סך הכול היום בצנרת שאנחנו מכירים משלב פתיחת תיק, ועד אכלוס למעשה שיש למעשה אחד לדעתי או שניים, 63 תוכניות, סך הכול כוללות 13,285 יחידות דיור, תוכן החלוקה כמה בקריית מנחם, וכמה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כל המספרים זה עם תוספת בלבד או כולל הקיים?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התוספתי, לדעתי כן,

<u>יואל אבן:</u>
רק תוספת, לא נראה לי, כבר הורדתם את הקיימות? לא נראה לי,

<u>יוסי חביליו:</u>
זה תוספת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם אתה בונה מגדל, סתם של,

אמנון ארבל:
גם ה – 8000, גם ה – 8000,

אליעזר ראוכברגר:
אם אתה בונה מגדל,

אמנון ארבל:
תוספת.

יואל אבן:
תוספת?

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אמי, אם אתה בונה מגדל, סתם לצורך השיחה של 50 יחידות דיור,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא לוקח את אלה שבפנים, תעשה שמה רק 34 מתוך ה – 50?

יואל אבן:
אתה סופר את התוספת,

אמנון ארבל:
לא, אני סופר את התוספת, אנחנו,

דובר לא מזוהה:
(לא ברור) יחידות דיור,

אמנון ארבל:
הערכות שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
אני מדבר על יחידות,

אמנון ארבל:
ההערכות שאנחנו דיברנו,

אליעזר ראוכברגר:
לכן שאלתי זה לא נראה לי,

אמנון ארבל:
ההערכות שאנחנו דיברנו,

ישראל קלרמן:
כמה אתה חושב שיש?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני חושב שזה כולל את הקיים.

יואל אבן:
גם אני חושב, אני מסכים,

ישראל קלרמן:
13,000?

אליעזר ראוכברגר:
כשאתה מדבר, אתה מדבר עכשיו פרויקט שבו, אתה מדבר על פרויקט שבו יהיו 5000 יחידות דיור,

אמנון ארבל:
אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:
זה כולל הקיים, כל התוספת, ואני מכניס 500.

רועי לביא:
אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:
ככה עד היום נראה לי,

ישראל קלרמן:
לא, ממש לא, אני אגיד לך גם למה,

אליעזר ראוכברגר:
לא מאמין שמישהו עשה את התחשיב הזה.

יואל אבן:
מה? עשה חישוב הוריד, לא מאמין.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני גם לא מאמין.

ישראל קלרמן:
אני כן מאמין, אני אגיד לך גם למה, אני כן מאמין, אני אגיד לך גם למה, כמה ממוצע? כמה ממוצע? אמי ב – 63 תוכניות, כמה ממוצע?

אמנון ארבל:
כמה ממוצע של מה?

ישראל קלרמן:
של דירות,

יוסי חבילו:
אבל יכול להיות שזה הקיים, אבל גם ההגבלה של ה – 8000,

יואל אבן:
אתה,

אמנון ארבל:
הנה גם פה, אתה רואה בטבלה,

יואל אבן:
כמו שאנחנו אומרים היום כמה יחידת דיור בשנה,

ישראל קלרמן:
תוספת,

רועי לביא:
אתה רואה בתב"ע, אתה יודע מה קיים, מה מוצע.

אמנון ארבל:
שנייה, חברים,

ישראל קלרמן:
63 תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, אבל אתה אומר, התב"ע פה מאשרת, 600 יחידות דיור, אתה לא לוקח ואומר, תשמע, 200 היום, והמכפיל הוא 3, אז יש לי רק 6, אז יש לי 400 בעצם. אני לא מאמין שמישהו עשה את זה,

יואל אבן:
הם לא יודעים, בוא נבדוק את זה עכשיו.

אמנון ארבל:
רגע, אבל שנייה, אני רק רוצה להסביר, אנחנו דיברנו כיעד יש תוספת 8000.

אליעזר ראוכברגר:
לא, עזוב, עזוב את זה, עזוב,

יואל אבן:
תוספת הכוונה שיש פרויקטים שמייצרים 800 יחידות דיור, ואף אחד לא עשה את החישוב של ההפחתות.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יואל אבן:
אני חושב כמו לייזר, אבל הוא בודק את זה עכשיו,

ישראל קלרמן:
לא יכול להיות 13 אלף,

אמנון ארבל:
אני רק מסביר שנייה, חברים,

ישראל קלרמן:
חייב להיות,

יואל אבן:
לא, זה לא המצב.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

ישראל קלרמן:
תוספת, כולל הקיים,

יואל אבן:
13 אלף זה כמו (לא ברור).

ישראל קלרמן:
כמה הקיים?

יהודה פרוידיגר:
מה? לתב"ע?

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה חושב בנווה יעקב?

ישראל קלרמן:
לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:
כמה יש בנווה יעקב? לא, כמה יש יחידות דיור.

דובר לא מזוהה:
13 אלף,

אליעזר ראוכברגר:
13 אלף? זה כמו שלוש פעמים נווה יעקב,

ישראל קלרמן:
נכון,

יואל אבן:
פסגת זאב,

אליעזר ראוכברגר:
כן, יותר, זה יותר משלוש פעמים יותר.

ישראל קלרמן:
מה? תוספת אבל, לא כולל קיים.

אליעזר ראוכברגר:
למה? כולל קיים.

ישראל קלרמן:
לא יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא כולל כל הקיים, כולל הקיים בפרויקטים של פינוי בינוי. לא מה שאין פינוי בינוי. לא, לא יחידות דיור שלא נגעו בהם, יחידות דיור שנגעו בהם.

ישראל קלרמן:
כמה ממוצע? בוא נעשה רגע, כמה ממוצע? יש פה 63 יחידות התחדשות,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

ישראל קלרמן:
כמה ממוצע יש פה?

<u>אמנון ארבל:</u>
תחלק, מה הבעיה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה עושה 13 אלף לחלק ל – 63.

<u>ישראל קלרמן:</u>
ואז אתה מגיע?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא יודע,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה? פחות מ – 200.

<u>אמנון ארבל:</u>
13 אלף,

<u>אדיר שוורץ:</u>
פחות מ – 200.

<u>ישראל קלרמן:</u>
פחות מ – 200, זה לא יכול להיות, 500 מלא.

<u>אמנון ארבל:</u>
210.

<u>ישראל קלרמן:</u>
210, ויש לנו המון של 400 ו – 500, זה אומר שאתם צודקים.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני רק אגיד שאנחנו דיברנו כל הזמן על היעד של תוספת של יחידות דיור, של תוספת,

<u>ישראל קלרמן:</u>
תוספת, הנה הוא גם אומר.

רועי לביא:
יש לפרויקט,

ישראל קלרמן:
חייב להיות,

רועי לביא:
יחידות דיור נכנסות 100, יוצא 500 פעם הבאה.

ישראל קלרמן:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

ישראל קלרמן:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

אמנון ארבל:
אני רק אומר כשאנחנו מדברים על תוספת 8000 יחידות דיור בשכונה ב – 10 שנים, דיברנו על תוספת של 8000 יחידות דיור, אז ברור שקיימות לצורך העניין בערך רבע, שזה 2000,

יואל אבן:
כמו שיש לך היתרי בנייה בערך ל – 10,000

אמנון ארבל:
כן,

ישראל קלרמן:
בדיוק,

אמנון ארבל:

בדיוק, אז זה המספרים שכרגע אנחנו מדברים סך הכול, זה יש לנו טבלה מסוגרת של המנהלת, שעוקבת אחרי כל התוכניות, יוסי זה בשבילך, יש טבלה של כל התוכניות, שזה הסיכום שלה. סך הכול 63 תוכניות, משלב אמרנו, שלב פתיחת תיק, זה אומר שאם מישהו בא כיום, בא ופתח תיק, במערכת שלב התב"ע, זה אומר שההליך של התב"ע מוצע לוקח בערך שנתיים, שלוש, וכולה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה נכון, המספרים, האלה לתאריך?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה עכשיו, עדכון שעשינו לוועדה הזאת, לדיון הזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זאת אומרת בשלוש שבועיים האחרים.

<u>אדיר שוורץ:</u>
63 תוכניות.

<u>ישראל קלרמן:</u>
איפה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
63 תוכניות,

<u>ישראל קלרמן:</u>
ראית את זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
עכשיו מתוכם כאן, זה גם כתוב יוסי,

<u>ישראל קלרמן:</u>
תודה.

<u>אמנון ארבל:</u>
מתוך ה – 2963 בשלבי אכלוס וביצוע, זה אומר אכלוס למשל, טהון שני הבניינים של 20 קומות, כולל (לא ברור) יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:
הדסה הקטנה וטהון.

אמנון ארבל:
של הדסה הקטנה.

אדיר שוורץ:
זה רק, אמי,

אליעזר ראוכברגר:
בשטרן.

אדיר שוורץ:
שנייה, אבל זה רק התחדשות עירונית,

אמנון ארבל:
לא רק,

אדיר שוורץ:
לא רק, אפשטיין פה.

אמנון ארבל:
כשאנחנו דיברנו על 8000 יחידות דיור, זה כלל את כל התוכניות (לא ברור) האלה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אפשטיין, אפשטיין הוא פה, אבל לא בביצוע.

רועי לביא:
לא ביצוע.

אליעזר ראוכברגר:
בתכנון,

אדיר שוורץ:
63.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, זה לא תב"ע מאושרת.

אמנון ארבל:
יכול להיות אני מתקן רגע, (לא ברור) זה כלל לא פינוי בינוי, זה מצגת רק של הפינוי בינוי. זה רק הבינוי.

אליעזר ראוכברגר:
אפשטיין לא כולל,

אמנון ארבל:
זה רק הבינוי.

אדיר שוורץ:
אז המספרים האלה עליהם אנחנו צריכים,

רועי לביא:
יש בהמשך,

יוסי חביליו:
וגם כרמית זה לא כולל,

אליעזר ראוכברגר:
אז גם כרמית לא כולל,

יהודה פרוידיגר:
כרמית לא פה.

אדיר שוורץ:
כרמית, אשטרום.

אמנון ארבל:
כשדיברנו אנחנו כן חישבנו את כרמית.

אדיר שוורץ:
אשטרום לא כולל.

אמנון ארבל:
לא משנה, אנחנו דיברנו תוספת,

יואל אבן:
יחידות בכלל, זה לא פינוי בינוי.

אמנון ארבל:
כשאנחנו 8000 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:
אז למה כרמית כן, ואפשטיין לא?

אמנון ארבל:
לא, זה מצגת רק להתחדשות עירונית, של המנהלת. כשאנחנו דיברנו בהערכות של תוכנית אב לתוספת,

אליעזר ראוכברגר:
אני שואל, למה, למה כרמית נחשב התחדשות עירונית?

אמנון ארבל:
הוא לא התחדשות עירונית,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה אומר שכרמית כן נמצא פה,

אמנון ארבל:
לא,

יוסי חבילו:
לא נמצא פה, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא נמצא,

אמנון ארבל:

זה מצגת רק של תוכניות פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:
אז כרמית לא פה.

אמנון ארבל:
נכון, כשאנחנו הערכנו את התוספת של 8000,

אדיר שוורץ:
לא היה שם,

אמנון ארבל:
את אלה שהם לא פינוי בינוי,

יוסי חבילו:
ולא אשטרום.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, עכשיו אני שואל שאלה,

אדיר שוורץ:
אז על המספרים האלה צריך להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו אני אשאל הלאה,

אמנון ארבל:
8000,

אליעזר ראוכברגר:
היערכות של תחבורה, רגע, אמי,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:

היערכות של תחבורה, מבני ציבור, ושצ"פים כן כולל את אלה שהם לא התחדשות עירונית? זה השאלה,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, כן, התשובה היא – כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, אוקי,

<u>אמנון ארבל:</u>
גם מבחינת תוספת יחידות וגם מבחינת המענה הציבורי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה השאלה, וזה התשובה, הבנתי.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה העיקר גם, בסדר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אדיר שוורץ:</u>
טוב.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש כרגע כמו שאמרתי 13 אלף שהם בהיתרי בנייה וביצוע, שזה (לא ברור) 3000 יחידות דיור, זה מה שאנחנו יודעים כרגע, יוסי, לא יודעים, אנחנו,

<u>יוסי חבילו:</u>
אני יש לי פה סטטיסטיקה,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא סטטיסטיקה, מספרים, מה זה?

<u>יוסי חבילו:</u>
מספרים, שאנחנו, המספר כולל היום זה 7717 נכון ליולי,

אמנון ארבל:
שמה? שמה?

יוסי חבילו:
של יחידות מאושרות נוספות שנמצאות בשלבים מתקדמים.

אדיר שוורץ:
זה הגיוני,

יוסי חבילו:
רגע,

אדיר שוורץ:
כי אצלו זה רק, אצלך,

יוסי חבילו:
רגע,

אמנון ארבל:
למעלה הפתיחת תיק 1971, הפקדה 4700, תוכניות מאושרות 400,

רועי לביא:
זה מגיע ל – 7000.

אמנון ארבל:
נכון,

יוסי חבילו:
אז זה אומר, שאנחנו בגבול ה – 8000, ואי-אפשר לאפשר עוד יחידה.

אמנון ארבל:
באישור תוכניות, לא בביצוע.

יוסי חבילו:
מה זה משנה?

אמנון ארבל:
בוודאי שזה משנה, כי תוכניות שלא יבוצעו שוב, לא יבוצעו, הן לא קיימות.

יוסי חבילו:
אבל זה נמצא, נפתח תיק רישוי,

אמנון ארבל:
כן, זה החום, זה רק 2900,

יוסי חבילו:
2900? לא, ועוד,

אליעזר ראוכברגר:
לא, 2900 זה ביצוע. זה לא בנפתח תיק.

אמנון ארבל:
ביצוע ואכלוס, נו בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. הוא דיבר על נפתח תיק.

אמנון ארבל:
לא, אני מסביר לו שגם, אנחנו, תקשיב, אנחנו אומרים יש פה הרבה יותר ממה שאתה אומר, יש פה 13 אלף יחידות דיור, בסדר? תסתכל,

יוסי חבילו:
לפי הסטטיסטיקה שלי, מאה אחוז מיחידות הדיור שהוסרו ב – 2015, 2019,

אליעזר ראוכברגר:
אם יהיה מאה אחוז, יהיה 13 אלף,

יוסי חבילו:
בהליך ביצוע של היתר בנייה,

אמנון ארבל:

אבל תסתכל רגע, זה מספרים נתונים, יש טבלה שכל מה שאני אומר פה, יש טבלה של תוכניות שאפשר להעביר אותה, זה לא בעיה. יש את מה שאתה אומר, יהיה 13,285.

אליעזר ראוכברגר:
אם בסוף יבוצע מאה אחוז,

אמנון ארבל:
אבל מתוכם כרגע,

אליעזר ראוכברגר:
אם, נכון להרגע,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
יבוצע 13,000.

אמנון ארבל:
כן,

יוסי חבילו:
נכון, אבל אני חושב שלאור המצב שאנחנו נמצאים בו, צריך כרגע לעצור,

יואל אבן:
איך הגעת למסקנה הזאת?

יוסי חבילו:
איך הגעתי למסקנה?

יואל אבן:
כן,

יוסי חבילו:
שאם מבחינה תחבורתית, אומרים לך שלא יכולים לשאת יותר מ – 8000,

יואל אבן:
אנחנו כל שנה עושים דיווח, (לא ברור) את מצבנו, אתה יודע את זה,

יוסי חבילו:
מה זה כל שנה? הנה אתה נמצא עכשיו בגבול ה – 8000.

יואל אבן:
יש הבדל בין תוכניות, לבין היתרים ויש הבדל אדיר ביניהם.

יוסי חבילו:
אז אני אומר לך שאין הבדל אדיר,

יואל אבן:
לא כל תוכנית מגיעה,

יוסי חבילו:
אין הבדל אדיר,

יואל אבן:
אני אומר בתור מי שנמצא,

יוסי חבילו:
הנה יש לי סטטיסטיקה,

יואל אבן:
אז אני אומר לך,

יוסי חבילו:
כמעט מאה אחוז,

יואל אבן:
אני אומר לך,

יוסי חבילו:
התוכניות שאושרו ב – 2015,2019 הגיעו להיתרים,

יואל אבן:
תראה, אני אומר לך,

אמנון ארבל:
אבל אלה המספרים 3000,

יואל אבן:
אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:
שאז הכול היה דרדלה, מה?

יוסי חבילו:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
מה אושר? 5 קומות? זה 40 קומות בחייך.

יואל אבן:
באיזה שנים, מה (לא ברור), עשינו עבודת ענק יוסי,

יוסי חבילו:
כן, אבל אתה כרגע אין,

יואל אבן:
עבודה שלא עשו בשום מקום בארץ.

יוסי חבילו:
אין לך תוספת תחבורה, מתי יהיה לך תוספת תחבורה?

יואל אבן:
אני אומר לך,

יוסי חבילו:
אולי עוד 10 שנים.

יואל אבן:
זה בדיוק המקום שאנחנו באים ומעדכנים כל שנה, והולכים לוועדות לפה,

יוסי חבילו:
לכן אני אומר,

יואל אבן:
לוועדה המחוזית,

יוסי חבילו:
שאנחנו צריכים לעצור לפי,

יואל אבן:
אני אומר לך שאתה, אתה צריך להבין בתחום הזה, ואתה רואה גם את המצב של המשק, ואתה רואה את המצב הכלכלי, ואתה רואה הרבה מאוד פרויקטים,

יוסי חבילו:
ירושלים חוגגים, רצים,

יואל אבן:
לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יואל, יואל, בוא, בוא, הויכוח הוא ויכוח עקר, אתה לא תשנה את דעתו, הוא לא ישנה את דעתך.

יוסי חבילו:
לא, אני רוצה לשכנע אותך שאתה תלך איתי בהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא תשכנע אותי, כי אני ראיתי את המצגת היום, ואני רוצה לומר לך, שלא רק שהתפעלתי ממנה, גם התלהבתי ממנה, כי חשבתי שזה הרבה יותר גרוע, ואני באתי, אני לא, אתה בא, יש לך דעה מוקדמת, לא ישנה אותך כלום. אני בא,

יוסי חבילו:
אבל יש לי נתונים, קיבלתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בלב פתוח ונפש חפצה, ואני קיבלתי את זה, למרות שיש לי גם,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה אותם נתונים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לי השגות,

<u>אמנון ארבל:</u>
התנאי מימוש,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ויש לי הערות גם, אמרתי אותם פה בדיון, איפה אהרל'ה? הלך? אבל שמעתם היה לי גם אותם, שמעתם את הדברים שאמרתי, גם הנושא של השצ"פים, אני חושב ששאלנו וחקרנו, ובדקנו, ודרשנו, וטחנו את עופר גם על הנושא הזה. רק אתה יש לך את ההוא בטלפון, ולא מעניין אותך מה שעופר אומר,

<u>יוסי חביליו:</u>
אני שמעתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
במקום, במקום להקשיב להההוא, תקשיב להההוא, עופר איש מקצוע, יש לי עליו, יש לי איתו מחלוקות מכאן, ועד ניו – יורק, זה לא רלוונטי, אבל הוא איש מקצוע, אני מכבד אותו, והוא פה בא הציג מצגת. תשמע, הוא צריך להיות שקרן גדול, או בדאי גדול, או בעל דמיון גדול, בשביל שמה שהוא הציג פה, לא רלוונטי ומופקע. אם הוא היה אומר לי - תשמע, אנחנו בקשקש עוברים את הצורך, זה משהו אחר. ואז אמרו שאנחנו מתבלבלים, אפילו יותר, אז בוא, אם הוא טועה ב – 20%, עדיין אנחנו בסדר, גם אם הוא טועה ב – 30%, אנחנו בסדר, אז מה? בוא, תיתן כבוד לאנשים, למרות שאני חוזר ואומר, אני יש לי מחלוקת, יואל יודע את זה, גם רועי, יש לי מחלוקת עם עופר, מכאן ועד אמריקה, אבל זה לא רלוונטי, זה לא קשור, אני, (לא ברור),

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה חלק יותר רלוונטי בעיני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה הכול.

יואל אבן:
בואו תראה שנייה, מה עשינו בישיבה אצל, גם הגזבר והמנכ"ל,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

יואל אבן:
ברכת דרך,

אמנון ארבל:
היה פה מבחינת המספרים, זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
כן, מה זה נקרא ברכת דרך? זה בדיחה ברכת הדרך. בגלל שהוא לא, הוא לא יודע מה יהיה המצב, בעוד 5 שנים, יהיה לו כסף בשביל לבנות את כל הדברים האלה.

יואל אבן:
זה פרוס להרבה מאוד.

יהודה פרוידיגר:
לא יודעים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא מבין את האתגר שעומד בפנינו, זהו.

יואל אבן:
אבל זה פרוס על מספיק זמן לעשות את זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, בסדר, אני מסכים,

יואל אבן:
15 שנה,

רועי לביא:
את המבנים שיהרסו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
הכול, הכול ברור, רק אני אומר, לדעת היום להגיד לך, אדון זליגמן שהוא גזבר העירייה יגיד לך תשמע, אני בעוד 5 שנים, בעוד 7 שנים יודע להבי אלך,

יואל אבן:
ברור,

אליעזר ראוכברגר:
במקום הזה, כסף בשביל לבנות 20 בית ספר, של 24 כיתות, לא יודע להגיד לכם.

יואל אבן:
נכון, בוא תשמע מה שאומר גזבר,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יואל אבן:
מי שיבוא, יבוא לגזבר, ויגיד - הנה הייתה התחייבות בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון, תביא לי,

יואל אבן:
אנחנו יצאנו לדרך,

אליעזר ראוכברגר:
אם הוא יכול יכול, אם לא, לא, ברור.

יואל אבן:
אבל זה פרוס למספיק זמן שיהיה אפשר להביא את הכספים האלה, והרבה מאוד זה משרד החינוך, הרבה מאוד זה בכלל תוספות אחרות שלא קשורות ל - , יש כאן הרבה מאוד עבודה שלא קשורה רק (לא ברור).

רועי לביא:
האמת היא, אם נעשה את זה, יש פה הרבה הכנסות, בסופו של דבר,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

רועי לביא:
היטלי סלילה, היטלי סליה.

אליעזר ראוכברגר:
אגב היטלי סלילה, רק סתם שתדעו,

רועי לביא:
ואנחנו לא בונים פה כבישים חדשים.

אליעזר ראוכברגר:
היטלי סלילה בשנת 2023,

יואל אבן:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
סיימו עם 308 מיליון שקלים, בשנת 2024 עד אוגוסט כולל אוגוסט אוחזים כבר ב – 360,

אדיר שוורץ:
וזה שנה קשה.

אליעזר ראוכברגר:
וזה שנה קשה, אני מעריך שיגמרו, יש לנו עוד 4 חודשים, אני מעריך שיגמרו בין 450,

יוסי חביליו:
אולי עשינו טעות,

אליעזר ראוכברגר:
חצי מיליארד,

יוסי חבילו:
היטלי השבחה,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, זה המון כסף, זה המון כסף. תוספת של כמעט 200 מיליון שקל משנה שעברה, אתה יודע,

יואל אבן:
אני מאמין שאתה רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אמנון ארבל:
להוסיף 15 קומות לכל מגדל.

יוסי חבילו:
ברווח,

יואל אבן:
היית מוסיף השבחה, היית מגיע למגדלים של 70 קומות, הכול בסדר,

יוסי חבילו:
או שלא יהיה לנו בכלל.

יואל אבן:
השבחה, איזה מגדלים היינו מגיעים?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל זה, היה אפשר להכפיל לו את המשכורת.

יואל אבן:
כן, היית מתגעגע ל – 30 קומות שאנחנו עושים.

יהודה פרוידיגר:
יואל, יואל, יוסי אומר,

אמנון ארבל:
בוא נתקדם רק,

אליעזר ראוכברגר:
קדימה, טוב, בואו יש לנו עוד,

אמנון ארבל:
זה המספרים שאנחנו מביאים,

אליעזר ראוכברגר:
איפה ישראל?

אמנון ארבל:
הלך לאכול.

יהודה פרוידיגר:
(לא ברור).

יוסי חבילו:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
שהם מרוויחים בוחטות,

אליעזר ראוכברגר:
עוד לא התחיל,

יוסי חבילו:
הם באים,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יהודה פרוידיגר:
הם באים לבנק, בשביל לקבל משכנתאות,

יוסי חביליו:
אני לא, ואני צריך ללכת בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:
כולנו צריכים, יואל, עידו, סיימת? רועי, סליחה,

יוסי חביליו:
מה אתה אומר על הרעיון הזה? שיהיה שמאי מטעמנו שיבדוק את זה,

אדיר שוורץ:
החלק כאן, החלק הכי משמעותי, מה שאתה ביקשת, הדירוג של המתחמים הגדולים, שאני מאוד רוצה לראות,

יואל אבן:
לעשות בקרה על השמאי,

אדיר שוורץ:
בוא נדבר על זה לפחות.

יוסי חביליו:
בבקשה, שיביא שיעשה בדיקות.

אמנון ארבל:
אני אנסה להגיע לזה,

אליעזר ראוכברגר:
אמי כן דיבר על זה,

דובר לא מזוהה:
איך קוראים לשמאי?

אמנון ארבל:
לא, לא,

יואל אבן:
השמאי שהכנסת.

אדיר שוורץ:
לא (לא ברור) כמו שאתה רוצה,

יואל אבן:
יש שמאי,

יוסי חבילו:
אז הנה, אז הוא אומר (לא ברור) את מה שאמרו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:
כן, רק בפיילוטים,

יואל אבן:
בפיילוט, לא, לא,

רועי לביא:
לא בכל פרויקט.

אליעזר ראוכברגר:
לא בכל תוכנית,

רועי לביא:
בכל פרויקט, שאנחנו, אני אגיד לך את האמת,

אליעזר ראוכברגר:
כל פעם שאנחנו חושדים בו,

רועי לביא:
שאנחנו מרגישים,

יוסי חבילו:
אני חושד בכולם,

רועי לביא:
תקשיב,

יהודה פרוידיגר:
אתה חושד בכולם.

רועי לביא:
יש לנו כללי אצבע, בסדר? אנחנו יודעים את הסדר גודל, כשאנחנו רואים פרויקט, כשאנחנו אומרים לעצמנו, זה לא סביר,

יוסי חביליו:
אבל אני אומר לך,

רועי לביא:
והיזם אומר לנו - לא, אנחנו צריכים את זה, אז אנחנו הולכים לשמאי.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אבל סליחה, סיכמת שאתה לוקח ממני את הטישו.

יואל אבן:
הבאנו שמאי שעשה,

רועי לביא:
רגע,

יואל אבן:
ברזל, הפרויקט של,

אדיר שוורץ:
היה איזה בקשה, בלי זה.

יואל אבן:
חישובים שלנו.

יוסי חביליו:

ומה הוא אמר - הכול סבבה?

יואל אבן:
הורדנו באיזה 50, גם היחידות דיור הורדנו,

רועי לביא:
50 יחידות דיור הורדנו.

יוסי חבילו:
נו, לא שווה.

רועי לביא:
מה לעשות? שמאי שהוא מטעמנו, אתה לא מבין איזה בדיקה שהוא עשה,

אליעזר ראוכברגר:
50 זה כמה קומות,

רועי לביא:
עשה בדיקה,

יוסי חבילו:
אבל אני אומר לך דירות שהם מוכרים, רועי, הם מוכרים את זה (לא ברור) מחירים,

רועי לביא:
שתי קומות זה,

יוסי חבילו:
מחירים גבוהים.

רועי לביא:
השמאי עובד לפי פרמטרים, אני לא שמאי.

יואל אבן:
זה מכפיל של,

אליעזר ראוכברגר:

הדופן?

יואל אבן:
לא הדופן הזה,

אליעזר ראוכברגר:
של,

אדיר שוורץ:
רועי, האם יש תוכניות קדומות שלא מופיעות בטבלה הזאת?

אמנון ארבל:
כן, התשובה היא – כן.

אדיר שוורץ:
בוא נדבר על זה, אני,

אמנון ארבל:
אני אקפוץ הלאה, כי אתם לא מקשיבים.

יוסי חבילו:
טוב.

אמנון ארבל:
תראו, זה המפה של כל המתחמים לצורך העניין, זה הכחולים ציר רכבת קלה, אדומים שזה יחסית מעט, וכל השאר זה כתומים. עשינו בחינה של כל הכתומים, כל מה שמסומן כרגע פה, אתם רואים בריבוע, זה כתומים שכרגע יש הליכים בתוכניות שברשימה,

אדיר שוורץ:
יופי.

אמנון ארבל:
כל אלה, כולל אגב תמ"א/38 כמו שכל הנקודות האלה, כמו אלו, כמו הציונות שאישרתם מקודם, אליעזר, שגם נעשה תמ"א/38 והיא כתומה, והיא יחסית מתחם גדול. כל הכתומים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פינוי בינוי.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, אבל בתוך הבפנים, החמישה בניינים עשו תמ"א/1,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם וגם.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אוקי,

<u>אמנון ארבל:</u>
ומסביב אושרה תוכנית. כל המתחמים הכתומים שלא מסומנים בו כרגע בריבוע שחור, או בעיגול ירוק, זה הכתומים שנשארו, הפוטנציאל לדעתנו של המתחמים הכתומים האלה, ככל שיבואו, אתה רואה זה סך הכול יחידות דיור, זה עוד 2000,

<u>יוסי חביליו:</u>
זה עוד 2000,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, אבל עוד לא פתחו תיק עדיין, זה לא התחילו את התהליך, אבל כנראה אולי יהיו עוד 10, 15 שנה.

<u>רועי לביא:</u>
שנייה, זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא בחומש האלה, ולא שני החומשים האלה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, אומר, אדיר,

<u>אדיר שוורץ:</u>

וזה חשוב,

אליעזר ראוכברגר:
ואני אומר, וגם יוסי אומר, אל תלכו לכחולים, תשלח אותם לשמה, כי מבחינת הסיכון,

אמנון ארבל:
כחולים אנחנו לא עושים כלום, כחולים, אנחנו לא עושים כלום.

יואל אבן:
כחולים אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
ולא אישרנו כלום בכחולים עד היום?

יואל אבן:
אחד ולא.

אמנון ארבל:
יש כחול אחד, שאנחנו רואים פה במצגת היום, ואתם אישרתם. הוועדה אישרה.

ישראל קלרמן:
אני יודע איפה זה,

יואל אבן:
היה איזה אחד. בקוסטה ריקה,

אדיר שוורץ:
אמי, זה לא יפה שאתה זוכר הכול, אני מבקש,

יוסי חביליו:
(לא ברור) שאישרת?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא פינוי בינוי,

אמנון ארבל:

זה לא כחול גם,

יוסי חבילו:
לא, לכן אל תאשר לו פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל זה לא רלוונטי, זה לא כתום, ולא אדום, זה קרקע ריקה.

יוסי חבילו:
עוד יותר גרוע.

יואל אבן:
אנחנו יכולים לא, מתעקשים גם,

אמנון ארבל:
זה גם,

יואל אבן:
בכתומים,

יוסי חבילו:
רגע, לא הבנתי, מה זה כחול?

יואל אבן:
כחול זה כל האזורים של,

אמנון ארבל:
זה זה,

אליעזר ראוכברגר:
של ה – 6 קומות,

אמנון ארבל:
זה, כן, נכון,

יוסי חבילו:

מה?

יהודה פרוידיגר:
איך אתה לא יודע?

יוסי חבילו:
אז הנה אני שואל מה זה כחול?

יואל אבן:
תראו לו, אתה רואה?

אמנון ארבל:
אני אנסה להגדיל את זה,

יוסי חבילו:
לא, מה ההגדרה שלו?

אמנון ארבל:
(לא ברור),

אדיר שוורץ:
כחול זה בעדיפות, שהוגדרו בתוכנית האב,

אמנון ארבל:
תוכנית 4,

יוסי חבילו:
שכאילו הבניינים חדשים יחסית,

אמנון ארבל:
לא, לא,

יהודה פרוידיגר:
לא,

אמנון ארבל:

24 עשתה אבחנה בין שלושה צבעים בגדול, הנה שים ציר רכבת בצד, אחד, לאדומים,

<u>יוסי חבילו:</u>
שחייבים לחדש אותם.

<u>אמנון ארבל:</u>
לאדומים שחייבים פינוי בינוי,

<u>יוסי חבילו:</u>
הבנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
שטרן, הנורית, וכולה,

<u>יוסי חבילו:</u>
הבנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
כל השאר זה הכתומים שכן אפשר לעשות התחדשות עירונית, והכחולים זה או אזורים של בנייה לא רוויה, או בני ביתך, או בתים נמוכים, או אופי נמוך, כמו הרבה מאוד אזורים בקריית מנחם, כל הכחולים האלה כאן למטה,

<u>יוסי חבילו:</u>
שאת זה, לא צריך לקדם.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה אזורים שבהם הוועדה אמרה, ועד היום לא קודמה אף תוכנית,

<u>יוסי חבילו:</u>
זה בשטח ריק?

<u>אמנון ארבל:</u>
כמו שאמרתי,

<u>יוסי חבילו:</u>
עוד יותר היא הנותנת, שלא צריך לקדם,

אמנון ארבל:
שטח ריק כמעט אין בתוכנית,

יוסי חבילו:
הנה האפשטיין, בורג' חליפה.

אמנון ארבל:
נכון, אחד, זה אחד,

יוסי חבילו:
לפי הקריטריונים,

אמנון ארבל:
זה אחד,

יוסי חבילו:
לא צריכים לתת לו חצי דירה,

אליעזר ראוכברגר:
אז גם כרמית.

אמנון ארבל:
(לא ברור) רכבת קלה,

יואל אבן:
יש יתרון,

יוסי חבילו:
וגם כרמית, נכון, גם כרמית.

רועי לביא:
חבילו יש יתרונות,

יוסי חבילו:
למה אתה מקדם את כרמית?

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

רועי לביא:
כי הוא מקבל שטח ציבורי,

יוסי חבילו:
אל (לא ברור).

רועי לביא:
מקבלים שלושה בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

יואל אבן:
שלושה בתי ספר אנחנו מקבלים, תראה לי עוד פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:
למה לא? למה לא? מה יש, מה הבעיה?

יוסי חבילו:
זה ידפוק לך את ההתחדשות העירונית,

אליעזר ראוכברגר:
לא ידפוק לי שום דבר,

יוסי חבילו:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
שום דבר לא ידפוק לי, יהיה מצוין.

יואל אבן:
אני גאה,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא צריך רק לצופף, מותר (לא ברור)

יוסי חבילו:
אני רוצה רק לדעת,

יואל אבן:
אני אענה רק משהו אחד רק בהמשך למה ש- ,

יוסי חבילו:
אני רוצה להגיד את דעתי,

יואל אבן:
שנייה, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
אל תשכח שעל זה, כל זה, לא כולל את רכס לבן. שזה עוד 6000 יחידות דיור,

יוסי חבילו:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
שזה גם מה שנקרא קריית מנחם.

יוסי חבילו:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
לצורך העניין,

יוסי חבילו:
אף אחד,

אליעזר ראוכברגר:
ליד הבית של יוסי,

יוסי חבילו:
אף אחד לא יכול,

אמנון ארבל:
עוד דבר חשוב חברים, במסגרת,

יואל אבן:
רק מילה אחת,

אדיר שוורץ:
רמת שרת?

יואל אבן:
שטח פתוח, היתרון שטח פתוח, זה שאתה יכול לקבל שטחים פתוחים, וגם,

יוסי חבילו:
רגע, מה עם השתי תוכניות שהורדת?

יואל אבן:
שטחים פתוחים, המשמעות, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
לא הורדתי, השארתי פתוח, לא הורדתי.

יוסי חבילו:
אז זה יהיה בדיון הבא?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אחרי הטקס.

אמנון ארבל:
זה חשוב,

יוסי חבילו:
מה אחרי הטקס? לא, לא, אני מתנגד להם, לא,

אדיר שוורץ:
מה אתם עושים כדי לקדם,

יוסי חבילו:
היה אחד ברמת שרת,

אדיר שוורץ:
לפנות יזמים לכתומים שעוד לא נבנו?

אמנון ארבל:
רגע, עוד מילה, שנייה רגע, רועי,

יוסי חבילו:
שיהיה בדיון הבא, אל,

אמנון ארבל:
יוסי, תקשיב, זה גם חשוב, זה התועלות הציבוריות שהפקנו בכל המתחמים הכתומים, 21 כיתות גן, 21 מעונות יום, שטחים שימושים נוספים, 800, 1400 מטר בהפרשה מבונה, ועוד 14,000 מטר בקרקע,

יוסי חבילו:
יואל, מתחם מלא מלא,

אמנון ארבל:זה הפרשות לצורכי ציבור בשטחים כתומים, עכשיו למה זה חשוב? כי באדום,

יוסי חבילו:
מלא, מלא, תקדם.

יהודה פרוידיגר:
מה זה (לא ברור).

אמנון ארבל:
שטחים לצורכי ציבור? את המכרז שלהם, דווקא במתחמים האלה, הצלחנו לייצר בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) באופ טבעי,

אמנון ארבל:
שטחים חומים גדולים,

אליעזר ראוכברגר:
האדומים מטבעם הם צריכים להמשיך,

רועי לביא:
מאה אחוז.

יהודה פרוידיגר:
אמי, מה זה הצבעים פה?

אדיר שוורץ:
עכשיו השאלה עוד פעם, סליחה שאני חוזר לזה כל הזמן,

יהודה פרוידיגר:
מה זה הסגולים?

אמנון ארבל:
היה כתוב פה, היה פה, זה,

אדיר שוורץ:
אמי, אמי בכתומים שעוד לא קודמו,

אליעזר ראוכברגר:
נפתח תיק היתר,

אמנון ארבל:
כן, שלא קודמות.

אדיר שוורץ:
האם יש כבר חשיבה, איזה מענה פרוגרמאתי רוצים לייצר באמצעות, כי כל זה, הם חלק מהעניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה לא נתנו?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, התשובה היא,

<u>אדיר שוורץ:</u>
הכתומים שעוד לא התחילו. אני טוען, למה אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ב – 2100.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אתה מבין מה אני טוען, הכתומים שעוד לא קודמו כמוהם תוכניות שכבר קודמו, בפועל כי אנחנו מבינים שבשנים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מבחינת הכמות,

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז אני אענה לך, אני אענה לך בשני,

<u>אדיר שוורץ:</u>
2100 האלה, הם צריכים להצטרף ל – 13.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז אני אענה לך בשני היבטים, לא, הם עדיין, מבחינתנו בתוך ה – 8000 חבר'ה, זה עדיין בתוך ה – 8000, בסדר?

<u>אדיר שוורץ:</u>
ב – 2000 שלא קודמו בתוך 8000?

<u>אמנון ארבל:</u>

לא, במספרים שלנו, מה שעוד לא התחיל, כנראה לא יהיה בשני החומשים האלה, בסדר? כי כל שנה עושים עדכון ובודקים, וממשיך הלאה. עכשיו שני דברים שכן, לשאלה שלך, אחד, במסגרת כל הטבלה של ה – 450 פרויקטים, יש גם מקומות ספציפיות לפה, צריך להרחיב דרך, פה צריך לעשות שביל, פה צריך לעשות מעבר,

<u>אדיר שוורץ:</u>
פה יש פוטנציאל לבית ספר.

<u>אמנון ארבל:</u>
לוקחים את זה בחשבון, זה אחד. שתיים, כמו התוכנית שהייתה היום בבוקר בקוסטה ריקה, כבר שכחנו. הציעה סך הכול תוספת של, אני לא זוכר כמה היה שם, 120 יחידות דיור, ונתנה 1100 מטר בנוי לצורכי ציבור, שזה הרבה מעבר לפרוגראמה, שהיא צריכה ל – 100 יחידות דיור. עכשיו כל תוכנית כזאתי שתבוא, תעשה אותו דבר,

<u>רועי לביא:</u>
ויותר, מזה,

<u>אמנון ארבל:</u>
ותיתן מטלה ציבורית,

<u>רועי לביא:</u>
שנייה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שנייה, אני רוצה לסכם,

<u>יואל אבן:</u>
שהחלפנו בכתומים (לא ברור),

<u>רועי לביא:</u>
אדיר לשאלתך, אני טוען שכבר היום, בתוכנית האב לא אגיד מה, יש אמירות חלקן מאוד ספציפיות,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה לבדוק שמאית?

<u>רועי לביא:</u>

אם יש מעבר ספציפי, אז אומרים לנו, כשיגיע התוכנית הזאתי, אל תוותרו על המעבר הזה והזה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
וזה מופיע פה,

<u>רועי לביא:</u>
כשתגיע, זה מופיע, ויש לנו גם שכבת GIS, כזאתי בשבילינו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
טוב, חברים, חברים,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה אירוע מאוד מאוד משמעותי בהקשר לתחבורה, בהקשר לזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חברים, קודם כל אני רוצה להודות לכל ה - , הדרג המקצועי, ליואל, לרועי, לאמי, לאהרל'ה, ענת, עופר, כל מי שהיה פה, ומי שלא היה פה, על העבודה באמת המסורה והמעמיקה שהם עשו כאן, וגם אם יש, פה ושם,

<u>אדיר שוורץ:</u>
הספקנו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איזה שהם דברים שאנחנו רוצים, חושבים שאפשר אולי טיפה לטייב, טיפה אנחנו לא מסכימים, אבל בגדול, בגדול אין ספק נעשתה פה עבודה מדהימה, עבודה מצוינת, כל מה שאנחנו צריכים זה רק דבר אחד, להקפיד על היישום שלה. לעמוד כקוצו של יוד על היישום שלה, שלא ייבנה יחידת דיור אחת, בלי שיש את המענה מנגד, של מה שסוכם, בין בתחבורה, בין בתעסוקה, בין בחינוך, בין בשצ"פים, בכל דבר שהוא לרווחת הציבור, תושבי ירושלים, למה? כי בסופו של דבר, אנחנו צריכים לדעת שיש לנו אחריות על תושבי ירושלים, כשיש משהו לא טוב בעירייה, אני לא רוצה להזכיר שמות, לא רוצה כלום, הכתובת היחידה של הציבור בעיר, זה עיריית ירושלים. לא שום וועדה שנמצאת פה מסביב, לא יודעים מי יו"ר הוועדה ומי המתכנן של הוועדה, ומי הם חברי הוועדה, יודעים עיריית ירושלים, באים אלינו עם טענות, לראש העיר ומי שאמר הלאה, אלי, אליכם, אל יואל, אל כולנו באים, ובטענה, ואנחנו מקבלים את הריקושטים, ואנחנו מקבלים את הצעקות, ולך תסביר להם שזה לא בסמכות שלנו, אנחנו רק, איך אומרים באידיש? (אידיש) נותן עצות, אנחנו לא, בסוף יש לנו אחריות, והאחריות היא של כולם, גם השולחן הזה, וגם כל הדרג המקצועי, ממהנדס העיר, ועד כל מי שמתחתיו. לכן אנחנו (לא ברור) עלינו לעמוד על כך שכל הדברים, שראינו כאן, בכל

הפרמטרים ימולאו, ואם חסר שצ"פ, לא בונים, אם חסר בית ספר, לא בונים. אם חסר, אם הרכבת בסוף לא יודע, לא תאושר נדמה לי שכבר אושר, לא?

אמנון ארבל:
עוד לא, עוד לא,

אליעזר ראוכברגר:
עוד לא, לא קיבל תוקף, לא משנה, אני מניח שנקבל בסופו של דבר, צריכים לדעת שאנחנו כל דבר, עקב לצד אגודל, זה בצד זה, וזה בצד זה, וזה התפקיד גם שלנו, אבל בעיקר של, הדרג המקצועי של מהנדס העיר לעקוב.

יהודה פרוידיגר:
אבל,

אליעזר ראוכברגר:
לראות שהדברים, הם בשילוב אחד הולך עם השני.

יהודה פרוידיגר:
אבל אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
זה ה- ,

יהודה פרוידיגר:
עוד משהו, אני רק רוצה להוסיף עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוסי חבילו:
אין החלטה משהו?

יואל אבן:
רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הולכים על העבודה שנעשתה,

יואל אבן:
רגע,

יוחנן וייצמן:
המלצת מהנדס העיר יש לי כמה הערות.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוחנן וייצמן:
יש לי כמה הערות להמלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:
איפה היית עד עכשיו?

יואל אבן:
רגע, שנייה, אני רק רוצה להשלים למה שלייזר, אחד, תודה רבה,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה.

יואל אבן:
ואני חושב שגם הגיבוי שאתה נותן לנו,

אליעזר ראוכברגר:
בשמחה.

יואל אבן:
אני לא יכול להסביר עד כמה הוא בכלל מאפשר לנו, את מה שאנחנו עושים, ואני מודה פה לכל הצוות, כמו שאתה הודית, אז אני לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אני לא לבד, אני בשם כל הוועדה,

יואל אבן:
ברור, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
אני אמנם היושב ראש,

יואל אבן:
כן, אבל אתה,

אליעזר ראוכברגר:
יושב ראש וועדה בלי וועדה, אז הוא כלום, יש את כל החברים,

יואל אבן:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
ואני חושב שכולם עושים עבודה נהדרת,

יואל אבן:
אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:
ומסורים. אני עוד גם מקבל שכר, אדיר מקבל שכר, יוסי מקבל שכר, למשל אחד כמו יהודה, עושה את העבודה בהתנדבות, אחד כמו יוחנן, עושה עבודה בהתנדבות, וצריך להצדיע להם.

יואל אבן:
אני מסכים, אני מסכים לגמרי, אני כן רוצה להגיד, בהמשך, לגמרי לייזר צודק, בהקשר של המעקב, אנחנו עכשיו מפתחים, כמו שהולדנו את זה דרך הפרויקטור השכונתי, אז יש את הפרויקט השכונתי שאנחנו קוראים לו הפרויקטים של היום שאחרי זה היום שאחרי, זה ההגדרה שלו, שהוא למעשה הוא מלווה אותנו גם בכל התהליכים, גם ב – 10 שנים הקרובות, הוא זה שגם יוודא כל פעם שהכול קורה, לבוא לוועדות, ונציג את העבודה שלו, יהיה סט שלם של יועצים שיישאר פה, ולא הולך הביתה. ביחד איתנו ואנחנו נראה שאנחנו מסוגלים לעמוד בכל היעדים, כמו שאמרתי, הצגנו את זה השבוע למנכ"ל ולגזבר, כאמירה שיש לנו, בעצם בפרוטוקול שיש מחויבות שגזבר העירייה, ומנכ"ל העירייה יתקצב את מה שצריך, ולעמוד ביעדים, זה כן, זה עבודה, אבל יש לנו הרבה שנים לעשות אותו.

יהודה פרוידיגר:
אני רוצה רק במקביל למה שאתה אומר, הצגת התוכניות צריך לראות שכל מה שבתחומים, השצ"פים והשטחי ציבור, אני לא חושב באמת אני חושב שחשוב, כשאת הבדיקה שלהם אחת לשנה, על ההנחות יסוד, ועל המצב של, עוד הדברים שמשפיעים, כדי שלדעת אם צריך לעשות עדכונים בתוכניות האלה, גם חשוב שאנחנו נקבע לנו את הדבר הזה, כאילו לקבל את הנתון הזה גם פה.

אליעזר ראוכברגר:
זאת אומרת שאחת לשנה גם יבואו לשולחן הזה, ויציגו.

יהודה פרוידיגר:
יראו לנו,

אליעזר ראוכברגר:
מקובל לגמרי.

יהודה פרוידיגר:
יראו לנו שבאמת,

אליעזר ראוכברגר:
אתה צודק לגמרי.

יהודה פרוידיגר:
לא רק שהתקדם הזה,

אליעזר ראוכברגר:
תכניס את זה, אתה צודק לגמרי, כן,

יהודה פרוידיגר:
בשביל לראות,

אליעזר ראוכברגר:
אני הייתי אפילו עושה את זה, הייתי עושה את זה אפילו יותר צפוף, פעמיים בשנה, פעם כל, כל חציון.

יהודה פרוידיגר:
כשיש להם נתונים, לא יודע כל כמה זמן הם יאספו,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא כל פעם? בוא, מה?

אמנון ארבל:
לא קורה יותר מידי בחצי שנה.

אמנון ארבל:
לא צריך פעם בחצי שנה.

אמנון ארבל:
לא קורה, חצי שנה זה זמן קצר מידי,

אליעזר ראוכברגר:
אז שנה אוקי,

אדיר שוורץ:
אני מסכים שפעם בשנה זה מספיק.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, מקובל, אין בעיה. הערה, הערה לגמרי טובה.

יוסי חביליו:
אני מאמין, מעדיף בחצי שנה, אתה רואה את כל,

אליעזר ראוכברגר:
אבל הוא אומר שזה לא, זה, זה די מצומצם, אין כמעט שינוי בחצי שנה. בסדר אוקי,

יואל אבן:
זה לא יכול להיות,

יהודה פרוידיגר:
הנחות יסוד,

יוחנן וייצמן:
אפשר? אדוני, תן לי את רשות הדיבור, אז אני,

יהודה פרוידיגר:
מה שמעודכן, יואל.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי, מה? יוסי.

יוסי חבילו:
אני מצטרף למה שאמר היושב ראש, אבל רועי, תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, חברים, בואו, בואו, יהודה, בוא תן ליוסי.

יוסי חבילו:
אני מברך על העבודה שנעשתה, וחושב שצריך לפקח, עם זאת מהנתונים אפילו שהוצגו פה, ע"י מהנדס העיר, אני חושב שכרגע צריך לעצור את אישור התוכניות במרחב של יובלים גנים, כי גם הנתונים שהוצגו פה, יש קרוב או יותר לקיבולת יחידות דיור שאושרו,

אמנון ארבל:
3000.

יוסי חבילו:
לא, 3000 זה כבר בוצעו,

אמנון ארבל:
נכון,

יוסי חבילו:
לא, אני אומר לך,

אמנון ארבל:
ומה שלא בוצע לא חשוב יוסי,

יוסי חבילו:
לא, אני אומר לך שאנחנו רואים אחוזים גבוהים של ביצוע,

אמנון ארבל:
אני אגיד לך למה זה לא נכון, כי אני מכיר את תוכנית אב כבר בערך 15 שנה, ובטח 10 שנים מאז שהיא אושרה, ובכל ה – 10 שנים, מאז שהיא אושרה, הגענו עד היום לביצוע של 3000 יחידות דיור, שרובם עוד לא, האכלוס שלהם יהיה עוד שנתיים שלוש,

יוסי חבילו:
בסדר,

אמנון ארבל:
זה המשמעות.

יוסי חבילו:
אני רק,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יש מישהו, רגע, יש מישהו שתומך?

יואל אבן:
(לא ברור) גר באיזה בית בנורית.

אליעזר ראוכברגר:
יואל, יואל, יש מישהו שתומך בהצעה, בעמדה של יוסי?

יוחנן וייצמן:
יכול להיות שאני תומך, אבל לא בטוח שאני אצביע.

אליעזר ראוכברגר:
מה שאמר יוסי, אני איתך, כן,

יוסי חבילו:
בסדר, אז שיירשם בפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:
דקה,

אליעזר ראוכברגר:

הקלטה ופרוטוקול, זה בין אם תרצה, בין אם לא תרצה, הרי לא אמרת.

יוחנן וייצמן:
שני דברים אני מבקש,

יוסי חבילו:
אני מתנגד להצעה שלך,

אליעזר ראוכברגר:
אתה רואה יש פה את אלה, אתה רואה את השלושה האלה הירוקים, הם עושים את העבודה שלהם.

אדיר שוורץ:
השגחה עליונה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, הם עושים את העבודה, האח הגדול.

יוחנן וייצמן:
אדוני היו"ר שני נושאים, אפשר רשות דיבור?

אליעזר ראוכברגר:
כן, בבקשה, כן,

יוחנן וייצמן:
שני הסתייגויות להחלטה,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה.

יוחנן וייצמן:
אני מבקש להוציא אותם, אחד, סעיף 30, לקבל חלקית את ההתנגדות של,

אליעזר ראוכברגר:
מה? מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 30 להמלצת מהנדס העיר,

יואל אבן:
מה הוא אומר?

יוחנן וייצמן:
אז בין הדברים שהוא רוצה שמה יצירת רובע עירוני לאוכלוסייה כללית צעירה ויצרנית, אני מבקש להוריד את ה - ,

אמנון ארבל:
זה לא 30.

אליעזר ראוכברגר:
מה? אין פה כלום, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:
30 זה בסדר היום שנמצא בפנינו.

אליעזר ראוכברגר:
כן, יש פה 30, אני רואה על הקיר, אני רואה את זה במסך.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) פה את המספרים?

אמנון ארבל:
רגע,

יוחנן וייצמן:
המספר, תיכנס,

אליעזר ראוכברגר:
מסחרים אחרים,

יהודה פרוידיגר:
למה? למה זה מפריע לך? מה נראה לך, קהילה יציבה ויצרנית, מה יש?

יוחנן וייצמן:
לא, כללית צעירה, ויצרנית, זה לכולם, אתה הרי, חשבתי שאתה מייצג את הגיל השלישי.

יהודה פרוידיגר:
לא, כללית זה כולם. כללית,

יוחנן וייצמן:
אבל כתוב צעירה.

יהודה פרוידיגר:
הכול גם כללית, וגם יצירה,

יוחנן וייצמן:
אני מציע להוריד את זה,

אדיר שוורץ:
תוסיף תגיד - צעירים בנפשם, למה אתה?

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לך? לאוכלוסייה, תוריד את הכול, גם הכללי, זה לכולם, נו.

אדיר שוורץ:
להוסיף,

רועי לביא:
קהילה,

יוחנן וייצמן:
אני מציע להוריד את הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) גרוזינים, אתיופים, אשכנזים, ספרדים מרוקאים, תימנים, מה? בסדר, תכניס את הכול.

אדיר שוורץ:
תכתוב שהתוכנית לאנשים נחמדים בלבד.

יוחנן וייצמן:
כן, שעולים מדרגה מדרגה ולא שתיים, שתיים.

אמנון ארבל:
אז מה רוצים לתקן פה?

אליעזר ראוכברגר:
יצירת רובע עירוני, אני לא צריך את המילה לא לאוכלוסייה כללית,

יוחנן וייצמן:
לא כללית, לא צעירה, ולא (לא ברור).

אדיר שוורץ:
זה ציטוט. תוכנית האב.

יוחנן וייצמן:
אנחנו כעת מורידים את זה,

אדיר שוורץ:
לתקן ציטוט, הוא כבר צוטט, זה כבר נאמר.

יוחנן וייצמן:
בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, יצירת רובע עירוני שיהווה, שלום, נו.

יוחנן וייצמן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
בחייכם, על מה אנחנו רבים?

יוסי חבילו:
לא, (לא ברור) יצירה ויצרנית.

אדיר שוורץ:
רגע, מה אכפת לך מצעירה? כללית, אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לך שיהיה מבוגרת?

יוחנן וייצמן:
אז לא,

אליעזר ראוכברגר:
אם אתה בן 60 רוצה לבוא, אתה לא תיתן לי לבוא?

יוחנן וייצמן:
דבר שני,

יוסי חבילו:
רגע, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:
אתה זורק אותי משם, אני לא מסכים,

אדיר שוורץ:
אתה צעיר,

יוסי חבילו:
אל תוריד,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
הוא רוצה לזרוק אותי משם. הוא רוצה לזרוק אותי משם,

יוסי חבילו:
למה? אתה יצרני, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל אני לא צעירה, אני בן 60.

יוחנן וייצמן:
הדבר השני, אדוני,

אליעזר ראוכברגר:
יצירת רובע עירוני,

אדיר שוורץ:
הוא טוען שבגיל שלך אפשר לגור בבתי (לא ברור).

דובר לא מזוהה:
אני אומר יצירת,

אמנון ארבל:
, לא הבנתי, אתה חושב שאתה לא צעיר?

אליעזר ראוכברגר:
אני בטוח שכן, אבל פה כתוב שאני לא צעיר.

יוסי חבילו:
אין הגדרת גיל,

יוחנן וייצמן:
זה הביולוגיה, מה נעשה.

אליעזר ראוכברגר:
הגיל זה רק מספר, גם אתה בגיל הזה.

יוחנן וייצמן:
דבר שני, סעיף 4 הישן, אני רואה שאנחנו פה, ב – 23 הפרש, אז,

אליעזר ראוכברגר:
אני יליד 63,

יוסי חבילו:
אני 59.

אליעזר ראוכברגר:
כן, טוב, מה עוד? מה?

יוחנן וייצמן:
סעיף 4 הישן, הנטקה, אני רוצה להיצמד למדיניות רק"ל.

אמנון ארבל:
הכנסנו,

רועי לביא:
זה לא היה 4, זה לא היה 4, כי עכשיו היית ב – 23.

יהודה פרוידיגר:
מה אתה רוצה הנטקה?

יואל אבן:
מדיניות רק"ל?

יוחנן וייצמן:
בטח אני, ה – 4 דונם הזה,

יהודה פרוידיגר:
לא, לא, לא,

אמנון ארבל:
רגע, רגע,

רועי לביא:
הרגע דיברתם לפני שנייה בכחולים לא להעמיס.

יהודה פרוידיגר:
נכון,

רועי לביא:
ועכשיו אתה בא ואומר, בוא נשים בהנטקה.

יוחנן וייצמן:
לא, זה רק"ל, זה רק"ל רגיל.

רועי לביא:
(לא ברור) ממש.

יוחנן וייצמן:
זה רק"ל רגיל.

אדיר שוורץ:
לא, אמי, אל תשנה את זה,

דובר לא מזוהה:
לא, לא,

אמנון ארבל:
אני רק מראה לכם את זה,

יוחנן וייצמן:
ברור, אני יודע שאני לא הולך,

אליעזר ראוכברגר:
בוא הנה זה 26, לא, 4.

יוחנן וייצמן:
בסדר, לא משנה,

אמנון ארבל:
ההתחלה הייתה פה מסחרי,

יוחנן וייצמן:
אני נגד העמדה הזאתי. אני בעד הרק"ל.

יוסי חבילו:
אז תעשה הצבעה, והוא לא,

יוחנן וייצמן:
בסדר.

אמנון ארבל:
אבל אתה מבין שזה עומד בסתירה לכל מה ששאלתם ודיברתם עד עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, נו יללה.

יוחנן וייצמן:
זה רק"ל רגיל,

אליעזר ראוכברגר:
יללה,

אדיר שוורץ:
הוא היה בחצי, ההוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אדיר שוורץ:
זה דיון אחר.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יש מישהו בעד ההצעה של יוחנן? לא, קדימה, אנחנו מאשרים עם התיקונים,

יוסי חבילו:
ועם ההסתייגות שלי,

אליעזר ראוכברגר:
ועם ההסתייגות, לא הסתייגות, זה עם האמירה שלך בפרוטוקול.

יוסי חבילו:
שאני נגד, כן,

אליעזר ראוכברגר:
מי בעד, אני מבקש לאשר את הפרוטוקול של עיקרי הדיונים מ – 25.9.24, יש למישהו הערות?

מיכל כהן:
לא.

אדיר שוורץ:
אין.

אליעזר ראוכברגר:
אין, מאושר. תוכניות רגע, שתי תוכניות עוברים לוועדה הבאה,

מיכל כהן:
25 ו – 27.

אליעזר ראוכברגר:
תוכנית 25 ו – 27, עוברים לוועדה הבאה.

אמנון ארבל:
תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

יואל אבן:
תודה, תודה רבה.

דובר לא מזוהה:
לסגור הקלטה?

יוחנן וייצמן:
תסגור הקלטה. תם הדיון, תם הדיון, זה מספיק לך.

<u>אליעזר ראוכברגר</u>:

תסגור שמה את ההקלטה, מיכל, תסגרו את ההקלטה, כל טוב.

<u>סיום הדיון</u>